

M. T. R. COLLEGE, SURAT

Manuscripts Library

No. ^{Ref.}
_{Sur.} 427-434

Title: Pratham Panchika
Ataraya Bala Hanuman

427 to 434.

427
to
434

C	:	તેલરેય જ્ઞાનપી.	:	Title
:	:	કાલીદાસ તેલરેય.	:	Author
:	:		:	Editor
:	:		:	Year, Vols.
:	:		:	Publisher
427 to 434	:		:	Remarks

प्रथम पंखिका

Aitareya Brāhmaṇa-

: Prāthama Pañchikā

Title

: Manidāsa Aitareya

: Author

: :

: Editor

: : Saka 1737

: Year, Vols.

: :

: Publisher

427-434

: Remarks

अथप्रथमपंचिकाप्रारंभः

ब्रा० प्र०

१

श्रीगणेशायनमः॥ हरिः३०३म्॥ अग्निर्वैदेवानामवमोविद्युः परमस्तदंतरे
णसर्वाअन्यादेवता आग्नावैद्युवंपुरोकाशंनिर्वपंतिदीक्षणीयमेकादशकपा
लंसर्वाभ्यएवैनंतदेवताभ्योनंतरायंनिर्वपंत्यग्निर्वैसर्वादेवताविद्युः सर्वादेव
ताएतेवैयज्ञस्यात्येतन्वौयदग्निश्चविद्युश्चतद्यदाग्नावैद्युवंपुरोकाशंनिर्वपंत्य
ततएवतदेवान्ध्रुवंति तदादुर्यदेकादशकपालः पुरोकाशोद्वावग्नाहूकेन वि
योस्तत्रकृत्तिः काविभक्तिरित्यष्टाकपालआग्नेयोष्टाक्षरावैगायत्रीगायत्रमग्ने
श्छंदस्त्रिकपालोवैद्युवस्त्रिर्हृदिंविद्युर्व्यक्रमतसेनयोस्तत्रकृत्तिः साविभक्ति
र्यतेचरुंनिर्वपेतयोप्रतिष्ठितोमन्येतास्यावावसनप्रतितिष्ठतियोनप्रतितिष्ठ

१

त

तितयद्भुतंतत्त्रिंशेपयोयेतंडुलास्तेपुंसस्तन्मिथुनंमिथुनेनैवैनंतत्यजयाप
श्रुतिः प्रजनयतिप्रजात्येप्रजायतेप्रजयापश्रुतिर्यएवंवेदारब्धयज्ञोवाएषः
आरब्धदेवतोयोदर्शपूर्णमासाभ्यायजतआमावासेनवाहविषेष्टापोर्णसेन मा
वातस्मिन्नेवहविषितस्मिन्वर्हिषिदीक्षेतेषोएकादीक्षासप्तदशसामिधेनी
रनुब्रूयात्सप्तदशोवैप्रजापतिर्द्वादशमासाः पंचर्तवोहेमंतशिशिरयोः समा
सेनतावान्संवत्सरः संवत्सरः प्रजापतिः प्रजापत्यायतनाभिरेवाभीराधोतिय
एवंवेद॥१॥ यज्ञोवैदेवेश्यउदकामत्तमिष्टिः प्रेषमेछन्यदिष्टिः प्रेषमे
छस्तदिष्टीनामिष्टित्वंतमन्वविंदन्ननुवित्तयज्ञोराधोतियएवंवेदाहुतयोवै
नामेतायदाहुतयएताभिर्वैदेवान्यजमानोदयतितदाहुतीनामाहुतित्वम्

ब्रा० प्र०

२

ह

तयः खलु वैतानामयाभिर्देवायजमानस्य हवमायंति ये वै पंथानो यास्कृतयस्ता
वाकृतयस्तत्र एवेतत्स्वर्गयाणां यजमानस्य भवन्ति तदा दुर्यदन्याज होतृथयो
नुचाहयजति च कस्मात्तं होते त्याचक्षत इति यद्वा वसतत्र यथा भाजनं देवता
अमुमावहा मुमावहेत्यावोयति तदेव होतुर्होतृत्वं होता भवति होतेत्येनमाच
क्षतेय एवं वेद ॥ २ ॥ पुनर्वा एतमृत्विजो गर्भं कुर्वन्ति यं दीक्षयं त्यद्विरभिमिचं
तिरेतो वा आपः संरेत संमेवैनं तत्कृत्वा दीक्षयन्ति नवनीतेनाभ्यंजं त्याज्यं वै
देवानां सरसि घृतं मनुष्याणां मायुतं पितृणां नवनीतं गर्भाणां तद्यन्नवनी
तेनाभ्यंजंति स्वेनैवैनं तद्भागधेयेन समर्धयं त्याजं त्येनं ते जो वा एतदक्ष्योय
दां जनं सतेजसं मेवैनं तत्कृत्वा दीक्षयं त्येकविंशत्यादर्शपिंजलेः पावयन्ति

२

शुद्धमेवैनं तत्पूतं दीक्षयन्ति दीक्षितविमितं प्रपादयन्ति योनिर्वा एषा दीक्षितस्य
यदीक्षितविमितं योनिर्मेवैनं तत्स्वा प्रपादयन्ति तस्माद्भवाद्योनेरास्ते च चर
ति च तस्माद्भवाद्योनेर्गर्भाधीयन्ते च प्रचजायन्ते तस्माद्दीक्षितं नान्यत्र दीक्षि
तविमिता दादित्योप्युदियाद्वाभ्यस्तमियाद्वापि वाभ्याश्रावयेयुर्वा ससाप्रो
णुवंत्यलंबवा एतदीक्षितस्य यद्वास उल्वेनैवैनं तत्प्रोणुवंति कृष्णजिनमु
त्तरं सवत्युत्तरं वा उल्वज्जरायुजरायुणो वै न तत्प्रोणुवंति मुष्टी कुरुते मुष्टी
वेकृत्वा गर्भं तः शते मुष्टी कृत्वा कुल कुमारो जायते तद्यन्मुष्टी कुरुते यज्ञं वै
वतत्सर्वाश्च देवता मुष्ट्योः कुरुते तदा दुर्नपूर्वदीक्षिणः संसर्वास्ति परिगृ
हीतो वा एतस्य यज्ञः परिगृहीता देवताने तस्यार्तिरस्त्यपरदीक्षिण एव यथा

ब्रा० प्र०

३

तथेत्युन्मुच्यकृद्वाजिनमवपथमभ्यवेतितस्मान्मुक्तागर्भाजरायोर्जायं
तेसंहेववाससाभ्यवेतितस्मात्संहेवोल्बेनकुमारोजायते ॥ ३ ॥ त्वमग्नेस
प्रथाअसिसोमयास्तेमयोऽभवद्वत्याज्यभागयोःपुरोनुवाक्येअनुब्रूयाद्यः
पूर्वमीजानस्यात्तस्मैत्वयायज्ञंवितन्वतइतियज्ञमेवास्माएतद्वितनोत्यग्निः
प्रत्नेनमन्मनासोमगीर्भिष्ठावयमिति यः पूर्वमीजानस्यात्तस्मैप्रत्नमितिपू
र्वकर्माभिवदतितत्तन्नादत्यमग्निर्वृत्राणिजंघनत्वंसोमासिसत्यतिरितिवा
र्त्राघ्नावेवकुर्यादृत्रंवाएषहंतियंयज्ञउपनमति तस्मादार्चघ्नावेवकर्तव्या
वग्निर्मुखंप्रथमोदेवतानामग्निश्चविद्योतपउत्तममहइत्याग्नावेष्टवस्य
हविषोयाज्यानुवाक्येभवत आग्नावैष्टव्यैरूपसमृद्धेएतद्वेयज्ञस्यसमृद्धे

३

यद्रूपसमृद्धंयत्कर्मक्रियमाणमृगभिवदत्यग्निश्चहंवेविष्णुश्चदेवानां दीक्षा
पालोतोदीक्षायाईशातेतद्यदाग्नावैष्टवंहविर्भवतियोदीक्षायाईशातेतोप्री
तोदीक्षांप्रयच्छतांयोदीक्षयितारोतोदीक्षयेतामिति त्रिष्टुभोभवतःसंदिय
त्वाय ॥ ४ ॥ गायत्र्योस्विष्टकृतः संयाज्येकुर्वशततेजस्कामोब्रह्मवर्चसका
मस्तेजोवेब्रह्मवर्चसंगा यत्रतिजस्वीब्रह्मवर्चसीभवतियएवंविद्वान्गायत्र्यो
कुरुतउद्दिहावायुष्कामः कुर्वशतायुर्वाउद्दिक् सर्वमायुरेति यएवंविद्वानु
द्दिहो कुरुतेनुष्टुभोस्वर्गकामः कुर्वशतद्वयोर्वा अनुष्टुभोश्चतुस्सिरसरा
णित्रयइम ऊर्ध्वोएकविंशालोकारेविंशत्येकविंशत्यैवेमां लोकान्वोहति क
स्वर्गएवल्लोकेचतुःषष्टितमेनप्रतितिष्ठतिप्रतितिष्ठतियएवंविद्वाननुष्टु

ब्रा० प्र०

४

भो कुरुते बृहत्सो श्री कामो यशस्कामः कुर्वत श्रीर्वे यशश्छंदसां बृहतीं श्री
यमेव यश आत्मं धत्ते य एवं विद्वान् बृहत्सो कुरुते पङ्की यज्ञकामः कुर्वत पं
क्तो वै यज्ञं पेनं यज्ञो नमति य एवं विद्वो पंक्ती कुरुते त्रिष्टुभो वीर्यकामः कु
र्वती जो वा इन्द्रियं वीर्यं त्रिष्टुभो जस्वां इन्द्रियवान् वीर्यवान् नमति य एवं विद्वो
त्रिष्टुभो कुरुते जगत्सो पशुकामः कुर्वत जागतां वै पशवः पशुमान् नमति
य एवं विद्वान् जगत्सो कुरुते विराजा वं नाद्यकामः कुर्वता न्नं वै विराट् तस्मा
द्यस्येव हृदयिष्ठमं नमति स एव हृदयिष्ठं लोकं विराजति तद्विराजो वि
राट् त्वं विस्वेषु राजति श्रेष्ठस्वानां नमति य एवं वेद ॥ ५ ॥ अथोपंचवीर्यं
वा एतच्छंदो यद्विराज्य त्रिपदांते नो ह्यिहा गायत्र्यो यदस्या एकादशाक्षराणि

४

पदानितेन त्रिष्टुभ्यत्रयस्त्रिंशदक्षरांतेनानुमन्वा एकेनाक्षरेण छंदसां सिवियंति ६
नद्वाभ्यां यद्विराट् तत्पंचमं सर्वेषां छंदसां वीर्यमवरुंधे सर्वेषां छंदसां वीर्यमश्रुते स
र्वेषां छंदसां सायुज्यं सरूपतां सलोकतामश्रुते नादो नपति सर्वस्य श्रुते प्रजया
नाद्यं य एवं विद्वान्विराजो कुरुते तस्माद्विराजा वं वकर्तव्यं प्रेडे अग्नइमो अग्नइत्ये
ते चरन्ते वा वदीक्षा सत्यं दीक्षा तस्माद्दीक्षितेन सत्यमेव वदितव्यं मथो रवल्वाङ्
को हतिमनुष्यः सर्वं सत्यं वदितुं सत्यं संहितां वेदे वा अन्ततः संहितामनुष्या इति
विचक्षणवती वाचं वेदे चक्षुर्वै विचक्षणं विद्येनेन पश्यतीत्येतद्वै मनुष्येषु
सत्यं निहितं यच्च सुस्तस्मादाचक्षणमाङ्कुरद्रागिति स यद्यदर्शमित्याह आस्य
श्रद्धांति यद्युवे स्वयं पश्यति न वदूनां च नान्येषां श्रद्धाति तस्माद्विचक्षणवती

ब्रा० प्र०

५

मेववाचंवेदेत्सत्योत्तरांहेवास्यवागुदिताभवतिभवति ॥ ६ ॥ इतिप्रथमोऽध्यायः
: ॥ स्वर्गंवाएतेनलोकमुपप्रयंतियत्प्रायणीयस्तत्प्रायणीयस्यप्रायणीयत्वंप्रा
णोवेप्रायणीयउदानउदयनीयःसमानोहेताभवतिसमानोहिप्राणोदानोप्राणा
नांकृत्येप्राणानांप्रतिप्रज्ञात्येयज्ञोवेदेवेत्युदक्रांतिदेवानकिंचनाशक्रुवन्कर्तुंन
प्राजानंस्तेब्रुवन्नदितित्वयेमंयज्ञंप्रजानामेतिसातथेत्यब्रवीत्सांवेवोवरवृणाइति
वृणीषेतिसेतमेववरमवृणीतमत्प्रायणायज्ञाःसंतुमउदयनाइतितथेतितस्मादा
दित्यश्वरुःप्रायणीयोभवत्यादित्यउदयनीयोवरवृतोह्यस्याअथोएतंवरमवृणी
तमंयेवप्राचींदिशंप्रजानाथाग्निनादक्षिणांसोमेनप्रतीचींसवित्रोदीचीमितिप
थ्यायजतियत्पथ्यायजतितस्मादसौपुरउदेतिपश्चास्तमेतिपथ्याह्येषानुसंचर

म

५

त्यग्निंयजतियदग्निंयजतितस्मादक्षिणतोयओषधयःपच्यमानाआयंत्याग्ने
य्योह्योषधयःसोमंयजतियत्सोमंयजतितस्मात्पतीच्योप्यापोबह्वःस्यंदंतेसो
म्याह्यापःसवितारंयजतियत्सवितारंयजतितस्मादुत्तरतःपश्चादयंभूयिष्ठप
वमानःपवतेसवितप्रसूतोह्येषएतत्पवतउत्तमामदितियजतियदुत्तमामदि
तियजतितस्मादसाविमांवृष्ट्याभ्यनत्यभिजिघ्रतिपंचदेवतायजतिपांक्तोय
ज्ञःसर्वादिशःकल्पंतेकल्पंतेयज्ञोपितस्येजनतायेकल्पंतेयत्रेवंविद्वान्होता
भवति ॥ ७ ॥ यस्तेजोब्रह्मवर्चसमिच्छेत्प्रयाजाङ्गुतिभिःप्राङ्मृशयात्तेजोब्रह्म
वर्चसंप्राचीदिक्तेजस्वाब्रह्मवर्चसीभवतियएवंविद्वान्प्राङ्मृशयात्तेजोब्रह्म
वर्चसंप्राचीदिक्तेजस्वाब्रह्मवर्चसीभवतियएवंविद्वान्प्राङ्मृशयात्तेजोब्रह्म
वर्चसंप्राचीदिक्तेजस्वाब्रह्मवर्चसीभवतियएवंविद्वान्प्राङ्मृशयात्तेजोब्रह्म

ब्रा० प्र०
६

त्यश्नते प्रजयां नाघं य एवं विद्वां दक्षिणे तियः पशुनि छेत्प्रया जाडुतिभिः प्रत्यङ्
सइया त्यशवो वा एते यदापः पशुमान्भवति य एवं विद्वां न्यत्यङ्गु तियः सोमपीथमि
छेत्प्रया जाडुतिभिरुदङ् सइया दुत्तराहं वे सोमो राजा प्रसोमपीथमाप्नोति य एवं विद्वा
नुदङ्गु तियः स्वर्ग्ये वोर्ध्वादि क सर्वा रुदिक्षराध्नोति सम्यं चोवा इमे लोकाः सम्यं चोस्मा
इमे लोकाः श्रिये दीद्यति य एवं वेद पथ्या यजति य त्यथ्या यजति वाचमेव तद्यज्ञमु
खे संभरति प्राणापानावग्नीषोमो प्रसवाय सविता प्रतिष्ठित्या अदितिः पथ्यामेव
यजति य त्यथ्यामे यजति वाचमेव तद्यज्ञं पंथा मपि नयति चक्षुषी एवाग्नीषोमो प्रस
वाय सवाय सविता प्रतिष्ठित्या अदितिः श्वक्षुषा वै देवा यज्ञं प्राजानं श्वक्षुषा वा एत
त्यज्ञायते यदप्रज्ञेयं तस्मादपि मुग्धश्चरित्वा यं देवानुष्या चक्षुषा प्रजानात्यथ प्र

६

जानाति यं देवतं देवा यज्ञं प्राजानं न स्यां वा वत त्याजानं न स्यां समभरन्नस्यै वै यज्ञस्ता
यते स्यै क्रियते स्यै संभ्रियत इयं ह्यदितिस्तदुत्तमामदिति यजति यदुत्तमामदि
ति यजति यज्ञस्य प्रज्ञात्यै स्वर्गस्य लोकस्यानुरव्यात्यै ॥ ८ ॥ देवविशः कल्पयित
व्याडुत्याडुस्ताः कल्पमाना अनुमनुष्यविशः कल्पत इति सर्वा विशः कल्पते क
ल्पते यज्ञोपितस्ये जनता ये कल्पते यत्रैवं विद्वा न्होता भवति स्वस्तिनः पथ्यासुध
न्वस्वित्यन्वाहस्वस्त्यप्सृष्टजने स्वर्वति ॥ स्वस्तिनः पुत्रकृत्तेषु योनिषु स्वस्तिराये
मरुतो दधातनेति मरुतो वै देवानां विशस्ता एवेत द्यज्ञमुखे चीकूपत्सर्वे श्छंदो
भिर्यजेदित्याहुः सर्वे वै छंदोभिरिष्ट्वा देवा स्वर्गं लोकमजयंस्तथैवेत द्यजमानः
सर्वे श्छंदोभिरिष्ट्वा स्वर्गं लोकं जयति स्वस्तिनः पथ्यासुधन्वसु ॥ स्वस्तिरिद्धिप्र

ब्रा० प्र०
७

पथे श्रेष्ठेति पथ्याया स्वस्तेस्त्रिष्टुप्तावगेनयस्य पथाराये अस्मानां देवानां मपि पं
थामगन्मेत्यग्नेस्त्रिष्टुप्तावगेनयस्य पथाराये अस्मानां देवानां मपि पं
व्यामिति सोमस्य त्रिष्टुप्तावगो विश्वदेवं सत्यति य इमा विश्वा ज्ञातानीति सवितु
र्गायत्र्यो सुत्रामाणं पृथिवीं द्यामनेह संमही मृष्टुमातरं सुवतानां मित्यदि ते जग
त्या वेतानि वा वसर्वाणि छंदोसि गायत्रं त्रैष्टुप् संजागतमन्व न्या न्येतानि हि यज्ञे प्र
तमामिव क्रियंत एते ह वा अस्य छंदोसि र्यजतः सर्वे छंदोसि रिष्टं भवति य एवं वे
दे ॥ ९ ॥ तावा एताः प्रवत्यो नेतमत्यः पथिमत्यः स्वस्ति मत्य एतस्य हविषा या
ज्यानुवाक्या एतासि वा इष्टुदेवाः स्वर्गं लोकं जयंस्तथैवेतद्यजमान एतारिणि
ष्टुः स्वर्गं लोकं जयति ता रूपदमस्ति स्वस्ति राये मरुतो दधातनेति मरुतो ह

वेदे वविशोतरि सप्तज्ञानास्तेत्याह योनिवेद्यः स्वर्गं लोकं मेतीश्वरां हेनं निवारो देवि
वामथितोः सयदाह स्वस्ति राये मरुतो दधातनेति तं मरुद्भ्यां देवविद्भ्यो यजमानं नि
वेदयति न ह वा एनं मरुतो देवविशः स्वर्गं लोकं यंतं निरुधते न विमश्नते स्वस्ति हेनम
त्यजंति स्वर्गं लोकं मसि य एवं वेद विराजा वेतस्य हविषः स्विष्टकृतः संयाज्ये स्यातां
येत्रयस्त्रिंशदक्षरे ॥ सेदग्निरग्नी रत्यस्त्वन्यान्ते स दग्निर्यो वनुष्यतो निपातीत्येते वि
राज्या वा इष्टुदेवाः स्वर्गं लोकं जयंस्तथैवेतद्यजमानो विराज्या मिष्टुः स्वर्गं लोकं
जयति ते च यस्त्रिंशदक्षरे भवतस्त्रयस्त्रिंशदक्षरे देवाः अष्टौ वसव एकादश रुद्र
द्वादशादित्याः प्रजापतिश्च वषट्कारश्च तत्प्रथमे यज्ञमुरे वेदेवता अक्षरभाजः
करोत्यक्षरेणाक्षरेणैव तं देवतां प्रीणाति देवपात्रेणैव तं देवतास्तर्पयति ॥ १० ॥ प्र

ब्रा. प्र.
८

याजवदननुयाजं कर्तव्यं प्रायणीयमित्याहुर्हनिमिववा एतदींश्चितमिवयत्प्रा
यणीयस्यानुयाजा इति तत्तन्नादत्यं प्रयाजवदेवानुयाजं कर्तव्यं प्राणावे प्रयाजा
ः प्रजानुयाजायत्प्रयाजानंतरियात्प्राणास्तद्वजमानस्यांतरियाद्यदनुयाजानंत
रियात्प्रजांतघजमानस्यांतरियात्तस्मात्प्रयाजवदेवानुयाजवत्कर्तव्यं पत्नीर्नमं
याजयेत्संस्थितयज्जर्नं जुहुयात्तावन्तेवयजो संस्थितः प्रायणीयस्य निष्कासं
निदध्यात्तमुदयनीयेनाग्निनिर्वपेद्यज्ञस्य संतत्ये यज्ञस्याव्यवच्छेदाय थोरवलुयस्या
मेव स्था ल्यां प्रायणीयं निर्वपेत्तस्यामुदयनीयं निर्वपेत्तावन्तेवयजः संततो व्यवच्छिं
नो भवत्यमुष्मिन्वा एतेन लोके राध्रवंति नास्मिन्नित्याहुर्न त्रायणीयमिति प्राय
णीयमिति निर्वपंति प्रायणीयमिति चरंति प्रयंत्येवास्मां लोकाद्यजमाना इत्य

स्य

विधयेव तदाहुर्व्यतिषजेद्याज्यानुवाक्यायाः प्रायणीयस्य पुरोनुवाक्यास्ता उदय
नीयस्य याज्याः कुर्याद्या उदयनीयस्य पुरोनुवाक्याः स्ताः प्रायणीयस्य याज्याः कुर्या
त्तद्व्यतिषजत्फसं यो लोकयोर्न ह्या उभयोर्लोकयोः प्रतिष्ठित्या उभयोर्लोकयो
र्धोत्फसं यो लोकयोः प्रतितिष्ठति प्रतितिष्ठति एव वेदादित्यश्वरुः प्रायणीयो भव
त्यादित्य उदयनीयो यज्ञं धृत्ये यज्ञस्य वर्सनध्ये यज्ञस्या प्रसंसाय तद्यथेवा इति ह स्माह
तेजन्या उभयंतो तयो रप्रसंसाय वं सो न ह्यत्येवमेवेतद्यज्ञस्योभयंतो तयो रप्रसं
साय वं सो न ह्यति यदादित्यश्वरुः प्रायणीयो भवत्यादित्य उदयनीयः पथ्ययेवे
तस्वस्त्या प्रयंति पथ्या स्वस्ति मभ्युद्यंति स्वस्त्येवेतः प्रयंति स्वस्त्युद्यंति स्वस्त्युद्यंति
॥ ११ ॥ इति द्वितीयोऽध्यायः ॥ प्राच्यां वैदिशि देवाः सोमं राजानमक्रौणंस्तस्मा

ब्रा. प्र.
६

आच्यांदिशि कीयते तं त्रयोदशा न्मासाद क्रीणं स्तस्मा त्रयोदशो मासो नानुविद्यते
न वै सोम विक्रय्यनुविद्यते पापो हि सोम विक्रयी तस्य क्रीतस्य मनुष्या न भुयाव
तमानस्य दिशो वीर्याणीं दिश्याणि व्युदसीदंस्तान्येक्यर्चावारुरुत्संत तानि नाश
कुर्वंस्तानि द्वाभ्यां तानि तिसृषु तानि चतसृषु तानि पंचसिस्तानि षड्भिस्तानि
सप्तसिर्नैवा वारुंधत तान्यष्टासि रवारुंधताष्टासि राश्रुवत यदष्टासि रवारुं
धताष्टासि राश्रुवत तदष्टानामष्टत्वं मश्नुते यद्यत्कामयते य एवं वेद तस्मादेते
षुकर्म स्वष्टावष्टावन्तु च्यंत इं दिश्याणां वीर्याणामवरुध्यै ॥ १२ ॥ सोमाय क्रीता
य प्रोह्य माणा यानुब्रूहीत्याहा ध्वर्युर्भिद्रादसिः श्रेयः प्रेहीत्यन्वाहायं वाव लोका
मद्भस्तस्मादसावेव लोकश्रेयान्त्स्वर्गमेव तं लोकं यजमानं गमयति बृहस्पतिः

हि

पुर एताते अस्त्विति ब्रह्म वै बृहस्पतिर्ब्रह्मैवास्मा एतत्पुरो गवमकर्ण वै ब्रह्म ण्वदि
ष्यत्यथे मवस्यवर आष्टि व्या इति देवयजनं वै वरं पृथिव्यै देवयजन एव नंत
दवसाय यत्पारेश त्रुं कृणु सर्ववी इति द्विषंत मे वासे तत्पाप्मानं भ्रातृव्यमप
बाधते धरं पांश्रति सोमयास्ते मयो भुव इति तृचं सोम्यं गायत्रमन्वाह सोमेरा
जनि प्रोह्यमाणे स्वयं वै नंत देवतया स्वेन छंदसा समर्धयति सर्वं नंदतिय
शसागते नैत्यन्वाह यशो वै सोमो राजा सर्वो हवा एतेन क्रीयमाणे न नंदतिय
श्रयं जेलप्यमानो भवति यश्च न सभासाहेन सरव्या सरवाय इत्येष वै ब्राह्म
णानां सभासाहः सरवाय त्सोमो राजा किल्बिषस्य दित्येष न एव किल्बिष
स्य द्यो वै भवति यः श्रेष्ठतामश्नुते स किल्बिषं भवति तस्माद दुर्मनुवाचो

ब्रा. प्र.
११

त्रिरुत्तमांताद्वादशसंपद्यंतेद्वादशवेमासाः संवत्सरः संवत्सरः प्रजापतिः प्रजापत्याय
तनाभिरेवाभीराभ्रोतिय एवं वेदत्रिः प्रथमां त्रिरुत्तमामन्वाहयज्ञस्येवतद्वर्सेन ह्यति
रुद्धेनैवलायाविसंसाय ॥ १३ ॥ अन्यतरोनडू न्युक्तस्यादन्यतरोविमुक्तोथराजान
मुपावहरेयुर्यडु भयोर्विमुक्तयोरुपावहरेयुः पितृदेवत्यं राजानं कुर्युर्यद्युक्तयोर्योग
क्षेमः प्रजाविंदेताः प्रजाः परिप्लवेरन्योनडू न्विमुक्तस्तलालासदां प्रजानां रूपं योयु
क्तस्तच्चक्रियाणां ते ये युक्तेन्येविमुक्तेन्यउपावहरं त्यसावेवं तेक्षेमयोगो कल्पयंति
देवासुरावाएषुलोकेषु समयतंततएतस्यांप्राच्यादिश्ययतंततांस्ततोसुराअजयं
स्तेदक्षिणस्यांदिश्ययतंततांस्ततोसुराअजयंस्तेप्रतीच्यादिश्ययतंततांस्ततोसुरा
अजयंस्तउदीच्यादिश्ययतंततांस्ततोसुराअजयंस्तउदीच्यांप्राच्यादिश्ययतंत

११

तेततो नपराजयंतसेषादिगपराजिता तस्मादेतस्यांदिशियतेतवायातयेद्वेश्वरोहानृणा
कर्तेस्तेदेवाअब्रुवंनराजतयावेनोजयंतिराजानंकरवामहाइतितथेति सोमेराजानम
कुर्वंस्तेसोमेनराजासर्वादिशोजयन्नेषंवेसोमराजायोयजतेप्राचितिष्ठत्यादधतितेन
प्राचींदिशंजयतितंदक्षिणापरिवहंतितेनदक्षिणांदिशंजयतितंप्रत्यंचमावर्तयंतिते
नप्रतीचींदिशंजयतितमुदीचस्तिष्ठतउपावहरंतितेनोदीचींदिशंजयतिसोमेनरा
जासर्वादिशोजयतियएवंवेद ॥ १४ ॥ हविरातिथ्यंनिरुप्यतेसोमेराजन्यागतेसोमोवे
राजायमानस्यगृहानागच्छतितस्माएतद्धविरातिथ्यंनिरुप्यतेतदातिथ्यस्यातिथ्यत्वं
नवकपालोभवतिनवंप्राणाः प्राणानां क्लृप्त्ये प्राणानां प्रतिप्रज्ञात्येवेष्टवोभवतिवि
ष्टुर्वेयज्ञः स्वयेवेनंतदेवतयास्वेनलुंदसासमर्धयतिसर्वाणिवावलुंदं सचष्टष्ठानि

ब्रा. प्र.
१२

वि
ति

च सोमेरा ज्ञानं कीर्तयन्त्यावन्तः खलु वेराज्ञानमनुयन्ति तेभ्यः सर्वेभ्य आति
थ्यं क्रियते ग्निं मंथंति सोमेरा जन्त्या गते तद्यथे वादो मनुष्यराज आगते न्यस्मिन् वाहेत्यु
क्षाणं वा वेहतं वा क्षदंत एवमेवास्मा एतस्स दंतं यदग्निं मंथंत्यग्निर्हि देवानां पशुः १५
॥ अग्नये मथ्यमानायानुब्रूहीत्याहाध्वर्युरसित्वा देवसवितरिति सावित्रीमन्वाह
तदा दुर्यदग्ने ये मथ्यमानायानुवाचा हाथ कस्मात्सावित्रीमन्वाहेति सविता वेप्र
सवानामीशे सैत प्रसूता एवैनं तन्मंथंति तस्मात्सावित्रीमन्वाह महीद्योः पृथिवी
च न इति धावा पृथिवीयामन्वाह तदा दुर्यदग्ने ये मथ्यमानायानुवाचा हाथ कस्मा
धावा पृथिवीयामन्वाहे धावा पृथिवीभ्यां वा एतं जातं देवाः पर्यगृह्णंस्ताभ्यामेवा
धापि परिगृहीतस्तस्माद्धावा पृथिवीयामन्वाह त्वामग्ने पुष्करादधीति त्वचमाग्ने

१२

यं गायत्रमन्वाह ग्नौ मथ्यमाने स्वयं वै न तं देवतया स्वेन छंदसा समर्धयत्यथर्वानिर
मंथंतेति रूपसमृद्धमेतद्देयज्ञस्य समृद्धं यद्रूपसमृद्धं यत्कर्मक्रियमाणमृगसिव
दतिसयदिन जायेत यदि चिरं जायेत राक्षोघ्ना गोयत्र्यो नूच्या अग्ने हंसिन्यत्रिणमित्ये
तारक्षसामपहंत्यैरक्षांसि वा एनंतर्ह्या लभंतं येर्हि न जायते यर्हि चिरं जायते स यद्ये
कस्यामेवानूक्तायां जायेत यदि द्वयोरथो तब्रुवंतु जंतव इति जाताय जातवती मृषिरू
पामनुब्रूयाद्यद्यज्ञे मिरूपंत तस्मद्दमायं हस्तेन रवादिनमिति हस्ताभ्यां ह्येनं मंथंति
शिशुं जातमिति शिशुरिव वा एष प्रथमजातो यदग्निर्न विभ्रति विशामग्निं स्वध्वर
मिति यद्दे देवानां नेति तं देवामो ३ मिति प्रदेवं देववीतये भरता वसुवित्तममिति प्र
क्रियमाणा या मिरूपायद्यज्ञे मिरूपंत तस्मद्दमास्वेनो निषीदत्वित्येष हवा अस्य

ब्रा. प्र.
१३

स्वेयोनिर्यदग्निरग्नेराजातं जातवेदसीति जातइतरो जातवेदाइतरः प्रियं शिशिताति
 थिमित्येषहवा अस्य प्रियोतिथिर्यदग्निरग्नेर्योन आगृहपतिमिति शांत्यामेवेनंतद्वधात्य
 ग्निनाग्निः समिध्यते कविर्गृहपतिर्युवा ॥ हव्यवाङ् ऊक्तास्य इत्यभिरूपाय धज्ञेभिरूपे
 तत्समृद्धं ह्यग्ने अग्निना विप्रो विप्रेण संत्सतेति विप्रइतरो विप्रइतरः सर्वा सरव्यास
 मिध्यस इत्येषहवा अस्यः स्वः सर्वाय दग्निरग्नेस्तं मज्जं यंत सक्तुं पुरो यावानमाजि
 षु ॥ स्वेषु क्षयेषु वाजिनमित्येषहवा अस्य स्वः क्षयो यदग्निरग्नेर्यज्ञेन यज्ञमयजंत देवा
 इत्युक्तमया परिदधाति यज्ञेन वै तद्देवा यज्ञमयजंत यदग्निनाग्निमयजंत ते स्वर्गं लो
 कमायंस्तानि धर्माणि प्रथमान्यासन् तेह नाकं महिमानः सचंत यत्र पूर्वसाध्याः संति
 देवा इति छंदांसि वैसाध्या देवास्तेग्नेग्निनाग्निमयजंत ते स्वर्गं लोकमायन्नादित्याश्च

१३

वेहा सन्नगिरसश्च तेग्नेग्निनाग्निमयजंत ते स्वर्गं लोकमायन्तेषां स्वर्ग्या इति र्यदग्न्या
 इति र्यदिह वा अप्यब्राह्मणोक्तो यदिदुरुक्तोक्तो यजते थं हे षा इति र्गच्छत्येव देवानपा
 पना संसृज्यते गच्छत्यस्या इति र्देवान्नास्या इतिः पापानां संसृज्यते य एवं वेद ता एता
 स्त्रयो दशान्वा हरूपसमृद्धा एतद्देयज्ञस्य समृद्धं यद्रूपसमृद्धं यत्कर्म क्रियमाणमृग
 सिवदतितासां त्रिः प्रथमा मन्वा हरि रुत्तमांताः सप्तदशसंपद्यंते सप्तदशो वै प्रजा
 पतिर्द्वादशमासाः पंचर्तवस्तावान्त्संवत्सरः संवत्सरः प्रजापतिः प्रजापत्या यतना
 भिरैवाभीराध्नोति य एवं वेद त्रिः प्रथमां त्रिरुत्तमा मन्वा हरयज्ञस्येव तद्दसौ न ह्यति
 र्छेन्नेव लाया विसंसाय ॥ १६ ॥ समिधाग्निं दुवस्यताप्याय स्वसमेतु त इत्याज्यसाग
 योः पुरोक्तेषां वत आतिथ्यवत्यो रूपसमृद्धे एतद्देयज्ञस्य समृद्धं यद्रूपसमृद्धं यत्कर्म
 युवा

क्रियमाणमगमिवदतिसेषाग्नेय्यतिथिमतीनसोम्यातिथिमत्यस्ति यत्सोम्यातिथि
मतीस्यालुश्वत्सास्यादितलेवेषातिथिमतीयदापीनवतीयदावाअतिथिंपरिवेविष
त्यापीनइवेवेसतर्हिभवतितयोर्जेषाणेनेवयजतीदंविद्युर्विचक्रमेतदस्यप्रियम
मिपाथोअश्यामितिर्वेद्योत्रिपदामनूच्यचतुष्यदयायजतिसप्तपदानिभवन्ति
शिरोवाएतद्यज्ञस्ययदातिथ्यंसप्तवेशीर्षन्याणाःशीर्षिन्नेवतत्प्राणादधातिहो
तारंचित्ररथमध्वरस्यप्रप्रायमग्निर्भरतस्यशृण्वइतिस्विष्टकृतःसंयाज्येभव
तआतिथ्यवत्योरूपसमृद्धेएतद्वेयज्ञस्यसमृद्धंयद्रूपसमृद्धंयत्कर्मक्रिमाणम्
गमिवदतित्रिष्टुभोभवतःसंद्रियत्वायेकान्तंभवतीकान्तेनवाएतेनदेवाअराध्ना
वन्यदातिथ्यंतस्मादिकान्तमेवकर्तव्यंप्रयाजानेवात्रयजंतिनानुयाजान्प्राणा

वेप्रयाजानुयाजस्तेयइमेशीर्षिन्याणास्तेप्रयाजायेवांचस्तेनुयाजाःसयोत्रानुयाजा
न्यजेद्येमान्प्राणानालुप्यशीर्षंधितेत्तादृक्तदतिरिक्तंतत्समुवाइमेषाणाविदेये
चेमेयेचेमेतद्यदेवात्रप्रयाजान्यजंतिनानुयाजांस्तत्रसकामउपाप्तोयोनुयाजेषु
योनुयाजेषु ॥ १७ ॥ इति तृतीयोऽध्यायः ॥ यज्ञोवेदेवेप्यगदकामन्नबोहमन्नं
मविष्यामीतिनेतिदेवाअब्रुवन्नन्नमेवनोमविष्यसीति तंदेवाविमेथिरेसहंप्रिया
विहृतोनप्रवह्वतेहोचुर्देवानेवेनइत्थंविहृतो लंमविष्यतिहंतेमंयज्ञंसंभरामे
तितयेतितंसंजम्कःस्तंसंभृत्योचुरश्विनाविमंमिषज्यतमित्यश्विनोदेवानांमि
षजावश्विनावध्वृतस्मादध्वर्युधर्मंसंभरतस्तंसंभृत्याहतुर्ब्रह्मन्यवर्ग्येणप्रच
रिष्यामोहोतरभिष्टुहीति ॥ १८ ॥ ब्रह्मजज्ञानंप्रथमंपुरस्तादितिप्रतिपद्यतेब्रह्म

ब्रा. प्र.
१५

वेदहस्पतिर्ब्रह्मणे वै नंतद्विषज्यतीयं पित्रे राष्ट्रेत्यग्र इति वाग्देवा धृतिवाचमेवास्मिं
स्तद्धातिमहान्मही अस्तभायद्विजात इति ब्राह्मणस्य त्या ब्रह्मवेदहस्पतिर्ब्रह्मणे वै
नंतद्विषज्यत्याभित्यं देवं सवितारमोण्यारितिसावित्री प्राणो वै सवितार प्राणमेवा
स्मिंस्तद्धातिसंसीदस्वमहां असीत्ये वै नंसमासादयन्नं जंतियं प्रथयं तो न विप्रा इ
त्यज्यमानायाभिरूपायघज्ञेभिरूपंतत्समृद्धं पतंगमक्तमसरस्यमायया योनः स
नुत्यो अभिदासदग्ने सवानो अग्ने समना उपेता विति द्वे द्वे अभिरूपेयघज्ञेभिरू
पंतत्समृद्धं रुणुषपाजः प्रसितिं न एथ्वीमिति पंचराक्षो ध्योरस सामपहत्ये परि
त्वागिर्वणो गिरोधि द्वयोरदधा उक्थ्यं वचः शुक्रं ते अन्यद्यजतं ते अन्यदयश्यं गो
पामनिपद्यमानमिति चतस्र एकपातिन्यस्ता एकविंशतिर्नवंत्येकविंशोयं पुरुषो

१५

दशहस्त्या अंगुल यो दशपाद्या आत्मेकविंशस्तमिममात्मानमेकविंशं संस्कुरुते
॥ १९ ॥ सक्वेदस्य धमतः समस्वरं निति नवपावमान्यो नववै प्राणाः प्राणाने
वास्मिंस्तद्धात्यं वेन श्वोदयत्यश्निगर्ता इत्यं वे वेनोस्माद्वा ऊर्ध्वा अन्ये प्रा
णो वे नंत्यवांचो न्येतस्माद्वेनः प्राणो वा अयंसन्नाभेरिति तस्मान्नाभिस्तन्नाभे
नाभित्वं प्राणमेवास्मिंस्तद्धातिपवित्रं ते विततं ब्रह्मणस्पते तपोष्यवित्रं विततं
वदिवस्पदे वियत्यवित्रं धिषणा अतन्वतेति पूतवंतः प्राणास्तइमेवांचोरेतस्यो
मृच्यः पुरीष्य इत्येताने वास्मिंस्तद्धाति ॥ २० ॥ गणानां त्वागणपतिर्हवामह इ
ति ब्राह्मणस्य त्या ब्रह्मवेदहस्पतिर्ब्रह्मणे वै नंतद्विषज्यं प्रथश्वयस्य सप्रथश्व
नामेति धर्मतन्वः सतनुमेव नंतत्सरूपं करोति रथंतरमाजभा रावसिष्ठः ॥ १९ ॥

ति

ब्रा. प्र.
१६

ह्राजो बृहदाचक्रे अग्नेरिति बृहद्व्यंतरवंतमेवेनंतत्करोत्यपश्येत्वामनसा चेकि
तानमिति प्रजावान्प्राजापत्यः प्रजामेवास्मिंस्तदधातिकाराधदोत्राश्विना वामि
ति नवविंशं दसस्तदेतद्यज्ञस्यांतस्त्यं विष्कड्मिव वा अंतरस्य मणीय इव चरुवी
य इव च तस्मादेता विंशं दसो भवंत्येताभिर्होश्विनोः कक्षीवान्प्रियं धामोपागच्छ
त्सपरमं लोकमजयदुपाश्विनोः प्रियं धाम गच्छति जयति परमं लोकं य एवं वेदा
भात्यग्निरुषसामनीकमिति सूक्तं पीयिवांसमश्विना धर्ममल्लेत्यभिरूपं यद्यज्ञे
भिरूपं तत्समृद्धं तदुन्नेष्टुमं वीर्यं वै त्रिष्टु वीर्यमेवास्मिंस्तदधातियावाणेव तदिदं
भेजरेथे इति सूक्तं मक्षी इव कर्णाविवनां सेवेत्यंगसमारव्यायमेवास्मिंस्तदिदं
याणि दधाति तदुन्नेष्टुमं वीर्यं वै त्रिष्टु वीर्यमेवास्मिंस्तदधाती केद्यावा एथिवापू

१६

वंचित्तय इति सूक्तं मग्निं धर्मं सरुचं यामग्निं दृष्टय इत्यभिरूपं यद्यज्ञे भिरूपं तत्स
मृद्धं तदुजागतं जागतां वै पशवः पशूनेवास्मिंस्तदधातियाभिरमुभावतं याभिरमु
भावतमित्येतावतो हात्राश्विनो कामां ददृशतुस्तानेवास्मिंस्तदधाति तैरेवेनंतत्स
मर्धयत्यरुरुचदुपसः एश्विरग्निय इति रुचितवती रुचमेवास्मिंस्तदधातिद्युभिर
कुप्तिः परिपातमस्मानित्युत्तमया परिदधात्यरिष्टेभिरश्विना सोमगेप्तिः ॥ त
न्नामित्रोवरुणो मामहंतामदितिः सिंधुः एथिवी उत घोरित्येतैरेवेनंतत्कामेः
समर्धयतीति नुपूर्वं पटलं ॥ २१ ॥ अथोत्तरमुपद्वये स्रुद्धं धाधेनुमेतां हिं कृण्व
तीव सुपत्नी वसूनामभित्वा देवसवितः समीवत्सं न मातृभिः संवत्स इव मा
तृभिर्यस्तेस्तनः शशयो योमयो ऋगौरमीमेदनुवत्समिषंतं नमसेदुपसीदत

ब्रा. प्र.
१७

संज्ञानाना उपसीदं न्नसिद्धादशभिर्विवस्वतो दुहंतिसंज्ञेकांसमिद्धो अग्निरश्वि
नासमिद्धो अग्निर्वेषणारतिर्दिवस्तदुप्रयक्षतममस्य कर्मात्मन्वनभो दुह्यते घृतं
पयं नृतिष्ठ ब्रह्मणस्पते धुक्ष्वात्पिप्युषीभिषमुपद्वपयसा गोधुगोषमासुतेसिंच
तश्चियमानूनमश्विनोर्नरिषिः समुत्ये महतीरपइत्येकविंशतिरभिरूपायधजे
भिरूपंतत्समृद्धमुदुष्यदेवः सविता हिरण्ययेत्यनृत्तिष्ठति प्रेतु ब्रह्मणस्पतिरि
त्यनुप्रेति गंधर्व इत्यापदमस्य रक्षतीति रवरमुवेक्षते नाके रूपणमुपयत्यतं
तमित्कपविशति तसोवांघर्मेन सति स्वहोता सापिबतमश्विनेति पूर्वाह्णे यज
त्यग्नेवीहीत्यनुवषट्करोति स्विष्टकृद्भाजनं यदुसिया स्वाहुतं घृतं पेयोस्यपि
वतमश्विनेत्यपराह्णे यजत्यग्नेवीहीत्यनुवषट्करोति स्विष्टकृद्भाजनं त्रयाणां

१७

व ७

हवे हविषोस्विष्टकृतेन समवधंति सोमस्य धर्मस्य वाजिनस्येति सयदनुवषट्क
रोत्यग्नेरेव स्विष्टकृतो नंतरित्ये विश्वा आशादक्षिणसादिति ब्रह्माजपतिस्वाहा कृ
तः शुचिर्देवेषु धर्मः समुद्राद्दूर्गमुदियति वेनोद्भूतः समुद्रमभियज्जिगाति ॥
सखे सरवायमभ्याववृत्स्वोर्ध्वं कृषुणकृतं यजुर्ध्वानः पाह्यं हसस्तं घमित्थानम
स्विन इत्यभिरूपायधजे भिरूपंतत्समृद्धं पावकशोचेतवहिष्यं परीति सक्षमा
कांसते दुतं हविर्मधुहविरिंदतमेग्नावश्यामते देवधर्म ॥ मधुमतः पितुमतो वा
जंतींगिरस्वतानमस्ते अस्तमामाहिंसीरिति धर्मस्य सक्षयति श्येनो न योनिं
सदनं धियाकृतमायस्मिन्सप्तवासवा इति संसाधमाने न्वाह हविर्हविषो म
हिसग्ने देव्यमिति यदहरुत्सादयिष्यंतो भवंति स्यवसाङ्गवती हि ष्या इत्य

या

ब्रा. प्र.
१८

तमयापरिदधातितदेतदेवमिथुनंयद्धर्मःसयोधर्मस्तच्छिन्नंयोशफौतोशफौ
योपयमनीतेश्रोणिकपालयत्पस्तदेतस्तदिदमश्रोदेवयोन्यांप्रजननेरेतसि-
च्यतेग्निर्वेदेवयोनिःसोमैर्देवयोन्याआकृतिभ्यःसंभवत्यङ्गयोयजुर्मयः
साममयोवेदमयोब्रह्ममयोमृतमयःसंस्तुयदेवताअप्येतियएवंवेदयश्चैवंवि-
हानेतेनयज्ञक्रतुनायजते॥२२॥देवास्सुरावाएषुलोकेषुसमयतंततेवाअसु-
राइमानेवलोकान्युरोकुर्वंतयथोजीयांसएवंतेवाअयस्मयीमेवेमामकुर्वतर
जतामंतरिषंहरिणीदिवंतेतथेमान्लोकान्युरोकुर्वंततेदेवाअब्रुवन्पुरावाइ-
मेस्सुराइमान्लोकानक्रतपुरइमान्लोकान्यतिकरवामहाइतितथेतितेस-
दएवास्याःप्रत्यकुर्वताग्नीध्रमंतरिषाद्धविर्धानेदिवस्तेतथेमान्लोकान्यु-

सोबलीयां

१८

रःप्रत्यकुर्वंततेदेवाअब्रुवन्नुपसदउपायामोपसदोवैमहापुरंजयंतीतितथेति
तेयामेवप्रथमामुपसदमुपायंस्तथैवैवानस्मान्लोकान्दनुदंतयांद्द्वितीयांतयांतरि-
षाद्यांततीयांतयादिवस्तांस्तथेभ्योलोकेभ्योनुदंततेवाएभ्योलोकेभ्योनुत्ताअसु-
राक्रतूनश्रयंततेदेवाब्रुवन्नुपसदएवोपायामेतितथेतितइमास्तिस्त्रःसतीरुपस-
दोद्दिर्द्विरेकैकामुपायंस्ताःषट्समपद्यंतषड्वाक्रतवस्तान्वाक्रतुभ्योनुदंततेवा-
क्रतुभ्योनुत्ताअसुराभासानश्रयंततेदेवाअब्रुवन्नुपसदएवोपायामेतितथेतित
इमाःषट्सतीरुपसदोद्दिर्द्विरेकैकामुपायंस्ताद्वादशसमपद्यंतद्वादशवैमास्ता-
न्वेमासेभ्योनुदंततेवेमासेभ्योनुत्ताअसुराअर्धमासानश्रयंततेदेवाब्रुवन्नु-
पसदएवोपायामेतितथेतितइमाद्वादशसतीरुपसदोद्दिर्द्विरेकैकामुपायंस्ता

ब्रा. प्र०

१९

श्वतुर्विंशतिः समपद्यंत चतुर्विंशतिर्वा अर्धमासास्तान्वा अर्धमासेभ्यो नुदंत ते
वा अर्धमासेभ्यो नुत्ता अस्मरा अहोरात्रे अश्रयंत ते देवा अब्रुवन्नुपसदा ववोपा
यामेति तथेति ते यामेव पूर्वाह्ण उपसदमुपायंस्तथेवेनानङ्गो नुदंत यामपराह्ण
तथात्रेस्तास्तथो जाम्यामहोरात्राभ्यामेतरायंस्तस्मात्पूर्वाह्ण एव पूर्वयोपस
दाप्रचरितव्यं स्वपराह्ण परयातावंतमेव तद्विषते लोकं परिशिनष्टि ॥ २३ ॥ जि
तयोवेनामेता यदुपसदो सपत्नां वा एताभिर्देवा विजितिं व्यजयंता सपत्नां वि
जितिं विजयते य एवं वेद यां देवा एषु लोकेषु यामृतुषु यामासेषु यामर्धमासेषु
यामहोरात्रयोर्विजितिं व्यजयंत तां विजितिं विजयते य एवं वेद ते देवा अविम
पुरस्माकं विप्रेमाणमन्विदमस्मरा आपविष्यतीति ते व्युत्क्रम्यामंत्रयंताग्नि

१९

र्वस्मिन् रुद्रकामादिं देवैर्वरुण आदित्यैर्बृहस्पतिर्विष्वेदे वैस्ते तथा व्युत्क्रम्या
मंत्रयंत ते अब्रुवन्त या एव न इमाः प्रियतमास्तन्वस्ता अस्य वरुणस्य राज्ञो गृहे सं
निदधामहे ताभिरेवनः सनसंगच्छांतै यो न एतदतिक्रामाद्य आलुलो भयिषादि
तितथेति ते वरुणस्य राज्ञो गृहे तन्वः सन्यदधत ते यद्वरुणस्य राज्ञो गृहे तन्वः सन्य
दधत तत्तानून प्रमभवत्तत्तानून प्रस्यतानून प्रलंतस्मादाहुर्न सतानून प्रिणो
ग्यव्यमितितस्माद्दिदमस्मरानान्वा भवंति ॥ २४ ॥ शिरो वा एतद्यज्ञस्य यदाति
थ्यं ग्रीवा उपसदसमान बर्हिषी भवतः समानं हि शिरो ग्रीवमिषुं वा एतां देवाः सम
स्कुर्वंत यदुपसदस्तस्या अग्निरनीकमासीत् सोमः शल्या विद्युस्ते जनं वरुणः
पर्णानितामाज्यधन्वानो व्यस्तजंस्तया पुरोभिंदंत आयंस्तस्मादेता आज्यहवि

ब्रा. प्र.
२०

कुर्या

षोभन्वन्ति चतुरोऽग्रेस्तनान्त्रतमुपेत्य पसत्सु चतुःसंधिर्हाषुरनीकं शल्यस्तेजनं
पणानित्रीस्तनान्त्रतमुपेत्य पसत्सु त्रिषंधिर्हाषुरनीकं शल्यस्तेजनं ॥ द्वौस्त
नो ब्रतमुपेत्य पसत्सु द्विषंधिर्हाषुः शल्यश्चेत्येव तेजनं चैकं स्तनं ब्रतमुपेत्य
पसत्सु चैकं द्वेषुरित्यारव्यायत एकया वीर्यं क्रियते परो वरीयां सो वा इमे लोका
अर्वांगं हीयांसः परस्तादर्वाचीरुपसद उपेत्येवामेव लोकानामभिजित्वा उप
सद्या यमीक्षुष इमां मे अग्ने समिधमिमां सुपसदं वने रितितिसस्ति सः समिधे
न्योरूपसमृद्धा एते द्वे यज्ञस्य समृद्धय इ पसमृद्धयत्कर्म क्रियमाणं गमि
वदति जाध्विवतीर्या ज्यानुवाक्या दग्निर्वृत्राणि जंघनघ उग्र इव शर्यहा त्वं सो
मासि सत्यतिर्गय स्फानो अमी वहं दं विष्णुर्विचक्रमेत्रीणि पदा विचक्रम इत्ये

२०

ता विपर्यस्ताभिरपराहेयजतिघ्नंतो वा एताभिर्देवाः पुरोभिंदंत आयन्य दुपसदः
सच्छंदसः कर्तव्यानविच्छंदसो यद्विच्छंदसः कुर्याद्भूवास्तु द्वांद्व्यादीश्वरोग्ला
वो जनितोस्तस्मात्सच्छंदस एव कर्तव्यानविच्छंदसस्तु दुह रस्माहोपाविर्जानश्र
ते य उपसदां किल वेतद्वाहणे यस्मादप्यश्लीलस्य श्रात्रियस्य मुखं व्येवज्ञाय
ते तत्तमि वरेभती वेत्याज्यहविषो ह्यपसदो ग्रीवासु मुखमध्याहितं तस्माद्भुमत
दाह ॥ २५ ॥ देववर्म वा एतद्यत्प्रयाजाश्चानुयाजाश्चाप्रयाजमननुयाजं भव
तींश्चैवं संशित्या अप्रतिशराय सकृदति क्रम्याश्चावयति यज्ञस्याभिक्रान्त्या अनप
क्रमायतदाहुः कूरमिव वा एतत्सोमस्य राज्ञो ते चरंति यदस्य घृतेनां ते चरंति
घृतेन हि वज्रेणेंद्रा वृत्रमहंस्तद्यदंशुरंशुष्टे देव सोमाप्यायतामिंद्रायेकधनवि

ब्रा. प्र.
२१

द आ तु भ्य मिं दः प्या य ता मा त्व मिं दाय प्या य स्वा प्या य या स्मा न्त्सर वी न् ॥ स न्या मे ध
या स्व स्ति ते दे व सो म रु त्वा मु द च म शी ये ति रा जा न मा प्या य यं ति य दे वा स्य त च्छ र मि
वां ते च रं ति त दे वा रं ये ते ना प्या य यं त्य थो ए नं वर्ध यं त्ये व द्या वा पृ थि व्यो वा ए ष ग भो
य त्सा मो रा जा त द्य दे षा रा य ए षा वा भा नि प्रे षे भ गाय ॥ क र्त मृत वा दि भ्यो न मो दि
वे न मः पृ थि व्यो इ ति प्र स्त रे नि द्ध वं ते द्या वा पृ थि वी क्पा मे च त न्न म स्कु र्वं त्य थो
ए ने वर्ध यं त्ये व वर्ध यं त्ये व ॥ २६ ॥ इ ति च श्रुं ध्या यः ॥ सो मो वे रा जा गं ध र्वं षा सी
त्तं दे वा श्व क र्ष य श्वा ष्य ध्या य न्क थ म य म स्मा न्त्सा मो रा जा ग ल्हे दि ति सा वा ग ब्र वी
त्स्त्री का मा वे गं ध र्वी म ये व स्त्रि या षू त या प ण ध्व मि ति ने ति दे वा अ ब्रु व न्क थं व यं
त्व दृ ते स्या मे ति सा ब्र वी त्की णी ते व य र्हि वा व वो म या र्थो भ वि ता त र्ह्य व वो हं पु न्

२१

रा गं ता स्मी ति त थे ति त या म हा ण ग न्या षू त या सो मं रा जा न म क्री णं स्ता म नु कृ ति
म स्कं नां व त्स त री मा जं ति सो म क य णी त या सो मं रा जा नं क्री णं ति तां पु न क्री णि
णी या त्पु न र्हि सा ता ना ग ल्हे त्ता स्मा दु पां शु वा चा च रि त व्यं सो मे रा ज नि क्री ते गं ध
र्वे षु हि त र्हि वा ग भ व ति सा ग्ना वे व प्र णी य मा ने पु न रा ग ल्हे ति ॥ २७ ॥ अ ग्न ये प्र
णी य मा ना या नु ब्रू ही त्वा हा ध्व र्युः प्र दे वं दे व्या धि या भ र ता जा त वे द सं ॥ ह व्य नो
व क्ष दानु ष गि ति गाय त्रीं ब्रा ह्म ण्या नु ब्रू या द्जा य त्रै वे ब्रा ह्म ण स्ते जो वे ब्र ह्म व च सं
गा य त्री ते ज सं वे नं त इ व च सं न स म र्ध य ती मं म हे वि द थ्या य श्रू ष मि ति त्रि षु मं
रा ज न्य स्या नु ब्रू या त्रि षु सो वे रा ज न्य ओ जो वा इं दि यं वी र्यं त्रि षु वा ज सं वे नं त दि
द्वि ये ण वी र्ये ण स म र्ध य ति श श्व त्क त्व इ द्वा य प्र ज ण्क रि ति स्वा नां मे वे नं त छे

स

वा. प्र.
२२

स्यंगमयति शृणोतु नो दम्येभिरनीकैः शृणोतु त्वग्निर्दिव्ये रजस इत्याजर संहसि
न जसो दीदाय य एवं वेदा यमिह प्रथमो धायिधा तृप्तिरिति जगती वैश्यस्यानु
ब्रूयाज्जागती वैश्या जागताः पशवः पशुभिरेवेन तत्समर्धयति वनेषु चित्रं वि
भवं विशे विश इत्यभिरूपा यद्यज्ञेभिरूपं तत्समृद्धमयमुष्य प्रदेवयुरित्यनुष्टुप्ति
वाचं विस्तजते वाग्वा अनुष्टुप्ति वाच्येव तद्वाचं विस्तजते यमुष्य इति यदाहायमुस्या
गमं यापुरा गंधर्वेष्ववाक् समित्येव तद्वाक् प्रब्रूते यमग्निरुरुष्यतीत्ययं वा अग्नि
रुरुष्यत्यमृतादिव जन्म न इत्यमृतत्वमेवास्मिंस्तद्वाति सहसश्चि त्सहीया
न्देवो जीवा तवेकत इति देवो ह्येष एतज्जीवा तवेकतो यदग्निरिकाया स्वाप
देवयन्नाभाष्टथिव्या अधीत्य तद्वा इत्यास्पदं यदुत्तरवेदीनाभिर्जातवेदीनि
का

२२

धामहीति निधास्यं तोह्येनं भवं त्यग्ने हव्या यवो ब्रह्म इति हव्यं हि वक्ष्यन्मवत्य
ग्ने विश्वेभिरुस्वनीक देवैरूर्णावंतं प्रथमः सीदयो निमिति विश्वेरेवेन तदेवैः स
हासादयति कुलायिनं घृतवंतं सवित्र इति कुलायमिव ह्येतद्यज्ञे क्रियते यत्पे
दारवाः परिधयो गुग्गुलूर्णास्तकाः सुगंधिते जानानीति यज्ञं नयजमानायसा
ध्वितियज्ञमेव तद्वाक्यं प्रतिष्ठापयति सीदं होतस्व उलोके चिकित्वा नित्यं निर्व
देवानां होता तस्यैष स्वालोको यदुत्तरवेदीनाभिः सादया यज्ञं स्रक्तस्य योनाति
तियज्ञमानो वै यज्ञो यजमानो ये वै तामाशिषमाशास्तं देवावीर्देवान् हविषाय जास्य
ग्ने ब्रह्म यजमाने वयो धा इति प्राणां वै वयः प्राणमेव तद्यजमाने दधाति निहोता
होतृषदने विदान इत्यग्निर्वै देवानां होता तस्यैतद्वा तृषदने यदुत्तरवेदीनाभि

बा. प्र.
२३

स्त्वेषोदीदिवाऽंसदत्तदक्षइत्यासन्नोहिसतीर्हभवत्यदब्धव्रतप्रमतिर्वसि
ष्ठइत्यग्निर्वेदेवानां वसिष्ठः सहस्रं भरः शुचिजिह्वो अग्निरित्येषा हवा अस्य
सहस्रं भरताय देन मे कं संतं बहुधा विहरंति प्रहवे साहस्रं पोषमाप्नोति य एवं
वेदत्वं दूतस्त्वमुनः परस्या इत्कत्तमया परिदधाति त्वं वस्य आ वृष मप्रणता
॥ अग्ने तौ कस्य नस्तने तनूना मप्रयुक्तं दीद्यद्वो धिगोपा इत्यग्निर्वेदेवानां गो
पा अग्निमेव तत्सर्वं तोगोप्तारं परिदत्त आत्मने च यजमानाय च यत्रैवं विद्वाने
तया परिदधात्यथो संवत्सरीणां मे वै तां स्वस्तिं कुरुते ता एता अष्टा वन्वा हरूप
समृद्धा एतद्वै यज्ञस्य समृद्धं यद्रूप समृद्धं यत्कर्म क्रियमाणं मृगसि वदति ता
सां त्रिः प्रथमा मन्वा ह विरुत्तमां ता द्वादश संपद्यंते द्वादश वै मासाः संवत्सरः सं

२३

वत्सरः प्रजापतिः प्रजापत्या यतनाभिरेवा पीराप्नोति य एवं वेद त्रिः प्रथमां त्रि
रुत्तमा मन्वा ह यज्ञस्येव तद्वर्षे न ह्यतिष्ठेन्नेव लाया विसंसार्य ॥ २८ ॥ हविर्धा
नाभ्यां प्रोह्य माणाभ्यामनुब्रूहीत्याहो ध्वर्यु र्युजे वां ब्रह्म पूर्वं न मे पिरित्यन्वा
ह ब्रह्मणा वा एते देवा अयुजत यद्द्विर्धाने ब्रह्मणो वै ने एतद्युः तेनैव ब्रह्मण्व
दिष्यति प्रेतां यज्ञस्य शंभुवेति तत्तच्छां पृथिवी यमन्वा ह तदा द्युर्द्विर्धानाभ्यां
प्रोह्य माणाभ्यामनुवाचा हाथ कस्मात्तच्छां वा पृथिवी यमन्वा हति घावा पृथि
वी वै देवानां हविर्धाने आस्तंति उ एवाद्यापि हविर्धाने ते हो दमं तरेण सर्वं हविर्य
दिदं किंच तस्मात्तच्छां वा पृथिवी यमन्वा ह यमे इव यतमाने यदैतमिति यमे
इव ह्येते यतमाने प्रवाङ्मु गितः प्रवां सरन्मानुषा देवयंत इति देवयंतो ह्येनेमा

ब्रा. प्र.
२४

नुषाः प्रभरं त्यासीदतं स्वमुल्लोकं विदाने ॥ स्वास स्ते सवतमिंदवेन इति सोमो
वैराजेंदुः सोमायैवैने एतद्वाज्ञ आसदेची कुपदधिद्वयोरदधानवस्थं वचइति
द्वयोर्ह्येतत्तृतीयं छदिरधि निधाय तत्र वस्थं वचइति यदाह यज्ञियं वै कर्मो वस्थं
वचो यज्ञमेवैतेन समर्धयति यतस्कचामिथुनायासपर्यतः ॥ असंयत्तो ब्रते
ते क्षेति पुष्यतीति यदेवादः पूर्वे यत्तवत्पदमाह तदेवैतेन शांत्या शमयति तद्वा
शक्तिर्यजमानाय सन्वत इत्याशिषमाशास्ते विश्वारूपाणि प्रतिमुंचते कविरि
ति विश्वरूपामन्वाह सरराद्यामीक्षमाणो नु ब्रूयाद्विश्वमिव हिरूपं रराद्याः शु
क्लमिव चकलमिव च विश्वं रूपमवरुंध आत्मने च यजमानाय च यत्रैवं विद्वा
ने तारराद्यामीक्षमाणो न्वाह परित्वा गिर्वणो गिर इत्युत्तमया परिदधाति सय

२४

देवहविर्धाने संपरिश्रिते मन्येताथ परिदध्यादनग्नं भावुकाहं होतुश्च यजमान
स्य च भार्या भवंति यत्रैवं विद्वानेतयाह विर्धानयोः संपरिश्रितयोः परिदधाति य
ज्जवावा एते संपरिश्रियेते यद्दुर्विद्वाने यज्जपेवैने एतत्परिश्रियंति तोयदेवाध्वयु
श्च प्रतिप्रस्तातांचो भयतो मेथ्यो निहन्याता मथ परिदध्यादत्र हिते संपरिश्रि
ते सवतस्ता एता अष्टावन्वाह रूपसमृद्धा एते द्वे यज्ञस्य समृद्धं यद्रूपसमृद्धं यत्क
र्मक्रियमाणमृगमिव दति तासां त्रिः प्रथमामन्वाह त्रिरुत्तमां ताद्वादशसंपद्यं
तेद्वादशवेमासाः संवत्सरः संवत्सरः प्रजापतिः प्रजापत्या यतनाभिरेवाभी
राधोति य एवं वेद त्रिः प्रथमां त्रिरुत्तमामन्वाह यज्ञस्येव तद्वर्से न ह्यति स्तुमे
बलाया विस्वसाय ॥ २५ ॥ अग्नीषोमाभ्यां प्रणीयमानाभ्यामनुब्रूहीत्याह

ब्रा. प्र.
२५

ध्वर्युः सावीर्हि देवप्रथमायपित्र इति सावित्री मन्वाह तदा दुर्यदग्नीषोमाभ्यां प्रणी
यमानाभ्यामनुवाचा हाथकस्मात्सावित्री मन्वाहेति सविता वेप्रसवानामीशे सवि
तप्रसूता एवैनौ तत्प्रणयंति तस्मात्सावित्री मन्वाहेति तु ब्रह्मणस्पतिरिति ब्राह्म
णस्पत्या मन्वाह तदा दुर्यदग्नीषोमाभ्यां प्रणीयमानाभ्यामनुवाचा हाथकस्मा
द्ब्राह्मणस्पत्या मन्वाहेति ब्रह्म वेष्टहस्पतिर्ब्रह्मेवाभ्यामेतत्पुरोगवमकर्णवे ब्रह्म
णवदिष्यति प्रदेव्येतुस्तुतेति सस्तुतमेव तद्यज्ञं करोति तस्माद्ब्राह्मणस्पत्या
मन्वाहेति ता देवो अमर्त्य इति तच्च माग्नेयं गायत्रमन्वाह सोमे राजनि प्रणीयमाने
सोमं वैराजानं प्रणीयमानं मंतरं णेव स दोहविर्धानान्यस्तरारक्षांस्यजिघांसंस्त
मग्निर्मायया त्यनयत्पुरस्तादेति माययेति मायया हि सतमत्यनयत्तस्मादस्या

२५

ग्निं पुरस्ताद्धरं त्यपत्वाग्ने दिवे दिव उपधियं पनिघ्नतमिति तिस्रश्चैकां चान्वाहेश्व
रो हवा एतौ संयंतौ यजमानं हिंसितो र्यश्वासौ पूर्व उद्धृतो भवति यमुचैनमपरं प्रण
यंति तद्यत्ति स्रश्चैकां चान्वाह संजानानावेवैनौ तत्संगमयति प्रतिष्ठाया मेवैनौ
तत्प्रतिष्ठापयत्यात्मनश्च यजमानं स्य चाहिंसाया अग्ने ऊषस्व प्रतिहर्यत द्वच
इत्याहुत्यां हूयमानायामन्वाहाग्नय एव त ऊष्णिमाहुतिं गमयति सोमो जिगा
तिगातु विदिति तच्च सोमं गायत्रमन्वाह सोमे राजनि प्रणीयमाने स्वयं वै नंत
देवतया स्वेन छंदसा समर्धयति सोमः सधरुमासददित्या सत्यन्हिसतर्हि
भवति तदति क्रमेणानुब्रूयात्पृष्ठत इवाग्नीध्रं कृत्वा तमस्य राजावरुणस्त
मश्विनेति वेष्टवी मन्वाह कतुं सचंतमारुतस्य वेधसः ॥ दाधार दक्षमुत्तमम

ब्रा. प्र.
२६

हविर्दं ब्रजं च विष्णुः सखि वाँ अपोर्णुत इति विष्णुर्वेदेवानां द्वारपः स एवास्मा
एतद्वारं विष्णो त्वं तश्च प्रागा अदितिर्नवासीति प्रपाद्यमाने न्वाहयेनोन
योनिं सद नंधिया कृतमित्या सन्ने हिरण्ययमा स दं देव एषतीति हिरण्यमयमि
बहवा एष एतं देवेभ्यश्च दयति यत्कृच्छाजिनं तस्मादेतामन्वाहास्त जनाद्या
मसूरो विश्ववेदा इति वारुण्या परिदधाति वरुणा देव त्वो वा एष तावद्याव
दुपनद्धो यावत्परिश्रितानि प्रपद्यते स्वयं वेनं तं देव तया स्वेन छंदसा समर्थ
यति तं यद्यपवाधावेयुरभयं वे छेरन्ने वा वंदस्व वरुणं हंतमित्येतया परि
दध्याद्या वद्धो हा मयमिच्छति यावद्ध्या हा मयं ध्यायति तावद्ध्या हा मयं भव
तियत्रैवं विद्वानेतया परिदधाति तस्मादेवं विद्वानेतं येव परिदध्यात्ता एताः

२६

ब्रा. प्र.
२७

सप्तदशान्वाहरूपसमृद्धा एतदेयज्ञस्य समृद्धं यद्रूपसमृद्धं यत्कर्मक्रियमाण
मृगसि वदति ता सांतिः प्रथमामन्वाहं चिरुत्तमां ता एकविंशतिः संपद्यंत
एकविंशो वै प्रजापतिर्द्वादशमासाः पंचर्तवस्त्रय इमे लोका असावादित्य एक
कविंश उत्तमा प्रतिष्ठातं देवं सत्रं सा श्रीस्तदाधिपत्यं तद्रूपस्य विष्टपंत त्वजा
पतेरायतनं तत्स्वाराज्यमध्वोत्येतमेवेताभिरेकविंशत्यैकविंशत्या ॥ ३० ॥
इति प्रथमपंचिकायां पंचमोऽध्यायः समाप्तः ॥ श्रीकृष्णार्पणमस्तु ॥ ७ः
॥ शके १७३७ युवानामसंवत्सरे पोषवद्यप्रतिपद्यां इंदुवासरे इंदुदं पुस्तकं समा
प्तं ॥ चिंचककरोपनामकगंगाधरेण लिखितं ॥ स्वार्थे परोपकारार्थं च ॥ हरजी
करोपनामकजनार्दनसदृशांची पोथी वस्तोतेरवणर ॥ ७ः ॥ ७ः ॥ श्री ॥

२७

427

इतिप्रथमयंचिकासमाप्ता

428

: Diwitiya Panchika		: Title
:	:	: Author
:	:	: Editor
:	: Saka 1739	: Year, Vols.
:	:	: Publisher
428	:	: Remarks

पं. द्वि.
१

आगणेशाय नमः हरिः ॐ ३३ ॐ यज्ञेन वै देवा ऊर्ध्वः स्वर्गं लोकमायं स्ते विभयु
रिमं नो दृष्ट्वा मनुष्याश्च त्रयश्चानुप्रज्ञास्यंतीति तं वै यूपेनैवा योपयं स्तं यद्यूपेनै
वा योपयं स्तं यूपस्य यूपतंतमवाचीनायं निमित्तोर्ध्वोऽदायं स्ततो वै मनुष्याश्च त्र
यश्च देवानां यज्ञवास्तस्यायं न्यज्ञस्य किंचिदेषिष्यामः प्रज्ञात्या इति तं वै यूपमे
वा विंदन्नवाचीनायं निमित्तं तं विदुरेन न वै देवा यज्ञमयुपनिर्तितमुत्वा योर्ध्व
न्यमिन्वं स्ततो वै ते प्रयज्ञमजानन्स्वर्गं लोकं तद्यद्यूपेर्ध्वो निमीतं यज्ञस्य प्रज्ञा
त्यै स्वर्गस्य स्वर्गलोकस्यानुख्यात्यै वज्रो वा एष यद्यूपः सोऽष्टाश्रिः कर्तव्योऽष्टाश्रिः
वै वज्रस्तं तं प्रहरति द्विषते स्मालव्यायवधं योऽस्य स्तुत्यस्तस्मै स्तर्तवै वज्रो वै य
पुः स एष द्विषतो वध उद्यतस्तिष्ठति तस्माद्वाप्येतर्हि यो द्वेष्टि तस्या प्रियं भवत्य

×
राम
१

मुष्यायं यूपो मुष्यायं यूप इति दृष्ट्वा स्वादिरं यूपं कुवश्तस्वर्गं कामः स्वादिरेण वै यूपे
न देवाः स्वर्गं लोकमजयं स्तथैवैतद्यजमानः स्वादिरेण यूपेन स्वर्गं लोकं जयति
वै त्वं यूपं कुवश्तान्नाद्य कामः पुष्टि कामः समां समां वै विल्वो गृभीतस्तदनाद्यस्य
रूपमाशूलास्त्राभिरनुचितस्तत्पुष्टेः पुष्टति प्रजां च पशूंश्च य एवं विद्वान्वै त्वं
यूपं कुरुते यदेव वै त्वा ३३ ॥ विल्वं ज्योतिरिति वा आचक्षते ज्योतिः स्वेषु भवति
श्रेष्ठः स्वानां भवति य एवं वेद पालाशं यूपं कुवश्तं तेजस्कामो ब्रह्मवर्चसकाम
स्तजो वै ब्रह्मवर्चसं वनस्पतीनां पलाशस्तजस्वी ब्रह्मवर्चसी भवति य एवं विद्वान्
न्यालाशं यूपं कुरुते यदेव पालाश ३३ ॥ सर्वेषां वा एष वनस्पतीनां योनिर्यत्प
लाशस्तस्मात्पलाशस्यैव पलाशेनाचक्षते मुष्यपलाशममुष्यपलाशमिति स

ब्रा० द्वि
२

वैष्णोः स्यवनस्पतीनां कामउपासोभवतिय एवं वेद ॥ १ ॥ अञ्जोऽयमनुब्रूही
त्याहाध्वर्युरंजंति त्वामध्वरे देवयंतऽ इत्यन्वाहाध्वरेत्येनं देवयंतो जंति वनस्य
ते मधुना देव्येनेत्येतद्वै मधुदैव्यं यदाज्यं यदध्वं स्तिष्ठा इविणे ह धत्ता घदाक्षयो
मातुरस्या उपरुड इति यदि च तिष्ठासि यदि च शयासे इविणे मेवास्माकं धत्ता
दित्येव तदा हो ह्वयस्व वनस्पत इत्युद्धीय माणा यासि रूपा मद्यज्ञेति रूपांतस्स
मृद्वर्षे नृथिव्या अधीत्येतद्वै वर्षे पृथिव्यै यत्र यूपमुन्मिनंति समितीमीय
मानो वर्चो धायज्ञवाहस इत्याशिषमाशास्ते समिद्धस्य श्रयमाणः पुरस्तादिति
समिद्धस्य ह्येष एतत्पुरस्ताद्व्यते ब्रह्मवन्नानो अजरं सत्वीरमित्याशिषमेवा
शास्तेऽपरि अस्मदमतिबाधमान इत्यशनायावैपाप्मा मतिस्तामेव तदारा

राम
२

चुदते यज्ञाच्च यजमाना चो ह्वयस्व महते सौभगा येत्याशिषमेवाशास्तेऽपि
ध्वर्युर्गुणर्जतयेतिष्ठा देवो न सवितेति यद्वै देवानां नेति तदेवामो ३ मिति ति
ष्ठ देव इव सवितेत्येव तदा हो ह्वो वाजस्य सनितेति वाजसनि मेवैनंतद्वन
सांसनोति यदंजिभिर्वाघा इर्विद्धयामह इति छंदांसि वा अंजयो वा घतस्ते
रेत देवान्यजमाना विद्धयंते मम यज्ञमागच्छत मम यज्ञमिति यदि ह वाऽपि
बहव इव यजंते थहास्यं देवा यज्ञमेवैव गच्छंति यत्रैवं विद्वानेतामन्वाहो ह्वो नः
पात्यं हसो नि केतुना विश्वं समन्निषंदहेति रक्षांसि वैपाप्मा त्रिणोरक्षांसि पाप्मा
नंदहेत्येव तदा ह रुधीन उर्ध्वांचरथाय जीवस इति यदा ह रुधीन उर्ध्वांचरणा
य जीवस इत्येव तदा ह यदि ह वा अपि नीत इव यजमानो भवति परिहैवैनंतत्सं

ब्रा. डि.
३ ति

वत्सराय ददाति विदारे वेपु नोडव इत्याशिषमेवाशास्ते जातो जायते सुदिन तेषा
क्राभि जातो ह्येष एतज्जायते समर्थ आविदथे वर्धमान इति वर्धयं त्ये वै नंत तु नंति
धीरा अप सोम नीषेति पुनं त्ये वै नंत देव्या विप्र उदियति वाचमिति देवेभ्य एवै नंत नि
वेदयति युवा सुवासाः परि वीत आगादितु तमया परि दधाति प्राणो वै यु
वा सुवासाः सोयं शरीरैः परि वृतः स उश्रेया न भवति जायमान इति
श्रयां ह्युयान् ह्येष एतद्भवति जायमान स्तं धीरा सः कवय उन्नयंति स्वा
ध्यो मनसा देवयंत इति ये वा अनूचानास्ते कवयस्त एवै नंत दुन्नयंति
ता एताः सप्तान्वा ह रूप समृद्धा एतं द्वेयज्ञस्य समृद्धं यद्रूप समृद्धं यत्क
र्म क्रियमाणं मृगमिव दति तासां त्रिः प्रथमामन्वाहं त्रिरुत्तमां ता ए

राम
३

कादश संपद्यंत एकादशा क्षरा वै त्रिष्टुप् त्रिष्टुप् विंशस्य वज्रं इन्द्राय तना
भिरे वाभीरा भोतिय एवं वेद त्रिः प्रथमां त्रिरुत्तमां मन्वाहं यज्ञस्यैव
तद्वसौ न ह्यतिष्ठे मे वलाया विसंसाय ॥ २ ॥ तिष्ठे द्यूपा ३ ॥ अ
नुप्रहरे इत्युक्ता इति तिष्ठे त्पशुकामस्य देवेभ्यो वै पशवो नाद्याया लं
भाय नातिष्ठंत ते पशुकाम्य प्रतिवा वदतो तिष्ठे नास्मानालस्य ध्वेनास्मा
निति तूतो वै देवा एतं द्यूपं वज्रमपश्यंस्त मेभ्य उदश्रयंस्तस्माद्विभ्य
त उपावतंत तमेवाद्याप्नुपावृत्तास्त ते वै देवेभ्यः पशवो नाद्याया लंभाया तिष्ठंत तिष्ठं
ते स्मै पशवो नाद्याया लंभाय एवं वेद यस्य चैवं विदुषो द्यूपस्तिष्ठत्यनुप्रहरेत्स्व
गिकामस्य तमुहस्मै तं पूर्वे न्वेव प्रहरंति यजमानो वै द्यूपो यजेमानः प्रस्तरो भिर्वेदे

ब्रा. द्वि.
४

वचोनिः सोमेदेवयोन्या आकुतिस्यः संसृयहिरण्यशरीरउर्ध्वः स्वर्गलोकमे
ध्यतीत्यथयेतेभ्योवर आसंस्तएतंस्वरुमपश्यन्पुत्रकलंतं तस्मिन्कालेनुप्र
हरेत्तत्रसकामऽउपाप्तोयोनुप्रहरणेत्तत्रसकामउपाप्तोयः स्तब्धेनसर्वाभ्योवाए
षुदेवताभ्यऽ आत्मानमालभतेयोदीक्षतेभिः सर्वादेवताः सोमः सर्वादेवताः स
यदग्नीषोमीयंपुत्रमालभतेसर्वाभ्यएवतदेवताभ्योयजमानऽ आत्मानं निष्क्रा
णीतितदाहुर्द्विरूपोग्नीषोमीयः कर्तव्योहिदेवलोहीतितत्तन्नादृत्यपीवइवकर्त
व्यः पीवोरूपावैपशवः कृशितइवखलुवैयजमानोभवतितद्यत्पीवापशुर्भवति
यजमानमेवतत्स्वेनमेधेनसमर्धयतितदाहुर्नाग्नीषोमीयस्यपशोरग्नीयात्पु
रुषस्यवाएषोऽप्रातियोग्नीषोमीयस्यपशोरऽप्रातियजमानोत्येतेनात्मानं निष्क्रा

राम
४

णीतइतितत्तन्नादृत्यवार्चमंवाएतद्विर्यदग्नीषोमीयोऽग्नीषोमाभ्यांवाइंद्रोऽहन्नमहंस्ता
वेनमब्रूतामावाभ्यांवैवृत्रमवर्धयिर्विरंतेवृणावहाइतिवृणाथामितितावेतमेववरमह
णातांश्वः सत्यायांपशुंसएनयोरेषोच्युतोवरहृतोत्येनयोर्नस्मात्तस्याशितव्यंचैव स्त
वीक्षितव्यंच ॥३॥ आप्रीभिराप्रीणातितेजोवैब्रह्मवर्चसमाप्रियस्तेजसैवैनंतद्
ब्रह्मवर्चसेनसमर्धयतिसमिधोयजतिप्राणावैसमिधः प्राणाहीदंसर्वंसमिधतेयदि
दंकिंचप्राणानेवतत्प्रीणातिप्राणान्यजमानेदधातितन्नपातंयजतिप्राणोवैतन्न
नपात्सहितन्वः पातिप्राणमेवतत्प्रीणातिप्राणंयजमानेदधातिनराशंसंयजति
प्रजानैरवाकूशंसः प्रजांचैवतद्वाचंचप्रीणातिप्रजांचवाचंचयजमानेदधाती
क्षयजत्यन्नंवाइन्द्रोऽहमेवतत्प्रीणात्यन्नंवायजमानेदधातिवर्हिर्यजतिपशवोवैव

आ. द्वि.

५

हिः पशूनेव तस्त्रीणातिपशून् यजमाने दधाति दुरो यजति दृष्टिर्वै दुरो दृष्टिमेव तस्त्रीणाति दृष्टि
मन्नाद्यं यजमाने दधात्युषासानक्ता यजत्यहोरात्रे वाऽऽषासानक्ता होरात्रे एव तस्त्रीणाति
होरात्रयो र्यजमाने दधाति देव्या होतारा यजति प्राणापानौ वै देव्या होतारा प्राणापानावेव त
स्त्रीणाति प्राणापानौ यजमाने दधाति तिस्रो देवी र्यजति प्राणो वाऽपानो व्यानस्ति तिस्रो देव्य
स्ता एव तस्त्रीणाति ता यजमाने दधाति तृणं यजति वाग् वै तृणं वाग्धीदं सर्वं ता एव वाचं मेव
तस्त्रीणाति वाचं यजमाने दधाति वनस्पतिं यजति प्राणो वै वनस्पतिः प्राणमेव तस्त्रीणाति प्राणं
यजमाने दधाति स्वाहा कृती र्यजति प्रतिष्ठां वै स्वाहा कृतयः प्रतिष्ठायामेव तद्यज्ञं ततः प्रति
ष्ठापयति ता मिथ्यं श्रुत्या प्रीणीयाद्यद्यश्रुत्या प्रीणीति यजमानं मेधु वद्धं धुतायानो
स्तुजति ॥ ४॥ पर्यग्नये क्रियमाणा या नुज्जूहीत्याहा ध्वर्युरग्निर्होतानो अध्वर इति त्वचमा

राम
५

ग्नयंगायत्रमन्वाह पर्यग्निक्रियमाणे स्वयै वै नंत देवतया स्वेन ह्रूं दसा समर्धयति वाजी सन्प
रिणीयत इति वाजिनमिव ह्येनं संतं परिणयंति परित्रिविष्ट्यध्वरं यात्यग्नी रथी रिवै तेषहि
रथी रिवाध्वरं परियाति परिवाजपतिः कविरित्येषहि वाजानां पतिरत उपप्रेष्य होतर्हव्यादे
वेभ्य इत्याहा ध्वर्युरेजै दग्धिरसन द्वाजमिति मैत्रावरुण उपप्रेषं प्रतिपद्यते तदा उर्यध्वर्युर्हो
तारमुपप्रेष्यत्यथ कस्मान् मैत्रावरुण उपप्रेषं प्रतिपद्यत इति मनो वै यज्ञस्य मैत्रावरुणे वा
ग्यज्ञस्य होता मनसा वा इषिता वा ग्वदति यां त्वां न्यमना वाचं वदत्यस्यै वै सा वाग्देव
जुष्टा तद्यन्मैत्रावरुण उपप्रेषं प्रतिपद्यते मनसे वत द्वाचमीरयति तन्न मनसे रितया वाचो
देवेभ्यो हव्यं संपादयति ॥ ५॥ देव्याः शमितार आरभध्वमुत मनुष्या इत्याहये चैव
देवानां शमितारो ये च मनुष्याणां तानेव तत्संशस्तुप नयत मेध्या उरऽआशासा ना

ह

॥ ब्रा. दि. मेधपतिभ्यां मेधमिपशुर्वैमिधोयजमाने मेधपतिर्यजमानमेव तस्मिन् मेधेन समर्धय
 ६६ स्थोखत्वा दुर्धस्यैवावकस्यै च देवतायै पशुरालभ्यते सेवमेधपतिरिति सं वदेवत्यः पशु यद्ये
 स्यान्मेधपतय इति ब्रूयाद्दिदिदेवत्यो मेधपतिभ्यामिति यदि ब्रूदेवत्यो मेधपतिभ्य इ
 तदेव स्थितं प्राप्ता अभिभरतेति पशुर्वैनीयमानः समृत्त्युप्रापश्यत्स देवा आन्व काम
 यितैतुं तं देवा अभ्रुवन्नेहि स्वर्गं वै त्वा लोकं गमयिष्याम इति स तथेत्य ब्रवीत्तस्य वै मेयुष्माकं
 यि मेकः पुरस्तादै लितित भेति तस्याग्निः पुरस्तादै त्सोऽग्निमनु प्राच्यवर्ततस्मादाङ्कुराग्नेयो
 वाव सर्वेः पशुरग्निं हि सोऽनु प्राच्यवर्ततेति तस्माद्स्याग्निं पुरस्ताद्हरंति त्वृणीतवर्हि रित्योष
 ध्यात्मा वै पशुः पशुमेव तत्सर्वात्मानं करोत्यन्वेनं मातामन्यतामनु पितानु भ्राता स गर्भ्यो
 नु सखा स दूथ्य इति जनित्रैरेवै नंतस्मनुमतमालभंत उद्दीचीनां अस्य पदो निधत्तात्स्

राम
 ६

धा ५ यंचक्षुर्गमयता द्वातं प्राणमन्ववसृजता दंत रिक्षम संदिशः श्रोत्रं पृथिवीं शरीरमित्ये
 धेवै नंतल्लोके धा दधात्येकं स्यल च माच्छता त्पुरा नास्या अपिश सो वपा मुदिव दता
 दंतरे वोष्माणं वायै रे ध्वा दिति पशुषेव तत्प्राणा दधाति स्ये नमस्य वक्षः कृष्णता त्रशसा
 बाहू शला दोषणी कश्यपे वां सा छिंदे श्रोणी कवषो रूस्त्रे कपर्णा छीवंता षड्विंशतिरस्य वं
 क्रयस्ता अनुच्यो च्यावयता द्वात्रिंशः क्रमस्या नूनं कृष्णता दित्यंगान्ये वास्य तद्वात्राणि
 श्रीणा ल्यूवध्य गोहं पार्थिवं रवनता दित्या होषधं वा उवध्य मियं वा ओषधीनां प्रतिष्ठा
 तदेन त्त्वाया मेव प्रतिष्ठाया मंततः प्रतिष्ठापयति ॥ ६ ॥ अस्मारक्षः संसृजता दित्या
 हंतुषेर्वै फलीकरणे देवा हविर्यज्ञेभ्यो रक्षां सिनिरभजं नस्नाम हायज्ञात्स यदस्मारक्षः
 संसृजता दित्या हरक्षां स्येव त्वेन भागधेयेन यज्ञान्नि रवदयते तदा ऊर्न यज्ञे रक्षसा

त्रा. द्वि.

७

न

कीर्तयेत्कानिरक्षांस्तेरक्षावैयञ्जइति तडवाऽआहुः कीर्तयेदेवयोवैसागिनं भागां
नुदते चयते वै न संसदि वै न न चयते थपुत्रमथपौत्रं चयते त्वेव न मितिसयदिकीथिदु तं
पांशुकीर्तयेत्तिरइव वा एतद्वाचोयडपांशुतिरइवैतद्यइक्षांस्वथयडचैः कीर्तयेदीश्व
रोहास्यवाचोरसोभाषेज नितो र्योयं राक्षसीवाचं वदति सयां वै दृष्टो वदति यामुन्मत्तः
सावैराक्षसीवाङ्मात्मना दृष्टति नास्य प्रजायां दृष्टऽआजायते य एवं वेद निष्ठुमस्य
भाराविष्टोरूकं मन्यमान निद्वस्तो केतनयेरवितारवळमितार इति ये चैव देवानां शमि
तारो ये च मनुष्याणां तिस्य एवं तं परिददात्य धिगोशमीध्वंस्तशमिशमीध्वंशमीध्वम
धिगाश्च इति त्रिर्ह्येदपापेति चाधिगुर्वै देवानां शमितापापो निग्रसीत शमितस्य
श्चैवै न तं निग्रसीत् न्यश्च संप्रयच्छति शमितारो यद्वत्सु कृतं कृणवथास्मासु तद्वद्

राम्
७

त कृतमन्यत्रैदित्याह मिर्वै देवानां होतासीत्स एनं वाचा व्यशाद्वाचा वा एनं होता वि
शास्ति तद्यद्वैयत्परः कृतं तियदुत्वं यद्विथुरं क्रियते शमितस्य श्वैवै न तं निग्र
स शीत्स्यश्च मनुदिशति स्वस्त्येव होतो न्युच्यते सर्वायुः सर्वायुताय सर्वमायुरेति य
एवं वेद ॥ ७ ॥ पुरुषं वै देवाः पशुमालभंत तस्मादालब्धान्मेध उदक्रामत्सोऽश्वं प्रावि
शत्तस्मादश्वान्मेधो भवदथैनमुल्कांतमेधमत्याजंत स किंपुरुषो भवत्तेष्वमालभं
त सोऽश्वदालब्धा दुदक्रामत्सगां प्राविशत्तस्मादौर्मेधो भवदथैनमुल्कांतमेधमत्या
त जंसंगोरमृगो भवत्ते गामालभंत स गोरालब्धा दुदक्रामत्सो विप्राविशत्तस्मादविर्मे
धो भवदथैनमुल्कांतमेधमत्याजंत स गव्यो भवत्ते विमालभंत सो वैरालब्धा दुद
क्रामत्सो जंप्राविशत्तस्मादजो मेधो भवदथैनमुल्कांतमेधमत्याजंत स उश्मिव
त

ब्रा. द्वि.
८

त्सौजेन्योक्तमाभिवारमततस्मादेव एतेषां पशूनां प्रयुक्ततमो यदज्ञस्ते जगालभंतस्तौ
जादालब्धा दुदकामत्स इमां प्राविशत्तस्मादियं मेध्या भवदंथेन मुक्तांतमेधमत्याजं
तस शरसो भवत्त एत उक्तांतमेधा अमेध्याः पशवस्तस्मादेतेषां नाश्रीयात्तमस्यामन्व
गच्छन्त्सोनुगतोत्री हिरभवत्तद्यत्तशो पुरोकां भुनिर्वपं तिसमेधेन नः पशुनेष्टमस
क्वलेन नः पशुनेष्टमसदितिसमेधेन हास्य पशुनेष्टं भवति क्वलेन हास्य पशुनेष्टं भव
तिय एवं वेद ॥ ८ ॥ सवा एष पशुरेवालप्यते यत्पुरोकाशस्तस्य यानि किं शारूणि ता
निरोमाणि ये तुषाः सा त्वये फली करणास्तदस्य त्विष्टं किं कृसास्तन्मांसं यत्किंचि
त्कंसारं तदस्ति सर्वेषां वा एष पशूनां मेधेन यजते यः पुरोकाशेन यजते तस्मादाहुः
पुरोकाशसत्रं लोक्यमिति युवमेतानि दिविरोचनान्यग्निश्च सोमसकृत् अधत्तं ॥

श

राम

८

युवंसिंधू रभिशस्तेर वृणाद्यादग्नीषोमावमुंचतं गृभीतानिति वपायै यजति सर्वाभि
र्वा एष देवताभिरालब्धो भवति ये दीक्षितो भवति तस्मादाहुर्न दीक्षितस्याश्रीयादिति स
यदग्नीषोमावमुंचतं गृभीतानिति वपायै यजति सर्वाभ्य एव तं देवताभ्यो यजमा
नं प्रमुंचति तस्मादाहु रशितव्यं वपायां दुतायां यजमानो हि स तर्हि भवतीत्यादि वि
मातरि स्वाजसारेति पुरोकाशस्य यजत्यमृतादन्यं परिश्ये नो अदिरिती त इव च ह्येष इत इव च
मेधः समाहृतो भवति स्वदस्वहव्यासमिषो दिदीहीति पुरोकाशः स्विष्टकृतो यजति हविरेव
स्मा एतत्स्वदयतीषमृजमासंधत्त इकामुपद्रयते पशवो वा इका पशूनेव तदुपद्रयते पशून्यज
माने दधाति ॥ ९ ॥ मनोताये हविषो वदीयमानस्यानु ब्रूहीत्याहा ध्वर्युत्त्वं ह्यग्ने प्रथमो मनो
तितिसहं मन्वाह तदाहुर्न दन्यदेवत्य उत पशुर्भवत्यथ कस्मादाग्नेयीरेव मनोताये हविषो वदी
त्त

त्यं

ब्रा. द्वि.
९

यमानस्यान्वाहेतितित्स्नेवैदेवानांमनोतास्तास्करहितेमनांस्योतानिवाग्वैदे
वानांमनोतातस्याहितेषांमनांस्योतानिगोवैदेवानांमनोतातस्याहितेषांमनां
स्योतान्यग्निर्वैदेवानांमनोतातस्मिन्हितेषांमनांस्योतान्यग्निःसर्वान्मनो
नोताऽऽग्नेमनोताःसंगच्छंतेतस्मादाग्नेयीरेवमनोतायेहविषोवदीयमान
स्यान्वाहाग्नीषोमाहविषःप्रस्थितस्येतिहविषोयजतिहविषइतिरूपसमृ
द्धाप्रस्थितस्येतिरूपसमृद्धासर्वाभिर्हास्यसमृद्धिभिःसमृद्धहव्यंदेवानप्ये
तियएवंवेदेवनस्पतियजतिप्राणोवैवनस्पतिर्जीविंहास्यहव्यंदेवानप्ये
तियत्रैवंविद्वान्वनस्पतियजतिस्विष्टकृतंयजतिप्रतिष्ठावैस्विष्टकृत्यति
ष्ठायामिवतद्यज्ञमंततःप्रतिष्ठापयतीकामुपद्वयतेपशवोवाइकापशूने

राम
९

ने

वतउपद्वयतेपशून्यजमादेधातिदधाति ॥ १० ॥ इतिद्वितीयपंचिकायांप्रथमो
ध्यायः ॥ देवावैयज्ञमतन्वतंतास्तन्वानानस्कराअस्यायन्यज्ञवेशसमेधा
करिष्यामइतितानाप्रतिपशौपुरइवपर्यग्नेर्ह्यपंप्रतिपुरस्ताडपायंस्तेदेवाः
प्रतिबुध्याग्निमयीःपुरस्त्रिपुरंपर्यास्यंतयज्ञस्यचात्मनश्चगुह्यैताएषा
मिमाअग्निमय्यःपुरोदीप्यमानाभ्राजमानाअतिष्ठंस्तास्कराअनपधृष्येवाप
इवंस्तेग्निर्नैवपुरस्तादस्कररक्षांस्यपाघ्नताग्निनापश्चात्तैवेतद्यजमानायत्तय
ग्निर्कुर्वत्यग्निमयीरेवतपुरस्त्रिपुरंपर्यास्यंतयज्ञस्यचात्मनश्चगुह्यैतस्मात्पर्य
ग्निर्कुर्वतितस्मात्पर्यग्येवाहंतवाएतंपशुमाप्रीतंसंतंपर्यग्निकृतमुदंचनयंति
तस्योत्सुकंपुरस्ताद्वरंति यजमानोवाएषनिदानेनयत्पशुरनेनज्योतिषायज

५५५ तीतितेन ज्योतिषा मजमानः पुरो ज्योतिस्वर्गलोके मे

आ. द्वि.
१०

मानः पुरो ज्योतिः स्वर्गलोके मे तितं यत्र निहनिष्यंता सवर्तित दध्वर्युर्वर्हि रधस्ता
उपास्यति यदेवैनमद आप्रीतं संतं पर्यग्निकृतं बहिर्वेदिनयंति बहिषदमेवेनंत
तत्कुर्वंतितस्योवध्यगोहं खनं लौषधं वा उवध्यमियं वा ओषधीनां प्रतिष्ठात
देन स्वायामेव प्रतिष्ठायामेव मंततः प्रतिष्ठाययंति तदा दुर्यदेश हविरे वयस्य
श्रुथास्य बद्धं पैतिलोमानि त्वगस्य कुशिकाः शफा विषाणे स्कंदति पिशितं के
नास्य तदा पूर्यत इति यदेवैतस्य शो पुरोकाशं निर्वपंति तेनैवास्य तदा पूर्यते य
शुभ्यो मे धा उदक्रामंस्तौ ब्रीहिश्चैव यत्र श्वभूता वजायेतां तद्यस्य शो पुरोका
शमनु निर्वपंति समेधेन नः पशुनेष्टमसत्किं वलेन नः पशुनेष्टमसदिति स
मेधेन हास्य पशुनेष्टं भवति केवलेन हास्य पशुनेष्टं भवति य एवं वेद ॥ ११ ॥

मनु
राम
१०

तस्य वपा मुतिवद्या हरंति तामध्वर्युः स्रवेणा मिधाय न्नाहं स्तोकेभ्यो बुद्धीति तद्यत्ने
काश्चातंति सर्वदेवत्या वै स्तोका निन्म इमे नभिप्रीता दिवान्नाच्छानिति जुषस्व सप्रथस्तम
मित्य न्नाहव चोदिव सरस्तमं ॥ हव्या जुह्वान आसनीत्यग्नेरेवेनां स्तदास्य जुहोतीमं नो
यज्ञममृतं बुधेहीति सूक्तम न्नाहं माहव्या जातवेदो जुषस्वेति हव्य जुष्टिमाशास्ते स्तोका
नामं मे दसो घृतस्येति मे दसश्च हि घृतस्य च भवंति होतः प्राशान प्रथमो निषद्येत्यग्नि
वेदेवानां होतानि प्राशान प्रथमो निषद्येत्येव तदा ह घृतवतः पावकं ते स्तोकाश्चातंति मे द
स इति मे दसश्च हव्येव हि घृतस्य च भवंति स्वधर्मं देववीतये श्रेष्ठं नो धेहि वार्यमित्याशि
षमाशास्ते तुभ्यं स्तोका घृतश्रुतो मे विप्राय संत्येति घृतश्रुतो हि भवंत्यष्टि श्रेष्ठः समि
ध्यसे यज्ञस्य प्राविता भवंति यज्ञसमृद्धिमाशास्ते तुभ्यं श्रोतं त्यग्निगोशचीवः स्तोका

ब्रा. द्वि.
११ शा

सोअग्नेमेदसोष्टतस्येमेदसश्चत्वेवहिष्टतस्यचभवंकविशस्तोबृहताभानुना
हव्याजुषस्वमेधिरेतिहव्यजुष्टिमेवास्तज्जिह्वंतेमध्यतोमेदउद्धृतंतेवयंर
दामहे ॥ श्वोतंतितेवसोस्तोकाअधिलचिप्रतितोदेवशोविहीत्यग्नेवेनांतद स्त
षट्करोतियथासोमस्याग्नेवीहतिर्द्युततोकाश्चोतंतिसर्वदेवल्यांवैस्तोस्तस्मादि का
यंस्तोकशोदृष्टिर्विभक्तोपाचरति ॥ १२ ॥ तदाहुः कास्वाहाकृतीनांपुरोनुवा
क्याः कः प्रेषः कायाज्येतियाएवैताअन्वाहेताः पुरोनुवाक्यायः प्रेषः संप्रेषोया
याज्यासायाज्यातदाहुः कादेवताः स्वाहाकृतयइतिविश्वेदेवाइतिश्रूयातस्मा
त्स्वाहाकृतंहविरदंतुदेवाइतियजंतीतिदेवावैयज्ञेनश्रमेणतपसाहुतिभिः स्वर्गं
लोकमजयंस्तेषावपायामेवहुतायांस्वर्गोलोकः प्रारब्धायततेवपामेवहुत्वाना

राम
३३

दलेतराणिकर्मण्यूर्ध्वः स्वर्गलोकमायंस्ततोवैमनुष्याश्चपुंसश्चदेवानांयज्ञस्तभ्याय
न्यज्ञस्यकिंचिदेषिष्यामः प्रज्ञात्याइतितेभितः परिचरंतरेषुमेवनिरात्रंशयानंतेविदुरिया
न्वावकिलपशुर्यावतीवपेति स एतावानेवपशुर्यावतीवपाथयदेनंततीयसर्वेनेश्रपयित्वाजु
हतिभूयसीभिर्नआहुतिभिरिष्टमसंकेवलेननः यशुनेष्टमसदितिभूयसीभिर्हास्याहुति
भिरिष्टंभवतिकेवलंनहास्यपशुनेष्टंभवतियएवंवेद ॥ १३ ॥ सावाएषामृताहुतिरेवयद्वपा
हुतिरमृताहुतिरग्न्याहुतिरमृताहुतिराज्याहुतिरमृताहुतिः सोमाहुतिरेतावाअशरीरा
आहुतयोह्यंतेकाश्चाशरीराआहुतयोमृतत्वमेवताभिर्यजमानोजयतिसावाएषोरेत
एवयद्वपाप्रवंचेरेतोलीयतेप्रववपालीयतेशुक्लंचेरेतः शुक्लावपाशरीरंचेरेतोशरीराव
पायंद्वेलोहितंयन्मांसंतद्वरीरंतस्माद्भूयाद्यावदलोहितंतावत्परिवासयेतिसापंचाव

आ.दि.
१२

ताभवति यद्यपि चतुरवर्तीयजमानस्यादथपंचावर्ते ववपाज्यस्योपरत्तणातिहिर
ण्यशल्कोवपाहिरण्यशल्को आज्यस्योपरिष्ठादभिघारयति तदा ऊर्यद्विरण्यनविद्ये
तकथं स्यादिति द्विराज्यस्योपस्तीर्थवपामवदाय द्विरुपरिष्ठादभिघारयत्यमृतं वा
आज्यममृतं हिरण्यं तत्र सकामउपाप्नोय आज्यं तत्र सतत्र सकामउपाप्नोयो हिरण्यं
तसंच संपद्यंते पौक्तोयं पुरुषः पंचधा विहितो लोमानित्वज्जोसमस्ति मज्जासयावांने
नेव पुरुषस्तावंतं यजमानं संस्कृत्या नो देवयो न्या जुहोत्यग्निर्वै देवयोनिः सोमैर्देवयो
न्या आहुतिभ्यः संभूय हिरण्यशरीर्ध्वः स्वर्गं लोकमेति ॥ १४ ॥ देवेभ्यः प्रातर्योव
भ्यो होतरनुब्रूहीत्याहा ध्वर्युरेते वावदेवाः प्रातर्योवाणो यदग्निरुषा अश्विनौ त एते सप्त
भिः सप्तभिश्चंदोभिरागच्छत्यास्यदेवाः प्रातर्योवाणो हवंगच्छंतिय एवं वेद प्रजापतौ वै

राम
१२

वी

स्वयं होतरि प्रातरनुवाकमनुवक्ष्यत्युभये देवास्फुरायज्ञमुपावसन् भस्मभ्यमनुव
क्ष्यत्यस्मन्यमिति सर्वे देवेभ्य एवान्वब्रवीत्ततो वै देवा अभवन्परास्फुराभवत्या
त्मना परास्यद्विषन्पामाभ्रातव्यो भवतिय एवं वेद प्रातर्वै सतं देवेभ्यो न्वब्र
वीद्यत्प्रातरन्वब्रूति प्रातरनुवाकस्य प्रातरनुवाकत्वं महतिरात्र्या अनूच्यः
सर्वस्यैवाचः सर्वस्य ब्रह्मणः परिगृहीत्यैवो वै भवतियः श्रेष्ठतामश्नुते तस्य
वाचं प्रोदितामनु प्रवदंति तस्मान्महतिरात्र्या अनूच्यः पुरावाचः प्रवदि
तोरनूच्या यद्वाचि प्रोदितायामनुब्रूयादन्यस्यैवैनमुदितानुवादिनं कु
र्यात्तस्मान्महतिरात्र्या अनूच्यः पुराशकुनिवादादनुब्रूयानिर्गते वा
एतन्मुरवं यद्वांसियच्छकुनयस्तद्यत्पुराशकुनिवादादनुब्रूयान्मायश्चि

आ. द्वि.
९३

यांवाचं प्रोदितामनुप्रवदिभेति तस्मान्महतिराव्या अनूच्यो थोरवलुयदेवा
ध्वर्युरुपाकुर्यादथानुब्रूयाद्यदावा अध्वर्युरुपाकरोति वाचैवोपाकरोति वाचा
होतान्वाहवाग्धिब्रह्म तत्र सकाम उपातो यो वाचि च ब्रह्मणि च ॥ १५ ॥ प्रजा
पतौ वै स्वयं होतरि प्रातरनुवाकमनुवक्ष्यति सर्वा देवता आशंसन्तं मामभिप्रति
पत्स्यति मामभीति स प्रजापतिरैक्षत यद्येकां देवतामादिष्टां मभिप्रतिपत्स्य
मीतरामेकेन देवता उपाता भविष्यतीति स एतामृचमपश्यत्वापेरिवतीरित्यापो
वै सर्वा देवत रिवत्यः सर्वा देवताः स एतयर्चा प्रातरनुवाकं प्रत्यपद्यत्तताः सर्वा
देवताः प्रामोदन्तं मामभिप्रत्यपादि मामभीति सर्वा हास्मिन् देवताः प्रातरनुवा
कमनुब्रुवति प्रमोदन्तैः सर्वाभिर्हास्य देवताभिः प्रातरनुवाकः प्रतिपन्नो भव

राम
९३

तिय एवं वेद ते देवा अभिभयुरादातारो वै न इमं प्रातर्यज्ञमसुरायथौजीयां सो बली
यां स एव मिति तान ब्रवीदिंद्रोमा बिभीत त्रिषमृहमेभ्यो हं प्रातर्वज्रं प्रहर्ता स्मील्यतां
वावत दृचम ब्रवीद्वज्रस्तेन यदपो न ग्रीयावज्रस्तेन यत्रिष्टुब्जस्तेन यद्वाक्तेन मेभ्यः
प्राहरन्ते नैनान हं स्ततो वै देवा अभवन्परास्करा भवत्यात्मना परास्यद्विषु न्याप्ता भ्रातृ
व्यो भवतिय एवं वेद तदाहुः सर्वे होता स्याद्य एतस्यामृचि सर्वाणि छंदसां सि प्रजनये
दित्येषा वाव त्रिरनूक्ता सर्वाणि छंदसां सि भवत्येषा छंदसां प्रजातिः ॥ १६ ॥ शतमनू
च्यमायुष्कामस्य शतायुर्वै पुरुषः शतवीर्यः शतेंद्रिय आयुष्यैवेनं तद्दीर्यं इन्द्रियेद
धाति त्रीणि च शतानि षष्टिश्चानूच्यानियज्ञकामस्य त्रीणि च वै शतानि षष्टिश्च
संवत्सरस्याहानि तावान्संवत्सरः संवत्सरः प्रजापतिः प्रजापतिर्यज्ञं उपै नं यज्ञो न

श्री. द्वि.
१४

मर्तियस्यैवंविद्वांस्त्रीणि च शतानि षष्टिं चान्वाहसप्तचशतानि विंशतिश्चानूच्यानि
प्रजापशुकामस्य सप्तचैव शतानि विंशतिश्च संवत्सरस्याहोरात्रास्तावान्संवत्सरः सं
वत्सरः प्रजापतिर्यं प्रजायमानं विश्वं रूपमिदमनु प्रजायते प्रजापतिमेव तत्प्रजायमा
नं प्रजापशुभिरनु प्रजायते प्रजात्यै प्रजायते प्रजापशुभिर्य एवं वेदाष्टौ शतान्यनू
च्यान्यब्राह्मणे तस्य यो वादुरुक्तोक्तः शमलगृहीतो यजेताष्टाक्षरां वेगायत्री गाय
त्र्यैवे देवाः पाप्मानं शमलमपाहृतं गायत्र्यै वास्यत साप्मानं शमलमपहंत्य पाप्मानं
हते य एवं वेद सहस्रमनूच्यं स्वर्गकामस्य सहस्राश्विनिवा इतः स्वर्गलोकः स्वर्गस्य लोक
स्य समष्टौ संपत्यै संगत्या अपरिमितमनूच्यं मपरिमितो वै प्रजापतिः प्रजापतेर्वा एतदु
क्तं यत्प्रातरनुवाकस्तस्मिन् सर्वे कामा अवरुध्यन्ते स यदपरिमितमन्वाह सर्वेषां का

राम
१४

माना मवरुध्यै सर्वान् कामानवरुध्ये य एवं वेद तस्मादपरिमितमेवानूच्यं सप्ताग्नेयानि छंदसं
न्वाह सप्त वै देवलोकाः सर्वेषु देवलोकेषु राध्नोति य एवं वेद सप्तोषस्यानि छंदसं न्वाह सप्त
वे ग्राम्याः पशवो वग्राम्यान् पशून् रुध्ये य एवं वेद सप्ताश्विना नि छंदसं सप्तधा वै वागवदस्ताव
द्देवा गवदस्तस्यैवा चः सर्वस्य ब्रह्मणः परिगृहीत्यै तिस्रो देवता अन्वाह त्रयो वा इमे त्रि
वृत्तो लोकाः ऽएषामेवेत्तानामभिजित्यै ॥ १७ ॥ तदाहुः कथमनूच्यः प्रातरनुवाक इति य
था छंदसमनूच्यः प्रातरनुवाकः प्रजापतेर्वा एतान्यंगानि य छंदसं स्यैष उ एव प्रजापतिर्यो
य न ते तद्यजमानाय हितं पछेनूच्यः प्रातरनुवाकश्चतुष्पादा वै पशवः पशूनामवरुध्या
अर्धर्चश एवानूच्यो यथैवैनमेतदन्वाह प्रतिष्ठाया एव द्विप्रतिष्ठो वै पुरुषश्चतुष्पादा पश
वो यजमानमेव तद्विप्रतिष्ठं चतुष्पात्स पशुषु प्रतिष्ठापयति तस्मादर्थर्चश एवानूच्यस्त

स्यन्वाह

ब्रा. द्वि.

१५

दाड्येष्टूहः प्रातरनुवाकः कथमस्तूहो भवतीति यदेवास्य हृती मध्यान्नेतीति त्रयस्त्रिने
त्याड्येष्टूहः प्रातरनुवाकः कथमस्तूहो भवतीति यदेवास्य हृती मध्यान्नेतीति त्रयस्त्रिने
ताभिराड्येष्टूहः प्रातरनुवाकः कथमस्तूहो भवतीति यदेवास्य हृती मध्यान्नेतीति त्रयस्त्रिने
हास्येतादेवताः प्रीता अभीष्टा भवन्ति य एवं वेद त्रयस्त्रिंशद्वेदेवाः सोमपास्त्रयस्त्रिंशदसो
मपाः अष्टौ वसव एकादश रुद्रा द्वादशादित्याः प्रजापतिश्च वषट्कारश्चैते देवाः सोमपा ए
कादश प्रयाजा एकादशानुयाजा एकादशोपयाजा एते सोमपाः पशुभाजनाः सोमेन सो
मपान् प्रीणाति पशुना सोमपानुभय्ये हास्येतादेवताः प्रीता अभीष्टा भवन्ति य एवं वेदाभू
डधारुशत्पशुरित्युत्तमया परिदधाति तदाड्येष्टूहः प्रातरनुवाकः कथमस्तूहो भवतीति यदेवास्य हृती मध्यान्नेतीति त्रयस्त्रिने
कथमस्तूहो भवतीति यदेवास्य हृती मध्यान्नेतीति त्रयस्त्रिने

राम

१५

त्युपसोर्पमाग्निरधाय्युत्तमया परिदधाति तदाड्येष्टूहः प्रातरनुवाकः कथमस्तूहो भवतीति यदेवास्य हृती मध्यान्नेतीति त्रयस्त्रिने
मित्यश्विनोरेवमुहास्ये कथमस्तूहो भवतीति यदेवास्य हृती मध्यान्नेतीति त्रयस्त्रिने
द्वितीयपंचिकायां द्वितीयोऽध्यायः ॥ ॥ ऋषयो वै सरस्वत्यां सत्रमासत तैकवषमैर्लुपं सोमाद
नयंदास्याः पुत्रः कितेवात्रात्मणः कथं नो मध्ये दीक्षिष्टेति तं बहिर्धन्वाद्बहन्नेनेपिपासा
हंतुं सरस्वत्या उदकं मापादिति स बहिर्धन्वाद्बहन्नेनेपिपासा
वत्रात्रात्मणो गतुरेति तितेनापां प्रियं धामोपागच्छेत्तमापो नूदायंस्तं सरस्वती समंतं पर्यधाव
त्तस्माद्वाप्येति हि परिसारकमित्याचक्षते यदेनं सरस्वती समंतं परिसारते वा ऋषयो ब्रुवन्ति
दुर्वा इमं देव उपमं द्रुयामहा इति तथेति तमुपाद्रुयंतं तमुपद्रुयैतदपो न ग्रीयमकुर्वत प्रदेव
त्रात्रात्मणो गतुरेति तितेनापां प्रियं धामोपागच्छेत्तमापो नूदायंस्तं सरस्वती समंतं पर्यधाव

आ. द्वि.
१६

नां जयति परमं लोकं एवं वेदं यश्चैवं विद्वानेतदपो न प्रीयं कुरुते तत्संततमनुब्रूयात्सं
ततवर्षश्ह प्रजाभ्यः पर्जन्या भवति यत्रैवं विद्वानेतत्संततमन्वाहयदवग्राहमनुब्रूञ्जी वा
भूतवर्षश्ह प्रजाभ्यः पर्जन्यस्यात्तस्मात्तत्संततमेवानुच्यंतस्य त्रिः प्रथमा संततमन्वा
हते नैव तत्सर्वं संततमनुब्रूञ्जं भवति ॥ १९ ॥ ता एतानवानंतरायमन्वाह हि नो तानो
अध्वरं देवयन्येति दशमी मावर्तत तीरधनुर्द्विधारा इत्याह तास्वेकधनासु प्रतिय
दापोऽअदृशमायतीरिति प्रतिदृश्यमाना स्वाधेनवः पयसा तूर्ण्यर्था इत्युपायती
षु समन्यायं लुपयं त्यन्या इति समायतीष्ठापो वा अस्पर्धंतं वयं पूर्वयं शंवक्ष्यामो व
यमिति याश्चेमाः पूर्वेषुर्वसती वर्यो गृह्णंते याश्च प्रातरेकधनास्ता भृगुरपश्यदा
पो वै स्पर्धंत इति ता एतयर्चा समज्ञपयत्समन्यायं लुपयं त्यन्या इति ताः समजा

राम
१६

न तं संजानानाहास्यापो यश्चैवं वेदं पो न देवी रूपयंति होत्रियमिति हो
तृ चर्मसे समवनीयमाना स्वन्वाहवसती वरीषेकधनासु चाविरपो ध्वर्योऽउ इति
होता ध्वर्युं पृच्छत्यापो वै यज्ञो विदो यज्ञो ॥ इत्येव तदा होते मननमुरित्यध्वर्युः
प्रत्याहोते माः पश्येत्येव तदा हताः स्वध्वर्यो इन्द्राय सोमं सोतामधुमंतं ॥ वृष्टि
वनिती प्रांतं बद्धमर्ध्वं वसुमते रुद्रवत आदित्यवत ऋभुमते विभुमते वा
जवते बृहस्पतिवते विश्वदेव्यावते ॥ यसेयं इः पीत्वा वृत्राणि जघनत्प्रसजन्त्या
नितारिषौ भिति प्रत्युत्तिष्ठति प्रत्युत्थेया वा आपः प्रतिवैश्रेयां समायंतमुत्ति
ष्ठंति तस्मात्प्रत्युत्थेयाऽअनुपर्याहृत्या अनुवैश्रेयां संपर्यावर्तंते तस्माद
नुपर्याहृत्या अनुब्रुवते वानुप्रपत्तव्यमीश्वरो ह्यद्यप्यन्यो यजेताथ हो

ब्रा. द्वि.
१७

तारं यशोर्ती तस्मादनुब्रुवैतवानुप्रपत्तव्यमंबयोयंत्यध्वभिरित्येतामनुब्रुवन्ननुप्रपद्येत
मयोऽअध्वरीयतां ॥ १८ ॥ चतीर्मधुनापयइतियामध्व्यायशोर्तीबुध्वेदमूर्याउपसूर्येयामि
वास्त्यः सहेतितेजस्कामोज्ज्वलवर्चसकामोपोदेवीरुपद्वयेयत्रगावः पिबंतिनइतिपु
कामत्तएताः सर्वाएवानुब्रुवन्ननुप्रपद्येतैतेषांकामानामवरुध्याएतान्कामानवरुधेयए
वंवेदेमाअग्मन्नेवतीजीवधन्याइतिसाद्यमानास्वन्नाहवसतीवरीधेकधनासुचाग्म
नापउशतीर्विहिरेदमितिसन्नासुसएतयापरिदधाति ॥ २० ॥ शिरोवारंज्ञस्ययत्नात
रनुवाकः प्राणापानाउपांश्वंतर्यामौवज्रएववाङ्मातृयोरुपांश्वंतर्यामयोर्हीतावाचंवि
स्तजेतयइतयोरुपांश्वंतर्यामयोर्हीतावाचंविस्तजेतवाचावज्जेणयजमानस्यप्राणा
न्वीयाद्यएनंतत्रञ्ज्याद्वाचावज्जेणयजमानस्यप्राणान्व्यग्राप्ताएनंहास्यतीतिशश्व

तद्य
राम
१७

तथास्यात्तस्मान्नातृयोरुपांश्वंतर्यामयोर्हीतावाचंविस्तजेतप्राणयच्छस्वाहात्तासुह
वस्त्योयेत्युपांश्वंतर्याममनुमंत्रयेततमभिप्राणेष्टाणप्राणमेयच्छेत्यपानंयच्छस्वाहात्तासु
हवस्त्योयेत्यंतर्याममनुमंत्रयेततमभ्यपानेदपानापानंमेयच्छेतिव्यानायलेत्युपांश्व
सवनंथावाणमभिमृश्यवाचंविस्तजेतआत्मावाउपांश्वसवनंआत्मन्येवतद्देताप्राणा
अतिधार्यवाचंविस्तजेतसर्वायुः सर्वायुत्तायसर्वमायुरेतियएवंवेद ॥ २१ ॥ तदाङ्
सर्पश्च ॥ नसर्पश्चइति ॥ सर्पेदितिहैकआङ्गुरुभयेषांवाएषदेवमनुष्याणांभक्षोयद्व
हिष्मवमानस्तस्मादेनमभिसंगच्छतइतिवदंतस्तत्तन्नादत्यंतसर्पेदचमेवतत्सामो
नुवर्तमानंकुर्याद्यएनंतत्रञ्ज्यादनुवर्तमान्वाअयंहीतासामगस्याङ्गातरियशोधाद
व्याष्टायतनाच्चाप्यतआयतनादितिशश्वत्तथास्यात्तस्मात्तत्रैवासीनोऽनुमंत्रयेतयो

भू

आ. द्वि.

१८

स्त

देवानामिह सोमपीथो यज्ञे बर्हिषे वेद्यां ॥ तस्यापि भक्षयामसीत्येवमुहास्यात्मा सोमपीथा
दनंतरितो भवत्यथो ब्रूयान्मुखमसिमुखं भूया समितिं मुखं वा एतद्यज्ञस्य यद्वहिष्यवमानो मुखं
स्वेषु भवति श्रेष्ठस्वानां भवति य एवं वेदात्करी वै दीर्घजिह्वा देवानां प्रातः सवनमवालि दत्तमाद्य
ते देवाः प्राजिज्ञासंत ते मित्रावरुणा वज्रुर्वसुवमिदं निष्कुरुत मिति तौ तथेत्यत्रूतं तौ वैवोवरं
ष्टणावहा इति ष्टणाथा इति मितो वेतमेव वरमष्टणातां प्रातः सवने पयस्यो सैनयोरेषा च्युता व
रुष्टता ह्येनयोर्नैद्यदस्ये विमत्तमिव तदस्ये समृद्धं विमत्तमिव हि तौ तयानिरकुरुतां ॥ २२ ॥
देवानां वै सवनानि नाधियंत त एतान् पुरोकाशान् पश्यंस्तान् नु सवनं निरवपन्त्सवनानां धृ
त्यै ततो वै तानि तेषामधियंत तद्यदनु सवनं पुरोकाशान् निरुप्यंते सवनानां मेव धृत्यै तथा हि
तानि तेषामधियंत पुरोवा एतां देवा अकृतयत्पुरोकाशास्तत्पुरोकाशानां पुरोकाशं तददा ऊ
त

राम

१८

रनु सवनं पुरोकाशानिर्वपेदष्टाकपालं प्रातः सवनं एकादशकपालं माध्यं दिने सवने द्वादश
कपालं तृतीयं सवने तथा हि सवनानां रूपं तथा कंदरसामिति तत्तन्नादृत्यै मैद्रावा एते सर्वे नि
रुप्यंते यदनु सवनं पुरोकाशास्तस्मात्तानेकादशकपालानि वनिर्वपेत्तदुच्यते तोष्टते नान
कं स्यात्ततः पुरोकाशस्य प्राश्नायात्सोमपीथस्य गुह्यैष्टे न हि वज्रेणोद्देष्टत्र महन्निति
तत्तन्नादृत्यै हविर्वा एतद्यदुत्पूतं सोमपीथो वा एष यदुत्पूतं तस्मात्तस्य यत एव कुतश्च प्राश्ना
यात्सर्वतो वा एतास्वधा यजमानमुपक्षरं तियुदे तानि हवींष्याज्यंधानाः करंभः परिवापः
पुरोकाशः पयस्येति सर्वत एवेनं स्वधा उपक्षरं तिय एवं वेद ॥ २३ ॥ यो वै यज्ञं हविष्यं किं वे
द हविष्यं किं नायज्ञे नराध्नोति धानाः करंभः परिवापः पुरोकाशः पयस्येत्येष वै यज्ञो ह
विष्यं किं हविष्यं किं नायज्ञे नराध्नोति य एवं वेद यो वै यज्ञं मक्षरं पंक्तिं वेदाक्षरं पंक्तिना

ब्रा.दि.
१९

तथा

यज्ञेनराधोतिस्मत्पद्मदईसेषवेयज्ञोक्षरपंक्तिरक्षरपंक्तिनायज्ञेनराधोतियएवंवे
दयोवेयज्ञेनराशंसपंक्तिवेदनराशंसपंक्तिनायज्ञेनराधोतिदिनाराशंसप्रातःसव
नेदिनाराशंसमाध्यंदिनेसवनंसहनाराशंसतृतीयसवनंमेषवेयज्ञेनराशंसपंक्ति
नराशंसपंक्तिनायज्ञेनराधोतियएवंवेदयोवेयज्ञंसवनपंक्तिवेदसवनपंक्तिनायज्ञे
नराधोतिपशुरुपवसथेत्राणिसवनानिपशुरनून्ध्यइत्येषवेयज्ञःसवनपंक्तिःसव
नपंक्तिनायज्ञेनराधोतियएवंवेदहरिवांसइंद्रोधानाअक्षुष्षण्वान्करंभंसरस्वतीवा
भारतीवान्परिवापइंद्रस्यापूपइतिहविष्यंतायजत्यवसामेवाइंद्रस्यहरीपशवःपूषा
भंकरंभःसरस्वतीवान्भारतीवानितिवागेवसरस्वतीप्राणोभरतःपरिवापइंद्रस्यापूप
इत्यनमेवइंद्रियमपूपएतासामेवतद्देवतानांयजमानंसायुज्यंसरूपतांसलोकतांग
परिवाप

राम्
१९

मयतिगच्छतिश्रेयसःसायुज्यंगच्छतिश्रेष्ठतायएवंवेदहविरग्नेवीहीत्यनुसवनंपुरोक्ताशः
स्विष्टकृतोयजत्यवत्सारेवाएतेनाग्नेःप्रियंधामोपागच्छत्सेपरमंलोकंयएवंवेदयश्चैवंविद्वा
नेतयाहविष्यंतायजतयजतीतिचयजतीतिच॥२४॥ इतिद्वितीयपंचिकायांतृतीयोऽध्यायः
देवावेसोमस्थराज्ञोऽग्नेयेनसमपादयन्नहंप्रथमःपिबेयमहंप्रथमःपिबेयमित्येवाकाम
यंतितेसंपादयंतोब्रुवन्हंताजिमयामसयोनउज्जेष्यतिसप्रथमःसोमस्यपास्यतीतितथेति
तऽआजिमयुस्तपामाजियतामभिस्टरणानांवायुमुस्वंप्रथमःप्रत्यपद्यताथेंद्रोथमित्रावरु
णावथाश्विनौसोवेदिंद्रोवायुमुद्रैजयतीतितमनुपरापतसहनामथोज्जयावेतिसनेत्यब्रवी
दहमेवोज्जेष्यामीतितृतीयंमेथोज्जयावेतिनातेहेवाज्रवीदहमेवोज्जेष्यामीतितुरीयंमेथो
ज्जयावेतितथेतिंतुरीयेत्याजंततत्तुरीयभागिंद्रोभवात्रिभाग्वायुस्तौसहैवंद्रवायुउदजयतां

जयति

ब्रा. द्वि.

२० ग्रहो

६

८

सहमित्रावरुणोसहाश्विनोतएषामेतेयथोज्जितंभक्षाइंद्रवाय्वाःप्रथमोथमित्रावरुणोरथाश्वि ण
नोःसएषइंद्रतुरीयोभूयतेयदैंद्रवायवस्तदेतदृषिःपश्यचभ्यनूवाचनियुत्वाऽइंद्रसारथिरि
तितस्माद्वाप्येतर्हिभरताःसत्तनावित्तिप्रयंतितुरीयेहैवसंग्रहातरोवदंतेसुनेवाचकाशिनयद
इंद्रःसारथिरिक्भूत्वोजयते ॥ २५ ॥ तेवाएतेप्राणाएवयद्दिदेवत्यावाक्प्राणश्चैंद्रवायवश्च
श्चमनश्चमैत्रावरुणःश्रोत्रंचात्माचाश्विनतस्मैहैतस्यैंद्रवायवस्याप्येकेनूपुमोपुरोनुवाक्यकु
र्वंतिगायत्र्योयाज्येवाक्वाएषप्राणश्चग्रहोयदैंद्रवायवस्तदपिछंदोभ्यांयथायथंक्वप्येतेइति
तत्तंनान्नद्वयंइंद्रवाएतद्वज्ञेक्रियतेयत्रपुरोनुवाक्याज्यायसीयाज्यायैयत्रवेयाज्याज्यायसी
तत्समृद्धमथोयत्रसंमैयस्योतत्कामायतथाकुर्यौप्राणस्यचवाचश्चात्रैवतदुपाप्तंवाचव्या
पूर्वापुरोनुवाक्यैंद्रवायव्युत्तरैवंयाज्ययोःसायावायव्यातयाप्राणंकल्पयतिवायुर्हिप्राणा

राम
२०

थयैंद्रवायवीतस्यैयदैंद्रपदंतेनवाचंकल्पयतिवाग्धेयंद्रूपोतंकाममामो
तियःप्राणेचवाचिचनयज्ञेविषमंकरोति ॥ २६ ॥ प्राणावौद्दिदेवत्याएकपात्रा
गृह्यंतेतस्मात्प्राणाएकनामानोद्विपात्राहूयंतेतस्मात्प्राणाद्वंद्वयेनैवाध्वर्युयै
जुषाप्रयच्छतिनेनहोताप्रतिगृह्णत्येषवसःपुरुवस्रिहवसःपुरुवसर्म
थिवसःपुत्रवसर्वाक्पावाचंमेपाहीत्यैंद्रवायवंतक्षयत्युपहृतावाक्सहप्रा
णेनोपमांवाक्सहप्राणेनद्वयतामुपहृताऋषयोदैव्यासस्तनूपावानस्तन्व
स्तपोजाउपमामृषयोदैव्यासोद्वयंतांतनूपावानस्तन्वस्तपोजाइतिप्राणावा
ऋषयोदैव्यासस्तनूपावानस्तन्वस्तपोजास्तानेवतदुपहृतएषवसुर्विद

ब्रा-दि-
२१

रिहवसुः विद्वसुः

इसुर्मयिवसुर्विद्वसुश्चक्षुष्याश्चक्षुर्मपाहीतिमेत्रावरुणं भक्षयत्युपहृतं च
क्षुः सहमनसोमपांचक्षुः सहमनसा द्यतामुपहृता ऋषयो देव्यासस्तनूपा
वानस्तन्वस्तपोजा उपमामृषयो देव्या सो द्यतां तानूपावानस्तन्वस्तपोजा इ
ति प्राणावा ऋषयो देव्यासस्तनूपावानस्तन्वस्तपोजास्तानेव तदुपहृतं तेष
वसुः संयद्वसुः रिहवसुः संयद्वसुर्मयिवसुः संयद्वसुः श्रोत्रपाश्रोत्रं मे पा
हीत्याश्विनं भक्षयत्युपहृतं श्रोत्रं सहात्मनोपमां श्रोत्रं सहात्मना द्यतामु
पहृता ऋषयो देव्यासस्तनूपावानस्तन्वस्तपोजा उपमामृषयो देव्या सो द्यतां
तानूपावानस्तन्वस्तपोजा इति प्राणावा ऋषयो देव्यासस्तनूपावानस्तन्व
स्तपोजास्तानेव तदुपहृतं तेषु रस्तात्प्रत्यं च मेन्द्रवायवं भक्षयति तस्मात्सु

राम
२१

रस्तात्प्राणापानौ पुरस्तात्प्रत्यं च मेत्रावरुणं भक्षयति तस्मात्पुरस्ताच्चक्षुर्षी सर्व
तः परिहारमाश्विनं भक्षयति तस्मान्मनुष्याश्च पशवश्च सर्वतो वा च वदंतीं शृण्व
ति ॥ २० ॥ प्राणो वै द्विदेवत्या अनवानं द्विदेवत्या न्यजे प्राणानां संतत्यै प्राणाना
मव्यवच्छेदाय प्राणो वै द्विदेवत्या न द्विदेवत्या नाम नुवषट्कुर्याद्यद्विदेवत्या
नाम नुवषट्कुर्यादसंस्थितान् प्राणान्संस्थापयेत्संस्थावा एषा यदनुवषट्का
रो य एनंतत्र श्रूयादसंस्थितान् प्राणान्समतिष्ठिप्राण एनं हास्यतीति श
श्वत्तथा स्यात्तस्मान् द्विदेवत्या नाम नुवषट्कुर्यात्तदा ऊर्द्धिराशूर्यं मेत्राव
रुणो द्विः प्रप्यति सकृदाशूर्यं होता द्विर्वषट्करोति का होतुराशूरिति प्राणा
वै द्विदेवत्या आशूर्वेजस्तद्यद्वहोतां तरेणाशुरेतांशुरावज्रेण यजमानस्य

ब्रा. द्वि.

२२

देवान

प्राणान्वीयाद्य एनंतत्र ब्रूयादायुरावज्जेषा यजमानस्य प्राणान्व्यगात्राण एनं
हास्यतीति शश्वत्तथा स्यात्तस्मात्तत्र होतांतरेण नागुरेताथो मनो वै यज्ञस्य मे वा
वरुणो वाग्यज्ञस्य होता मनसा वा इषिता वाग्वदति या ह्यन्यमना वाचं वदत्यसुर्या
वैसा वाग्देव जुष्टाति धनै वा वरुणो वा वरुणो द्विरागुरते सैव होतुराग्नः ॥ २८ ॥
प्राणा वाक्त्रुयाजास्तद्यद्दुयाजैश्चरंति प्राणानेव तद्यजमाने दधति षकृव
नेति यजंति प्राणानेव तद्यजमाने दधति चत्वारः त्रुभि रितियजं त्यपानमे
व तद्यजमाने दधति द्विर्त्रुनेत्युपरिष्ठाद्व्यानमेव तद्यजमाने दधति सवा
अयं प्राणस्त्रिधा विहितः प्राणो पानो व्यान इति तद्यद्दुन त्रुभिर्त्रुने
तियजंति प्राणानां संतत्यै प्राणानामव्यवच्छेदाय प्राणा वाक्त्रुयाजान

राम
२२

त्रुयाजानामनुवषट्कुर्यादसंस्थिता वाक्त्रुस्तव ऐकैक एव यद्दुयाजानामनु
वषट्कुर्यादसंस्थितान् त्रुन्संस्थापये संस्थावा एषाय नु देव षट्कारो य एनंतत्र
ब्रूयादसंस्थितान् त्रुन्समतिष्ठि पृष्ठुः षमं भविष्यतीति शश्वत्तथा स्यात्तस्मान्न
त्रुयाजानामनुवषट्कुर्यात् ॥ २९ ॥ प्राणा वै द्विदेवत्याः पशव इका द्विदेवत्या
भक्षयिष्वकामुपद्वयं ते पशवो वा इका पशूनेव तदुपद्वयं ते पशून् यजमाने दधा
ति तदाङ्कुरवांतरेका पूर्वा प्राश्नीयात् ॥ होतृभ्यं संभक्षये ३ इति ॥ अवांतरेका मेव त
पूर्वा प्राश्नीयादथ होतृचमसं भक्षयेद्यद्वा द्विदेवत्यान् पूर्वा च भक्षयति तेनास्य
सोमपीथः पूर्वा भक्षितो भवति तस्मादवांतरेका मेव पूर्वा प्राश्नीयादथ होतृच
भसं भक्षयेत्तदुभयतो नाद्यं परिगृह्णा सोमपीथाभ्यामनाद्यस्य परिगृहीत्ये

३ च

त

ति

त्रा. द्वि.
२३

प्राणावैद्विदेवत्याआत्माहोत्तचमसोद्विदेवत्यानांसंस्ववान्होत्तचमसेसमवन
यत्यात्मन्येवतद्देताप्राणान्समवनयतेसर्वायुःसर्वायुत्वायसर्वमायुरेतिय
एवंवेद॥ ३० ॥ देवावैयदेवयज्ञेकुर्वंस्तदसुराअकुर्वंस्तेसमावद्दीयाएवासंनव्या
वर्त्तंतततोवैदेवाएतंतूष्मीशंसमपश्यंस्तमेषामसुरानान्ववायंस्तूष्मीसारो
वाएषयत्तूष्मीशंसोदेवावैययमेववज्रमसुरेभ्यउदयच्छंस्ततमेषामसुराःप्र
त्यबुध्यंततोवैदेवाएतंतूष्मीशंसंवज्रमपश्यंस्तमेभ्यउदयच्छंस्तमेषामसु
रानप्रत्यबुध्यंततमेभ्यःप्राहरंस्तेनैनानप्रतिबुद्धेनाहंस्ततोवैदेवाअभवन्परा
सुराभवत्यात्मनापरास्याद्विषम्यामाभ्रातव्याभवतियएवंवेदतेवैदेवावि
जितिनोमन्यमानायज्ञमतन्वतंतमेषामसुराअभ्यार्यन्यज्ञवेशसंमेषांक

राम
२३

शंसंसंस्थापयंस्तमेवंतूष्मीं ५

रिष्यामइतितान्त्समंतमेवोदारांनपरियत्तानुपश्यंस्तेब्रुवन्त्संस्थापयामि
मंयज्ञंयज्ञेनोसुरामावधिषुरितितथेतितंतूष्मीशंसंसंस्थापयामिभूरग्नि
ज्योतिर्ज्योतिरग्निरित्याज्यप्रउगंसंस्थापयामिद्रो ज्योतिर्भुवोज्योतिरिंद्र
इतिनिष्केवल्यमरुत्वतीयेसंस्थापयामिदूर्योज्योतिर्ज्योतिःस्वःसूर्यइति
वैश्वदेवाग्निमारुतेसंस्थापयंस्तमेवंतूष्मीशंसंसंस्थापयंतनारिष्टेनो
दचुमाश्रुवतंसतदावावयज्ञःसंतिष्ठंतयदाहोतातूष्मीशंसंशंसति
सएनंशस्तेतूष्मीशंसउपवावंदेदनुवाव्याहरंतं ब्रूयादेष्वैतामाग्नि
मारिष्यतिप्रातर्वावययमद्युमंशस्तेतूष्मीशंसंसंस्थापयामिस्तंयथा
गृहानितंकर्मणानुसमिध्यादिवमेवैनमिदमनुसमिमइतिसहवावता

ब्रा. द्वि.
२४

मार्तिमृच्छति य एवं विद्वान्संशस्ते तूष्मींशं स उपवावदत्यनुवा व्याहरति त
स्मादेवं विद्वान्संशस्ते तूष्मींशं सेनोपवेदेनानु व्याहरेत् ॥ ३१ ॥ चक्षुषि वा
एतानि सर्वानां यत्तूष्मींशं सोमूरभिर्ज्योतिर्ज्योतिरग्निरिति प्रातः सवनस्य च
क्षुषींश्च ज्योतिर्ध्रुवो ज्योतिरिंद्र इति माध्यंदिनस्य च क्षुषींश्च सूर्यो ज्योतिर्ज्यो
तिः स्वः सूर्य इति तृतीय सवनस्य च क्षुषींश्च अग्निः सवनैराध्नोति च क्षु
ष्माग्निः सवनैः स्वर्गं लोकमेति य एवं वेद चक्षुर्वै एतच्च द्यज्ञस्य यत्तूष्मींशं स
एका सती व्याहृतिर्द्विधो च्यते तस्मादेकं स चक्षुर्द्विधा मूलं वा एतच्च द्यज्ञस्य यत्तू
ष्मींशं सोयं कामयेत नायतनवान्स्यादिति नास्य यज्ञे तूष्मींशं संशं सेदुन्मू
लमेव तच्च द्यज्ञं परासवंतमनु परासिवति तडवा आडः शंसे देवापि वेतद्वत्विजं
सवनस्य ६

राम
२४

सूक्तस्य

हितं यद्देता तूष्मींशं संनशं सत्यं विजिहिसर्वो यज्ञः प्रतिष्ठितो यज्ञे यजमाने
स्तस्माच्छस्तव्यः शंस्तव्यः ॥ ३२ ॥ इति द्वितीयपंचिकायां चतुर्थोऽध्यायः ॥
असवा आहारः सत्रं निविद्विद्वत्सूक्तं माद्वयतेथ निविदं दधाति ब्रह्मण्येव त
त्सत्रमनु नियुनक्ति निविदं शस्त्वा सूक्तं शंसति सत्रं वै निविद्विद्वत्सूक्तं सत्रं
एव तद्विशमनु नियुनक्ति यं कामयेत सत्रं णै न व्यर्धयानीति मध्य एतस्यै नि
विदः सूक्तं शंसे सत्रं वै निविद्विद्वत्सूक्तं सत्रं णै न व्यर्धयति यं कामयेत
विशं न व्यर्धयानीति मध्य एतस्यै निविदं शंसे सत्रं वै निविद्विद्वत्सूक्तं विशं वै
न व्यर्धयति यमु कामयेत सर्वमेवास्य यथा पूर्वं मृजुक्लृप्तं स्यादित्याहुयेता
थ निविदं दध्यादथ सूक्तं शंसे तस्यै सर्वस्य कृष्टिः श्रजापतिर्वा इदमेव वा अत्र आ

ब्रा. द्वि.
२५

संस्तोकामयतप्रजायेयभूयान्त्यामिति सतपोतप्यतसवाचमयब्रूत्संस्तव
त्सरस्यपरस्ताद्वाहरद्वादशोपदावाएषानि विदेतां वावतां निविदं व्याहरतां स
र्वाणि भूतान्यन्वसृज्यततदेतदृषिः पश्य नभ्यन्तूवाच स पूर्वयानि विदाकव्य
तायोरिमाः प्रजा अजनयन्मनूनामिति तद्यदेतां पुरस्तात्सूक्तस्य निविदं द
धाति प्रजात्यै प्रजायते प्रजया पशुभिर्ये एवं वेद ॥ ३३ ॥ अग्निर्देवेद्वइति शं
सत्यसौ वा अग्निर्देवेद्व एतं हि देवा इंधत एतमेव तदेतस्मिन्लोक आयातय
त्यग्निर्मन्विद्वइति शंसत्ययं वा अग्निर्मन्विद्व इमं हि मनुष्या इंधते अग्निमेव
तदस्मिन्लोक आयातयत्यग्निः सुषमिदिति शंसति वायुर्वा अग्निः सुषमि
द्वायुर्हि स्वयमात्मानं समिधे स्वयमिदं सर्वं यदिदं किंच वायुमेव तदंतरि

राम
२५

क्षलोक आयातयति होता देव वृत्त इति शंसत्यसौ वै दे होता देव वृत्त एष हि स
र्वतो देवैर्दृत्त एतमेव तदेतस्मिन्लोक आयातयति होता मनुवृत्त इति शंसत्य
यं वा अग्निर्होता मनुवृत्तौ यं हि सर्वतो मनुष्यैर्दृत्तौ अग्निमेव तदस्मिन्लोक आ
यातय इति प्रणीय ज्ञाना मिति शंसति वायुर्वै प्रणीय ज्ञानं यदा हि प्राणि
त्यथ यज्ञो थाग्निर्होत्रं वायुमेव तदंतरिक्षलोक आयातयति रथी रध्वराणा मि
ति शंसत्यसौ वै रथी रध्वराणा मेषा हि यथैतच्चरति रथी रिवैतमेव तदेतस्मि
न्लोक आयातयत्यतूर्तो होत इति शंसत्ययं वा अग्निरतूर्तो होत इमं हन कश्च
नतिर्यंचंतरत्यग्निमेव तदस्मिन्लोक आयातयति तूर्णिर्हव्यवा किति शं
सति वायुर्वै तूर्णिर्हव्यवा द्वायुर्हि दंसर्वं सद्यस्तरति यदिदं किंच वायुर्देवेभ्यो

आ. द्वि.
२६

हव्यं वहति वायुमेव तदंतरिक्षलोक आयातयति सोऽग्निदेवो देवान् वृक्षदिति शंस
त्यसौ वै देवो देवानां वहत्येतमेव तदेतस्मिन् लोक आयातयति यस्तदग्निदेवो
देवानिति शंसत्ययं वा अग्निदेवो देवान्यजति यस्मिन्मेव तदस्मिन् लोक आया
तयति सोऽध्वरा करति जातं वेदा इति शंसति वायुर्वै जातं वेदा वायुर्होदं स
र्वं करोति यद्दिदं किंच वायुमेव तदंतरिक्षलोक आयातयति ॥ ३४ ॥ प्रवो
देवा याग्नय इत्यनुष्टुभः प्रथमे पदे विहरति तस्मात्स्त्रुवृ विहरति समस्म
त्युत्तरे पदे तस्मात्पुमान् स्त्रुसमस्यति तन्मिथुनं मिथुनमेव तदुक्तं मुरेव क
रोति प्रजात्यै प्रजायते प्रजे यापशुभिर्य एवं वेद प्रवो देवा याग्नय इत्येवा
नुष्टुभः प्रथमे पदे विहरति वज्रमेव तत्परो वरीयां संकरोति समस्यत्येवा

राम
२६

तरे पदे आरंभणतो वै वज्रस्याणि माथो बंडा स्याथो पुरो विज्रमेव त
त्प्रहरति द्विषते ब्राह्म व्यायवधं योस्य स्तुत्यस्तरमेस्तर्तवै ॥ ३५ ॥ देवास्तु
वा रा एषु लोकेषु समयंतं तै वै देवाः सद एवायुत नम कुर्वंतान् सदसो ज त
यंस्त आग्नीध्रं संप्रापद्यंतं तै ततो पराजयंतं तस्मादाग्नीध्र उपवसंति न न
सदस्याग्नीध्रे ह्यधारयंतं यदाग्नीध्रे धारयंतं तदाग्नीध्रस्याग्नीध्रत्वं तै
षां वै देवानां मकराः सदस्यानग्नीनिर्वापयां चक्रुस्ते देवा आग्नीध्रा
दर्व सदस्यानग्नीनिहरंतं तै रसुर रक्षांस्य पाघ्नतं तथैवैतद्यजमाना
आग्नीध्रादर्व सदस्यानग्नीनिहरंत्यस्कर रक्षांस्येव तदपघ्नतं तै वै प्रात
राज्यैरेवाजयंत आयंस्तदा ज्यानामाज्यं तं तासां वै होत्राणां मायती

न्यराज्यैरेवाजयंत आयं

ब्रा. द्वि.

२७

श्रवा

नामाजयंतीनामछावाकीयाहीयततस्यामिंद्राग्नीअध्यास्तामिंद्राग्नीवे
देवानामोजिष्ठौबलिष्ठौसहिष्ठौसत्तमोपारयिष्मुतमौतस्मादेंद्राग्नेमछावा
कः प्रातःसवेनेशसतींद्राग्नीहितस्यामध्यास्तातस्मादुपुरस्तादन्यहोत्रकाः
सहःप्रसर्पेतिपेछावाकःपश्चैवहिहीनोनुसंजिगमिषतितस्माद्योज्राह्म
णोबहुचोवीर्यवान्स्यात्सोस्याछावाकीयांकुर्यात्तिनेवसाहीनाभवति॥
॥३६॥ देवरथोवाएषयद्यज्ञस्तस्यैतावंतरोरश्मीयदाज्यप्रउगेतद्यदा
ज्येनपवमानमनुशंसतिप्रउगेणाज्यं देवरथस्यैवतदंतरोरश्मीविहरत्य
लोभायतामनुकृतिंमनुष्यरथस्यैवांतरोरश्मीविहरत्यलोभायनास्य
देवरथोलुभ्यतिनमनुष्यरथोयएवंवेदतदावावस्तोत्रमेवंशस्त्रं पावमा
कुर्यथा

राम
२७

नीषुसामगास्तुवतआग्नेयंहोताज्यंशंसतिकथमस्यपावमान्योनुरास्ता
भवंतीति योवाअग्निःसपवमानस्तदप्येतद्विषणोक्तमग्निर्ऋषिःपवमान
इत्येवमुहास्याग्नेयीभिरिवप्रतिपद्यमानस्यपावमान्योनुरास्ताभवंतित
दाकुर्यथावावस्तोत्रमेवंशस्त्रं गायत्रीषुसामगास्तुवतआनुष्टुभंहोताज्यंश
सतिकथमस्यगायत्र्यानुरास्ताभवंतीतिसंपदेतिब्रूयात्संतेताअनुष्टुभ
स्तास्त्रिःप्रथममयात्रिरुक्तमयैकादशभवंतिविराड्याज्याद्वादशीनवाए
केनाक्षरेणछंदसिवियंतिनद्वाभ्यांताःषोडशगायत्र्याभवंत्येवमुहास्या
नुष्टुभिरेवप्रतिपद्यमानस्यगायत्र्यानुरास्ताभवंत्यमंडस्त्वदाशुषो
डशोणइत्याग्नेयायजतिनवाएताविंशतीसंतौव्यजयेतामाग्नेद्वौवाए

व

ब्रा. द्वि.
२८

तो संतो व्यजयेतां तद्यदा भेद्या यजति विजित्या एव सा विराट् त्रयस्त्रिंशदक्ष
रातिवति त्रयस्त्रिंशद्वेदेवा अष्टौ वसव एकादश रुद्रा द्वादशा दित्याः प्रजापति
श्ववषट्कारश्च तस्य मउकठमुखे देवता अक्षरभाजः करोत्यक्षरमक्षरमे
वता देवता अनुप्रापि वति देवता त्रैणैव तदेवता स्तुप्यति तदा ऊर्यथा वा वशस्त्रमेवं
याज्या मयं होता ज्यंशं सत्यथ कस्मादा भेद्या यजति यावा आभेदं त्रैंशं नीवेसा ती
संशानमेतदुक्तां ग्रहेण चतूष्मींशं सेनं च द्वाग्री आगतं सतं गीर्षिर्न भो वरेण्य
॥ अस्य पातं धियेषितं त्रैंशं मध्वर्युर्ग्रहं गृह्णाति भूरग्निर्ज्योतिर्ज्योतिरग्नि
रिंद्रो ज्योतिर्भुवो ज्योतिरिंद्रः सूर्यो ज्योतिर्ज्योतिः स्वः सूर्य इति होता चतूष्मींशं
संशंसति तद्यथैव शस्त्रमेवं याज्या ॥ ३० ॥ होतृजपं जपति रेतस्तत्सिंचत्यु

ती

राम

२८

पांशुजपत्कपांश्चि ववैरेतसः सक्तिः पुराहावा जपति यद्वै किंचोर्ध्वमाहावा च
स्त्रस्यैव तत्परां च चतुष्पद्यासीनमभ्याकृत्य ते तस्मात्परां चोभूत्वा चतुष्पादेरेतः
३ सिंचति सम्यै द्विपाद्भवति तस्मात्सम्यं चोभूत्वा द्विपादेरेतः सिंचति पिता मात
रिभ्वेत्याह प्राणो वै पिता प्राणो मातरिभ्वा प्राणो रेतो रेतस्तत्सिंचत्यच्छिद्राप
दाधा इति रेतो वा अच्छिद्रमंतो ल्यच्छिद्रः संभवत्यच्छिद्रो कठा कवयः शंसं नि
तिये वा अनूचानास्ते कवयस्तद्वदमच्छिद्रं रेतः प्रजनयन्ति ते वतदाह सोमो
विश्वविन्नीथानि नेषद्बृहस्पतिरुक्तामदानि शंसिषदिति ब्रह्म वेद बृहस्पतिः
क्षत्रं सोमस्ततश्चाणि नाथानि चोक्तामदानि च देवेन चैवैतद्ब्रह्मणा प्र
सूतो देवेन च क्षत्रेणोक्ता निशंसत्येतो ह वा अस्य सर्वस्य प्रसवस्य शांते यदि

श्री. द्वि.
२९

नास्याकृतं कृतं सवति

दं किंचित्तद्यदेताभ्यामप्रसूतः करोत्यकृतं तदकृतं मकरिति वै निंदति कृतं
मस्य कृतं भवति य एवं वेद वागायुर्विश्वोर्विश्वमायुरित्याह प्राणो वा आयुः यु
प्राणो रेतो वा ग्यो निर्ग्यो नित दुपसंधाय रेतः संचति क इदं शंसि स्थिति स
इदं शंसि स्थितीत्याह प्रजापतिर्वैकः प्रजापतिः प्रजनं दध्यतीत्यवतदाह वि
॥ ३८ ॥ आहूय तूष्मीं शंसं शंसति रेतस्तत्सिक्तं विकरोति सक्तिर्वा
अथैव विकृतिरुपोऽस्तूष्मीं शंसं शंसत्युपांश्चिवैरेतसः सक्तिस्ति
र इव तूष्मीं शंसं शंसति र इवैरेतां सि वि क्रियंते षड्पदं तूष्मीं शंसं
शंसति षड्विधो वै पुरुषः षडंग आत्मानमेव तं षड्विधं षडंगं विकरोति राम
तूष्मीं शंसं शस्त्वा पुरोरुचं शंसति रेतस्तद्विकृतं प्रजनयति विकृति २९

वे

विकृतिर्वा अथैव जातिरुच्चैः पुरोरुचं शंसत्युच्चैरेवै नंत प्रजनयति द्वाद
शपदां पुरोरुचं शंसति द्वादशमासाः संवत्सरः संवत्सरः प्रजापतिः सोऽस्य
सर्वस्य प्रजनयिता सोऽस्य सर्वस्य प्रजनयिता स एवै नंत प्रजयापशु
भिः प्रजनयति प्रजात्यै प्रजायते प्रजयापशुभिर्य एवं वेद जात वेदस्यां पुरो
रुचं शंसति जात वेदो न्यंगांतदाहुर्नृत्तीयसवनमेव जात वेदस आयतन
मथ कस्मात्प्रातः सवने जात वेदस्यां पुरोरुचं शंसतीति प्राणो वै जात वेदाः
सहि जातानां वेदयावतां वै सजातानां वेदते सवति येषामुनं वेद किमु ते स्यु
र्यो वा आज्य आत्म संरुति वेदतत्सु विदितं ॥ ३९ ॥ प्रवोदे वा याग्र य इति

ब्रा. द्वि.

३०

३

शंसति प्राणो वै प्र प्राणं हीमानि सर्वाणि भूतान्यनुप्रयति प्राणमेव तत्संभावय
ति प्राणं संस्करुते दीर्घां समपूर्वमिति शंसति मनो वै दीदाय मनसो हि न किं
चन पूर्वमस्ति मन एव तत्संभावयति मनः संस्करुते सनः शर्माणि वीतय इति शं
सति वाग्वै शर्म तस्माद्वा चानुवदंत माह शर्म वदास्माभ्यां सीति वाचमेव त
त्संभावयति वाचं संस्करुते उत्तनो ब्रह्म भविष्यति शंसति श्रोत्रं वै ब्रह्म
श्रोत्रेण हि ब्रह्म शृणोति श्रोत्रे ब्रह्म प्रतिष्ठितं श्रोत्रमेव तत्संभावयति श्रोत्रं
संस्करुते संयंता विप्र एषा मिति शंसत्यपानो वै यंतापानेन ह्ययं यतः प्रा
णो न परी भवत्यपानमेव तत्संभावयत्यपानं संस्करुते भूतो वायस्य रोद

राम

३०

सीति शंसति चक्षुर्वीरुते तस्माद्यतरो विवदमानयो राहो ह म बुद्ध्या चक्षु
षा दर्शयति तस्य श्रद्धाति चक्षुरेव तत्संभावयति चक्षुः संस्करुते नो रास्वस य
ह सर्वतो कवलुष्टि मद्वास्वित्युत्तमया परिदधात्यात्मा वै समस्तः सहस्रवांस्त
कवां लुष्टिमानात्मानमेव तत्समस्तं संभावयत्यात्मानं समस्तं संस्करुते याज्ञ
यायजति प्रतियै याज्ञ्या पुण्यैवलक्ष्मीः पुण्यामेव तल्लक्ष्मी संभावयति पुण्या
लक्ष्मीं संस्करुते स एव विद्वाः शृद्धं दोमयो देवता मयो ब्रह्म मयो मृतमयः
संभूय देवता अप्येति य एव वेदयो वै तद्देवता मयो ब्रह्म मयो मृतमयः
संभूय देवता अप्येति तत्सु विदितमित्यध्यात्ममथाधिदे

ब्रा. द्वि.
३१

वर्तते ॥ ४० ॥ षट्पदंतूष्णीशंसंशंसतिषड्वात्रतवत्रतूनेवतकल्पयत्युत्त
नप्येतिद्वादशपदांशपुरोरुचंशंसतिद्वादशवेमासाभासांनेवतकल्पयतिमा
सानप्येतिप्रवोदेवायाग्रयइतिशंसत्यंतरिक्षंवैप्रांतरिक्षंहीमानिसर्वाणिभू
तान्यनुप्रयंत्यंतरिक्षमेवतकल्पयत्यंतरिक्षमप्येतिदीदिवंसमपूर्व्यमिति
शंसत्यसौवैदीदययासोतपत्येतस्माद्दिनं पूर्वमस्त्येतेमेवतकल्पयत्येत
मप्येतिसनःशर्माणिवीतयइतिशंसत्यग्निर्वैशर्माण्यन्नाद्यानियच्छत्यग्नि
मेवतकल्पयत्यग्निमप्येत्युतनोब्रह्मन्नाविषइतिशंसतिचंद्रमावैब्रह्मचंद्र
मसमेवतकल्पयतिचंद्रमसमप्येतिसंयताविप्रएषामितिशंसतिवायुर्वै

किंचन

राम
३१

यंतवायुनाहीदंयतमंतरिक्षंनसमृद्धतिवायुमेवतकल्पयतिवायुमप्येत्युत
वायस्यरोदसीइतिशंसतिद्यावापृथिवीवैरोदसीद्यावापृथिवीएवतकल्प
यतिद्यावापृथिवीअप्येतिचूनारास्वसहस्रवत्तोकवत्पुष्टिमद्भस्वित्युत्तमया
पारदधातिसंवत्सरोवैसमस्तःसहस्रवांस्तोकवान्पुष्टिमान्त्संवत्सरमेवतत्स
मस्तंकल्पयतिसंवत्सरंसमस्तमप्येतियाज्यायनतिवृष्टिर्वैयाज्याविद्यु
देवविद्युद्दीदंष्टिमन्नाद्यंसंप्रयच्छतिविद्युतमेवतकल्पयतिविद्युतमप्येति
सएवंविद्वनितन्मयोदेवतामयोभवतिभवति ॥ ४१ ॥ इतिद्वितीयपंचिकायां
पंचमोऽध्यायः ॥ शके १०३२ ईश्वरेऽप्युक्तकंठं ॥ चिं-कृशिवरामभट्टेनलिखितं

तृतीय पंचिका

Tritiya Panahika		Title
:	:	Author
:	:	Editor
:	:	Year, Vols.
:	:	Publisher
429	:	Remarks

429

॥ अथ तृतीय पंचिका प्रारंभः ॥ ॥ श्री ॥ ॥

बा० न०

१ व

श्रीगणेशायनमः॥ हरिः॥ ओ३मू॥ ग्रहोक्थं वा एतद्यत्प्रउगं नवत्रातर्यहायुदं ते
नवसिर्बहिष्यवमानेस्तु तेस्तोमे दशमं गृह्णाति हिंकार इतरासां दशमः सोमा
संमावायव्यं शंसति तेन वायव्य उक्थवानेन्द्रवायवं शंसति तेनेन्द्रवायव उक्थवा
न्मैत्रावरुणं शंसति तेन मैत्रावरुण उक्थवानाश्विनं शंसति तेनाश्विन उक्थवा
नेन्द्रं शंसति तेन शुक्रामंधिना उक्थवंतौ वैश्वदेवं शंसति तेनाग्रयण उक्थवान्त्स
रस्वतं शंसति नसारस्वतो य होस्ति वाक्तु सरस्वती ये तु केच वाचाग्रहायुदं ते तेस्य
सर्वं शस्तोक्था उक्थिनो भवन्ति य एवं वेद ॥ १ ॥ अन्नाद्यं वा एतेनावरुंधे यत्प्रउगं
मन्यान्या देवता प्रउगे शस्यते न्यदन्यदुक्थं प्रउगे क्रियते न्यदन्यदस्यान्नाद्यं प्र
हेषु ध्रियते य एवं वेद तत्थ वै यजमानस्याध्यात्मतममिवोक्थं यत्प्रउगं तस्मादे

१

नेनैतदुपेक्ष्य तममिवेत्याहुरेते न ह्येनं होता संस्करोतीति वायव्यं शंसति तस्मादाहुर्वा
युः प्राणः प्राणोरेतोरेतः पुरुषस्य प्रथमं संभवतः संभवतीति यद्वायव्यं शंसति प्राण
मेवास्य तत्संस्करोत्येन्द्रवायवं शंसति यत्र वावप्राणस्तदपानो यदैन्द्रवायवं शंसति
प्राणापानावैवास्य तत्संस्करोति मैत्रावरुणं शंसति तस्मादाहुश्चक्षुः पुरुषस्य प्र
थमं संवत्सः भवतः संभवतीति यन्मैत्रावरुणं शंसति चक्षुरेवास्य तत्संस्करोत्या
श्विनं शंसति तस्मात्कुमारं जातं संबदंत उपवैशुश्रूषते निवैध्यायतीति यदाश्वि
नं शंसति शत्रुमेवास्य तत्संस्करोत्येन्द्रं शंसति तस्मात्कुमारं जातं संबदंते प्रतिधा
रयति वैग्रीवा अथोशिर इति यदैन्द्रं शंसति वीर्यमेवास्य तत्संस्करोति वैश्वदेवं शं
सति तस्मात्कुमारो जातः पश्चैव प्रचरति वैश्वदेवानि स्थगानि यदैश्वदेवं शंस

ब्रा० तृ०

२

त्संगान्येवास्यतत्संस्करोतिसारस्वतं शंसति तस्मात्कुमारं जातं जघन्यावागावि
श्रुतिवाग्धिसरस्वतीयत्सारस्वतं शंसति वाचमेवास्यतत्संस्करोत्येष वै जातो जा
यते सर्वाप्येता स्यो देवताप्यः सर्वस्य उक्थेप्यः सर्वस्य श्रुतं दोष्यः सर्वस्यः
प्रउगेप्यः सर्वस्यः सवने स्यो य एवं वेद यस्य चैवं विदुष एतच्छंसति ॥ २ ॥ प्रा
णानां वा एतदुक्थं यत्प्रउगं सप्त देवताः शंसति सप्त वै शीर्षन्प्राणाः शीर्षन्नेव
तत्प्राणां दधाति किं स यजमानस्य पापं सद्रमाद्रियेनेति हस्मा हयोस्य होता
स्यादित्यत्रैवैनं यथा कामयेत तथा कुर्याद्यं कामयेत प्राणेनैनं व्यर्धयानीति वा
यव्यमस्य लुब्धं शंसेदृचं वापदं वा तीयात्तेनैव तल्लुब्धं प्राणेनैवैनं तद्व्यर्धयति २
यं कामयेत प्राणापानाभ्यामेनं व्यर्धयानीत्येदं वायव्यमस्य लुब्धं शंसेदृचं

वापदं वा तीयात्तेनैव तल्लुब्धं प्राणापानाभ्यामेनं तद्व्यर्धयति यं कामयेत चक्षुः
नं व्यर्धयानीति मैत्रावरुणमस्य लुब्धं शंसेदृचं वापदं वा तीयात्तेनैव तल्लुब्धं चक्षुः
षेवैनं तद्व्यर्धयति यं कामयेत श्रोत्रेणैनं व्यर्धयानीत्याश्विनमस्य लुब्धं शंसेदृचं
वापदं वा तीयात्तेनैव तल्लुब्धं श्रोत्रेणैवैनं तद्व्यर्धयति यं कामयेत वीर्येणैनं व्यर्धय
नीत्येदं मस्य लुब्धं शंसेदृचं वापदं वा तीयात्तेनैव तल्लुब्धं वीर्येणैवैनं तद्व्यर्धयति यं
कामयेतांगैरेनं व्यर्धयानीति वैश्वदेवमस्य लुब्धं शंसेदृचं वापदं वा तीयात्तेनैव तल्लु
ब्धमंगैरेवैनं तद्व्यर्धयति यं कामयेत वाचैनं व्यर्धयानीति सारस्वतमस्य लुब्धं शं
सेदृचं वापदं वा तीयात्तेनैव तल्लुब्धं वाचैवैनं तद्व्यर्धयति यमुकामयेत सर्वेरेनमं
गैः सर्वेणात्मना समर्धयानीत्येतदेवास्य यथा पूर्वमृजुकृतं शंसेत्सर्वैरेवैनं तदं

ब्रा० तृ०

३

गैः सर्वेणात्मना समर्धयति सर्वैरंगैः सर्वेणात्मना समृध्यते एवं वेद ॥ ३ ॥ तदा ऊ-
र्यथा वावस्तोत्रमेवं शस्त्रमाग्नेयीषु सामगास्तु वते वायव्ययाहोता प्रतिपद्यते क-
थमस्याग्नेय्येनानुशस्तोत्रं वंतीत्यग्नेर्वा एताः सर्वास्तन्वो यदेता देवताः सयदग्निः प्रवा-
निवदहति तदस्य वायव्यं रूपं तदस्य तेनानुशंसत्यथ यद्वैधमिव कृत्वा दहति द्वौ वा-
इंद्रवायू तदस्यैंद्रवायवं रूपं तदस्य तेनानुशंसत्यथ यदुच्चैरुप्यति निचह्यति त-
दस्य मैत्रावरुणं रूपं तदस्य तेनानुशंसति सयदग्निर्घोरसंस्पृशस्तदस्य वारुणं रु-
पं तं यद्घोरसंस्पृशं संतं मित्रकृत्येवोपासते तदस्य मैत्रं रूपं तदस्य तेनानुशंसत्य-
थ यदेनं द्वाप्यां बाहुप्यां द्वाप्यामरणीप्यां मंधंति द्वौ वा अश्विनौ तदस्याश्विनं
रूपं तदस्य तेनानुशंसत्यथ यदुच्चैर्घोषस्तनयन्वववा कुर्वन्निवदहति यस्माद्

तानि विजंते तदस्यैंद्रं रूपं तदस्य तेनानुशंसत्यथ यदेनमेकं संतं बहुधा विहरंति तद-
स्य वैश्वदेवं रूपं तदस्य तेनानुशंसत्यथ यत्सूजयन्वाचमिव वदं दहति तदस्य सा-
रस्वतं रूपं तदस्य तेनानुशंसत्येवमुहास्य वायव्ये वै प्रतिपद्यमानस्य तृचेन तृचेनै-
वैतामिर्देवतामिस्तोत्रियेनानुशस्तोत्रं वति विश्वेभिः सोम्यमध्वग्न इंद्रेण वायुना ॥
पिबामित्रस्य धामभिरिति वैश्वदेवमुक्थं शस्त्वा वैश्वदेव्या यजति यथा सागं तद्देवताः
प्रीणाति ॥ ४ ॥ देवपात्रं वा एतद्यद्दृषट्कारो वषट्करोति देवपात्रेणैव तद्देवतास्तर्पय-
त्यनुवषट्करोति तद्यथा दोश्वान्वागावा पुनरप्याकारं तर्पयंत्येवमेवैतद्देवताः पुन-
रप्याकारं तर्पयंत्यदनुवषट्करोतीमाने वाग्नीनुपासत इत्याहुर्धिष्यानथ कस्या-
त्पूर्वस्मिन्नेव जुह्वन्ति पूर्वस्मिन्वषट्कुर्वन्तीति यदेव सोमस्याग्नेर्वीहीत्यनुवषट्क-

ब्रा० त० रोतिनेनधिष्ण्यान्प्रीणात्यसंस्थितान्तेसामान्सक्षयंतीत्यादुर्येषां नानुवषट्करो
 ४ तिकोनुसोमस्यस्विष्टकृद्गागइतियद्वावसोमस्याग्नेवीहीत्यनुवषट्करोतिनेनैव
 संस्थितान्तेसामान्सक्षयंतिसउएवसोमस्यस्विष्टकृद्गागोवषट्करोति ॥ ५ ॥ व
 ज्रोवाएषयद्वषट्कारोयंदिष्यात्तंध्यायेद्वषट्करिष्यंस्तस्मिन्नेवतंवज्रमास्था
 पयतिषळिति वषट्करोतिषडूक्तवज्रतूनेवतत्कल्पयत्यृतृत्पतिष्ठापयत्यृ
 तृत्तैवप्रतितिष्ठतइदंसर्वमनुप्रतितिष्ठतियदिदंकिंचप्रतितिष्ठतियएवंवेदनडु
 हस्माहहिरण्यदन्वैदएतेनवाएतेनषट्प्रतिष्ठापयतिधौरंतरिक्षेप्रतिष्ठितां
 तरिक्षं पृथिव्यां पृथिव्यं पूषा पः सत्ये सत्यं ब्रह्मणि ब्रह्म तपसीत्येता एव तत्प्रति
 ष्ठाः प्रतितिष्ठंतीरिदंसर्वमनुप्रतितिष्ठतियदिदंकिंचप्रतितिष्ठतियएवंवेदवोष

ळिति वषट्करोत्यसौ वाववाहृतवः षळेतमेवतदनुष्वादधात्यृतृषुप्रतिष्ठापय
 तियाहृगिवैवेदेवस्यः करोतिताहृगिवास्मै देवाः कुर्वन्ति ॥ ६ ॥ त्रयोवै वषट्कारा
 वज्रो धाम छुद्रिक्तः सयमेवोच्चैर्बलि वषट्करोति सवज्रस्तंतं प्रहरति द्विषते
 श्चातव्यायवधं योस्यस्तत्यस्तस्मैस्तर्तवैतस्मात्सप्त्रातव्यवतावषट्कृत्यो
 थयः समः संततो निर्हाणर्चः स धाम छुत्तंतं प्रजाश्रवपशवश्चानूपतिष्ठंते तस्मा
 त्सप्रजाकामेन पशुकामेन वषट्कृत्योथयेनैव षळवराध्नोति सरिक्तोरिणक्त्या
 त्मानं रिणक्ति यजमानं पापीयान्वषट्कर्ता भवति पापीयान्यस्मै वषट्करोति
 तस्मात्तस्याशान्नेयात्किंसयजमानस्य पापभद्रमादियेतेति हस्माह योस्य
 होतास्यादित्यत्रैवैनं यथाकामयेत तथा कुर्याद्यं कामयेत यथैवानीजानो भूत

ब्रा० त०

५

थैवे जानस्यादितियथैवास्यक्चं ब्रूयात्तथैवास्यवषट्कुर्यात्सदृशमेवैनंतत्क
रोतियंकामयेतपापीयान्तस्यादित्युच्चैस्तरामस्यक्चमुक्ताशनैस्तरावषट्कु
र्यात्पापीयांसमेवैनंतत्करोतियंकामयेतश्रेयान्तस्यादितिशनैस्तरामस्यक्
चमुक्तोच्चैस्तरावषट्कुर्याद्विद्यएवैनंतद्वियामादधातिसंततमृचावषट्क
त्यंसंतत्येसंधीयतेप्रजयापशुसिर्यएवंवेद॥७॥यस्येदेवतायैहविर्गृहीतस्या
तांध्यायेद्वषट्करिष्यन्त्साक्षादेवतदेवतां प्रीणातिप्रत्यक्षादेवतां यजतिवज्रो
वैवषट्कारेः स एष ब्रह्म तो शां तो दी दाय तस्य है तस्य न सर्व इव शांतिं वेद न प्र
तिष्ठां तस्मात्थाप्येत हि भूया निव मृत्युस्तस्य है षै व शांतिरेषा प्रतिष्ठा वा गित्ये
व तस्माद्वषट्कृत्य वषट्कृत्य वा गित्यनुमंत्रयेत् स एनं शां तो न हि न स्ति वषट्

५

कारमा मां प्रमृक्षो मा हं त्वां प्रमृक्षं ब्रूताम न उपह्वये व्याने न शरीरं प्रतिष्ठासि
प्रतिष्ठां गच्छ प्रतिष्ठां मागमयेति वषट्कारमनुमंत्रयेत् तदुहस्माह दीर्घमेतत्स
दप्रत्योजः सह ओज इत्येव वषट्कारमनुमंत्रयेत् तौ जश्च ह वै सहश्च वषट्का
रस्य प्रियतमे तन्वो प्रियेणैवैनंतत्ध्यान्नासमर्धयति प्रियेण ध्यान्नासमृधयति
ध्यतेय एव वेद वाक्कवै प्राणापानौ च वषट्कारस्त एते वषट्कृते वषट्कृते व्युक्ता
मंतिता ननुमंत्रयेत् वागोजः सह ओजो मयि प्राणापानावित्यात्मन्येव तत्थाता वा
चं च प्राणापानौ च प्रतिष्ठापयति सर्वायुः सर्वायुत्वाय सर्वमायुरेति य एव वेद॥८॥
यज्ञो वै देवस्य उदकाम तं प्रैषैः प्रैषमै छन्य तैषैः प्रैषमै च छंस्त तैषाणां
प्रैषत्वं तं पुरोरुग्भिः प्रारोचय न्यत्पुरोरुग्भिः प्रारोचयंस्तत्पुरोरुवां पुरोरुक्त्वं

ब्रा० तृ०

६

तं वेद्यामन्वविदं न्यद्देद्यामन्वविदं स्तद्देवेर्वदित्वं तं वित्तं ग्रहैर्यगृह्णत यद्वित्तं ग्र
हैर्यगृह्णत तद्गृहाणां ग्रहत्वं तं वित्त्वा निविद्विर्न्यवेदयं न्यद्वित्त्वा निविद्विर्न्यवेद
यं स्तन्निविदां निवित्वं महद्वा वनष्टैष्यस्य ल्यं वेद्यति यतः सोऽवा वत योज्या य इ
वाप्ती छतिस एव तयोः साधीय इ छतिय उ एव तेषां न्वर्षीय सो वर्षीय सो वेद स
उ एव तान्त्साधीयो वेद नष्टैष्यं ह्येतद्यत्वेषां स्तस्मात्प्रकृतिश्च न्येष्यति ॥ ९ ॥
गर्भावा एत उक्थानां यं निविदस्तद्यत्पु रस्ता उक्थानां प्रातः सवने धीयंते तस्मा
त्परां चोगर्मा धीयंते परां चः संप्रवर्तियन्मध्यतो मध्यं दिने धीयंते तस्मान्म
ध्यगर्मा धृता यदंत तस्तृतीय सवने धीयंते तस्मादमुतोर्वा चोगर्माः प्रजा
यंते प्रजात्यै प्रजायते प्रजया पशुभिर्य एवं वेद पेशावा एत उक्थानां यन्निवि

६

दस्तद्यत्पु रस्ता उक्थानां प्रातः सवने धीयंते यथैव प्रवयणतः पेशाः कुर्यात्तादृक्त
द्यन्मध्यतो मध्यं दिने धीयंते यथैव मध्यतः पेशाः कुर्यात्तादृक्त द्यदंत तस्तृतीय
सवने धीयंते यथैवावप्रजनतः पेशाः कुर्यात्तादृक्त त्सर्वतो यज्ञस्य पेशासाशो स
तेय एवं वेद ॥ १० ॥ सौर्यावा एता देवता यन्निविदस्तद्यत्पु रस्ता उक्थानां प्रातः स
वने धीयंते मध्यतो मध्यं दिने तस्तृतीय सवन आदित्यस्यैव तद्भुतमनुपर्यावर्त
ते पछो वैदेवा यज्ञं समभरं स्तस्मात्पछो निविदः शस्यंते यद्देतद्देवा यज्ञं समभरं
स्तस्मादश्वः समभरं तस्मादाङ्गुरश्च निविदां शंस्त्रे दद्यादिति तडुखलु वरमेव द
दति न निविदः पद्मतीया द्यन्निविदः पद्मतीया द्यज्ञस्य न छिद्रं कुर्याद्यज्ञस्य
वै छिद्रं स्ववद्यजमानो नुपापीयान्भवति तस्मान्न निविदः पद्मतीयान्न निविदः

पदेविपरिहरेद्यन्निविदः पदेविपरिहरेन्मोहयेद्यज्ञं मुग्धो यजमानस्यात्तस्मान्निविदः पदेविपरिहरेन्ननिविदः पदेसमस्येद्यन्निविदः पदेसमस्येद्यज्ञ
 स्यतदायुः संहरेत्समायुको यजमानस्यात्तस्मान्निविदः पदेसमस्येत्वेदं
 ब्रह्म प्रदं क्षत्रमित्येते एव समस्येद्ब्रह्म क्षत्रयोः संश्रित्येतस्माद्ब्रह्म च क्षत्रं
 च संश्रितेन तृचं न चतुर्चं न चमतिमन्येत निवित्थानमेकैकं वै निविदः पदमृचं
 सूक्तं प्रतितस्मान्न तृचं न चतुर्चं न चमतिमन्येत निवित्थानं निविदाद्येव स्तोत्रं
 मतिशस्तं सवत्येकां परिशिष्यत्तृतीयसवने निविदं दध्याद्यद्वे परिशिष्यदध्या
 त्पजननं तदुपहृत्याङ्गैस्तत्पजावर्धयेत्तस्मादेकामेव परिशिष्यत्तृतीयस
 वने निविदं दध्यान्न सूक्तेन निविदमतिपद्येत येन सूक्तेन निविदमतिपद्येत

नतत्पुनरुपनिवर्तेत वास्तुहमेव तदन्यत्तद्वैवर्तं तच्छंदसं सूक्तमाहृत्य तस्मिन्निवि
 दं दध्यान्माप्रगामपथोवयमिति पुरस्तात्सूक्तस्य शंसति पथोवा एष वैतियोय
 ज्ञेमुह्यति मायज्ञादिंद्रसोमिन इति यज्ञादेव तं न प्रच्यवते मां तस्थुर्न अरातय इ
 त्यरातीयत एव तदपहंतियो यज्ञस्य प्रसाधनस्तंतुर्देवेष्वानतः ॥ तमाहुतं नशीम
 हीति प्रजावैतंतुः प्रजामेवास्मा एतत्संतनोति मनोन्वाहुवामहे नाराशंस न सो
 मेनेति मनसा वै यज्ञस्तायते मनसा क्रियते स वतत्र प्रायश्चित्तिः प्रायश्चित्तिः
 ॥११॥ ॥ इति तृतीयपंचिकायां प्रथमोऽध्यायः ॥ ॥ देवविज्ञाः कल्पयितव्या इ
 त्याहुः श्रुं दं श्रुं दं सि प्रतिष्ठाप्यमिति शंसावोमित्याहुयते प्रातः सवने च क्ष
 रेण शंसामो देवोमित्यध्वर्युः प्रतिगृणानि पंचाक्षरेण तदष्टाक्षरं संपद्यते

बा० त०

८

क्षरावैगायत्रीगायत्रीमेवतत्पुरस्तात्प्रातःसवनेचीकूपतामुक्थंवाचीत्याहशस्त्वा
चतुरक्षरमोमुक्थंशाडत्यध्वर्युश्चतुरक्षरंतदष्टाक्षरंसंपद्यतेष्टाक्षरावैगायत्री
गायत्रीमेवतदुभयतःप्रातःसवनेचीकूपतामध्वर्योश्चोशावोमित्याद्वयतेमध्ये
दिनेषळक्षरेणशंसामोदैवोमित्यध्वर्युःप्रतिगृणातिपंचाक्षरेणतदेकादश
क्षरंसंपद्यतएकादशाक्षरावैत्रिष्टुष्टुसमेवतत्पुरस्तान्मध्येदिनेचीकूप
तामुक्थंवाचीद्रायेत्याहशस्त्वासमाक्षरमोमुक्थंशाडत्यध्वर्युश्चतुरक्षरंतदे
कादशाक्षरंसंपद्यतएकादशाक्षरावैत्रिष्टुष्टुसमेवतदुभयतोमध्येदिने
चीकूपतामध्वर्योश्चोशावोमित्याद्वयतेतृतीयसवनेसमाक्षरेणशंसामो
दैवोमित्यध्वर्युःप्रतिगृणातिपंचाक्षरेणतद्वादशाक्षरंसंपद्यतद्वादशाक्षरावैज

८

गतीजगतीमेवतत्पुरस्तात्तृतीयसवनेचीकूपतामुक्थंवाचीद्रायदेवेष्यइत्याहश
स्त्वेकादशाक्षरमोमित्यध्वर्युरेकाक्षरंतद्वादशाक्षरंसंपद्यतद्वादशाक्षरावैजग
तीजगतीमेवतदुभयतस्तृतीयसवनेचीकूपतांतदेतदृषिःपश्यन्त्यनूवाचयद्वा
यत्रेअधिगायत्रमाहितंत्रैष्टुष्टुष्टुष्टुसंनिरतस्ततः॥यद्वाजगज्जगत्याहितंपदंय
दुत्तद्विदुस्तेअमृतत्वमानश्चुरित्येतद्देतच्छंदश्छंदसिप्रतिष्ठापयतिकल्पयतिदेव
विश्रायएवंवेद॥१२॥प्रजापतिर्वैयज्ञंछंदंदांसिदेवेष्यामागधेयानिव्यभजत्सगाय
त्रीमेवाग्नयेवसस्यःप्रातःसवनेभजत्रिष्टुष्टुसमिंद्रायरुद्रेष्वोमध्येदिनेजगतीवि
श्वेष्योदेवेष्यआदित्येष्यस्तृतीयसवनेथास्ययत्स्वंछंदआसीदनुष्टुष्टुमापुदं
तमस्युदोहदछावाकीयामसिसेनमब्रवीदनुष्टुष्टुस्तनेवदेवानांपापिष्ठोसिय

बा० त०

स्यते हं स्वं छंदोऽस्मियां मोदंतमप्यदोहीरछावाकीयामसीतितदजानात्सस्वं सोम
माहरत्सस्वे सोमेग्रं मुखमभिपर्याहरदनुष्टुपंतस्मादनुष्टुबयियामुख्यायुज्यते
सर्वेषां सवनानामग्रियो मुख्या सवति श्रेष्ठतामश्नुते य एवं वेदस्वै सतत्सोमेक
त्ययत्तस्माद्यत्र कचयजमानवशो सवति कल्पत एव यज्ञोपितस्यै जनतायै कल्प
ते यत्रैवं विद्वान्यजमानो वशीयजते ॥ १३ ॥ अग्निर्वै देवानां होतासीत्तं मृत्युर्वहि
ष्मन्वमानेसीदत्सोऽनुष्टुप्साज्यं प्रत्यपद्यत मृत्युमेव तत्पर्यक्रामत्तमाज्येसीदत्सप्र
उगेण प्रत्यपद्यत मृत्युमेव तत्पर्यक्रामत्तमाध्यंदिने पवमानेसीदत्सोऽनुष्टुप्साम
रुत्वतीयं प्रत्यपद्यत मृत्युमेव तत्पर्यक्रामत्तमाध्यंदिने बृहतीषु नाशक्रोत्सत्तुं प्रा
णा वै बृहत्यः प्राणानेव तन्नाशक्रोध्यै तु तस्मान्मध्यंदिने होता बृहतीषु स्तोत्रिये

णैव प्रतिपद्यते प्राणा वै बृहत्यः प्राणानेव तदसि प्रतिपद्यते तं तृतीयपवमानेसीद
त्सोऽनुष्टुप्सा वै श्वदेवं प्रत्यपद्यत मृत्युमेव तत्पर्यक्रामत्तं यज्ञायज्ञीयेसीदत्स वै श्व
नरीयेणाग्निमारुतं प्रत्यपद्यत मृत्युमेव तत्पर्यक्रामद्जो वै वैश्वानरीयं प्रतिष्ठा
यज्ञायज्ञीयं वज्रेणैव तत्प्रतिष्ठायामृत्युं नुदते स सर्वान्प्राज्ञान् सर्वान्स्थान् मृत्यो
रतिमुच्यस्वस्त्येवोदमुच्यत स्वस्त्येव होतो न्मुच्यते सर्वायुः सर्वायुत्वाय सर्वमायुरेति
य एवं वेद ॥ १४ ॥ इन्द्रो वै बृहन्नहत्वा नास्तृषीति मन्यमानः पराः परावतो गच्छन्त पर
मामेव परावतम गच्छदनुष्टुप्परमा परावद्वा अनुष्टुप्सवाचं प्रविश्याशाय
तं सर्वाणि भूतानि विभज्यान्वेदं स्तं पूर्वैर्द्युः पितरो विंदन्नुत्तरमहर्देवास्तस्मात्पूर्
वैर्द्युः पितृभ्यः क्रियत उत्तरमहर्देवान्यजंतैते नृवन्नसिषुणवामैव तद्यावाव न आ

ब्रा० तृ०

१०

स्प

शिष्ठमागमिष्यतीति तथेति तस्य पुण्वंस्त आत्वारथं यथोक्तय इत्येवैनमावर्त
यन्निदं वसोक्तमंध इत्येवैष्यः स्तकीर्त्यामाविरभविदिंद्रने दीय एदिहीत्येव
नमध्यं प्रापादयं तागतं देणयज्ञेन यजते संदेणयज्ञेन रात्रौ तिय एवैवैद ॥
॥ १५ ॥ इंद्रं वै वृत्रं जघ्निवांसं नास्तृतेति मन्यमानाः सर्वा देवता अजङ्गः स्तमरु
त एव स्वापयो नाजङ्गः प्राणा वै मरुतः स्वापयः प्राणा है वैनं तं नाजङ्गः स्तस्मादे
षोच्युतः स्वापिमान् प्रगाथः शस्यत आस्वापे स्वापिप्सिरित्यपि हयद्यं इमे वा त उर्ध्वं छे
दः शस्यते तत्तत् सर्वं मरुत्वतीयं भवत्येष वेदच्युतः स्वापिमान् प्रगाथः शस्यत आस्वा
पे स्वापिप्सिरिति ॥ १६ ॥ ब्राह्मणस्य त्वं प्रगाथं शंसति बृहन्ति पुरोहिता वै देवा अ १०
जयन्त्स्वर्गलोकं व्यस्मिन्लोके जयन्त तथैवैतद्यजमानो बृहस्पतिपुरोहित एव जय

तिस्वर्गलोकं व्यस्मिन्लोके जयन्त तौ वा एतौ प्रगाथा वस्तुतौ संतौ पुनरादायं शस्यते
तदा दुर्यन्त किंच नास्तु तं सत्पुनरादायं शस्यते थ कस्मादेतौ प्रगाथा वस्तुतौ सं
तौ पुनरादायं शस्यते इति पवमानो कथं वा एतद्यन्मरुत्वतीयं षट्सुवा अत्र गा
यत्रीषु स्तवते षट्सु बृहतीषु तिसृषु त्रिष्टुप्सु सवा एष त्रिछंदाः पंचदशो माध्यं
दिनः पवमानस्तदाङ्गः कथं त एष त्रिछंदाः पंचदशो माध्यं दिनः पवमानो नुशस्त्रो
भवतीति ये एव गायत्र्या उत्तरे प्रतिपदो योगायत्रो नुचरस्ताप्तिरैवास्य गायत्र्यो नु
शस्ता भवन्त्येताभ्यामेवास्य प्रगाथाभ्यां बृहत्या नुशस्ता भवन्ति तास्तु वा एता सुबृ
हतीषु सामगारौर वयोधा जयाभ्यां पुनरादायं स्तवते तस्मादेतौ प्रगाथा वस्तु
तौ संतौ पुनरादायं शस्यते तच्छस्त्रेण स्तात्र मन्येति ये एव त्रिष्टुप्सो धाव्ये यत्रै

दुभं निवित्थानं तासिरे वास्य त्रिष्टु सो नुरास्ताम वं त्येव मुहास्ये ष त्रिष्ठंदाः पंच
 दशो माध्यंदिनः पवमानो नुरास्ताम वतिय एवं वेद ॥ १७ ॥ धाय्याः शंसति धा
 य्यासि वै प्रजापतिरिमां लोकान धय धं यं कामम कामयततथैवैतद्यजमानो
 धाय्यासिरे वेमां लोकान धयति यं यं कामं कामयते य एवं वेद य देव धाय्याः ॥ य
 जयत्र वेदे वा मस्य स्य छिद्रं निरजानं सत्तथा य्यासिरपि दधुस्तथा य्यानां धाय्या
 त्वम छिद्रेण हास्य यज्ञेनेष्टं स वतिय एवं वेद य देव धाय्याः ॥ स्यूमहे नद्यज्ञस्य
 यत्तथा य्यास्तद्यथा सूच्या वासः संदधदिया देवमेवैतासि र्यज्ञस्य छिद्रं संदधदे
 तिय एवं वेद य देव धाय्याः ॥ तान्य वा एता न्युपसदा मे वोक्थानियत्तथा य्या अग्नि
 र्नेते त्तिग्नेयी प्रथमोपसत्तस्या एतदुक्थं त्वं सोम क्रतुशिरि तिसौम्या द्वितीयो ११

पसत्तस्या एतदुक्थं पिन्वंत्य पइ निवैष्णवी तृतीयो पसत्तस्या एतदुक्थं यावंतं ह
 वै सौम्येनाध्वरेणैष्वा लोकं जयति नमत एकैक योपसदा जयति य एवं वेद यश्चै
 वं विद्वान् धाय्याः शंसति तत्थैक आहुस्तान्वा मह इति शंसेदेतां वा वयं ऋतेषु
 शस्यमाना मसि व्यजानीम इति वदंतस्तत्तन्ना हत्यं यदेतां शंसेदीश्वरः पर्जन्या ब्र
 ह्मणोः पिन्वंत्य पइत्येव शंसेदृष्टिवनि पदं मरुत इति मारुत मत्यं न मिहे विनयंतीति
 विनीत वद्यद्दिनीत वत्तद्दिक्कांत वद्यद्दिक्कांत वत्तद्द्वैष्णवं वा जिनमितींद्रो वै वा जीत
 स्यां वा एतस्यां चत्वारिपदानि दृष्टिवनि मारुतं वैष्णवं मैंद्रं सा वा एषा तृतीय स व
 नभाजना सती मध्यंदिने शस्यते तस्मात्त्वेदं सरतानां पशवः सायंगोष्ठाः संतो
 मध्यंदिने संगविनी मायंति सो जगती जागता हि पशव आत्मा यजमानस्य मध्यंदि

ब्रा० त०

१२

नस्तद्यजमाने पशून् दधाति ॥ १८ ॥ मरुत्वतीयं प्रगाथं शंसति पशवो वै मरु
तः पशवः प्रगाथः पशूनामवरुध्यै जनिष्ठा उग्रः सहसेतुरयं निसृक्तं शंसति
नद्वा एतद्यजमानजननमेव सृक्तं यजमानं हवा एतेन यज्ञाद्देवयान्यै प्रजन
यति तत्संजयं सवति संचयति विचयते एतद्गौरिवीतं गौरिवीति ह वै
शाक्त्योने दिष्टं स्वर्गस्य लोकस्यागच्छत्स एतत्सृक्तमपश्यत्तेन स्वर्गलोक
मजयत्तथैवैतद्यजमान एतेन सृक्तेन स्वर्गलोकं जयति तस्यार्धाः शस्त्वा
र्धाः पुरिशिष्यमध्ये निविदं दधाति स्वर्गस्य हैष लोकस्य रोहाय निवि
त्स्वर्गस्य हैतल्लोकस्याक्रमणं यं निविता माक्रममाण इव शंसं दुपेव यज १२
मानं निगृह्णीत योस्य प्रियस्यादिति नु स्वर्गकामस्यायाभिचरतो यः का

मये तक्षत्रेण विशं ह न्यामिति त्रिस्तर्हि निविदा सृक्तं विशं सेक्षत्रं वै निविदि
दसृक्तं क्षत्रेणैव तद्विशं हंति यः कामयेत विशाक्षत्रं ह न्यामिति त्रिस्तर्हि सृक्ते
न निविदं विशं सेक्षत्रं वै निविदिदसृक्तं विशैव तत्क्षत्रं हंति य उ कामयेता
भयत एनं विशः पर्यवच्छिनदानीत्कस्य तस्तर्हि निविदं व्याहृयीता भयत एवै
नं तद्विशः पर्यवच्छिनतीति न्वसि चरत इतरथा त्वेव स्वर्गकामस्य वयः सुपर्णा
उपसेदुरिंद्रमित्यक्तमया परिदधाति प्रियमेधा क्रूष्यो नाधमानाः ॥ अपध्वा
नमृणुहीतियेन तमसा प्रावृता मन्येत तन्मनसा गच्छेदपेहैवास्मात्तल्लुप्यते
पूर्ध्वं चक्षुरिति चक्षुषी मरीमृज्येता जरं चक्षुष्मान् सवति य एवं वेदे मुमु संह
ग्यस्मान्निधयेव बत्थानिति पाशा वै निधामुमुग्यस्मान्पाशादिव बत्थानि

ब्रा० त०

१३

त्येवतदाह॥१०॥ इंदोवैष्टवं हनिष्यन्त्सर्वा देवता अब्रवीदनुमोपतिष्ठध्वमु
पमाह्वयध्वमिति तथेति तं हनिष्यन्त आद्रवन्त्सो वेन्मां वेहनिष्यन्त आद्रवन्ति
हन्ते मान्सीषया इति तानस्मिन्नाश्वसीत्तस्य श्वसथा दीषमाणा विश्वे देवा अ
द्रवन्मरुतो हनन्नाजङ्गः प्रहरत्तगवोजहि वीर्यस्येत्येवैनमेतां वाचं वदन्तः उ
पातिष्ठन्त तदेतदृषिः पश्यन्नेत्यनूवाच हृत्रस्य त्वा श्वसथा दीषमाणा विश्वे
देवा अजङ्गयै सरवायः॥ मरुद्भिरिन्द्रं संख्यन्ते अस्त्वथेमा विश्वाः दत्तनाजया
सीतिसो वेदिमेवै किल मे सचिवा इमे मा कामयन्त हन्ते मानस्मिन्नुक्थ आ
भजा इति तानेतस्मिन्नुक्थ आभज दधहेते तर्ह्येव निष्के वत्ये उक्थः
आसतुर्मरुत्वतीयं ग्रहं गृह्णाति मरुत्वतीयं प्रगाथं शंसन्ति मरुत्वतीयं सू

१३

क्तं शंसन्ति मरुत्वतीयां निविदं दधाति मरुतां सा भक्तिर्मरुत्वतीयमुख्यं शं
स्त्वामरुत्वतीयया यजति यथा सा गन्त देवताः प्रीणानियेत्वा हि हत्ये मघ
वन्नवर्धन्ये शंवर हरि वा ये गविष्टो॥ ये त्वानूनमनुमदन्ति विश्वाः पिबेन्द्र
सोमं सगणा मरुद्भिरितियत्र यत्रै वैभिर्व्यजयते यत्र यत्र वीर्यं मकरोत्तदे
वेतत्समनुवेद्यं द्रेणेनान्तसोमपीथान् करोति॥२०॥ इंदोवैष्टवं हत्वा स
र्वा विजितीर्विजित्या ब्रवीत् प्रजापति महमेतदसानियत्व महं महा न सानी
ति स प्रजापतिरब्रवीदथ कोहमिति यदेवैतदवाच इत्यब्रवीत्ततो वै को
नाम प्रजापतिरभवत्को वै नाम प्रजापतिर्यन्महानिद्रो भवत्तन्महेंद्र
स्य महेंद्रत्वं समहान्द्रत्वा देवता अब्रवीदुत्थारं मउत्थरतेति यथाप्येत

हीछितियोवैभवतियः श्रेष्ठतामश्रुतेसमहान्सवतितं देवाअब्रुवन्त्स्वयमे
 वब्रूष्वयत्तेभविष्यतीतिसएतंमाहृदंग्रहमब्रूतमाध्यंदिनंसवनानांनिष्के
 वल्यमुक्थानांविष्टुसंछंदसांएष्टंसांज्ञातमस्माउत्थारमुदहरन्नुदस्माउ
 त्थारंहरंतियएवंवेदतं देवाअब्रुवन्त्सर्वेवाअवोचथाअपिनोत्रास्त्वितिस
 नेत्यब्रवीत्कथं वोपि स्यादिति तमब्रुवन्नप्यवनोस्तुमघवन्नितितानीक्ष
 तैव॥२१॥ ते देवाअब्रुवन्नियंवाइंद्रस्यप्रियाजायावावाताप्रासहानामो
 स्यामेवेछामहाइतितथेति तस्यामैछंतसैनानब्रवीत्प्रातर्वः प्रतिवेकास्मी
 तितस्मात्त्रियः पत्याविछंत तस्मादुस्त्रनुराचंपत्याविछतेतांप्रातरुपाय
 न्तैतदेकप्रत्यपद्यतयद्वावानपुरुतमंपुराषाळावृत्रहंद्रोनामान्यप्राः॥

अचेतिप्रासहस्यतिस्तुविष्मानितींद्रोवैप्रासहस्यतिस्तुविष्मान्यदीमुश्मसि
 कर्तवेकरत्तदितियदेवैतदवोचामाकरत्तदित्येवैनांस्तदब्रवीत्ते देवाअब्रुव
 न्नप्यस्याइहास्तयानोस्मिन्नवैकमविददितितथेति तस्याअप्यत्राकुर्वन्त
 स्मादेवात्रापिशस्यतेयद्वावानपुरुतमंपुराषाळितिसेनावाइंद्रस्यप्रिया
 जायावावाताप्रासहानामकोनामप्रजापतिश्चशुरस्तद्यास्यकामेसेनाजयेत्त
 स्याअर्धातिष्ठंस्तृणमुभयतःपरिच्छिद्येतरांसेनामस्यस्येत्यासहेकस्त्वाप
 श्यतीतितद्यथेवादस्तुषाश्चशुरालुज्जमानानिलीयमानेत्येवमेवसासेना
 भज्यमानानिलीयमानेतियत्रैवंविद्वांस्तृणमुभयतःपरिच्छिद्येतरांसेनाम
 स्यस्यतिप्रासहेकस्त्वापश्यतीति तानिंद्रजवाचापिवोत्रास्त्विति ते देवाअब्रु

ब्रा० तृ०

१५

वन्विराज्यास्तु निष्के वल्यस्य यात्रयस्त्रिंशदक्षराः ॥ त्रयस्त्रिंशद्देवा अष्टौ
वसव एकादशरुद्रा द्वादशादित्याः प्रजापतिश्च वषट्कारश्च देवता अक्षरस्मा
जः करोत्यक्षरमक्षरमेव तद्देवता अनुप्रपि वन्ति देवपात्रेण वतद्देवतास्तप्यं
तियं कामयेतानायतनवान्त्स्यादित्यविराजास्य यजेद्वायव्यावात्रिष्टुभावा
न्येन वा छंदसा वषट्कुर्यादनायतनवन्तमेवेन तत्करोतियं कामयेतायतन
नवान्त्स्यादिति विराजास्य यजेत्पिबासोममिंद्रमंदनुत्वेत्येतयायतनवन्तमे
वेन तत्करोति ॥ २२ ॥ ऋक् वा इदमग्ने सामचास्तौ सैव नाम ऋगासीदमोना
मसामसावा ऋक्सामोपावदन्मिथुनं संभवा वज्रा त्या इति नेत्येव वीक्षाम
ज्यायान्वा अतो मम महिमेति ते दध्त्वा पावदन्तां तेन प्रतिचन समवदन्ताः

१५

प्रस्तावश्च

स्तिस्त्रोभूत्वोपावदंस्तत्तिष्ठतिः समभवद्यत्तिष्ठतिः समभवत्तस्मात्तिष्ठति
स्तु वन्ति तिसृष्टि रुद्रायंति तिसृष्टिर्हिसामसंभितं तस्मादेकस्य बहुषो जाया
भवन्ति नैकस्ये बहुवः सहपतयो नैकस्ये नत्सा चामश्च समभवतां तत्सामाभव
त्तत्साम्नः सामत्वं सामन्सवतिय एवं वेदयो वैभवतियः श्रेष्ठतामश्नुते ससाम
न्सवत्यसामन्य इति हि निंदंति ते वेपचान्यद्रूत्वा पंचान्यद्रूत्वा कल्पतामाहाव
श्च हिंकारश्च प्रथमा च ऋगुद्गीथश्च मध्यमा च प्रतिहारश्चोत्तमा च निधेनं
च वषट्कारश्च ते यत्पंचान्यद्रूत्वा पंचान्यद्रूत्वा कल्पेतां तस्मादाहुः पांक्तो
यज्ञः पांक्ताः पञ्चवदितियदुविराजं दशिनीमसि समपद्येतां तस्मादाहुर्विरा
जियज्ञो दशिन्यां प्रतिष्ठित इत्यात्मा वेस्तो वियः प्रजानुरूपः पत्नी धाय्या प

ब्रा० त०

१६

शवः प्रगाथोगृहाः सूक्तं स वा अस्मिंश्च लोके मुष्मिंश्च प्रजया च पशुभिश्च
गृहेषु वसति य एवं वेद ॥ २३ ॥ स्तोत्रियं शंसत्यात्मा वे स्तोत्रियस्तं मध्यमया वा
चा शंसत्यात्मानमवतत्सं स्फुरते नु रूपं शंसति प्रजा वा अनुरूपः स उच्चैस्त
राभिवानुरूपः शंस्तव्यः प्रजामवतच्छ्रेयसीमात्मनः कुरुते धाय्यां शंसति प
त्नी वै धाय्या सानी चैस्तरामिव धाय्यां शंस्तव्या प्रतिवादिनी हास्यगृहेषु प
त्नी सवति यत्रैवं विद्वान्नी चैस्तरां धाय्यां शंसति प्रगाथं शंसति सः स्वरवत्या
वा चा शंस्तव्यः पशवो वै स्वरः पशवः प्रगाथः पशूनामवरुध्या इन्द्रस्य नुवी
र्याणि प्रवोचमिति सूक्तं शंसति तद्वा एतत्प्रियमिन्द्रस्य सूक्तं निष्कृत्यं है १६
रण्यस्तूपमेतेन वै सूक्तैर्न हिरण्यस्तूप आंगिरस इन्द्रस्य प्रियं धामोपागच्छत्सं

परमं लोकमजयदुपेन्द्रस्य प्रियं धाम गच्छति जयति परमं लोकं य एवं वेद गृहा वै
प्रतिष्ठा सूक्तं तत्प्रतिष्ठितं तमया वाचा शंस्तव्यं तस्माद्यद्यपि दूरं वपश्च नृ
भते गृहानि वै नाना जिगमिषति गृहा हि पशूनां प्रतिष्ठा प्रतिष्ठा ॥ २४ ॥ इति
तृतीयपंचिकायां द्वितीयोऽध्यायः ॥ सोमो वै राजा मुष्मिन्लोक आसीत्तदेवा
श्वक्रुष्यश्चास्यध्यायन्कथमयमस्मान्त्सोमो राजा गच्छेदिति नेब्रुवंशं
दांसि यूयं न इमं सोमं राजानमाहरते नितये नितये स्तूपर्णां भूत्वा दपतं स्तेय
त्स्तूपर्णां भूत्वा दपतं स्तदेतत्सोपर्णमित्याख्या न विद आ चक्षते छंदांसि वै न
त्सोमं राजानमच्छाचरं स्तानि हतर्हि चतुरक्षराणि चतुरक्षराण्येव छंदां स्या
सन्त्सार्गेजे नी चतुरक्षरा प्रथमो दपतं त्साप नित्वा धर्मध्वनोगत्वा श्चाप्यत्सा

बा० त०

१७

परास्यत्रीण्यक्षराण्येकाक्षराभूत्वा दीक्षां च तपश्च हरंती पुनरस्य वापतत
स्मात्तस्य वित्ता दीक्षा वित्तं तपो यस्य पशवः संति जागता हि पशवो जगती हि
ताना हरदयत्रिष्टुबुदपतत्सापतित्वाभूयोर्धादध्वनोगत्वाभ्याम्यत्सापरा
स्यैकमक्षरं त्र्यक्षराभूत्वा दक्षिणा हरंती पुनरस्य वापतत तस्मान्माध्यंदिने
दक्षिणानीयंते त्रिष्टुभो लोके त्रिष्टुप्सिमेता आहरत ॥ २५ ॥ ते देवा अब्रुवन्ना
य त्रींत्वं न इमं सोमं राजानमाहरेत्तिसा तथेत्यब्रवीत्तां वै मा सर्वेण स्वस्त्य
यनेनानुमंत्रय ध्वमिति तथेति सो दपतत्तां देवाः सर्वेण स्वस्त्ययनेनान्वमं
त्रयं तत्रेति चेति चेत्येतद्वै सर्वं स्वस्त्ययनं यत्वेति चेति चेति तद्योस्य प्रिय
स्यात्तमे तेनानुमंत्रयेत्तत्रेति चेति चेति चेति स्वस्त्येव गच्छति स्वस्ति पुनरागच्छ

१७

तिसापतित्वा सोमपालान्सीषयित्वा पद्भ्यां च मुखेन च सोमं राजानं समगृष्णा
द्यानि चेत्तरे छंदसी अक्षराण्यजहितां तानि चोपसमगृष्णात्तस्या अनुविष्ट
ज्य छत्रानुः सोमपालः सव्यस्य पदो नरवम छिदत्त छल्यको सवत्तस्मात्सनर
निवयद्दशमस्ववत्सावशा भवत्तस्मात्साहविरिवाथयः शल्यो यदनीकमासो
त्स सपीनिर्दश्य भवत्सहसस्वजो यानि पर्णानि ते मया वलायानि स्नावानि
ते गंडूपदाय ते जनं सों धाहिः सोसा तथेपुर भवत् ॥ २६ ॥ साय दक्षिणेन पदा
समगृष्णात्तत्प्रातः सवनम भवत्तद्वायत्री स्वमायतनम कुरुत न स्मात्तत्समृ
त्थत मं मन्यंते सर्वेषां सवनानां मप्रियो मुख्या भवन्ति श्रेष्ठतां मश्नुते य एवं
वेदाथयत्सव्येन पदा समगृष्णात्तन्माध्यंदिनं सवनम भवत्तद्विस्वं सतत

ब्रा० तृ० १८
 द्विस्वस्तं नान्वात्रोत्पूर्वसवनं ते देवाः प्राजिज्ञासंतं तस्मिंस्त्रिष्टुप्संछंदसामद
 धुरिं इं देवतानां तेन तत्समावद्दीर्यमसवत्पूर्वणसवनेनोप्तांश्यासवनाश्यास
 मावद्दीर्याश्यासमावज्जामीश्याराश्रोतिय एवं वेदाथयन्मुखेन समगृह्णा
 तत्तृतीयसवनमसवत्तस्यपतंतीरसमधयत्तद्भीतरसंनान्वात्रोत्पूर्वसवनेन
 देवाः प्राजिज्ञासंतं तत्पशुष्वपश्यंस्तद्यदाशिरमवनयंत्याज्येन पशुना चरंति
 तेन तत्समावद्दीर्यमसवत्पूर्वाश्यासवनाश्यासर्वैः सवनैः समावद्दीर्यैः समा
 वज्जामिमीराश्रोतिय एवं वेद ॥ २७ ॥ ते वा इमे इतरे छंदसी गायत्री मस्य वेद
 तां वित्तं नावक्षराण्यनुपर्यागुरिति नेत्यब्रवीद्गायत्री यथा वित्तमेव न इति ते देवै १८
 पुनैः प्रश्नमैतां ते देवा अब्रुवन् यथा वित्तमेव न इति तस्मात्थाप्ये तर्हि वित्यां व्या

ऊर्यथा वित्तमेव न इति ततो वा अष्टाक्षरा गायत्र्यसवत्त्रिष्टुप् वेकाक्षरा जग
 ती साष्टाक्षरा गायत्री प्रातः सवनमुदयच्छन्नाशक्रोचिष्टुप् त्र्यक्षरा माध्यंदिनं स
 वनमुद्यंतुं तां गायत्र्यब्रवीदायान्यपि मे त्रास्त्विति सा तथेत्यब्रवीत्त्रिष्टुप् तां वै मैतै
 रष्टाभिरक्षरैरुपसंधेहीति तथेति तां मुपसमदधादेतद्वै तद्गायत्र्यै मध्यंदिने यन्म
 रुत्वतीयस्यान्तरे प्रतिपदो यश्चानुचरः सैकादशाक्षरा भूत्वा माध्यंदिनं सवनमु
 दयच्छन्नाशक्रोज्जगत्येकाक्षरा तृतीयसवनमुद्यंतुं तां गायत्र्यब्रवीदायान्यपि मे त्रा
 स्त्विति सा तथेत्यब्रवीज्जगती तां वै मैतैरेकादशाभिरक्षरैरुपसंधेहीति तथेति तां
 मुपसमदधादेतद्वै तद्गायत्र्यै तृतीयसवने यद्वै स्वदेवस्योन्तरे प्रतिपदो यश्चानु
 चरः साद्वादशाक्षरा भूत्वा तृतीयसवनमुदयच्छन्तो वा अष्टाक्षरा गायत्र्यसव

ब्रा० त०

१९

देकादशाक्षरात्रिष्टुप् द्वादशाक्षराजगतीसर्वेष्टुदोभिः समावद्दीर्घैः समावज्जामि
भीराध्नोतिय एवं वै देकं वै सत्तत्रेधा सवत्तस्मादाहुर्दीतव्यमेवंविदुष इत्येकं हि सत्तत्रे
धा सवत् ॥ २८ ॥ ते देवा अब्रुवन्नादित्यानुष्मासिरिदं सवनमुद्यच्छामेति तथेति त
स्मादादित्यारंभणं तृतीयसवनमादित्यग्रहः पुरस्तात्तस्य यजत्यादित्यासो अदिनि
र्मादयं तामिति मद्दित्यारूपसमृत्थया मद्दित्यै तृतीयसवनस्य रूपं नानुवषट्करोति
न सप्तस्य तिसंस्थावा एषायदनुवषट्कारः संस्था सप्तः प्राणा आदित्याने त्प्राणान्सं
स्थापयानीति त आदित्या अब्रुवन्त्सं वितारं त्वये दंसहसवनमुद्यच्छामेति तथेति त
स्मात्सावित्री प्रतिपद्भवति वैश्वदेवस्य सावित्र्यग्रहः पुरस्तात्तस्य यजति दमूनादे
वः सविता वरेण्य इति मद्दित्यारूपसमृत्थया मद्दित्यै तृतीयसवनस्य रूपं नानुवषट्करोति

१९

रोति न सप्तस्य तिसंस्थावा एषायदनुवषट्कारः संस्था सप्तः प्राणः सविता ने त्प्रा
णं संस्थापयानीत्युक्ते वा एष एते सवने विषिबतियत्सविता प्रातः सवनं च तृतीय
सवनं च तद्यत्पिबवत्सावित्र्यै निविदः पदं पुरस्ताद्भवति मद्दुपरिष्ठादुसयोरैव
नंतत्सवनयोराभजति प्रातः सवने च तृतीयसवने च बत्प्रः प्रातर्वायव्याः त्रस्यं
त एका तृतीयसवने तस्माद्दूर्वाः पुरुषस्य भूयांसः प्राणायै च्चावां चोद्यावाद्यिबी
यं त्रांसनिद्यावाद्यिरी वै प्रतिष्ठ इयमेव ह प्रतिष्ठा सावमुत्र तद्यद्यावाद्यिबीयं
त्रांसनि प्रतिष्ठयोरैव नंतत्प्रतिष्ठापयति ॥ २९ ॥ आर्षवंचांसत्पृषवो वै देवेषु
तपसा सोमपीथमस्य जयं स्तेभ्यः प्रातः सवने वाचिकल्पयिषं स्तानग्निर्वसुभिः
प्रातः सवनादनुदत्तेभ्यो माध्यंदिने सवने वाचिकल्पयिषं स्तानिंद्रोरुद्रैर्माध्यं

ब्रा० त०

२०

दिनात्सवनादनुदत्ततेष्वस्तृतीयसवनेवाचिकल्पयिषंस्तान्विश्वेदेवाअनोनुद्यं
तनेहपास्यंतिनेहेतिसप्रजापतिरब्रवीत्सवितारंतववाइमंतेवासास्त्वमेवैप्तिःसं
पिबस्वेतिसतथेत्यब्रवीत्सवितातानैत्वमुभयतःपरिपिबेतिनान्प्रजापतिरुभ
यतःपर्यपिबतेएतेधाव्येअनिरुक्तेप्राजापत्येनास्येतेअप्तिनआर्भवंस्करूप
कृत्नुमृतयेयंवेनश्नोदयत्पृश्निगर्भादितिप्रजापतिरेवैनांस्तदुभयतःपरिपिबति
तस्मादुश्नेष्ठीपात्रेरोचयत्तेवयंकामयतेतंततेष्योवैदेवाअपैवावीक्षत्संतमनु
ष्यगंधात्तएतेधाव्येअंतरदधतयेष्योमातैवापिचइति॥३०॥वैश्वदेवंशंसनिय
थावैप्रजाएवंवैश्वदेवंतद्यथांतरंजनताएवंसूक्तानियथारण्यान्येबंधाव्यास्त
दुभयतोधाव्यांपर्याह्वयतेतस्मात्तान्यरण्यानिसेत्यनरण्यानिमृगेश्चवयोभि

२०

श्चेतिहस्माहयथावैपुरुषएवंवैश्वदेवंतस्ययथावांतरमंगान्येवंसूक्तानियथा
पर्वाण्येबंधाव्यास्तदुभयतोधाव्यांपर्याह्वयतेतस्मात्पुरुषस्यपर्वाणिशिथिराणि
संतिदब्धानिब्रह्मणाहितानिधृतानिमूलंवाएतद्यज्ञस्ययथाव्याश्रयाज्याश्रव
तद्यदन्याअन्याधाव्याश्रयाज्याश्रवकुर्युरुन्मूलमेवतद्यज्ञंकुर्युस्तस्मात्ताःसमान्य
एवस्युःपांचजन्यंवाएतदुक्थंयद्वैश्वदेवंसर्वेषांवाएतत्पांचजनानामुत्तथंदेवमनु
ष्याणांगंधर्वाप्सरसांसर्पाणांचपितॄणांचैतेत्वांवाएतत्पांचजनानामुत्तथंसर्वएनं
पांचजनाविदुरेनंपंचिन्यैजनतायैहविनोगच्छंनियएवंवेदसर्वदेवत्योवाएषहोता
योवैश्वदेवंशंसनिसर्वादिशोधाव्येछंसिष्यन्तसर्वास्त्वतदिहूरसंदधातियस्या
मस्यदिशिद्वेष्यस्यान्नतांध्यायेदनुहायेवास्यतदीर्यमादत्तेदितिद्यौरिदिनिरंत

रिहमित्कतमया परिदधातीयं वा अदिति रियं द्यौरियं संतरिक्षमदि निर्माता सपि
ता सपुत्र इतीयं वै मातेयं पितेयं पुत्रो विश्वे देवा अदितिः पंचजना इत्यस्यां वै वि
श्वे देवा अस्यां पंचजना अदितिर्जातमदि निर्जनित्वमितीयं वै जातमियं जनित्वं
द्विः पछः परिदधाति चतुष्पादा वै पशवः पशूनामवरुध्ये सकृदध्वं चराः प्रति
ष्ठाया एव द्विप्रतिष्ठा वै पुरुषश्चतुष्पादाः पशवो यजमानमेव तद्विप्रतिष्ठं चतु
ष्पात्स पशुषु प्रतिष्ठापयति स देव पंचजनीयया परिदध्यात्तदुपस्पृशन्सूमिं
परिदध्यात्तद्यस्यामेव यज्ञं संभरति तस्यामेव नंतदंततः प्रतिष्ठापयति विश्वे
देवाः शृणुते महवं मइति विश्वे देवमुक्थं रास्त्वा विश्वे देवा यजनियथा सा गंत दे
वताः प्रीणाति ॥ ३१ ॥ आग्नेयी प्रथमा घृतया ज्या सोमी सोम्यवा ज्या वैष्णवी घृ

तया ज्या त्वं सोम पितृप्तिः संविदान इति सोम्यस्य पितृमत्या यजति घ्नंति वा एतत्सो
मं यदक्षिषुण्वं नितस्येतामनुस्तरणीं कुर्वंति यत्सोम्यः पितृस्यो वा अनुस्तरणी
तस्मात्सोम्यस्य पितृमत्या यजत्यवधिषुर्वा एतत्सोमं यदक्ष्य सुषुवुस्तदेनं पुनः सं
भावयंति पुनराप्याययंत्युपसदां रूपेणोपसदां किल वै तद्रूपं यदेता देवता अग्निः
सोमो विष्णुरिति प्रतिगृह्य सोम्यं होता पूर्वश्रुं दोगे स्यो वेक्षते न हं के पूर्वछंदोगे
स्यो हरंति तत्तथानुक्रुयादेष कर्ता प्रथमः सर्वसंक्षान्तास्तयतीति हस्माह ते न
वरूपेण तस्मादेष कर्तैव पूर्वा वेक्षता ये न छंदोगे स्यो हरंति ॥ ३२ ॥ प्रजापतिर्वै स्वां
दुहितरमस्य ध्यायदिवमित्यन्य आ ऊरुपसमित्यन्ये तोमृत्रयो भूत्वारोहितं पृ
तामस्ये तं देवा अपश्यन्नेकतं वै प्रजापतिः करोतीति तमेच्छन् एनेमारिष्यत्ये

ब्रा० ल०

२२

तमन्योन्यस्मिन्नाविदंस्तेषां या एव घोरतमास्तन्व आसंस्ता एकधा समस्तं स्ताः
संस्तता एष देवो भवत दस्ये तद्भूतवन्नाम भवति वै स यो स्ये त देवं नाम वेद तं देवा
अब्रुवन्नयं वै प्रजापतिरकृतमकरिमं विध्येति स तथेत्यब्रवीत्स वै वो वरं वृणा
इति वृणीष्वेति स एतमेव वरमवृणीत पशूनामाधिपत्यं त दस्ये तत्पशुमन्नाम
पशुमान् भवतिये स्ये त देवं नाम वेद तमभ्यायेत्या विध्यत्स विध्यत्तुर्ध्व उदप्रप
त तमेतं मृग इत्या च क्षते य उ एव मृगव्याधः स उ एव स यारो हि त्सारो हि णी यो ए
वेषु स्त्रिकां जा सो एवेषु स्त्रिकां जा तद्वा इदं प्रजापतेरेतः सिक्तमधा वत्तेत्सरो भ
वत्ते देवा अब्रुवन्मे दं प्रजापतेरेतो दुषदिति य दब्रुवन्मे दं प्रजापतेरेतो दुषदि
तितन्मा दुषमभवत्तन्मा दुषस्य मा दुषत्वं मानुषं ह वै नामैतद्यन्मानुषं तन्मा दुष

२२

षंसन्मानुषमित्या च क्षते परोक्षेण परोक्षप्रिया इव हि देवाः ॥ ३३ ॥ तदग्निना पर्या
दधुस्तन्मरुतो धून्वंस्तदग्निर्न प्राच्या वयस्तदग्निना वैश्वानरेण पर्यादधुस्तन्म
रुतो धून्वंस्तदग्निर्वैश्वानरः प्राच्या वयस्तस्य यद्रेतसः प्रथममुददीप्यत त दसा वा
दित्यो भवद्यद्वितीयमासीतद्गुरभवत्तं वरुणो न्यगृहीत तस्मात्सष्टयुर्वारुणिर
ययत्ततीयमदीदेदिवत आदित्या अश्वन्ये गारा आसंस्ते गिरसो भवन्त्यदंगाराः
पुनरवशांता उददीप्यत तद्बृहस्पतिरश्ववद्यानि परिहृणान्यासंस्ते रुष्णाः प
शवो भवन्त्यालोहिनी मृत्तिका ते रोहिता अथ यद्गस्मासीत्तत्परुष्यं व्यसर्पद्गोरो
गवयः क्रूय उष्ट्रगर्दभ इति ये चैते रुष्णाः पशवस्ते च तान्वा एष देवो स्य वदतम
मवा इदं मम वै वास्तुहमिति तमेतयर्चो निरवादयंत येषां रोद्दीशस्यत आतेपि

ब्रा० तृ०

२३

त३

तर्मरुतांसुमनुमानःसूर्यस्यसंहशोयुयोथाः॥ त्वंनोवीरोअर्वतिक्षमेथाइति
ब्रूयान्नाभिनइत्यनभिमानुकोहैषदेवःप्रजाभवतिप्रजायेमहिरुद्रियप्रजाभिरिति
ब्रूयान्तरुद्रेत्येतस्यैवनाम्नःपरिहृत्येतदुखलुशंनःकरतीत्येवशंसंछभितिप्रति
पद्यतेसर्वस्माएवशंत्यैनृष्योनारिस्थोगवदूतिपुमांसोवैनरस्त्रियोनार्यःसर्वस्मा
एवशंत्यैसोनिरुक्तारौद्रीशंतासर्वायुःसर्वायुत्तायसर्वमायुरनियएवंवेदसोगा
यत्रीब्रह्मवैगायत्रीब्रह्मणैवैनंतंनमस्यति॥३४॥ वैश्वानरीयेणाग्निमारुतंप्रति
पद्यतेवैश्वानरोवाएदेतःसिक्तंप्राच्यावयनस्माद्वैश्वानरीयेणाग्निमारुतंप्रति
पद्यतेनवाएनंप्रथमक्रूकृशंस्तव्याग्नीन्वाएषोर्चीष्यशंतान्प्रसीदन्नेतियआ
ग्निमारुतंशंसतिप्राणेनैवतदग्नीस्तस्यधीयन्नुपहन्यादन्यंविवक्तारमिच्छे

२३

तमेवतत्सेतुं कृत्वातरतिनस्मादाग्निमारुतेनव्युच्यमेष्टव्योविवक्तामारुतंशंस
तिमरुतोहवाएतदेतःसिक्तंधून्वंतःप्राच्यावयंस्तस्मान्मारुतंशंसनियज्ञायज्ञा
नोअग्नयेदेवोवोद्विणोदाइतिमध्येयोनिंचानुरूपंचशंसनितद्यन्मध्येयोनि
चानुरूपंचशंसनितस्मान्मध्येयोनिर्धृतायदुहैस्सूक्तेशस्त्वाशंसतिप्रतिष्ठयो
रेवतदुपरिष्ठात्स्वजननंदधातिप्रजात्यैप्रजायतेप्रजयापशुभिर्यएवंवेद॥३५॥
जातवेदस्यंशंसतिप्रजापतिःप्रजाअसृजतताःसृष्टाःपराच्यएवायन्नव्याव
र्ततताअग्निनापर्यगच्छताअग्निमुपावर्तततमेवाध्याप्युपाहृताःसोब्रवीज्जा
तावैप्रजाअनेनाविदमिति यदब्रवीज्जातावैप्रजाअनेनाविदमितितज्जात
वेदस्यमभवत्तज्जातवेदसोजातवेदस्तवंताअग्निनापरिगतानिरुत्थाःशोचन्तो

ब्रा० त०

२४

से

दीध्यत्योतिष्ठंस्ता अद्भिरभ्यषिंचत्तस्मादुपरिष्ठाज्जातवेदस्यस्यापोहिष्ठीयं
शंसति तस्मात्तच्छमयते वशं स्तव्यं ता अद्भिरप्तिषिच्य निजास्यै वामून्यततासु
वा अहिना बुध्मेन परोक्षान्ते जो दधा देष ह वा अहिर्बुध्मे यद्ग्निरर्गर्ह पत्यो ग्नि
नै वा सुतद्गर्ह पत्येन परोक्षान्ते जो दधाति तस्मादाहुर्जुह्वे देवा जुह्वतो वसीयानि
ति ॥ २५ ॥ देवानां पत्नीः शंसत्यनूची रग्निं गृहपतिं तस्मादनूची पत्नी गर्हपत्य
मास्तेन दाह्यताकां पूर्वो ज्ञा म्ये वै पूर्वपेयमिति तत्तन्नादृत्यं देवानामेव पत्नीः
पूर्वाः शंसे देष ह वा एतत्पत्नीषुरेतो दधाति यद्ग्निरर्गर्ह पत्यो ग्नि नै वा सुतद्ग
र्ह पत्येन पत्नीषु प्रत्यक्षा देतो दधाति प्रजात्यै प्रजायते प्रजया पशुभि र्य एवं वे
दतस्मात्समानो दर्याः स्वसान्यो दर्यायै जायाया अनुजीविनी जीवति राकांशं

२४

सति राका ह वा एतां पुरुषस्य सेवनीं सीव्यति यैषां शिञ्ज्येधि पुमांसोस्य पुत्रा जायं
ते य एवं वेद पोवीरवीं शंसति वाग्वै सरस्वती पावीरवी वा च्येव तद्वाचं दधाति त
दाहु र्यामी पूर्वो ज्ञां सेत ॥ पित्र्या इति ॥ यामी मेव पूर्वो ज्ञां सेदि मं यमं प्रस्तरमाहि
सी देति राज्ञो वै पूर्वपेयं तस्माद्यामी मेव पूर्वो ज्ञो न्मोतली कव्यै र्यमो अंगिरोभिदि
तिका व्यानामनूचीं शंसत्यवरेणैव वै देवान्काव्याः परेणैव पितृंस्तस्मात्काव्या
नामनूचीं शंसत्यदीरताम वरुत्परास इति पित्र्याः शंसत्यन्मध्यमाः पितरः सो
म्यास इति ये चैवावमाये च परमाये च मध्यमास्तान्त्सर्वानन्तरायं प्रीणात्याहं
पितृन्त्सु विद्वां अवित्सीति द्वितीयां शंसति बर्हिषदो ये स्वधया सुतस्येत्ये
तत्थवा एषां प्रियं धाम यद्बर्हिषद इति प्रियेणैव न संतथा म्ना समर्धयति प्रिये

ब्रा० तृ०

२५

णभाम्नासमृध्यतेयएवंवेदेदंपितृभ्योनमोअस्त्वद्येतिनमस्कारवतीमंततःशं
सतितस्मादंततःपितृभ्योनमस्त्रियतेतदादुर्व्याहावंपित्र्याःशंसेत्॥अव्या
हावां३इति॥व्याहावमेवशंसेदसंस्थितंवेपितृयज्ञस्यसाध्वसंस्थितंवाएष
पितृयज्ञसंस्थापयनियोव्याहावंशंसतितस्माद्व्याहावमेवशंस्तव्यं॥३७॥स्व
दुष्किलायंमधुमांउतायमितींद्रस्येदीरनुपानीयाःशंसत्येताभिर्वाइंद्रस्तृती
यसवनमन्वपिबतदनुपानीयानामनुपानीयात्वंमाधंतीववैतर्हिदेवतायदेता
होताशंसतितस्मादेतास्मद्वत्प्रतिगीर्यययोरोजसास्कभितारजासीतिवैष्णु
वारुणीमृचंशंसतिविष्णुर्वैयज्ञस्यदुरिष्टंपातिवरुणस्त्रिष्टंयोरुभयोरैव
शंत्यैविष्णोर्नुकंवीर्याणिप्रबोचमितिवैष्णवीशंसतियथावैमत्यमेवंयज्ञ

स्यविष्णुस्तद्यथादुष्कष्टं दुर्मतीकृतं सुकष्टं सुमतीकृतं कुर्वन्निद्यादेवमेवैतद्य
ज्ञस्यदुष्टतंडःशस्तं कष्टतंसुशस्तंकुर्वनेनियदेतांहोताशंसतितंतुतन्वन्नज्ञ
सोभानुमन्विहीतिप्रजापत्यांशंसतिप्रजावैतंतुःप्रजामेवास्माएतत्संतनोति
ज्योतिष्मतःपथोरक्षधियाकृतानिनिदेवयानावैज्योतिष्मतःपंथानस्तानेवा
स्माएतद्धितनोत्यनुल्बणंवयतजोगुवामपोमनुर्भवजनयादैव्यंजनमित्येवैतं
तन्मनोःप्रजयासंतनोतिप्रजात्यैप्रजायतेप्रजयापशुभिर्यएवंवेदेवानइंद्रो
मघवाविरप्रीत्कृतमयापरिदधातीयंवाइंद्रोमघवाविरप्रीकरत्सत्याचर्ष
णीष्टदनर्वतीयंवैसत्याचर्षणीष्टदनवी॥त्वंराजाजनुषांधेह्रस्मइतीयं
वैराजाजनुषाधह्रस्मइतीयंवैराजाजनुषामधिश्त्रवोमाहिनंयज्जरित्रइती

ब्रा० तृ०

२६

यं वै माहिनं यज्ञं त्रयो यजमानो जरिता यजमाना ये वै तामाशिषमाशास्ते तदुपस्थ
शान्मूर्ध्नि परिदध्यात्तद्यस्यामेव यज्ञसंभरति तस्यामेवैनंतदततः प्रतिष्ठापयत्य
ग्नेमरुद्भिः शुभयद्भिर्ब्रह्मभिरित्याग्निमारुतमुक्थं त्रास्ताग्निमारुत्या यजति
यथाभागे तद्देवताः श्रीणाति श्रीणाति ॥ २५ ॥ इति तृतीयपंचिकायां तृतीयो
ध्यायः ॥ देवावा असुरैर्युत्थमुपप्रायन्विजयाय तानग्निर्नान्वकामयते तं
देवा अब्रुवन्न पितृमेह्यस्माकं वै त्वमेकोसीतिसनास्ततो न्वेष्यामीत्यब्रवीत्स्तु
तनुमेतितथेतितंतं समुक्कम्योपनिवृत्त्यास्तु वंस्तान्स्तुतो नु प्रैत्सत्रिः श्रेणिर्ह
त्वा अनीको सुरान्मुत्थमुपप्रायद्भिर्जयाय त्रिः श्रेणिरिति छंदां स्येव श्रेणीरुक्त
तत्र अनीक इति सवनान्ये रानीकानि तानसंभाव्यं पराभावा यत्ततो वै देवा अभवन् ॥ २६ ॥

॥ रासुरासुरात्मना परास्यद्विषन्प्राप्तास्त्रातव्यो भवन्तिय एवं वेदसावा एषा गायत्री
वयदग्निष्टोमश्चतुर्विंशत्यक्षरा वै गायत्री चतुर्विंशत्यक्षरा वै गायत्री चतुर्विंशति
रग्निष्टोमस्य स्तुतशस्त्राणि तद्देवदिदमाहुः सुधायां हवैवाजी सुहितो दधानाति
ति गायत्री वै तन्न हवै गायत्री क्षुमारमतर्ध्वा हवा एषो यजमान मोदाय स्वरेती
त्यग्निष्टोमो वै तन्न हवा अग्निष्टोमः क्षुमारमतर्ध्वा हवा एष यजमान मोदाय
स्वरेति सवा एष संवत्सरश्च वयदग्निष्टोमश्चतुर्विंशत्यर्धमासो वै संवत्सरश्च
तुर्विंशतिरग्निष्टोमस्य स्तुतशस्त्राणि तं यथा समुद्रं श्रोत्या एवं सर्व यज्ञक
तवोपियंति ॥ २७ ॥ दीक्षणीयेष्टिस्तायते नामेवानुयाः काश्चेष्ट्यस्ताः सर्वा
अग्निष्टोममपियंती कामुपद्वयत इका विधा वै पाकयज्ञा इका मेवानुमेके च

ब्रा० तृ०

२७

पाकयज्ञास्ते सर्वे ग्निष्टोममपियंति सायं प्रातरग्निहोत्रं जुहुति सायं प्रातर्व्रतं प्र
यच्छंति स्वाहाकारेणाग्निहोत्रं जुहुति स्वाहाकारेण व्रतं प्रयच्छंति स्वाहाकारमे
वान्वग्निहोत्रं ग्निष्टोममप्येति पंचदश प्रायणीये सामिधेनी रन्वाह पंचदश
दर्शपूर्णमासयोः प्रायणीयमेवानुदर्शपूर्णमासावग्निष्टोममपीतः सोमं राजा
नं क्रीणेत्योषधो वै सोमो राजोषधिसिस्तं सिषज्यंति यंभिषज्यंति सोममेव राजा
नं क्रीयमाणमनुमानिकानि च तेषां जानितानि सर्वाण्यग्निष्टोममपियंत्यग्नि
मातिथ्ये मंथं त्यग्निं चानुर्मास्येष्वातिथ्यमेवानुचानुर्मास्यान्यग्निष्टोममपि
यंति पयसा प्रवर्ग्ये चरंति पयसा दाक्षायणयज्ञे प्रवर्ग्यमेवानुदाक्षायणयज्ञो
ग्निष्टोममप्येति पशुरुपवसथे भवन्ति तमेवानुयेके च पशुबन्धास्ते सर्वे ग्निष्टो

ममपियंतीकादधो नामयज्ञकनुस्तंदध्ना चरंति दध्ना दधिधर्मं दधिधर्ममेवान्वि
कादधो ग्निष्टोममप्येति ॥ ४० ॥ इति नुपुरस्तादधो परिष्ठात्पंचदशोक्त्यस्य स्तो
त्राणि पंचदशान्त्राणिसमासो मासधा संवत्सरो विहितः संवत्सरो ग्निर्वैश्वा
नरो ग्नि रग्निष्टोमः संवत्सरमेवानुक्त्यो ग्निष्टोममप्येत्युच्यते अपियंतमनुवा
जपेद्योप्येत्युत्तथा हि सप्तवति द्वादशरात्रेः पर्यायाः सर्वे पंचदशास्ते द्वौ द्वौ सं
पद्यन्ति त्रिंशदेकविंशं षोडशिसामत्रिद्वत्संधिः सा त्रिंशत्समासस्त्रिंशान्मासस्य
रात्रयो मासधा संवत्सरो विहितः संवत्सरो ग्निर्वैश्वा नरो ग्नि रग्निष्टोमः संवत्स
रमेवान्वतिरात्रो ग्निष्टोममप्येत्यनिरात्रमपियंतमनुवाप्तो र्यामोप्येत्यत्यतिरात्रो
हिसप्तवत्येन द्वौ च पुरस्तादधो परिष्ठाद्यज्ञकनुस्तं ते सर्वे ग्निष्टोममपियंति

ब्रा० तृ०

२८

तस्य संस्तुतस्य न वति शतं स्तोत्रियाः सायान वति स्ते दश त्रिष्टुतो ययान वति
स्ते दशाथया दशता सामेका स्तोत्रियो देति त्रिष्टुत्परिशिष्यते सोसावे कविंशो
ध्याहितस्तपति विषुवान्वा एष स्तोमानां दश बाहू न स्मादर्वचिस्त्रिष्टुतो दश
परं चो मध्य एष एक विंशो भयतो ध्याहितस्तपति तद्या सोस्तोत्रियो देति
सैतस्मिन्न ध्यूब्हासयजमानस्तद्देवं हवन्स हो बलमभ्युते हवै देवं हवन्स
हो बलमेतस्य रुसा युज्यं सरूपतां सलोकतामभ्युते य एवं वेद ॥ ४१ ॥ देवा वा अ
सुरैर्विजिग्याना उर्ध्वाः स्वर्गं लोकमायन्तेऽग्निर्दिर्विष्टगूर्ध्व उदश्रयत सः
स्वर्गस्य लोकस्य द्वारमवृणोद्गन्निर्वै स्वर्गस्य लोकस्याधिपतिस्तं वसवः प्रथ
मा आगच्छंस्त एनमब्रुवन्नति नोर्जस्या काशं नः कुर्वीतिसनास्तुतोति स्वह्य

२८

इत्यब्रवीत्स्तुतनुमेति तथेति तं ते त्रिष्टुता स्तोमेनास्तुवंस्तान्स्तुतोत्यार्जतते यथा
लोकमगच्छंस्तं रुद्रा आगच्छंस्त एनमब्रुवन्नति नोर्जस्या काशं नः कुर्वीतिसना
स्तुतोति स्वह्य इत्यब्रवीत्स्तुतनुमेति तथेति तं ते पंचदशेन स्तोमानास्तुवंस्त
न्स्तुतोत्यार्जतते यथा लोकमगच्छंस्तमादित्या आगच्छंस्त एनमब्रुवन्नति नोर्ज
स्या काशं नः कुर्वीतिसनास्तुतोति स्वह्य इत्यब्रवीत्स्तुतनुमेति तथेति तं ते स
प्तदशेन स्तोमेनास्तुवंस्तान्स्तुतोत्यार्जतते यथा लोकमगच्छंस्तं विश्वे देवा आ
गच्छंस्त एनमब्रुवन्नति नोर्जस्या काशं नः कुर्वीतिसनास्तुतोति स्वह्य इत्यब्र
वीत्स्तुतनुमेति तथेति तं ते एकविंशेन स्तोमेनास्तुवंस्तान्स्तुतोत्यार्जतते य
था लोकमगच्छं नैकैकेन वै तं देवा स्तोमेनास्तुवंस्तान्स्तुतोत्यार्जतते यथा

ब्रा० तृ०

२९

लोकमगच्छन्त्यहैनमेष एतैः सर्वैस्तोमैस्तोतियोयजतेयश्चैनमेवंवेदातीतुत
मर्जाता अतिहवा एनमर्जतेस्वर्गलोकमभिय एवंवेद ॥ ४२ ॥ सवा एषोऽग्निरेव
मदग्निष्टोमस्तयदस्तुवंस्तस्मादग्निस्तोमस्तमग्निस्तोमंसंतमग्निष्टोम इत्या
चक्षते परोक्षेण परोक्षप्रियाद्रवहिदेवास्तं यच्चतुष्टया देवाश्चतुर्भिस्तोमैर
स्तुवंस्तस्माच्चतुस्तोमस्तंचतुस्तोमंसंतंचतुष्टोम इत्याचक्षते परोक्षेण परोक्ष
प्रियाद्रवहिदेवा अभयदेनमूर्ध्वंसंतं ज्योतिर्धृतमस्तुवंस्तस्माज्योतिस्तोम
स्तं ज्योतिस्तोमंसंतं ज्योतिष्टोम इत्याचक्षते परोक्षेण परोक्षप्रियाद्रवहिदे
वाः सवा एषो पूर्वो न परोयज्ञक्रतुर्यथारथचक्रमनंतमेवंयदग्निष्टोमस्तस्य २९
यथैव प्रायणंतथोदयनंत देवाभियज्ञगाथागीयते ॥ यदस्य पूर्वमपरं स द्वय

यदस्यापरंतदस्य पूर्वं ॥ अहेरिव सर्पणं शाकलस्य न विजानंतियतरस्परस्तादिति
यथा ह्येवास्य प्रायणमेवमुदयनमसदिति तदा ऊर्यत्रित्वायणमेकविंशमुदय
नं केन ते समे इति योवा एकविंशस्त्रित्वै सो योय दुसौ नृचौ त्रिनाविति ब्रूयात्ते
नेति ॥ ४३ ॥ योवा एष न पत्येषोऽग्निष्टोम एष साङ्गः स्तंसहैवाङ्गा संरुढापयेयुः सा
ङ्गा वै नाम तेना संत्वरमाणाश्चरेयुर्यथैव प्रातः सवन एवं माध्यंदिन एवं तृतीय
सवन एवं मुह्यजमानो प्रमायुको भवति यत्थवा इदं पूर्वयोः सवनयोरसंत्वरमा
णाश्चरन्ति तस्मात्थेदं प्राच्योग्रामता बहुला विष्टा अथ यत्थेदं तृतीयसवने
संत्वरमाणाश्चरन्ति तस्मात्थेदं प्रत्यंचिदीर्घारण्यानि भवन्ति तथा ह्यजमानो
प्रमायुको भवति तेना संत्वरमाणाश्चरेयुर्यथैव प्रातः सवन एवं माध्यंदिन एवं

ब्रा० तृ०

३०

तृतीयसवन एव मुह्यजमानो प्रमायुको सवतिस एतमेव रास्त्रेणानुपर्यावर्तेत य
दावा एष प्रातरुदेत्यथ मंदं तपतितस्माद् इयावाचा प्रातः सवने शंसेद थयदास्ये मं
त्यथ बलीयस्तपतितस्माद्दुलीयस्यावाचामध्यं दिने शंसेद थयदासितरामेत्य
थ बलिष्ठतमं तपतितस्माद्दुलिष्ठतमयावाचा तृतीयसवने शंसेदेवं शंसेद्यदि
वाच ईशीतवाग्धि रास्त्रं ययातु वाचो चरोत्तरिण्योत्सहेत समापनाय तया प्रति
पद्येते तत्स रास्ततममि व सवतिसवा एष न कदाचना स्तमेति नोदेति तं यद
स्तमेतीति मन्यंते द्र एव तदंतमित्वा आत्मानं विपर्यस्यते रात्री मे वा वस्ता कुरु
तेहः परस्तादथ यदेनं प्रातरुदेतीति मन्यंते रात्रेरेव तदंतमित्वा आत्मानं विपर्य ३०
स्यते हरे वा वस्ता कुरुते रात्री परस्तात्सवा एष न कदाचन निश्रोचति न ह वै क

दाचन निश्रोचत्येतस्य ह सायुज्यं सरूपतां सलोकतामश्नुते य एवं वेद य एवं वेद ॥
॥ ४४ ॥ ॥ इति तृतीयपर्विकायां चतुर्थोऽध्यायः ॥ ॥ यज्ञो वै देवभ्यो न्नाद्यमुदकं
मत्तं देवा अब्रुवन् यज्ञो वै नो न्नाद्यमुदकं मीदन्विमं यज्ञमन्नमन्विच्छामेति ते ब्रु
वन्कथमन्विच्छामेति ब्राह्मणेन च छंदोभिश्चैव त्वं ब्रुवंस्ते ब्राह्मणं छंदोभिरदी
ष्टयंस्तस्यांतं यज्ञमतन्वतापि पत्नीः संयाजयंस्तस्मात्प्राप्येतर्हि दीक्षणीया
यामिष्टावांतमेव यज्ञं तन्वतेपि पत्नीः संयाजयंति तमनुन्यायमन्ववायंस्ते प्रा
यणीयमतन्वतंतं प्रायणीयेन नेदीयो न्वागच्छंस्ते कर्मसिः समत्वरंतं छव्यंत
मकुर्वंस्तस्मात्प्राप्येतर्हि प्रायणीयं शव्यंतमेव सवतितमनुन्यायमन्ववायं
स्त आतिथ्यमतन्वततमातिथ्येन नेदीयो न्वागच्छंस्ते कर्मसिः समत्वरंतं तदिच्छं

त

ब्रा० त०

३१

तमुकुर्वन्स्मत्प्राप्येतर्ह्यनिष्ठमिच्छन्तमेवभवतितमनुन्यायमन्ववायंस्त
उपसदोतन्वततमुपसद्भिर्नदीयोन्वागच्छन्तेकर्मभिः समत्वरन्ततेतिस्वःसामिधे
नीरन्व्यतिस्त्रोदेवताअयजंस्तस्मात्प्राप्येतर्ह्यपसत्कृतिस्वएवसामिधेनी
रन्व्यतिस्त्रोदेवतायजंति तमनुन्यायमन्ववायंस्तउपवसथमतन्वततमुप
वसथ्येह न्याप्नुवंस्तमात्वातंयज्ञमतन्वतापिपत्नीःसमयाजयंस्तस्मात्प्राप्ये
तर्ह्यपवसथ आंतमेवयज्ञं तन्वतेपिपत्नीःसंमोअयंति तस्मादेतेषुपूर्वेषुक
र्मसुज्ञानैस्तरांशानैस्तरामिवानुब्रूयादन्तसारमिवहिनेनमायंस्तस्मादुपवस
थेयावत्यावाचाकामयीततावत्यानुब्रूयादोहिसतर्हिभवतीति तमात्वाब्रुवं
स्तिष्ठस्वनोन्नाद्यायेतिसनेत्यब्रवीत्कथं वस्तिष्ठयेति तानीक्षतेवनमब्रुवं ३१

ब्राह्मणेनचनष्टुंदोभिश्चसयुग्मत्वा न्नाद्यायतिष्ठस्वेति तथेति तस्मात्प्राप्ये
तर्हियज्ञःसयुग्मत्वादेवेत्योहव्यंवहति ब्राह्मणेनचष्टुंदोभिश्च ॥ ४५ ॥ त्रीणिह
वेयज्ञेक्रियंतेजग्धंगीर्णंवांतंतत्थेतदेवजग्धंयेदाशंसमानमार्त्विज्यंकारयतउत
वामेदद्यादुतवामावृणीतेति तत्थतत्पराजेवयथाजग्धंनहवैतद्यजमानंभुनक्त्य
थहेतदेवगीर्णंयद्विष्यदार्त्विज्यंकारयतउतवामानवाधेनोतवामेनयज्ञवेशसं
कुर्यादिनि तत्थतत्पराजेवयथागीर्णंनहवैतद्यजमानंभुनक्त्यथहेतदेववांतं
यदमिश्रस्यमानमार्त्विज्यंकारयतेयथाहवाइदंवांतान्मनुष्याभीक्ष्णन्तएवं
तस्मादेवास्तत्थतत्पराजेवयथावांतंनहवैतद्यजमानंभुनक्तिसएतेषांत्र
याणामाशंनेयातंयद्येतेषांत्रयाणामेकंविदकाममप्याप्तवेतस्यास्तिवाम

देवस्य स्तोत्रे प्रायश्चित्तिरिदं वा इदं वा मदेव्यं यजमानलोको मृतलोकः स्वर्गो
 लोकस्तत्रिभिरक्षरैर्न्यूनं तस्य स्तोत्र उपसृप्य त्रेधात्मानं विगृहीत्वा तुरुष
 इति स एतेषु लोकेष्व्वात्मानं दधात्यस्मिन् यजमानलोके स्मिन् मृतलोके स्मि
 न्स्वर्गलोके स सर्वान्दुरिष्टि मत्येत्यपि यदि समृत्वा इव क्रुत्विजः स्युरिति ह स्मा
 हाथ हैतज्जपेदेवेति ॥ ४६ ॥ छंदांसि वै देवस्यो हव्यमृद्धा श्रान्तानि जघनार्थं
 यज्ञस्य तिष्ठन्ति यथा श्रोत्राश्च तरो वोहि वांस्तिष्ठेदेवं तैश्च एतं मैत्रावरुणं
 पशुपुरोक्ता मनुदेविका हवींषि निर्वपेत्था त्रेपुरोक्तां द्वादश कपालं यो
 धाता स वषट्कारो नुमत्ये चरुं यानुमतिः सा गायत्री राका ये चरुं याराका सा त्रि ३२
 ष्टुप्सिनी बाल्ये चरुं यासिनी वाली सा जगती कुक्षे चरुं या कुक्षुः सानुष्टुबतानि

वाव सर्वाणि छंदांसि गायत्रं त्रैष्टुभं जागतमानुष्टुभमन्वन्यान्येतानि हियज्ञेषु
 तमाप्तिवक्रियंत एतैर्ह वा अस्य छंदोभिर्यजतः सर्वे ऋछंदोभिरिष्टं भवेति य
 एवं वेद तद्वै यदि दमाङ्गः सुधायां हवै वाजी सुहितो दधातीति छंदांसि वै तत्स
 धायां हवा एनं छंदांसि दधत्यननुध्यायिनं लोकं जयति य एवं वेद तत्थैक आङ्ग
 र्धातारमैव सर्वासां पुरस्तात्पुरस्तादाज्येन परियजेत्तदा स सर्वा सुमिथुनं द
 धातीति तदु वा आङ्गर्जामिवा एतद्यज्ञे क्रियते यत्र समानी स्यामृगभ्यां समा
 ने हन्मजतीति यदि ह वा अपि बह्व्य इव जायाः पतिर्वावतासां मिथुनं न दद्या
 सां धातारं पुरस्ताद्यजति तदा स सर्वा सुमिथुं दधातीति नुदेविकानां ॥ ४७ ॥
 अथ देवीनां सूर्याय पुरोक्ता शमेक कपालं यः सूर्यः स धाता स उ एव वषट्का

ब्रा० तृ०

३३

रोदिवेचरुंयाद्योःसानुमतिःसोएवगायत्र्युषसेचरुंयोषाःसाराकासोएवत्रिष्टु
प्रगवेचरुंमागोःसासिनीवालीसोएवजगतीष्टिव्येचरुंयाष्टिवीसाकुहूः
सोएवानुष्टुबेतानिवावसर्वाणिछंदांसिगायत्रंवेष्टुसजागतमानुष्टुसमन्व
न्यान्वेतानिहियज्ञेप्रतमामिवक्रियंतएतैर्हवाअस्यछंदांसिर्यजतःसर्वेष्टु
दोप्तिरिष्टंभवतियएवंवेदतद्वेददिदमाहुःसुधायांहवेवाजीसहितादधा
तीतिछंदांसिवैतत्सुधायांहवाएनंछंदांसिदधत्यननुध्यायिनंलोकंज
यतियएवंवेदतत्त्वैकआहुःसूर्यमेवसर्वासांपुरस्तात्पुरस्तादाज्येनपरिय
जेत्तदासुसर्वासुमिथुनंदधातीतिदुष्माआहुर्जामिवाएतद्यज्ञेक्रियतेयत्र ३३
समानीभ्यामृग्भ्यांसमानेहन्यजतीतियदिहवाअपिबह्वद्रवजायाःपतिर्वा

वतासांमिथुनंतद्यदासांसूर्यपुरस्ताद्यजतितदासुसर्वासुमिथुनंदधातिता
माइमास्ताअमूर्याअमूर्स्ताइमाअन्यतरासिर्वावतंकाममाप्नोतियएतासूष
मीषुताउभयीर्गन्धर्वयःप्रजातिकामस्यसंनिर्वपेन्नेतेष्विष्टमाणस्ययदे
नाएष्विष्टमाणस्यसंनिर्वपेदीश्वरोहास्मवित्तेदेवाअरंतोर्यदाअयमात्म
नेलममंस्तेतिताहमुचिदृष्टोऽगोपालोयनोवृत्थद्यन्स्याभिप्रतारिणस्यो
भवीर्यज्ञेसन्निरुवापतस्यहरथगृत्संगाहमानंदष्टोवाचेत्यमहमस्यराजन्य
स्यदेविकाश्वदेवीश्वोभवीर्यज्ञेसममादयंयदस्येत्यंरथगृत्सोगाहतइति
चतुःषष्टिकंवचिनःशश्वत्थास्यतेपुत्रनसारआसुः॥४८॥अग्निष्टोमंवै
देवाअश्रयंतोकथान्यसुरास्तेसमावदीर्याएवासन्नव्यावर्तंतान्मरद्वाज

वा० त०

३४

ऋषीणामपश्यदिमेवाअसुराउक्थेषुश्रितास्तानेषानकश्चनपश्यतीतिसोग्नि
मुदक्यदेहूषुब्रवाणितेनइत्येतरागिरइत्यस्यार्थाइतरागिरः+इवा+सोग्नि
रुपोतिष्ठन्ब्रवीत्किंस्विदेवमह्यंछशोदीर्घःपलितोवक्ष्यतीतिभरद्वाजोहवै
छशोदीर्घःपलितआससोब्रवीदिमेवाअसुराउक्थेषुश्रितास्तानेषानकश्च
नपश्यतीतितानग्निरश्वोभूत्वाप्त्यत्यद्रवद्यदग्निरश्वोभूत्वाप्त्यत्यद्रवत्तत्सा
कमश्चंसामाभवत्तत्साकमश्चस्यसाकमश्चत्वंतदाहुःसाकमश्चनोक्था
निप्रणयेदप्रणीतानिवावतान्युक्थानियान्यन्यत्रसाकमश्चादितिप्रमं
हिष्ठीयेनप्रणयेदित्याहुःप्रमंहिष्ठीयेनवैदेवाअसुरानुक्थेस्यःप्राणुदंत
तस्याहैवप्रमंहिष्ठीयेननयेत्प्रसाकमश्चेन॥४९॥तेवाअसुरामैत्रावरुण

३४

स्यात्तथमश्रयंसोब्रवीदिंद्रःकश्चाहंचेमानितोसुरान्नोक्त्यावहाइत्यहंचेत्यब्र
वीद्वरुणस्तस्मादैंद्रावरुणंमैत्रावरुणस्तृतीयसवनेत्रांसतींद्रश्चहितान्वरुणश्च
ततोनुदेतांतेवैततोपहताअसुराब्राह्मणाछंसिनउक्थमश्रयंतसोब्रवीदिंद्रःक
श्चाहंचेमानितोसुरान्नोक्त्यावहाइत्यहंचेत्यब्रवीद्वरुणस्तस्मादैंद्रावरुणस्तृ
त्यंब्राह्मणाछंसीत्तृतीयसवनेत्रांसतींद्रश्चहितान्वरुणश्चततोनुदेतांतेवै
ततोपहताअसुराअछावाकस्योक्थमश्रयंतसोब्रवीदिंद्रःकश्चाहंचेमानितोसुरा
न्नोक्त्यावहाइत्यहंचेत्यब्रवीद्विष्णुस्तस्मादैंद्रावैष्णवमछावाकस्तृतीयसवनेत्रां
सतींद्रश्चहितान्विष्णुश्चततोनुदेतांतेवैततोपहताअसुराहंइमिंद्रेणदेवताः
शस्यंतेहंहंवैमिथुनंतस्माहंहान्मिथुनंप्रजायतेप्रजात्यैप्रजायतेप्रजयापशु

ब्रा० त०

३५

सिर्य एवं वेदाथ है ते पोत्रीयाश्च नेष्ट्रीयाश्च चत्वारः क्रतुयाजाः ष कृचः साविराट्
दशिनीतद्विराजियज्ञं दशिन्यां प्रतिष्ठापयन्ति प्रतिष्ठापयन्ति ॥ ५० ॥ इति तृ
तीयपंचिकायां पंचमोऽध्यायः ॥ ॥ शके १७५४ नंदननामसंवत्सरे आषाढ शु
क्लपौर्णिमास्यां गुरुवासरे तद्विनी पुस्तकं समाप्तं ॥ ॥ हर्जीकरोपनामक काशीनाथ
भट्टेन लिखितं ॥ हर्जीकरोपनामक जनार्दन पाध्यायस्य पुस्तकं ॥ शुभं भवतु ॥

३५

ब्रा० त०

३६

यादृशं पुस्तकं दृष्ट्वा तादृशं लिखितं मया ॥ यदि शुद्धं मशुद्धं चामम दोषेन विद्यते ॥ १ ॥

३६

सुतर्क पंचिका

: Chaturtha Panchik		Title
:	:	: Author
:	:	: Editor
:	:	: Year, Vols.
:	:	: Publisher
430	:	: Remarks

श्रीः इति चतुर्थ पंचिका प्रारंभः श्रीः

॥ १०४ ॥ श्रीगणेशायनमः हरिः ॐ देवावैप्रथमेनाङ्गैर्द्रायवज्रं समस्तरं स्तंदितायेनाङ्गासिचंस्तं
 ॥ १॥ तायेनाङ्गाप्रायः स्तंचतुर्थेहन्नाहरत्तस्माच्चतुर्थेहन्पोकशिनंशंसतिवज्रोवाएषयत्सोळ
 शीतघच्चतुर्थेहन्पोकशिनंशंसतिवज्रमेवतत्सहरतिदिषतेस्मात्तुव्यायवधंयोस्यस्तु
 स त्यस्तमेस्तर्तवैवज्रोवैषोळशीपद्मावउकथानितंपरस्ताडुकथानांपर्यस्यशंसतितंयत्स
 रस्ताडुकथानांपर्यस्यशंसतिवज्रेणैवतत्सोळशिनोपद्मन्यपरिगच्छतितस्मात्सद्वाव
 ज्रेणैवपोकशिनोपरिगतामनुष्ठानस्फपावर्ततेतस्माद्ववोवापुरुषोवागोर्वाहस्ती
 वापरिगतएवस्वयमात्मनेतएववाचाभिषिद्धउपावर्ततेवज्रमेवपोकशिनंपर्यन्व
 ज्रेणैवपोकशिनोपरिगतोवाग्धिवज्रोवाक्पोकशीतदाङ्गः किंपोकशिनः पोळशि ॥ १॥
 त्वमितिपोकशः स्तोत्राणांपोकशः शस्त्राणांपोकशभिरक्षरैरादत्तपोकशभिः प्रणो

तिपोकशपदानिविदं दधातितत्सोळशिनः पोळशित्वं देवाअक्षरेअतिरिच्येतेपोळशिनो
 नुष्टसमक्षिसंपन्नस्यवाचोवावतौस्तनौसत्यानृतेवावतेअवत्येनंसत्यनैनमनृतं हिनस्ति
 यएवंवेद ॥ १॥ गोरिवीतंपोळशिसामकुवर्ततेजस्काभोजस्त्ववर्चसकामस्तेजोवैब्रह्म
 वर्चसंगोरिवीततेजस्वीब्रह्मवर्चसीभवतियएवंविद्वान्गोरिवीतंपोळशिसामकुवर्तते
 नानदंपोळशिसामकर्तव्यमित्याङ्गुरिंद्रोवैवृत्रायमुदयच्छतमस्मैप्राहरत्तमस्यह वज्र
 नत्सोसिहतोव्यनदद्यद्वानदत्तंनानदंसामाप्तवत्तन्नानदस्यनानदत्तमस्मात्तुव्यंवाए
 तद्भ्रातृव्यहासामयन्नानदमस्मात्तुव्योभ्रातृव्यहासवतियएवंविद्वान्नानदंपोळशि
 सामकुवर्ततेतद्यदिनानदं कुर्युरविलतः पोळशानांस्तव्योविलतासुहितासुस्तवतेयदि
 गोरिवीतंविलतः पोळशानांस्तव्योविलतासुहितासुस्तवते ॥ २॥ अथातच्छेदास्येव

पं० ४१

॥ २॥

व्यतिषजत्यात्वावहंतुहरयउषोषुचरणुहागिरइतिगायत्रीश्वपंक्ताश्वव्यतिषजतिगा
यत्रौवैपुरुषः पांक्ताः पशवः पुरुषमेवतस्युत्तिव्यतिषजतिपशुप्रतिष्ठापयति यदु
गायत्रीचपंक्तिश्चतेदेअनुष्टुप्तेनोवाचोऽनूपादनुष्टुप्तेनूपादज्जपान्नेतियदिदृष्ट
तनाज्येयंतेयस्तुहयतइत्युष्टिहश्चबृहतीश्वव्यतिषजत्योहिहोवैपुरुषोवार्हताः
पशवः पुरुषमेवतस्युत्तिव्यतिषजतिपशुप्रतिष्ठापयति यदुहिक्कहताचतेदे
अनुष्टुप्तेनोवाचोऽनूपादनुष्टुप्तेनूपादज्जपान्नेत्याधूर्ध्वसैव सन्वीरब्रह्मकृतिंजपा
पइतिदिपदांचत्रिष्टुभंचव्यतिषजतिदिपाद्वैपुरुषोवीर्यंत्रिष्टुपुरुषमेवतदीर्घेणव्य
तिषजतिवीर्येप्रतिष्ठापयतितस्मात्पुरुषोवीर्येप्रतिष्ठितः सर्वेषांपशूनांवीर्यवत्तमो
यदुदिपदांचविंशत्यक्षरात्रिष्टुपूचतेदेअनुष्टुप्तेनोवाचोऽनूपादनुष्टुप्तेनूपादज्ज

श्रीः

२

रूपानैत्येषब्रह्माप्रतेमहेविदयेरांसिपंहराइतिदिपदाश्चजगतीश्वव्यतिषजतिदि
पाद्वैपुरुषोजागताः पशवः पुरुषमेवतस्युत्तिव्यतिषजतिपशुप्रतिष्ठापयति
तस्मात्पुरुषः पशुप्रतिष्ठितोत्तिचैनानधिचतिष्ठतिवशेचास्ययदुदिपदांच
षोडशाक्षराजगतीचतेदेअनुष्टुप्तेनोवाचोऽनूपादनुष्टुप्तेनूपादज्जपान्नेतित्रि
कट्टिकेषुमहिषोयवाशिरं ॥ प्रौषसैपुरोरथमित्यातिष्ठंदसः शंसतिष्ठंदसांवे
य्योरसोत्यक्षरत्सोतिष्ठंदसमस्यत्यक्षरत्तदतिष्ठंदसोतिष्ठंदस्त्वंसर्वेभ्योवाए
षष्ठंदोस्यः सन्निर्मितोयत्षोडशाक्षरत्तदतिष्ठंदसः शंसतिसर्वेभ्यएवैनंतद्वंदो
स्यः सन्निर्मितोयत्षोडशाक्षरत्तदतिष्ठंदसः शंसतिसर्वेभ्यएवैनंतद्वंदो
॥ ३॥ महानाम्नीनामुपसर्गानुपसृजत्ययं वैलोकः प्रथमामहानाम्भ्यंतरिक्षलो

॥ पं० ४१ ॥ कोद्वितीयासौहोक्स्तृतीयासर्वेभ्योवाएषलोकेश्वरः सन्निर्मितोयसोक्कशीत
 ॥ ३ ॥ घनमहानाग्नीनामुपसर्गानुपसृजतिसर्वेभ्यएवैतल्लोकेश्वरः सन्निर्मिमीतेसर्वे न
 भ्योलोकेश्वरः सन्निर्मितेनषोक्कशिनाराधोतियएवंवेदप्रवस्त्रिभूमिषमर्चतप्रा
 र्चत ॥ योव्यतीं रफाणयदितिप्रज्ञाताअनुष्टुभः शंसतितद्यथैहचेहचापयेनच
 रित्वापंथानंपर्यवेयात्तादृक्तद्यत्प्रज्ञाताअनुष्टुभः शंसतिसयोव्याप्तोगतश्री
 रिवमन्येताविहृतंषोक्कशिनंशंसयेनेहंसोक्ककुहवपद्याइत्यथयः पाप्मा
 नमपजिघांसुः स्याद्विहृतंषोक्कशिनंशंसयेह्यतिषक्तइववैपुरुषः पाप्माना श्रीः ॥
 व्यतिषक्तमेवास्मैतत्पाप्मानंशमलमपहंस्यपपाप्मानंहतेयएवंवेदोद्यद्भू ॥ ३ ॥
 स्यविष्टुषमित्कत्तमयापरिदधातिस्वर्गेवैल्लोकोध्वंस्वर्गमेवतल्लो

कंयजमानंगमयत्यपाः पूर्वेषांहरिवः सूतानामितियजतिसर्वेभ्योवाएषसवने
 श्वरः सन्निर्मितोयसोक्कशीतद्यदपाः पूर्वेषांहरिवः सूतानामितियजतिपीतवद्वैश्रा ति
 तः सवनंप्रातः सवनादेवैनंतत्सन्निर्मिमीतेथाइदंसवनंकेवलंतइतिमाध्यंदिनं
 वैसवनंकेवलंमाध्यंदिनादेवैनंतत्सवनात्सन्निर्मिमीतेममद्विसोमंमधुमंतमिंद्रे
 तिमद्वैतृतीयसवनंतृतीयसवनादेवैनंतत्सन्निर्मिमीतेसत्रावृषंजठरआ
 वृषस्वेतिवृषपद्वैषोक्कशिनोत्पंसर्वेभ्योवाएषसवनेश्वरः सन्निर्मितोयसोक्क
 शीतद्यदपाः पूर्वेषांहरिवः सूतानामितियजतिसर्वेभ्यएवैनंतत्सवनेश्वरः सन्नि
 र्मिमीतेसर्वेभ्यः सवनेश्वरः सन्निर्मितेनषोक्कशिनाराधोतियएवंवेदमाहाना
 ग्नीनांपंचाक्षरानुपसर्गानुपसृजत्येकादशाक्षरेषुपादेषुसर्वेभ्योवाएषल्लोकेश्वरः

॥ ४ ॥ १५०४१ सन्निर्मितोयत्कोकशीतघनमहानाम्भोनांपंचाक्षरानुपेज्जेजत्येकादशाक्षरेषुपादेषु सर्गानुप
 सर्वस्यऽएवैनंतच्छंदोऽस्यः सन्निर्मितोयत्कोकशीतघनमहानाम्भोनांपंचाक्षरानुपेज्जेजत्येकादशाक्षरेषुपादेषु सर्गानुप
 तियएवंवेद ॥ ४ ॥ अहर्वैदेवाजश्रयंतरात्रीमस्तरास्तेसमावद्वार्याएवासन्नव्यावर्तत
 सोऽत्रवीदिंद्रः कश्चाहंचेमानितोस्तराज्जानीमन्वेवेष्यावद्वारितिसंदेवेऽनुप्रत्यविंदद
 विभयूरात्रेस्तमसोमृत्योस्तस्माद्वाप्येतर्हि नक्तंयावन्मान्त्रमिवैवापक्रम्यविसेति
 तमइवहिरात्रिर्मृत्युरिव ॥ तंवैच्छंदांस्येवान्ववायंस्तंयच्छंदांस्येवान्ववायंस्तस्मा
 दिंद्रश्चैवच्छंदांसिचरात्रींवहंति नृविच्छस्यतेनपुरोऽद्भुः धाय्यानान्यादेवतंद्रश्च श्रीः
 त्येवच्छंदांसिचरात्रींवहंति तान्वैपर्यायेरेवपर्यायमनुदंतयत्यर्थायैः पर्यायमनु ॥ ४ ॥
 दंततत्यर्थायाणांपर्यायत्वंतान्वैप्रथमेनैवपर्यायेणपूर्वरात्रादनुदंतमध्यमेन

मध्यरात्रादुत्तमेनापररात्रादपिशर्वर्याअनुस्मसीत्यब्रुवन्नपिशर्वराणिरखलुवार
 तानिच्छंदांसीतिहस्माहेतानिहींद्रात्रेस्तमसोमृत्योर्विध्यतमत्यपारयंस्तदपिश
 र्वराणामपिशर्वरत्वं ॥ ५ ॥ पांतमावोअंधसइत्यंधस्वत्यानुष्टुभारात्रींप्रतिपद्यतआ
 नुष्टुभौवैरात्रिरेतद्रात्रिरूपमंधस्वत्यः पीतवत्योमद्वत्यस्त्रिष्टुभौयाज्याभवंत्यभि
 रूपायद्यज्ञेभिर्पंतत्समृद्धप्रथमेनपर्यायेणस्तुवतेप्रथमान्योवपदानिपुनरा
 ददतेयदेवैषामश्वागावआसंस्तदेवैषांतेनाददतेमध्यमेनपर्यायेणस्तुवतेम
 ध्यमान्येवपदानिपुनराददतेयदेवैषामनोरथाभासंस्तदेवैषांतेनाददतउत्तमे
 नपर्यायेणस्तुवतउत्तमान्येवपदानिपुनराददतेयदेवैषांवासोहिरण्यंमणि
 रध्यात्ममासीत्तदेवैषांतेनाददतआद्विषतोवस्तुदत्तेनिरेनमेत्यः सर्वेस्योलोके

पं. ४ भ्योनुदतेय एवं वेद पवमानवदहरित्याहुर्नरात्रिः पवमानवती कथमुपेपवमान
 वतीभवतः केन ते समावद्भजौ भवत इति यदेवं दाय मद्नेस्तुतमिदं वसोस्तुतमं य
 इदं ह्यन्योजसास्तुतमिति स्तुवंति च शंसंति च तेनरात्रिः पवमानवती तेनोभेपव
 भवतः मानवतीभवतस्तेन ते समावद्भजौ पंचदशस्तोत्रमहरित्याहुर्नरात्रिः पंचदशस्तोत्रा
 कथमुपेपंचदशस्तोत्रेभवतः केन ते समावद्भजौ भवत इति द्वादशस्तोत्राप्यपिशर्व
 राणिति स्तुतिर्देवताभिः संधिनारायं तरेण स्तुवते तेनरात्रिः पंचदशस्तोत्रहि नो
 भेपंचदशस्तोत्रेभवतस्तेन ते समावद्भजौ भवतः परिमितं स्तुवंत्यपरिमितम
 नुशंसति परिमितं वै क्षुतमपरिमितं सव्यमपरिमितं स्यावसुध्या इत्यतिशंसति ५
 स्तोत्रमतिवै प्रजात्मानमतिपशवस्तद्यस्तोत्रमतिशंसति यदेवास्यात्मात्मानं

तदेवास्यैतेनावसुंधेवसुंधे ॥ ६ ॥ इति प्रथमोऽध्यायः ॥ प्रजापतिर्वै सोमायुराज्ञे इहि
 तरं प्रायच्छत्सुयांसा वित्रीतस्यैव सर्वदेवा वरा आगच्छस्तस्या एतत्सहस्रं बहवुमना
 करोद्यदेतदास्विनमित्याचक्षते नारिषां न ह वै वतद्यदवाक्सहस्रं तस्मात्तत्सहस्रं वै
 वशं सेद्वयोवा प्राश्य घृतं शंसेद्यथा ह्वा इदमनोवारयोवाक्तो वर्तत एवं ह वै वाक्तो वर्त
 तेराकु निरिवोत्यतिथ्यन्नाद्व्याततस्मिन्देवानसमजानतममेदमस्तु ममेदमस्ति
 तिते सजानाना अश्रुन्ना वेजिमस्यायामहै स योन उज्जोष्यति तस्येदं भविष्यतीति
 तेनेरेवाधिगृहपतेरादित्यं काष्ठा मकुर्वत तस्मादाग्नेयी प्रतिपद्भवत्याश्विनस्याग्नि
 होता गृहपीतः सराजेति तद्वै कृमादुरग्निं मन्ये पितरमग्निमापि सित्ये तया प्रतिपद्ये
 तदिविशुक्रं यजतं सूर्यस्येति प्रथमयेव क्रुचाकाष्ठा मामोतीति तत्तन्नादित्यं यएन

पं० ४१ तत्र ब्रूयादग्निमग्निमिति वै प्रत्यपाद्यग्निमापात्स्यतीति शत्रवत्तथा स्यात्तस्मादग्निर्होता
 ॥ ६ ॥ गृहपतिः सराजेत्येतयैव प्रतिपद्येत गृहपतिवती प्रजातिमतीशांता सर्वायुः सर्वायुत्वा
 य सर्वमायुरेति य एवं वेद ॥ ७ ॥ तासां वै देवतानां माजिंघावन्तीनामसि सृष्टानां मग्निमु
 खं प्रथमः प्रत्यपद्यत तमश्विना वन्वा गच्छतां तमब्रूतामपोदित्वा वां वा इदं जेष्याव
 इति स तथेत्यब्रवीत्तस्य वै ममेहाप्यस्त्विति तथेति तस्मा अप्यत्राकु रूतां तस्मादप्यत्राकु
 माश्विने शस्यते ता उषसं वन्वा गच्छतां तमब्रूतामपोदित्वा वां वा इदं जेष्याव इति सा
 तथेत्यब्रवीत्तस्य वै ममेहाप्यस्त्विति तथेति तस्या अप्यत्राकु रूतां तस्मादुषस्य मा
 श्विने शस्यते ता विंदमन्वा गच्छतां तमब्रूतामावां वा इदं मधुवज्जेष्वाव इति न हतं द
 धुषतुरपोदिहति वक्तुं स तथेत्यब्रवीत्तस्य वै ममेहाप्यस्त्विति तथेति तस्मा अप्यत्राकु

॥ श्रीः ॥
 ॥ ६ ॥

रूतां तस्मादैंद्रमाश्विने शस्यते तदश्विना उदजयतामश्विना वाश्ववातां यदश्विना उ
 जयतामश्विना वाश्ववातां तस्मादेतदाश्विनमित्याचक्षते श्वते यद्यत्कामयते य एवं
 वेद तदादुर्यच्छस्यत आग्नेयं शस्यत उषस्यं शस्यत ऐंद्रमथ कस्मादेतदाश्विनमित्या
 चक्षत इत्यश्विनो हितु उदजयतामश्विना वाश्ववातां यदश्विना उदजयतामश्विना
 वाश्ववातां तस्मादेतदाश्विनमित्याचक्षते श्वते यद्यत्कामयते य एवं वेद ॥ ८ ॥ अश्व
 तरीरथेनाग्निराजिमधावत्तासां प्राजमानो यो निमकुल यत्तस्मात्तान विजायंते गो
 भिररुणैरुषा आजिमधावत्तस्मादुषस्यागताया मरुणो मि वै वृषसात्युषसो रूपा मश्व
 रथेनैंद्रआजिमधावत्तस्मात्स उच्चैर्घोष उषदिमान् सत्रस्य रूपा मेंद्रो हि स गदं स रथेना
 श्विना उदजयतामश्विना वाश्ववातां यदश्विना उदजयतामश्विना वाश्ववातां

स्वात्सल्यतजवोडुग्धदेहः सर्वेषामेतर्हिवाहनानामनाशिछोरेतसस्त्वस्यवीर्येनाहरतां
 तस्मात्सद्विरेतावाजीतदाहुः सप्तसौर्याणि छंदोसि शंसं च ये वाग्नेयं यथोषस्यं यथा
 श्विनं सप्तवैदेवलोकाः सर्वेषु देवलोकेषु राधोतीति तत्तन्नादृत्य त्राप्येव शंसं च यो
 वा इमे त्रिवृतो लोका एषामेव लोकानामभिजित्यैतदाहुः रुडृत्य जातवेदसमिति
 सौर्याणि प्रतिपद्येतेति तत्तन्नादृत्य यथैव गत्वा काष्ठा मपराधुयात्तादृक्त्सूर्यो नो
 दिवस्पालित्येतेनैव प्रतिपद्येते यथैव गत्वा काष्ठा मभिपद्येतांते दृक्त्सूर्यो नो
 दसमिति द्वितीयं शंसति चित्रं देवानामुदगादनीकमिति त्रैष्टुभमसौ वावचित्रं दे
 वानामुदेति तस्मादेतच्छंसति नमो मित्रस्य वरुणस्य चक्षस इति जागृतं तद्वाग्नीः
 पदमाशिषमेवैतेनाग्नास्त आत्मने च यजमानाय च ॥ ९ ॥ तदाहुः सूर्यो नातिश

॥ श्रीः ॥

॥ ७ ॥

* यदुबार्हतः प्रगाथस्तेन बृहतीनातिशंसत्यसित्वा शूरनो नुमदतिराथं तरो योनिं शंसति *

स्यो बृहतीनातिशस्यायत्सूर्यमतिशंसं द्रुह्ववर्चसमतिपद्येते यद्बृहतीमतिशंसं त्वा
 णानतिपद्येते तींद्रक्तुं न आसरेत्येद्रं प्रगाथं शंसति शिक्षाणो अस्मिन्सुरद्वृतयाम
 नितीवाज्यातिरशीमहात्यसौ वावज्यातिस्तेने सूर्येनातिशंसति राथं तरेण वै संधि
 नाश्विनायस्तुवते तद्यथाथं तरो योनिं शंसति रथं तरेणैव स योनिताये शानमस्य
 जगतः स्वर्दशमित्यसौ वावस्वर्दक्षेन सूर्येनातिशंसति यदुबार्हतः प्रगाथस्तेन बृ
 हतीनातिशंसति बहवः सूरचक्षस इति मैत्रावरुणं प्रगाथं शंसत्यहवै मित्रो रात्रि
 र्वरुण उषे वा एषो होरात्रे आरसते योतिरात्रमुपैति तद्यन्मैत्रावरुणं प्रगाथं शंस
 त्यहोरात्रे योरेवैनं तद्वतिष्ठापयति सूरचक्षस इति तेन सूर्येनातिशंसति य
 दुबार्हतः प्रगाथस्तेन बृहतीनातिशंसति महीद्योः पृथिवी च नस्ते हि द्यावा पृथि

पं० ४२ वाविश्वशंभवेतिद्यावापृथिवीशंसतिद्यावापृथिवीवेतिष्ठेइयमेवेहप्रतिष्ठासावमु
 चेतद्यद्यावापृथिवीयेहनिशंसतिप्रतिष्ठेयोरैवेनंतत्यतिष्ठापयतिदेवोदेवीधर्मणा
 सूर्यः शक्तिरिति तेन सूर्येनातिशंसतियदुगायत्रीचजगतीचतेदेवहृत्योतेन बृह
 ल्योनातिशंसतिविश्वस्य देवीमृचयस्य जन्मनोनयारोषातिनग्रभदिति द्विपदांशो
 सतिचितैधमुक्थमितिहस्मवाएतदाचक्षतेयदेतदाश्विनानिर्कृतिहस्मपाशिन्नुपा
 स्तेयदेवहोतापरिधास्यत्यथपाशान्प्रतिमोक्ष्यामीतिततोवाएतांबृहस्पतिर्द्विपदाम
 पश्यन्नयारोषातिनग्रभदितितयानिर्कृत्याः पाशिन्या अधराचः पाशानपास्यन्तद्य
 देतांद्विपदां होतानां सति निर्कृत्या एव तसां शिन्या अधराचः पाशानपास्यतिसस्ये
 बहोतो न्युच्यते सर्वायुः सर्वायुत्वाय सर्वमायुरेति य एवं वेद मृचयस्य जन्मन इत्य

सौवावमर्चयतीवतेन सूर्येनातिशंसतियदुद्विपदापुरुष छंदसं सा सर्वाणि छंदंदांस्याया
 सातेन बृहतीनातिशंसति ॥ १० ॥ ब्राह्मणस्पत्ययापरिदधाति ब्रह्मवे बृहस्पतिर्ब्रह्मण्येवे
 नंतदंततः प्रतिष्ठापयत्येवापित्रे विश्वदेवाय बृहस्पतये तया परिदध्यात्स जाकामः पशू
 कामो बृहस्पतेः स प्रजावीरवंत इति प्रजया वै स प्रजावीरवान्वयं स्याम पतयोरपीणाभि
 ति प्रजावान्पशुमान्प्रियमान्प्रवान्प्रवतियत्रैवो विद्वानेतया परिदधाति बृहस्पतेः अति
 यदयो अर्हादित्येतया परिदध्यात्सि जस्मामो ब्रह्मवर्चसं कामोतीववान्यान्ब्रह्मवर्चसं
 हतिदमर्दतिदमर्दिवै ब्रह्मवर्चसं विसातीति वावै ब्रह्मवर्चसं सातियद्वा दयच्छवस
 क्रतुजानेति दीदाये वै ब्रह्मवर्चसं तदस्माकूडविणधेहि चित्रमिति चित्रमिव वै ब्रह्म
 वर्चसं ब्रह्मवर्चसो ब्रह्मयज्ञोऽसि सवतियत्रैवं विद्वानेतया परिदधाति तस्मादेवो विद्वानि

पं० ४२ तथैवपरिदध्याद्वाहणस्यात्यातेनसर्वनातिशंसति यदुत्रिष्टुसंविः शंसति सासवाणिष्ठं दं
 ९ स्यस्वासातेनवृहतीनातिशंसति गायत्र्या च त्रिष्टुता च वषट्कुर्याद्वाहणै गायत्रि वीर्यं त्रि
 २१ ब्रह्मवर्षं वृषस्वर्णैवतदीर्यसंदधाति ब्रह्मवर्षं सी वीर्यं वा न्भवति यत्रैव विद्वान्गायत्र्या च त्रि सी
 वृषान् वषट्करोत्यत्रिवनावायुनायुवंसदसोभापिबतमत्रिवनेति गायत्र्या च विराजा
 च वषट्कुर्याद्वाहणै गायत्र्या च विराज्ब्रह्मणैवतवन्नाद्यंसंदधाति ब्रह्मवर्षं सी ब्रह्मय
 शसीतिवति ब्रह्माद्यमन्नमसि यत्रैव विद्वान्गायत्र्या च विराजा च वषट्करोति तस्मादेव वि
 द्वान्गायत्र्या चैव विराजा च वषट्कुर्यात्प्रवामंधांसिमद्यान्यस्तु रूपापिबतमत्रिवनेत्ये ॥ श्रीः ॥
 वेताप्यो ॥ ११ ॥ चतुर्विंशमेतदहस्पत्यंत्यारं षणीयमेतेन वै संवत्सरमारभंत एतेन स्तो
 मांश्च षडंशं सितैतेन सर्वा देवता अनारभ्यं वै तच्छंदो नारद आसा देवता यदेतस्मिन्नहन्ति २

नारसंतेतदहस्पत्यंत्यारं षणीयत्वं चतुर्विंशस्तोमो भवति तत्र चतुर्विंशस्य चतुर्विंशत्वं
 तुर्विंशतिर्वा अर्धमासा अर्धमासश्च एव तत्संवत्सरमारभंत उक्थ्योक्तवति पञ्चवो वा उक्थ्य
 नि पञ्चहनामवरुध्येतस्य पंचदशस्तोत्राणि भवन्ति पंचदशश्चाणि संमासो मासश्च
 वतत्संवत्सरमारभंत तस्य षष्टिश्च त्रिणि च शतानि स्तोत्रियास्तोत्राणि संवत्सरस्या
 हान्यहः शच एव तत्संवत्सरमारभंतैग्निशेम एतदहस्यादित्यादुरग्निशेमो वै संवत्सरो न वा
 एतदन्यो ग्निशेमो दहं धार न विव्याचेति सयद्यग्निशेमस्या दश चत्वारिंशश्चायः पव
 मानास्यश्चतुर्विंशानांतराणि स्तोत्राणि तदुषष्टिश्चैव त्रिणि च शतानि स्तोत्रियास्तोत्राणि
 संवत्सरस्याहान्यहः शच एव तत्संवत्सरमारभंत उक्थ्य एव स्यात्पञ्चसमृद्धो यज्ञः पञ्चसमृ
 द्सं सर्वसर्वाणि चतुर्विंशानि स्तोत्राणि प्रत्यक्षादुपेतदहश्चतुर्विंशं तस्मादुक्थ्य एव स्यात् १२॥

२५०४

१०

बृहद्रथं तरे सामानो भवत एते वै यज्ञस्य नावो संपारिष्यो यद्बृहद्रथं तरे तास्यामेव त
 संवत्सरं तरेति पादौ बृहद्रथं तरे शिर एतद्दहः पादास्थे वत छिद्यं शिरोस्थायंति पक्षौ वै बृ
 हद्रथं तरे शिर एतद्दहः पक्षास्थे वत छिद्यं शिरोस्थायंति पक्षौ वै बृ
 समवसृजेयुर्यथैवाङ्गिना नौ बंधनात्तीरं तीरमुच्छंती प्लवेतैवमेव ते सत्रिणां स्तीरं
 तीरमुच्छंतः प्लवेरन्यउसे समवसृजेयुस्तद्यदिरथं तरमवसृजेयुर्बृहत्तैवोसि अनव
 सृष्टे अथ यद्विबृहदिवसृजेयुरथं तरेणैवोसि अनवसृष्टेयद्वैरथं तरंतद्वैरुपयद्दहत्त
 द्वैराजं यद्रथं तरंतद्वैरुपयद्दहत्तद्वै वतमेवमेतेउसे अनवसृष्टे सवतो ये वा एव
 विद्वांस एतद्दहत्तुपयंत्यास्त्वैतेहः शः संवत्सरमास्वार्धमासश आस्वामास
 श आस्वास्तो मांश्च छंदांसि चास्वा सर्वा देवतास्तप एव तप्यमानाः सोमपी

श्रीः
१०

थं सप्तयंतः संवत्सरमभिषुण्वंत आसते ये वा अतर्द्ध्वं संवत्सरमुपयंति गुप्तं वै ते सारमक्षिनिद
 धते संवैरुत्सारः शृणात्यथ य एनं परस्तात्कर्मक्षिरास्वावस्ताडुपैति सवैस्वस्ति संवत्सरस्य
 पारमश्रुते ॥ १३ ॥ यद्वै चतुर्विंशंतं नमहाव्रतं बृहद्विवेनात्र होतारितः सिंचति तद्दीमहाव्रती
 येनाङ्गा प्रजनयति संवत्सरे संवत्सरे वैरेतः सिक्तं जायते तस्मात्समानं बृहद्विवो निष्केवल्यं
 ह सवत्येषं वा एनं परस्तात्कर्मक्षिरास्वावस्ताडुपैति य एवं विद्वानेतद्दहत्तुपैति स्वस्ति संवत्स
 रस्य पारमश्रुते य एवं वेद यो वै संवत्सरस्यावारं च पारं च वेद सवैस्वस्ति संवत्सरस्य पा
 रमश्रुते तिरात्रो वा अस्य प्रायणीयो वारमुदयनीयः पारं स्वस्ति संवत्सरस्य पारमश्रु
 ते य एवं वेद यो वै संवत्सरस्यावरोधनं चोद्धो धनं च वेद सवैस्वस्ति संवत्सरस्य पारम
 श्रुते तिरात्रो वा अस्य प्रायणीयो वारो धनं मुदयनीय उद्धो धनं स्वस्ति संवत्सरस्य पार

य

पं०४२ मन्त्रतेय एवं वेदयो वै संवत्सरस्य प्राणोदानो वेदस्वस्ति संवत्सरस्य पारमन्त्रतेय इति रात्रौ सवे
 ११ वत्सज्ञा अस्य प्रायणीयः प्राण उदान उदयनीयस्वस्ति संवत्सरस्य पारमन्त्रतेय एवं वेदय एवं वेद
 १४ इति चतुर्थ पंचिकायां द्वितीयोऽध्यायः ॐ ज्योतिर्गोरायुरिति सोमेभिर्येत्ययं वै लोको
 २ ज्योतिरंतरिक्षं गौरसौ लोक आयुः स एवैष उतैस्त्वहे ज्योतिर्गोरायुरिति त्रीण्यहानि गो
 रायुर्ज्योतिरिति त्रीण्ययं वै लोको ज्योतिरसौ लोको ज्योतिस्ते एते ज्योतिषा मुसयतः स
 लोके ते ते नैते नोक्षयतो ज्योतिषा षकहेनयंति तद्यदेते नोक्षयतो ज्योतिषा षकहेनयंत्य
 नयोरेव तल्लोकयो रसयतः प्रतितिष्ठंतो यंत्यसिंश्च लोके मुषिंश्चोसयोः पर्यद्वा ए श्रीः
 तद्देवचक्रं यदग्निः पूवः षकहः सस्य यावत्सितोऽग्निः क्षौमेति प्रधीये च तारो मध्य ११
 उक्थ्यस्तन्नस्य गच्छति वैवर्त्तमानेन यत्र कामयते तत्स्वस्ति संवत्सरस्य पारमन्त्र

तेय एवं वेदयो वै तद्देदयत्रयमः षकहः सवैस्वस्ति संवत्सरस्य पारमन्त्रतेयस्तद्देदयद्वि
 तायो यस्तद्देदयत्तृतीयो यस्तद्देदयत्रतुर्थो यस्तद्देदयसंचमः १५ प्रथमं षकहमु
 हा पयंति षको निषवंति षड्वाक्रुतवक्रुतुश एव तत्संवत्सरमाभुवंत्युतुशः संवत्सरे प्र
 तितिष्ठंतो यंति द्वितायं षकहमुपयंति द्वादशाहानि सवंति द्वादशवै मासा मासश्च ए
 व तत्संवत्सरमाभुवंति मासश्चः संवत्सरे प्रतितिष्ठंतो यंति तृतीयं षकहमुपयंत्यष्टा
 दशाहानि सवंति तानि द्धेधानवान्यानि नवान्यानि नववै प्राणानवस्वर्गल्लोकाः प्रा
 णाश्चैव तत्स्वर्गल्लोकानाभुवंति प्राणेषु चैव तत्स्वर्गेषु च लोकेषु प्रतितिष्ठंतो यंति
 चतुर्थं षकहमुपयंति चतुर्विंशतिरहानि सवंति चतुर्विंशतिर्वा अर्धमासा अर्धमास
 श्च एव तत्संवत्सरमाभुवंति अर्धमासश्चः संवत्सरे प्रतितिष्ठंतो यंति पंचमं षकहमुपयं

पं०४३ तिचिंशदहानिसवन्तिचिंशदक्षरावैकिराट् विराकन्नाद्यैर्विराजमेवतन्मासिमास्यभिसं
 १२ पादयंतोयंत्यंन्नाद्यकामाः खलुवैसत्रमासततद्यद्विराजंमासिमास्यभिसंपादयंतोयंत्य
 न्नाद्यमेवतन्मासिमास्यवरुंधानायंत्यस्मैचलोकायामुभैचोसास्योः ॥ ६ ॥ गवामयने
 आदित्या नयंतिगावोवाआदित्यानामेवतदयनेनयंतिगावोवैसत्रमासतत्राफांभृंगाणिसिपा
 सत्यस्तासांदशमेमासिशाफाः शृंगाण्यजायंतताअब्रुवन्त्यस्मेकामायादीसामत्या
 पामतमुत्तिष्ठमेतितायाउदतिष्ठंस्ताएताः शृंगिण्योथयोः समापयिष्यामः संवत्सरमित्य
 सततासामश्रद्धयाशृंगाणिप्रावर्ततताएतास्तूपराउर्जंतुसुखंस्तस्मादुताः सर्वानृत श्रीः
 वै आह्वोत्तरमुत्तिष्ठंतूर्जंतुसुखंस्तसर्वस्यंगावः प्रेमाणंसर्वस्यचारुतांगताः सर्वस्य १२
 प्रेमाणंसर्वस्यचारुतांगलुतियएववेदादित्याश्वहवाअंगिरसश्चस्वर्गलोकेस्य

धेतवयंपूर्वेण्यमोवयमितितेहादित्याः पूर्वस्वर्गलोकंजग्मुः पश्चेवांगिरसः पश्यांवा
 वर्षेषुयथावाप्रायणीयोतिरात्रश्चतुर्विंशउक्थ्यः सर्वेक्षिप्लुवाः पकहाआस्यंत्यन्मा
 न्यहानितदादित्यानामयनंप्रायणीयोतिरात्रश्चतुर्विंशउक्थ्यः सर्वेष्ट्याः पकहाआ
 स्यंत्यन्यान्यहानितदंगिरसामयनंसायथास्क्रतिरंजसायन्येवमक्षिप्लुवः प
 ५ कः स्वर्गस्यलोकस्यायथामहापथः पर्याणएवंपृथ्व्यः पकहः स्वर्गस्यलोकस्यतद्य
 दुभास्यायंत्युभाभ्यावैयन्निरिष्यत्युभयोः कामयोरुपास्यैयश्चाक्षिप्लुवेषकहेयश्च
 पृथ्व्ये ॥ १७ ॥ एकविंशमेतदहस्ययतिविषुवंतंमध्येसंवत्सरस्यैतेनवैदेवाः एकविं
 शेनादित्यस्वर्गायल्लोकायोदयच्छन्तएषइतएकविंशस्तस्यदशानस्तादहानिदि
 वाकीत्यस्यसवन्तिदशपरस्तान्मध्यएषएकविंशउत्तयतोविराजिप्रतिष्ठितंउभय

पं० ४३

१३

ताहिवाएषविरुजितिप्रैछितस्तस्मादेषांतरेमांल्लोकान्यन्नव्यथतेतस्यवैदेवाआदित्यस्यस्व
र्गलोकादवपाताददक्षितयुस्तंत्रिभिः स्वर्गैर्लोकैरवस्तात्यत्युत्तभुवन्ततोमावैत्रयः स्व
र्गलोकास्तस्यपरान्चोतिपातादविसयुस्तंत्रिभिः स्वर्गैर्लोकैः परस्तात्यत्यस्तभुवन्ततोमा
वैत्रयः स्वर्गलोकास्तत्रयोवस्तात्सप्तदशासवंतित्रयः परस्तान्मध्यएषएकविंशोऽस
यतः स्वरसामसिधृतोऽसयतोहिवाएषस्वरसामसिधृतस्तस्मादेषांतरेमांल्लोकान्यन्न
व्यथतेतस्यवैदेवाआदित्यस्यस्वर्गलोकादवपातादविसयुस्तंपरमैः स्वर्गैर्लोकैरवस्ता
त्यत्युत्तभुवन्ततोमावैपरमाः स्वर्गलोकास्तस्यपरान्चोतिपातादविसयुस्तंपरमैः स्वर्गै
र्लोकैः परस्तात्यत्यस्तभुवन्ततोमावैपरमाः स्वर्गलोकास्तत्रयोवस्तात्सप्तदशासवंति
त्रयः परस्तात्तेदौद्वौसंपद्यत्रयश्चतुस्त्रिंशासवंतिचतुस्त्रिंशोवैस्तोमानामुत्तमस्तेषुवा

श्रीः

१३

एषएतदध्याहितस्तपतितेपुर्वाहिएषएतदध्याहितस्तपतिसवाएषउत्तरोस्मात्सर्वस्माद्
ताड्विष्यतः सर्वमेवेदमतिरोचंतयदिदंकिंचोत्तरोसवतियस्मादुत्तरोबुधूषतितस्मा
दुत्तरोसवतियएवंवेद॥१८॥ स्वरसाम्भउपयंतीमेवैलोकाः स्वरसामानुडमानैलोका
त्स्वरसामसिरस्पृष्वस्तत्स्वरसाम्नास्वरसामत्वंतद्यत्स्वरसाम्भउपयंत्येषेवैनंतलो
केषामिजांतितेषांवैदेवाः सप्तदशानांप्रवृत्त्यादविसयुः समाद्वैवैस्तोमाअविरुद्ध
इवमेहनप्रविष्टुयेरान्तितान्तसर्वैः स्तोमैरवस्तात्यार्षन्तसर्वैः पृष्ठैः परस्तात्तद्यदभि
जित्सर्वैस्तोमावस्ताड्वतिविश्वजित्सर्वपृष्ठैः परस्तात्तत्सप्तदशानुसयतः पुष्टि
तिधृत्याअप्रवृत्त्यायनस्यवैदेवाआदित्यस्यस्वर्गलोकादवपातादविसयुस्तंप
चभीरश्मिभिरुदवयन्॥ रश्मयोवैदिवाकीर्त्यानिमहादिवाकीर्त्यपृष्ठसवतिविक

पं० ४३ रं ब्रह्मसामं भासमभिष्टोमसामो भेदं हृदयं तरे पवमान यो सैव तस्मिन् ददित्यं पंचसीरश्मि
 १४ स्तिरुदयं ति धृत्या अनवपातादियोनः आदित्ये प्रातरनुवाकमनुब्रूयात्सर्वे तेषु वै न दह
 दिवा कीर्त्यं सवति सौर्यं पशुमन्यं गन्धर्वं सवनीयस्योपालं ध्यमालं सरन्त्सूर्यं देवत्यं त्येत
 दहरेकविंशतिं सामिधेनीरनुब्रूयात्सत्यसाध्ये तदहरेकविंशमेकपंचाशतं द्विपंचाशतं
 वांशस्त्वामध्ये निविदेदधातितावती रुत्तराः शंसति तातयुर्वै पुरुषः शतवीर्यः शतेंद्रि
 यं आयुष्ये वै नंतदीर्यं इंद्रिये दधाति ॥ १९ ॥ दूरो हणं रोहति स्वर्गो वै लोको दूरो हणं स्वर्गमे
 वतल्लोकं रोहति य एवं वेद य देव दूरो हणां ३ म ॥ असौ वै दूरो हो यो सौ तपति कश्चिद्वा श्रीः
 अत्र गच्छति स य दूरो हणं रोहत्येतमेव तद्दोहति हंसवत्यारोहति हंसः शुचिषदित्ये १४
 षवै हंसः शुचिषदस्मरंतरिक्षसदित्येषवैव स्मरंतरिक्षसदोतावेदिषदित्येष

वै होतावेदिषदतिथिर्दूरोणसदित्येषवा अतिथिर्दूरोणसन्नुषदित्येषवै नृपदरसदित्येषवै
 वरसदरं वा एतत्समनां यस्मिन्नेष आसन्नस्तपत्युत सदित्येषवै सत्यसदोमसदित्येषवै
 व्यामसदोमवा एतत्समनां यस्मिन्नेष आसन्नस्तपत्युतादित्येषवा अजा अज्ञो वा एष
 प्रातरुदेत्येषः सायं प्रदिशति गोजादित्येषवै गोजाकृतजादित्येषवै सत्यजा अद्रिजा इ
 त्येषवा अद्रिजाकृतमित्येषवै सत्यमेष एतानि सर्वे ण्येषा हवा अस्य हृदस्सु प्रत्यक्षमा
 ता दिव नृपंतस्माद्यत्र कच दूरोहः ॥ दूरो हणं ॥ इंसवत्येव रोहेता ह्ये स्वर्गकामस्य रोहेता ह्ये
 हवा एतं पूर्वा ध्वाने मे द्युचादोगायत्री सृपणो मृत्वा सोममाहरत्तद्यथाक्षेत्रज्ञमध्वनः पु
 रएतारं कुर्वीत तादृक्तद्य देवता ह्ये यं वैता ह्ये यो यं पवत एष स्वर्गस्य लोकस्यास्ति वै ह्ना
 त्यसु पुवाजिनं देवज्जतमित्येषवै वाजा देवज्जतः सहावानंत रुतारं रथानां मित्येषवै सहावां

पं०४

१६

पुवानितिहविषुवतोत्तवंतिश्रेष्ठतामश्नुतइतितत्तन्नादित्यंसंवत्सरएवशांसेद्वेतोवाए
तत्संवत्सरं दधतोयंतिया निवैपुरा संवत्सराद्रेतांसि जायंते यानि पंचमास्यानियानिष
षमास्यानिस्त्राव्यंतिवैतानिनवैतैर्कृतंतेथयान्येवदशमास्यानिजायंतेयानिसंव
त्सरिकाणितैर्कृतंतेतस्मात्संवत्सरएवैतदहः शांसेत्संवत्सरोत्येतदहराभोतिसंव
त्सरंत्येतदहराभुवंत्येषहवैसंवत्सरेणपाश्चानमपहतएवविषुवतांगेस्थोहैवमासे
पाश्चानमहपतेत्शीर्षोविषुवतापसंवत्सरेणपाश्चानहतेपविषुवतायएवंवेद्वैश्व
कर्मणामृषसंसवनीयस्योपालंत्यमालसैरन्दिपुमुसयतएतंमहाव्रतीयेहनाशोवै
वृत्रंहत्वाविश्वकर्माभवत्प्रजापतिः प्रजाः सृष्ट्वाविश्वकर्माभवत्संवत्सरोविश्वकर्मे
इमेवतदात्मानंप्रजापतिसंवत्सरंविश्वकर्माणामभुवंतीइएवतदात्मनिप्रजापतो

श्रीः

१६

संवत्सरोविश्वकर्मेष्टततः प्रतितिष्ठतिप्रतितिष्ठतिथयएवंवेदयएवंवेद ॥२२॥ इतिच
तुर्यपांचिकायांतृतीयोऽध्यायः ॥ प्रजापतिरकामयतप्रजायेयक्ष्यान्त्स्यामिति सत
पोतप्यतसतपस्तत्वेमंद्वादशाहमपश्यदात्मानं एवांगेषुचप्राणेषुचतमात्मन
एवांगेस्यश्चप्राणेषुस्यश्चद्वादशाधानिरमीभिरेतमाहरत्तेनायजतततोवैसोसा
वदात्मनाप्रप्रजयापशुभिरजायतभवत्यात्मनाप्रप्रजयापशुभिर्जायतेथए
वंवेदसोकामयतकथंनुगायत्यासर्वतोद्वादशाहंपरिस्सृत्यसर्वाभृद्धिमृध्ना
मितितंवैतेजसेवपुरस्तात्पर्यसवच्छंदोक्षिर्मध्यतोक्षरैरुपरिष्ठाद्गायत्यास
र्वतोद्वादशाहंपरिस्सृत्यसर्वाभृद्धिमाभ्नीत्सर्वाभृद्धिमृध्नातियएवंवेदयो

पं०४

१७

शरीरं भूता-

वैगायत्रीपक्षिणीचक्षुभतीज्योतिभतीभास्वतीवेदगायत्र्यापक्षिण्याचक्षुभत्या
ज्योतिभत्यासास्वत्यास्वर्गलोकमेत्येषावैगायत्रीपक्षिणीचक्षुभतीज्योतिभती
भास्वतीयद्वादशाहस्तस्ययावसितोमिरात्रौतौपक्षौयावंतराग्निशेमेतेचक्षुषीये
शैमध्यउक्थ्याः सजात्मागायत्र्यापक्षिण्याचक्षुभत्याज्योतिभत्यासास्वत्यास्वर्ग
लोकमेतियएवंवेद ॥ २३ ॥ त्रयश्चवाएतेत्र्यहाद्वादशममहराद्वावतिरात्रौयद्वाद
शाहोद्वादशाहानिदीक्षितोभवतियज्ञियएवतैसंवतिद्वादशरात्रीरुपसदउपैति श्रीः
शरीरमेवताभिर्धूनुतेद्वादशाहंप्रसूतोभूत्वाशुद्धः पूतोदेवताअयेतियएवंवेदप २७
द्विंशद्वादशाहः षड्विंशद्वादशरावैवृहतीवृहत्यावारतदयनंयद्वादशा

होवृहत्यावैदेवाद्वादशालोकानाश्रवततेवैदशक्षिरेवाक्षरैरिमंलोकमाश्रवतद्वादशभिरंत
रिसंदशभिर्दिवंचतुर्भिश्चतस्रोदिशोद्वादश्यामेवास्मिंलुकेप्रत्यतिष्ठं प्रतितिष्ठतियए
वंवेदतदादुर्यदन्यानिष्ठंदांसिवश्रयांसिभूयोक्षरतराण्यथकस्मादेतांवृहतीत्याचक्षु
तइत्येतयादिदेवाद्वादशालोकानाश्रवततेवैदशक्षिरेवाक्षरैरिमंलोकमाश्रवतद्वादशभिरंत
रिसंदशभिर्दिवंचतुर्भिश्चतस्रोदिशोद्वादश्यामेवास्मिंलुकेप्रत्यतिष्ठंस्तस्मादेतांवृहती
त्याचक्षुतेऽन्तेयद्यत्कामयतेयएवंवेद ॥ २४ ॥ प्रजापतियज्ञोवाएषयद्वादशाहः प्रजा
पतिर्वाएतेनाग्रेयजतद्वादशाहेनसोब्रवीद्वृत्तंश्चमासांश्चयाजयतमाद्वादशाहेनेति
तं दीक्षयित्वा न षक्रमंगमायित्वा बुवन्देहि नोथत्वा याजयिष्यामइतितेस्यइषमूर्तं
प्रायच्छत्सेषोर्गृत्तुषुचमासेषुचनिहिताददतंवैततमयाजयंस्तस्माद्दद्याज्यः प्रति

पं०४०४ गृहं तो वै ते तमयाजयंस्तस्मात्प्रतिगृह्णतायाज्यामुत्तयेराभ्रवन्ति य एवं विद्वांसो यजं
 १८ ते च याजयंति च ते वा इमं क्रतुवश्च मासाश्च उरव इवामेन्यंतद्वा दशाहे प्रतिगृह्यते
 वन्प्रजापतियाजयनो द्वादशाहेनेति स तथेत्यब्रवीत्त वै दीक्षध्वमिति ते पूर्वपक्षाः
 वै दीक्षंतते पाभानमपाहृततस्मात्ते दिवे वा दिवे वत्पहतपाभानो परपासा अपरे
 दीक्षंतते नतरां पाभानमपाहृततस्मात्ते तम इव तम इव त्वनपहतपाभानस्तस्मादेव
 विद्वान्दीक्षमाणेषु पूर्वः पूर्व एव दिदीक्षिषेतापभोपोनं हते य एवं वेद स वा अयं प्रजाप
 तिः संवत्सरः क्रतु पुनर्प्रत्यतिष्ठते वा इमः क्रतुवश्च मासाश्च प्रजापतावेव संवत्सरे प्र
 त्यतिष्ठंस्त एतेन्योन्यस्मिन्प्रतिष्ठिता एव ह वा वस क्रुत्विजिप्रतिष्ठितियो द्वादशा
 हेन यजते तस्मादाहुर्न पापः पुरुषो याज्यो द्वादशाहेन नेदयं मयि प्रतितिष्ठति

मासेषु च

श्रीः
१८

ज्येष्ठयज्ञो वा एष द्वादशाहः सर्वे देवानां ज्येष्ठो य एतेनाग्रे यजत श्रेष्ठयज्ञो वा एष द्वाद
 दशाहः सर्वे देवानां श्रेष्ठो य एतेनाग्रे यजत ज्येष्ठः श्रेष्ठो यजेत कल्याणी ह स मासवति
 न पापः पुरुषो याज्यो द्वादशाहेन नेदयं मयि प्रतितिष्ठति तींद्राय वै देवा ज्येष्ठ्या य
 श्रेष्ठ्या यनातिष्ठंत सो ब्रवीद्गृहस्पतियाजयमा द्वादशाहेनेति तमयाजयन्ततो वै
 तस्मै देवा ज्येष्ठ्या य श्रेष्ठ्या यातिष्ठंततिष्ठंतस्मै स्वा ज्येष्ठ्या य श्रेष्ठ्या य समस्मिन्स्वा
 श्रेष्ठतायां जानते य एवं वेदोर्ध्वो वै प्रथमस्त्यहस्तिर्यङ् मध्यमोर्वाङ् तमः सयह
 र्ध्वः प्रथमस्त्यहस्तस्मादयमग्निरूर्ध्वं उदीप्यत ऊर्ध्वो त्येतस्य दिग्यतिर्यङ् मध्य
 मस्तस्मादयं वायुस्तिर्यङ् पवतीति रश्मीरापो वहन्ति रश्मीत्येतस्य दिग्यदवी

पं०४

१२

भां

उत्तमस्तस्मादसावर्वाङ्मृतपत्यर्वाङ्मृतवर्षत्यर्वाङ्मृतचिन्तितस्यदिक्सम्यं
चोवाइमेलोकाः सम्यंच एतेच्यहाः सम्यंचोस्माइमेलोकाः श्रियेदीद्यतिय एवंवे
द॥२५॥ दीक्षावैदेवेभ्योपाक्रामत्तां वासंतिकाभ्यां मासास्यामन्वयुंजततां वासं
तिकाभ्यां मासानोदाभुवंस्तां त्रैमास्यांतां वार्षिकाभ्यांतां शारदाभ्यांतां हेमंतिका
भ्यां मासाभ्यामन्वयुंजततां हेमंतिकाभ्यां मासाभ्यां नोदाभुवंस्तां शैशिराभ्यां
मासाभ्यामन्वयुंजततां शैशिराभ्यां मासाभ्यां नोदाभुवंतां मोतियमीश्रुतिनैर्नंदि
पंनामोतिय एवंवेदतस्माद्यं सत्रियादीक्षोपनमेदेतयोरेव शैशिरयोर्मोसयोरा
गतयोदृक्षेतसाक्षादेवतादीक्षायामागतायां दीक्षतेप्रत्यक्षादीक्षां परिगृह्णाति

श्रीः

१२

तस्मादेतयोरेव शैशिरयोर्मोसयोरागतयोरेवैवयाम्याः पञ्चवोयेचारण्या अणिमा
णमेव तत्परुषिमाणं नियंति दीक्षारूपमेव तदुपनिषुवंते सपुरस्तादीक्षायाः प्राजापत्यं
पशुमालुप्तं तस्य सप्तदशसामिधेनीरनुब्रूयात्सप्तदशोवै प्रजापतिः प्रजापतेरा
ह्येतस्य प्रियोजामदग्न्याभवंति तदा दुर्यदग्न्ये पुपशुपुयथ कृथा प्रियो सवत्यथ क
स्मादस्थिन्त सर्वेषां जामदग्न्य एवेति सर्वरूपा विजामदग्न्यः सर्वसमृद्धाः सर्वरूप एष
पशुपुः सर्वसमृद्धस्तद्यज्जामदग्न्याभवंति सर्वरूपताये सर्वसमृद्धे तस्य वायु
व्यः पशुपुरोकाश्चोभवंति तदा दुर्यदग्न्ये देवत्यः उत पञ्चार्त्तवत्ये कथं स्माद्वायव्यः प
ञ्चपुरोकाश्चः कियत इति प्रजापतिर्वै यज्ञो यज्ञस्यायातयामता या इति ब्रूयाद्यु

पं०४
२०
त

वायव्यस्तेन प्रजापतेर्नैति वायुत्वेव प्रजापतिस्तद्वक्तृमृषिणा पवमानः प्रजापतिरिति
सचमुचेत्स न्युष्याग्नीन्यजेरन्तर्त्सर्वे दीक्षेरन्तर्त्सर्वे सन्नुयुर्वसंतमभ्युदवस्यत्युर्वे
वसंत इवमेव तद्वर्जमस्युदवस्य ॥ २६ ॥ छंदोऽसि वा अन्यान्यस्यायतनमस्य ध्याय
नायत्री त्रिष्टुभश्च जगत्येवायतनमस्य ध्याय त्रिष्टुभं गायत्र्यै च जगत्येव जग
ती गायत्र्यै च त्रिष्टुभश्च ततो वा एतं प्रजापतिर्व्यूहं छंदोऽसं द्वादशाहमपश्यत्
माहरत्तेनायजते तेन स सर्वान्कांश्छंदोऽस्य गमयत्सर्वान्कामान्छतिय ए
वं वेदं छंदोऽसि ब्यूहं लुप्यात यामतायै छंदोऽस्येव ब्यूहं तित द्यथा दोषैर्वानकु
र्द्दिर्वान्यैरन्यैरश्रान्ततैरैरश्रान्ततैरैरुपविमो कंयां त्यैवमेवैतच्छंदोऽभिरन्यैरन्यै

वा
श्रीः
२०

अश्रान्ततैरैरश्रान्ततैरैरुपविमो कंस्वर्गलोकं यंतिय छंदोऽसि ब्यूहं तीमौ वै लोकोऽसहास्तौ
तौ व्यैतां नावर्षन् समतपत्ते पंचजनान समजान ततौ देवाः समनयं स्तो संयंता
वेतं देवविवाहं व्यवहेतारथं तरेणैवेयममूं जिन्वति बृहता सा विमानो धसेनैवेयम
मूं जिन्वति द्यैतेना सा विमानं धूमेनैवेयममूं जिन्वति वृष्ट्या सा विमां देवयजनमे
वेयममुष्या मदधा स रून सा वस्या मेतद्वा इयममुष्या देवयजनमदधा द्यदे
तत्र चंद्रमसि कृष्णमिव ॥ तस्मादापूर्यमाण पक्षे पुन्यजंत एतदेवापेक्षंत ऊषा
न सा वस्या तद्वा पितुरः कावयेयः उवाचोषः पोषो जनमेजय केतितस्माद्वा
प्येतहि गव्यमीमासूमानाः पृच्छंति संतितत्रोषा इति ॥ ऊषो हि पोषो सौ वै लो
क इमं लोकमभिपयो वतंतततो वेद्या वा पृथिवीऽअसवतां नद्या वांतरिक्षान्नात

पं०४

२३

रिस्ताइमिः॥२०॥ बृहच्चवाइदमथेरथंतरंचास्तोवाक्कवैतन्मनश्चास्तोवाग्नेवरथंतरं
मनोबृहत्तद्वत्तत्सर्वसृजानंरथंतरमत्यमन्यततद्वत्तंतरंमलमन्यसंमधत्तत
द्वैरूपमसृजततेद्वैधत्वारथंतरंचवैरूपंचबृहदत्यमन्येतांतद्वहदुर्भमधत्ततद्वै
राजमसृजततेद्वैधत्वाबृहच्चवैराजंचरथंतरंचवैरूपंचाल्यमन्येतांतद्वत्तंतरंग
संमधत्ततछाक्कुरमसृजततानित्रीणिधत्वारथंतरंचवैरूपंचराक्करंचबृहच्च
वैराजंचाल्यमन्यततद्वहदुर्भमधत्ततद्वैवतमसृजततानित्रीण्यन्यानित्रीण्य
ह न्यानिषट्पृष्ठान्यासंस्तानितर्हित्रीणिछंदांसिषट्पृष्ठानिनोदानुबन्त्सागा श्रीः
यत्रीगसंमधत्तसानुष्टुभमसृजतत्रिष्टुभसंमधत्तसापङ्क्तिमसृजतजगतीर्ग २३
र्भमधत्तसातिष्ठंदसमसृजततानित्रीण्यन्यानित्रीण्यान्यानित्रीण्या

षट्छंदास्यासंमधत्पृष्ठानितानितथाकलंल्यंतकल्पतेयज्ञोपितस्यैजनतायैकल्पते
यवैवमेतांछंदसांचपृष्ठानांचकुप्तिंविद्वान्दीक्षतेदीक्षते॥६॥२०॥ इतिचतुर्थपंचि
चिकायांचतुर्थोऽध्यायः॥ अग्निर्वैदेवताप्रथममहर्वहतित्रिवृत्स्तोमोरथंतरंसाम
गायत्रीछंदोयथादेवतमेनेनयथास्तोमंयथासामयथाछंदसंराध्नोतियऽएवंवे
दयद्वाएतिचप्रतिचतस्रथमस्याङ्गोरूपंयद्युक्तवद्यद्वयवद्यदाश्रमद्यत्तिववद्य
त्यथमेपदेदेवतानिरुच्यतेयदयंलोकोऽस्यदितोयद्वायंतरंयद्वायत्रंयत्करिष्यदे
वतानिवैप्रथमस्याङ्गोरूपाण्युपप्रयंतोअध्वरमितिप्रथमस्याङ्गऽआख्यंस्तवति
प्रतिप्रथमेह०पंचायवायाहिदरीतेतिप्रउगमेतिप्रथमेहनिप्रथ०पमात्वारथंयथा
तयऽइदंवसोस्तमंधऽइतिमरुत्वतायस्यप्रतिपदनुचरीरथवच्चपिववच्चप्रथमे

पं०४

२२

हनिप्रथम० पमिंद्रनेदीयेरदिहीतीइनिहवः प्रगाथः प्रथमेपदेदेवतानिरुच्यते प्रथ
मेहनिप्रथम० पंप्रेतुब्रह्मणस्पतिरितिजाह्नणस्पत्यः प्रेतिप्रथमेहनिप्रथमस्याङ्गोरु
त्तमग्निर्नेतात्वं सोमक्रतुभिः पिनंत्यपइतिधाव्याः प्रथमेषुपदेदेवतानिरुच्यंते उ
प्रथमेहनिप्रथमस्याङ्गोपंप्रवः इंद्रायवृहतइतिमरुत्वतीयः प्रगाथः प्रेतिप्रथमेह
निप्रथम० पमायात्विंदोवसवुपनइतिसूक्तमेतिप्रथमेहनिप्रथम० पमभित्वात्र
रनोनुमोभित्वापूर्वपातयइतिरथंतरं पृच्छंसवतिराथंतरं हनिप्रथमेहनिप्रथम०
पयद्वावानपुस्तमपुराणाकितिधाव्यावृत्रेहेंद्रोनामानान्यप्राइत्येतिप्रथमेह
निप्रथम० पंपिवास्तस्यरसिनइतिसामप्रगाथः पिववान्प्रथमेहनिप्रथमस्या०

श्रीः

२२

ङ्गोरुपंत्यमृषुवानिनंदेवजूतमितिताश्चंपुरस्तात्सूक्तस्यत्रांसतिस्वस्त्ययनंवैताश्चैः
स्विस्तितायैस्वस्त्ययनमेवतलुरुतेस्वस्तिसंवत्सरस्यपारमश्रुतेयः एवंवेद २२
आनः इंद्रोहरादानः आसादितिसूक्तमेतिप्रथमेहनिप्र० पंसंपातौसवतौनिषेव
त्यमरुत्वतीययोर्निविद्धानेवामदेवोवामदेवताः इमांल्लोकानापचयत्तान्संपा
तैः समपतद्यत्संपातैः समपतत्तसंपातानांसंपातत्वंतद्यत्संपातौप्रथमेहनिचं
सतिस्वर्गस्यलोकस्यसमष्ट्येसंपत्यैसंगत्यैतत्सवितुर्वृणीमहेद्यानोदेवसवि
तरितिर्वैश्वदेवस्यप्रतिपदनुचरोराथंतरं हनिप्रथमेहनिप्र० पंपुंजतेमनः उ
तपुंजतेधियइतिसावित्रंयुक्तवत्प्रथमेहनिप्र० पंप्रयावायज्ञैः पृथिवीः

ऋतावृधेतिद्यावापृथिवीवंप्रेतिप्रथमेहनिप्र० पमिहेहवोमनसाबंधुतारैनेइत्यार्भ
 बंधाएतिचप्रेतिचतस्रथमहस्याङ्गो रूपतद्यत्येति सर्वमसाविष्यत्येव्यनेवास्मा
 लोकाद्यजमानाऽइतितद्यदिहेह्वोमनसाबंधुतानरइत्यार्भेवंप्रथमेहनिशंस
 त्ययंवैलोकऽइहेहास्मिन्नेवैनांस्तल्लोकेरमयूतिदेवान्नुवेवृहद्वसः स्वस्त
 यऽइतिवैश्वदेवंप्रथमेपदेवतानिरुच्यंतेप्रथमेहनिप्र० पंमहोतवाऽएतेध्वा
 नमेयंतोषवंतियेसंवत्सरंवादादशाहंवासतेतद्यदेवान्नुवेवृहद्वसः स्वस्त
 यऽइतिवैश्वदेवंप्रथमेहनिशंसतिस्वस्तितायैस्वस्त्ययनमेवतत्कुरुतेस्वस्तिसं
 वत्सरस्यपारमश्रुतेयऽएवंवेदयेषांचैवंविद्वानेतद्धोतादेवान्नुवेवृहद्वसः

श्रीः

२३

प्रत्नससःप्रतवसोविरश्चिनइतिमारुतंप्रेतिप्रथमेहनिप्र० पं

स्वस्तयइतिवैश्वदेवंप्रथमेहनिशंसतिवैश्वानरायपृथुपाजसेविपइत्यार्भिमारु
 तस्यप्रतिपत्तयमेपदेदेवतानिरुच्यंतेप्रथमेहनिप्रथमस्या० पंजातवेदसेरुन
 वामसोममितिजातवेदस्यांपुरस्तात्सुक्तस्यशंसतिस्वस्त्ययनंवैजातवेदस्यास्व
 स्तितायैस्वस्त्ययनमेवतत्कुरुतेस्वस्तिसंवत्सरस्यपारमश्रुतेयऽएवंवेदप्रतव्य
 सीन्व्यसंधातिमग्नयऽइतिजातवेदस्यांप्रेतिप्रथमेहनिप्र० समानमाग्निमा
 रुतंसवतियच्चाग्निष्टोमेयद्वैयज्ञेसमानंक्रियतेतत्प्रजाअनुसमनंतितस्यात्स
 मानमाग्निमारुतंसवति ॥ ३० ॥ इंदोवैदेवताद्दीतीयमहर्वहतिपंचदशास्तो
 मोवृहत्सामत्रिष्टुछंदोयथादेवतमेनेनयथास्तोमंयथासामयथाछंदसंरा

धोतिमः एवं वेद यद्वै नेति न प्रेतिय स्थितं तद्वितीयस्याङ्गोरूपं यद्वर्ध्वं वयस्यतिव
 द्यदंतर्वं घृषण्वद्यहधन्वद्यन्मध्यमेपदे देवतानिरुच्यते यदंतरिक्षमस्युदितं य
 द्वाहंतं यत्रैषु संयत्तुर्वदेवतानिवै द्वितीयस्याङ्गोरूपाण्यग्निं दत्तं वृषीमह इति द्विती
 यस्याङ्गोऽज्यं सवति कुर्वद्वितीये हनि द्वितीयस्याङ्गोरूपं वायो ये ते सहस्त्रिण इ
 ति प्रउगं सतः सोमक्रुता वृधेति वृधन्वद्वितीये हनि द्वितीयस्याङ्गोरूपं विश्वान
 रस्य वसति मिन्द्रः इत्सोमपाः एक इति मरुत्वतीयस्य प्रतिपदनुचरो वृधन्वच्चांत
 र्वच्च द्वितीये हनि द्वितीयस्याङ्गोरूपं मिन्द्रनेदीयः एहिहीत्यच्युतः प्रगाथः उत्तिष्ठ
 ब्रह्मणस्पतः इति ब्राह्मणस्पत्यः ऊर्ध्ववान् द्वितीये हनि द्वितीयस्याङ्गोरूपं मग्नि

श्रीः
२४

नेतात्वं सोमक्रतुभिः पितृन्त्यप इति धाय्या अच्युता हृदिं दाय गायतेति मरुत्वतीयः
 प्रगाथो येन ज्योतिरजनयन् नृता वृधः इति वृधन्वान् द्वितीये हनि द्वितीयस्याङ्गोरूपं
 मिन्द्रसोमं सोमपते पिबे ममिति सूक्तं स जोषारुद्रैस्तृपदा वृषसेति वृषण्वद्विती
 ये हनि द्वितीयस्याङ्गोरूपं त्वामिन्द्रिह वामहे त्वं त्येहि चेरव इति वृहस्पतं सवति बार्ह
 ते हनि द्वितीये हनि द्वितीयस्याङ्गोरूपं यद्वा वानेति धाय्या अच्युतो मयं शरणवन्नग
 तिसाम प्रगाथो यत्रेदमद्ययदुच्यमासीदिति बार्हते हनि द्वितीये हनि द्वितीय
 स्याङ्गोरूपं त्यमृषुवातिनं देवजुतमिति तास्यो अच्युतः ॥ २१ ॥ यात ऊतिरव
 माया परमेति सूक्तं जहि वृष्यानि कृणुही पराचः इति वृषण्वद्वितीये हनि द्विती

नि

५०४

२५

यस्याङ्गोरूपविश्वोदेवस्यनेतुस्तत्सवितुर्वरेण्यमाविश्वदेवंसत्यतिभिर्वैश्वदे
वस्यप्रतिपदनुचरोबार्हतेहनिद्वितीयेहनिद्वितीयस्याङ्गोरूपमुडथ्यदेवःसवि
ताहिरण्ययेतिसावित्रमूर्ध्ववद्वितीयेहनिद्वितीयस्याङ्गोरूपंतेहिद्यावापृथिवी
विश्ववांभुवेतिद्यावापृथिवीयंस्तजन्मनीधिषणेऽअंतरीयतऽइत्यंतर्वद्वितीयेह
निद्वितीयस्याङ्गोरूपंतसंनयंस्तवृतंविभ्रनापसइत्यासर्वेनसन्हरीऽइंद्रवाहावृष
ण्वसूइतिवृषण्वद्वितीयेहनिद्वितीयस्याङ्गोरूपंयज्ञस्यवोरथ्यंविश्वपतिंविश्वामिति
वैश्वदेवंवृषाकेतुर्यजतोद्यामशायतेतिवृषण्वद्वितीयेहनिद्वितीयस्याङ्गोरूपंत
उशार्यातमंगिरसोवैस्वर्गायलोकायसत्रमासततेहस्मद्वितीयंद्वितीयमेवाह

ति

श्रीः

२५

रागत्यमुत्पंतितान्वाऽएतच्छार्यातोमानवोद्वितीयेहनिस्तुक्तमशंसयत्ततोवैतेप्रय
जमजानन्प्रस्वर्गंलोकंतद्यदेतस्तुक्तंद्वितीयेहनिशंसतियज्ञस्यप्रज्ञालैस्वर्गस्यलो
कस्यानुरव्यालैरक्षस्यवृक्षोऽअरुणस्यनूसहऽइत्याभिमारुतस्यप्रतिपद्वृषण्व
द्वितीयेहनिद्वितीयस्याङ्गोरूपंवृक्षैराश्यायस्तमरवायवेधसऽइतिमारुतंवृषण्व
द्वितीयेहनिद्वितीयस्याङ्गोरूपंजातवेदसेस्तनवामसोममितिजातवेदस्यान्मु
तायज्ञेनवर्धतजातवेदसमितिजातवेदस्यंवृधन्वद्वितीयेहनिद्वितीयस्याङ्गोरू
पमङ्गोरूपं ३२ ॥ इत्यंतरेयब्राह्मणेचतुर्थपंचिकायांपंचमोऽध्यायः ॥ ३३ ॥
शके १७१५ प्रमथानामसंबत्सरेवैशाखशुद्धिचाचिचक्रकरो०शिवरामेणलिखितं
इदं पुस्तकं जनार्दन पाध्याय हरडीकिरस्य पुस्तकं दत्तमिति श्रीः श्रीः

पंचम पंचिका

: Pañchama Pañchika		: Title
:	:	: Author
:	:	: Editor
:	:	: Saka 1729 (?) : Year, Vols.
:	:	: Publisher
431	:	: Remarks

अथपंचमपंचिकाप्रारंभोयं॥श्री

पं. पं. ९

॥९॥

श्रीगणेशायनमः॥ हरिः ॐ नमः॥ विश्वे वैदेवा देवतास्तृतीयमहर्ब
हंतिसप्तदशस्तोमो वै रूपं सामजगतीच्छंदो यथा देवतमेनेयथा न
स्तोमं यथा सामं यथा छंदं संराध्नोति यः एव वेदय द्वे समा
नोद कंतत्तृतीयस्याङ्गो रूपं यदश्च वद्यदंतवद्यत्पुनरावृ
त्तं यत्पुनर्नित्तं यद्रतवद्यत्पर्यस्तवद्यच्चिवद्यदंतं रूपं य
दुत्तमं पदे देवतानिरुच्यते यदसौ को कोभ्युदितो यद्वै रूपं
यज्जागतं यत्कृतं मेतानि वै तृतीयस्याङ्गो रूपाणि युष्वा
हि देवदूतमाऽअश्वाऽअग्नेरथीरिवेति तृतीयस्याङ्गमा

श्रीः
॥९॥

ज्यं भवति देववै तृतीयेनाङ्गात्सर्गलोकमायः स्तानसुरारक्षांस्य
न्ववारयंतते विरूपाभवत विरूपाभवतेति भवंत आयं स्तेय द्वि
रूपाभवत विरूपाभवतेति भवंत आयः स्तद्वै रूपं सामाभवत
द्वै रूपं स्थवै रूपं त्वं विरूपः पाप्मानाभूत्वा पाप्मानमपहतेय ए
वं वेदता हस्मान्वेवा गच्छंति समेव सृज्यंते तान्श्चाभूत्वा पद्मि
रपाघ्नत यदश्वाभूत्वा पद्मिरपाघ्नत तदश्वानामश्वत्वमभ्रुते
यद्यत्कामयतेय एवं वेदतस्मादश्चः पशूनां जविष्ठस्तस्मा
दश्चः प्रंङ् पदाहिनस्तपपाप्मानं हतेय एवं वेदतस्मादेत
दश्चवदाज्यं भवति तृतीये हनितृतीयस्याङ्गो रूपं वायवाया

ल

ब्रा० पं १

॥ २ ॥

हिवीतयेवायोयाहिशिवादिवइंद्रश्चवायवेषांस्कृतानामामित्रे
वरुणेवयमश्विनोविहगछतमायात्पदिःभिः सुतंसजूर्वि
श्वेभिर्देवेभिस्तनः प्रियाप्रियास्वित्यौष्ठिहंप्रउगंसमानोद
कंतृतीयेहनितृतीयस्याङ्गोरूपंतंमिद्राधसेमहेत्रयइंद्र
स्यसोमाइतिमरुत्वतीयस्यप्रतिपदनुचरोनिनृत्तवच्चिव
त्तृतीयेहनितृतीयस्याङ्गोरूपमिंद्रनेदीयएदिहीत्यच्युतः
प्रगाथः प्रनृत्तं ब्रह्मणस्पतिरिति ब्राह्मणस्पत्यो निनृत्तवांस्तु ॥ २ ॥
तीयेहनितृतीयस्याङ्गोरूपमग्निर्नेता त्वंसोमक्रतुभिः पिन्वं

श्रीः

॥ २ ॥

त्यपइति धाय्या अच्युतानकिः सुदासोरथं पर्यासनरीरमदिति
मरुत्वतीयः प्रगाथः पर्यस्तवांस्तृतीयेहनितृतीयस्याङ्गोरूपं
अयमामनुषोदेवतातेति सूक्तं त्रिवचितीयेहनितृतीयस्याङ्गो
रूपं यद्वावइंद्रनेरातयदिंद्रयावतरस्त्वमिति वै रूपं पृष्ठं भवति
राथंतरेहनितृतीयेहनितृतीयस्याङ्गोपयद्वावानेति धाय्या
च्युताभित्वाशूरनोनुमइति रथंतरस्य योनिमनुजिवर्तयति
राथंतरं त्येतदहरायतनेनेंद्रमिधातुशरणमिति सामप्रगा
थस्त्रिवांस्तृतीयेहनितृतीयस्याङ्गोरूपं त्यमृषुवाजिनदे
वजूतमिति ताह्योच्युतः ॥ १ ॥ येनातएवप्रथमोमनस्वानि

रू

ब्रा० पं १

॥ ३ ॥

तिस्रस्तुतं समानोदकं तृतीये ह नितृतीयस्याङ्गोरूपं तदु सजनी
यमेतद्वा इन्द्रस्येन्द्रियं यत्सजनीयमेतस्मिन्वैरास्यमान इन्द्रमिन्द्र
दियमाविशतितद्वाप्याङ्गुच्छं दोगास्तृतीये ह निबद्धा इन्द्रस्येन्द्र
दियं शंसंतीति तदु गार्त्समदमेतेन वै गत्समद इन्द्रस्य प्रियं धाम
मोपागच्छत्स परमं लोकं मजयदु पेंद्रस्य प्रियं धाम गच्छति
जयति परमं लोकं यः एवं वेद तत्सवितुर्वृणीमहे यानो देव
सवितरिति वैश्वदेवस्य प्रतिपदनुचरौ राथं तरे ह नितृतीय
ह नितृतीयस्याङ्गोरूपं तद्देवस्य सवितुर्वार्यं महं हितिसा
वित्रं मन्तो वै महदंतस्तृतीये ह नितृतीयस्याङ्गोरूपं तेन द्या प
स्तृतीयमह

श्रीः

॥ ३ ॥

वापृथिवी अभीष्टते तिद्यावापृथिवीयं दृतश्रिया दृतएचा दृता
दृष्टेति पुनरादृतं पुनर्निवृत्तं तृतीये ह नितृतीयस्याङ्गोरूपं म
नरं वोजातो अनभीशुस्त्वय्य इत्याक्षं वं रथस्थिचक्र इति त्रिव
त्तृतीये ह नितृतीयस्याङ्गोरूपं परावतो ये दिधिषंत आप्यमि
ति वैश्वदेव मन्तो वै परावतो तस्तृतीये ह नितृतीयस्याङ्गोरूपं तदु गायमेतेन वै गयः
प्लातो विश्वेषां देवा
नां प्रियं धामोपागच्छत्स परमं लोकं मजयदु पविश्वेषां दे
वानां प्रियं धाम गच्छति जयति परमं लोकं य एवं वेद वैश्व
नरायधिषणा भूता दृष्ट इत्याग्निमाकृतस्य प्रतिपदतो वै

ब्रा० पं० ९

॥ ४ ॥

धिषणांतस्तृतीयमहस्तृतीयेह नितृतीयस्याङ्गोरूपंधाराव
रामरुतोष्टृष्ट्वोजसरतिमास्तबहुभिब्यात्तुल्यमंतोवेव दंत
स्तृतीयमहस्तृतीयेह नितृतीयस्याङ्गोरूपंजातवेदसेसुन
वामसोममितिजातवेदस्यान्युतात्वमयेप्रथमोअंगिराक्
षिरितिजातवेदस्यंपुरस्तादुदकंस्तृतीयेह नितृतीयस्या
ङ्गोरूपंलंत्वमित्युत्तरंयहमभिवदति संतत्यै संततैर्यह
रव्यवर्तिनैर्यंतियएवंविद्वांसोयान्ति ॥ २ ॥ आप्यंतेवेस्ता
माआप्यंतेछंदांसितृतीयेहन्यतदेवततउच्छिष्यतेवागित्ये
वतदेतदक्षरंयक्षरंवागित्येकमक्षरमक्षरमितिचक्षरं

श्रीः

॥ ४ ॥

सएवैषउत्तरस्यहोवागेकंगोरेकंधोरिकंततोवैवागेवचतुर्थमहर्
हतितद्यच्चतुर्थमहर्न्यूंस्वयंत्येतदेवतदक्षरमभ्यायच्छंत्येतद्वृ
यंत्येतत्प्रविभावयिषंतिचतुर्थस्याहुउद्यत्याअनंवेन्यूंस्वोय
देववाअभिगेष्टाश्चरंत्यथान्नाधंप्रजायतेतद्यच्चतुर्थमह
र्न्यूंस्वयंत्यन्ममेवतत्प्रजनयंत्यन्नाद्यस्यप्रजात्येतस्माच्च
तुर्थमहर्जातवद्भवतिचतुरक्षरेणन्यूंस्वयेदित्याहुश्चतुष्पा
दावैपशवः पशूनामवरुध्येत्यक्षरेणन्यूंस्वयेदित्याहु
स्त्रयोवाइमेत्रिवृत्तोलोकाएषामिवलोकानामभिजित्या
एकाक्षरेणन्यूंस्वयेदितिहस्माहलांगलायनोब्रह्मामो

ब्रा० पं१

॥५॥

द्वय एकाक्षरावैवागेषावावसं प्रतिन्यूंखं न्यूंखयतिय एकाक्ष
रेण न्यूंखयतीति द्व्यक्षरेणैव न्यूंखयेत्यतिष्ठाया एव द्विप्रति
ष्ठौ वै पुरुषश्चतुष्पादाः पशवो यजमानमेव तद्विप्रतिष्ठं चतु
ष्पातु पशुषु प्रतिष्ठापयति तस्माद्द्व्यक्षरेणैव न्यूंखयेन्मुखतः
प्रातेऽनुवाके न्यूंखयति मुखतो वै प्रजा अभिममदंति मुखत ए
व तदन्नाद्यस्य यजमानं दधाति मध्यत आज्ये न्यूंखयति म
ध्यतो वै प्रजा अभिधिनोति मध्यत एव तदन्नाद्यस्य यजमा
नं दधाति मुखतो मध्यं दिने न्यूंखयति मुखतो वै प्रजा अभि
मदंति मुखत एव तदन्नाद्यस्य यजमानं दधाति तदुभयतो न्यूं

श्रीः

॥५॥

खं परिगृह्णाति सवनाभ्यामन्नाद्यस्य परिगृहीत्यै ॥ ३ ॥ वाग्वै
देवता चतुर्थं महर्बहं कविं शान्तिस्तोमो वैस्तु जं सामानुष्ट
ष्ठं होयथा देवतमेनेन यथास्तोमं यथा सामं यथा छंदसं रोधो
तियः एवं वेदयद्वा एतच्च प्रतिचतुर्थस्यार्द्रो रूपं यध्ये
व प्रथमं महस्तदेतत्पुनर्यच्चतुर्थं यद्युक्तवद्यद्वयवद्यदाशु
मद्यासि ववद्यत्तथ मेपदे देवतानि रुच्यंते यदयं लोकोभ्यु
दितो यज्जातवद्यद्वयं यद्युक्तवद्यद्वा चो रूपं यद्वै महं यद्वि
फितं यद्विच्छंदा यद्वनातिरिक्तं यद्वै राजं यदानुष्टभं यत्क
रिष्यद्यत्तथ मस्याद्द्वोरूपाण्याभिन्नः स्वदृक्किमिति

१. द्वोरूपं मतानि वै चतुर्थस्य

ब्रा० पं १

॥ ६ ॥

चतुर्थस्याह आज्यं भवति वैमदं विरिक्तं विरिक्तस्य च
चैव चतुर्थे हनि चतुर्थस्याहो रूपमष्टर्चपांक्तपांक्तो यज्ञः पां
क्ताः पशवः परस्नामवरुध्येता उदराजगत्याजगत्यातः
सवन एष्यहस्तेन चतुर्थस्याहो रूपता उ पंचदशानुष्ट
भ आनुष्टभं ह्येतदहस्तेन चतुर्थस्याहो रूपता उ विंशति
र्गायत्र्यः पुनः प्रायणीयं ह्येतदहस्तेन चतुर्थस्याहो रूपं
तदेतदस्तुतमशस्तमयातयामसूक्तं यज्ञ एव साक्षात्
द्यदेतच्चतुर्थस्याह आज्यं भवति यज्ञादेव तद्व्यज्ञं तन्वते
वाचमेव तत्पुनरुपयंति संतत्यै संतत्यै रव्यवच्छिं

श्रीः

॥ ६ ॥

नैर्यंति य एवं विद्वांसो यंति वायो भुक्ते अयामिति विहिहो
त्रा अवीता वायो रातं हरीणां मिंद्रश्च वायवेषां सोमानामा
चिकितानसूक्तं आर्नो विश्वाभिरूतिभिरुत्यमुवो अप्रह
णं पत्यं हृजिनं रिपुभं वितमेन दीतम इत्यानुष्टभं प्रज
गमिति च प्रेति च शुक्लवज्रचतुर्थे हनि चतुर्थस्याहो रूपं
तत्वायं ते भिराम इति मरुत्वतीयस्य प्रतिपदमिह इ
त्यायां म्यमिवेतदहस्तेन चतुर्थस्याहो रूपमिदं वसो सु
तमंध इंद्रे दीय एदिहि प्रेतु ब्रह्मण स्याति रग्निर्नेता त्वं सो
मक्रतुभिः पिबं त्यपः प्रवइंद्राय बृहत् इति प्रथमेनाहो

सा

आ० पं१

॥७॥

समानआतानश्चतुर्थेहनिचतुर्थस्याङ्गोरूपंशुधीहवमिंद्र
मारिषल्यइतिसूक्तं हववचतुर्थेहनिचतुर्थस्याङ्गोरूपंम
रुत्वांइंद्रवभोरणायेतिसूक्तमुग्रंसहोदामिहतंऊनेमेति
हववचतुर्थेहनिचतुर्थस्याङ्गोरूपंतदुत्रैष्टुभंतनेनप्रतिष्ठित
पदेनसवनंदाधारायतनादेवैतेननप्रच्यतेइमंनुमायिनं
ऊवइतिपर्यासोहववांश्चतुर्थेहनिचतुर्थस्याङ्गोरूपंता
उगायत्र्यागायत्र्योवाऽएतस्यचहस्यमध्यंदिनंवधूतित
हेतच्छहोवहतियस्मिन्निविद्ध्यतेतस्माद्गायत्र्यापुनिवि
दंधधातिपिवासेममिंद्रमंदनुत्वाशुधीहववांविपान

श्रीः

॥७॥

स्यादिरितिबैराजंपृष्ठंभवतिबार्हतेहनिचतुर्थेहनिचतुर्थस्या
ङ्गोरूपंयद्वावानेतिधाय्याच्युतात्वामिंद्रहवामहइतिबृहतो
योनिमनुनिवर्तयतिबार्हतेत्येतदहरायतनेनत्वमिंद्रप्रवृत्ति
धितिसामप्रगाथोरास्तिहाजनितेतिजातवांश्चतुर्थेहनि
चतुर्थस्याङ्गोरूपंत्यमृषुवाजिनंदेवजूतमितिताह्योच्यु
तः॥४॥ कुहश्रुतइंद्रःकस्मिन्नयेतिसूक्तंवेमदंविस्फितं
विस्फितस्यक्रुषश्चतुर्थेहनिचतुर्थस्याङ्गोरूपंयुध
स्यतेएवमस्यस्वराजइतिसूक्तमुग्रंसहोदंनितुषं

ब्रा० पं१

॥ ८ ॥

सुमेमिति जातवच्चतुर्थे हनिचतुर्थस्याङ्गोरूपं तदुच्चैः सुभंतेन प्रति
ष्ठितपदेन सवनं दाधारायतनादेवैतेन न प्रच्यवतेत्यमुवः सत्रासा
हमिति पर्यासो विश्वासुगीर्धायतमित्यभ्यायाम्यमिवेतदहस्तेन
चतुर्थस्याङ्गोरूपं ताजगायत्र्योगायत्र्योवाऽएतस्य अहस्यमध्यं
दिनं वहंति तद्वै तच्छंदो वहतियस्मिन्निविद्धीयते तस्माद्गायत्री
षु निविदं दधाति निश्चो देवस्य नेतुस्तत्सवितुर्वरेण्यमाविश्वदे
वसं सति मिति वैश्वदेवस्य प्रतिपदनुचरो बार्हते हनिचतुर्थे ह
निचतुर्थस्याङ्गोरूपमा देवो याति सविता सुरत्न इति सावित्र

श्रीः

॥ ८ ॥

* प्रभुः कृतु देवी मनीषेति वैश्वदेव प्रेति भुक्वच्चतुर्थे हनिचतुर्थस्याङ्गोरूपं *

धु

मेतिचतुर्थे हनिचतुर्थस्याङ्गोरूपं प्रधावायज्ञैः पृथिवी नमो भिरिति
धावा पृथिवी यप्रेति चतुर्थे हनिचतुर्थस्याङ्गोरूपं प्रक्रभुभ्यो हूतमि
ववाचमिष्य इत्यर्षवप्रेति चवाचमिष्य इति चतुर्थे हनिचतुर्थस्या
ङ्गोरूपं ताजविच्छंदसः संति द्विपदाः संति चतुष्पदास्तेन चतुर्थस्याङ्गो
रूपं वैश्वानरस्य सुभंतौ स्यामि त्याग्निमारुतस्य प्रतिपदितो जात इ
ति जातवच्चतुर्थे हनिचतुर्थस्याङ्गोरूपं कर्ष्यक्तानरः सनीका इति
मारुतं न किं त्येषां जनूषिवेदेति जातवच्चतुर्थे हनिचतुर्थस्याङ्गो
रूपं ताजविच्छंदसः संति द्विपदाः संति चतुष्पदास्तेन चतुर्थस्या
ङ्गोरूपं जातवेदसं सुनवामसोममिति जातवेदस्याच्युताधि नरो

आ.पं१

॥२॥

हृदि धातिभिररण्योरिति जातवेदस्य हस्तच्युती जनयन्तेति जातवच्चतु
र्थे हनिचतुर्थस्याङ्गोरूपं ता उ वि छंदसः संति विराजः संति त्रिष्टभस्तेन
चतुर्थस्याङ्गोरूपमङ्गोरूपं ॥ ५ ॥ इति पंचमपंचिकायां प्रथमोऽध्यायः ॥
हं गौर्वदेवता पंचममहर्वति त्रिणवस्तेमः शाकुरं सामपंक्तिश्छंदो य
था देवतमेनेन यथास्तौ मं यथा साम यथा छंदसं राधोतियः एवं देयदे वे
नेति न प्रेतिय लिच्छतं तत्पंचमस्याङ्गोरूपं यथेव द्वितीयमहस्ते देत श्रीः
तुनर्यत्पंचमं यद्वर्ध्ववद्यत्तातिवद्यदंत वेद्यद्वयवद्यद्वधन्वद्यन्म ॥२॥
ध्यमेपदे देवता निरुच्यते यदंतरि स्थमभ्युदितं यदुग्धवद्यद्वधवद्य
क्षेनुमद्यत्तुश्चिमद्यन्मद्वद्यत्तु रूपं यदध्यासवद्विद्वुद्रा इव हि प

दि

शवो यज्जागतं जागता हि पशवो यद्बार्हतं बार्हता हि पशवो यत्पांक्तं पांक्ता
हि पशवो यद्दामं वामं हि पशवो यद्दामं वामं हि पशवो यद्विष्मद्विर्हि प
शवो यद्वपुष्मद्वपुर्हि पशवो यच्छाकुरं यत्पांक्तं यत्कुर्वद्यद्वितीयस्याङ्गो
रूपमेतानि वै पंचमस्याङ्गोरूपाणि ममूषुवो अतिथिमुषवर्धमिति पंच
मस्याङ्गो आज्यं भुवति जागत मध्यासवत्पुरुषं पंचमं हनि पंचमस्या
ङ्गोरूपमानो यत्तं विस्पृशमानो वा यो महेतने रथेन पृथुपाजसा बहवः
सूरचक्षस इमा उवां दिविष्टयः विवासुतस्य रसिनो देवदेवो विसृदे
यं देवं हृदुगायिषे वच इति बार्हतं प्रउर्गपंचमं हनि पंचमस्याङ्गो
रूपं यत्पांचजन्यया विरोति मरुत्वतीयस्य प्रतिपत्ता च जन्ययेति

ब्रा० पं २

१०

पंचमेहनिपंचमस्याङ्गोरूपमिंद्रस्वोमपाएकइंद्रोदीययदित्युक्तिश्च
अलुणस्पतेग्निर्नेतात्वंसोमक्रतुभिः पितृन्त्यसोवहदिंद्रायगायततिदि
तीयैनाङ्गासमानआतानः पंचमेहनिपंचमस्याङ्गोरूपमवितासिसु
न्वोवृक्तवर्हिषइतिसूक्तंमहत्यांक्तंपंचपदंपंचमेहनिपंचमस्याङ्गो
रूपमित्याहिसोमइन्मदइतिसूक्तंमहत्यांक्तंपंचपदंपंचमेहनिपंच
मस्याङ्गोरूपमिंद्रपिवतुभ्यंसुतोमदायेतिसूक्तंमहत्रैष्टुभंतेनप्र
तिष्ठितपदेनसवनंदाधारायतनादेवैतेननप्रच्यवतेमस्त्वाइंद्रमी श्रीः
दृइतिपर्यासेनेतिनप्रेतिपंचमेहनिपंचमस्याङ्गोरूपंताउगाय ॥१०॥
ज्यागायज्यावाऽएतस्यत्रहस्यमध्यंदिनंवहंतितंद्वैतस्त्रंदोवह

तितर्हैतच्छंदोवहवियस्मिन्निविद्धीयतेतस्माद्गायत्रीषुनिविदं दधाति ॥६॥
महानात्मीषत्रस्तुवतेशाकरेणसाम्नाराथंतरेहनिपंचमेहनिपंचमस्याङ्गो
रूपमिंद्रोवाएताभिर्महानात्मानंनिरमिमीततस्मान्महानात्म्योथोइमेवैलो
कामहानात्म्यइमेमहांतइमान्वैलोकान्प्रजापतिःसृष्ट्वेदंसर्वमशक्नोद्यदि
दंकिंचयदिमालोकान्प्रजापतिःसृष्ट्वेदंसर्वमशक्नोद्यदिदंकिंचतच्छक्यो
भवंस्तच्छकरीणांशकरीत्वंताऊर्ध्वाःसीमोभ्यसृजतयदूर्ध्वाःसीमोभ्यसृ
जततस्मिमाअभवंस्तस्मिमानांसिमात्वंस्वादोरिस्थाविषूवतउपनोहरि
भिःसुतमिंद्रंविश्वाअवीदृधन्तित्यनुरूपोवृषण्वान्पृश्निमान्महान्वृध
न्वान्पंचमेहनिपंचमस्याङ्गोरूपंयद्वावानेतिधाय्याच्युतोभित्वाशूरनो
नुमइतिरथंतरस्ययोनिमनुनिमनुनिवर्तयतिराथंतरंत्येतदहरायतने

नमोऽष्टुत्वावाघतश्चनेतिसामप्रगाथोऽध्यासवान्यशुरूपं पंचमेहनिपंचमस्याङ्गोरु
पंत्यसूषुवाजिनंदेव जूतमिति ताक्ष्योच्युतः ॥७॥ प्रिदं ब्रह्म ब्रह्म त्वर्येष्वाविथेति सू
क्तं पांक्तं पंचपदं पंचमेहनिपंचमस्याङ्गोरुपं मिंद्रोमदायवा वृधइति सूक्तं मद्र
स्यांक्तं पंचपदं पंचमेहनिपंचमस्याङ्गोरुपं सत्रामदासस्तव विश्वज न्याइति
सूक्तं मद्रैष्टुमंतै न प्रतिष्ठितपदेन सवनं दाधारायतनादेवै तेन न प्रच्यव
तेतमिंद्रं वाजयामसीति पर्यासः स वृषा वृषभो भुवदिति पशुरूपं पंचमेह
निपंचमस्याङ्गोरुपं ताउगायत्र्योगात्र्योवा एतस्य त्र्यहस्य मध्यं दिनं वहं
तितद्वै तच्छंदो वहतियस्मिन्निविद्ध्यते तस्माद्वायत्रीषु निविदं दधातितत्
सवितुर्वृणीमहे द्या नो देव सवितरिति वैश्वदेवस्य प्रतिपदनुचरो राथं त

श्रीः

सी

रहनिपंचमेहनिपंचमस्याङ्गोरुपमुडुष्यदेवः सविता दमूनाइतिसा
वित्रमादाशुमेस्तु वितिभूरिवाममिति वामं परुरुरूपं पंचमेहनिपंचम
स्याङ्गोरुपं महीद्यावाष्टि वीरुहज्येष्ठे इति द्यावाष्टि वीर्यं रुद्रो
होति परुरुरूपं पंचमेहनिपंचमस्याङ्गोरुपं मृभुर्विभवावाजइंद्रो नो
अष्टेत्यार्नवं वाजो वै पशवः परुरुरूपं पंचमेहनिपंचमस्याङ्गोरुपं
सूक्तेजनं सुव्रतं नव्यं सिरिति वैश्वदेव मध्यासवत्परुरुरूपं पंचमेहनि
पंचमस्याङ्गोरुपं हविष्यांतमजरं स्वाविंदीत्याग्निमारुतस्य प्रति
पद्विभक्तं पंचमेहनिपंचमस्याङ्गोरुपं वपुर्नुतत्रिकितुषेचिद
स्त्विति मारुतं वपुश्च पंचमेहनिपंचमस्याङ्गोरुपं जातवेदसे सुन

ब्रा० पं० २
॥१२॥

वामसोममितिजातवेदस्याच्युताग्रिर्होताग्रहपतिः सराजेतिजा
तवेदस्यमध्यासवत्पशुरूपं पंचमेहनिपंचमस्याङ्कोरूपं ॥८॥
देवक्षेत्रं वा एतद्यत्तमहर्देवक्षेत्रं वा एतआगच्छतियेषमहरा
गच्छन्ति न वै देवा अन्योन्यस्य गृहे वसन्ति न तु र्क्तो गृहे वसन्तीत्या
ऊस्तद्यथायथमूलिजकुलुयाजां न्यजंत्यसंप्रदांतद्यथर्त्तु ये
न्यक्त्ययंतियथायथं न तास्तदाङ्गुर्न तु प्रेषैः प्रेषितव्यं न तु प्र
षैर्वषट्कुलं वा वाक्कुतुप्रेषा आप्यते वै वाक्षष्टे हनीति यदुतु प्र
षैः प्रेषेयुर्यदुतु प्रेषैर्वषट्कुर्युर्वाचमेव तदाप्तांश्रान्तामृक्णावही ॥१२॥
वहराविणीमृच्छेयुर्यद्वेभिर्न प्रेषेयुर्यद्वेभिर्न वषट्कुर्युरच्युता

६३

श्रीः

द्यज्ञस्य च्यवैरेनाज्ञात्वाणात्प्रजापतेः पशुभ्योजित्वा इयुस्तस्मा
दग्नेभ्य एवाधिप्रेषितव्यमग्नेभ्योऽधिवट्कुल्यंतमेवाचमा ष
सांश्रान्तामृक्णावही वहराविणीमृच्छन्ति नान्युताद्यज्ञस्य च्यव
तेन यज्ञात्वाणात्प्रजापतेः पशुभ्योजित्वा यंति ॥९॥ पारुच्छेपीरु
पदधतिपूर्वयोः सवनयोः पुरस्ताद्विस्थितयाज्यानां रोहितवैना
मैतच्छंदोयत्पारुच्छेपमेतेन वा इन्द्रः सप्तस्वर्गलोकानरोहद्गो
हति सप्तस्वर्गलोकान्य एव वेदतदाङ्गुर्यत्पंचपदा एव पंचमस्या
ङ्कोरूपं षट्पदाः षष्ठस्याथ कस्मात्सप्तपदाः षष्ठे हस्त्वस्य तदिति
षड्द्विरेव पदेः षष्ठमहराश्रुवांस्मि पश्चिद्येवैतदहर्त्सममंतदेव

ब्रा० पं२

१३

सप्तमेनपदेनाभ्यारभ्यवसंतिवाचमेवतत्पुनरुपयंतिसंतत्येसंत
तैरुच्यहेरव्यवच्छिन्नैर्यंतियएवंविद्वांसोयंति ॥१०॥ देवास्तरावा
एषुलोकेषुसमयंतंततेवैदेवाः षष्ठेनैवाङ्गेभ्योलोकेभ्योस्तरांभ्रा
त एतंततेषांयान्यंतर्हस्तीनानिस्त्रयानिस्त्रयान्यादायसमुद्रं प्रोष्य
त एतैनैवच्छंदसानुहोन्यांतर्हस्तीनानिबस्त्रयान्याददत्ततयदेतत्
दंपुनः पदसएवाङ्कुराआसजनायाद्विषतोवसुदत्तेनिरैभ्यः सर्वे नमे
भ्योलोकेभ्योनुदतेयएवंवेद ॥११॥ द्यौर्वैदेवताषष्ठमहर्बह श्रीः
तित्रयस्त्रिंशस्तोमोरैवतंसामातिच्छंदोयथादेवतमे ॥१३॥
नेनयथास्तोमंयथासामयथाच्छंदसंराध्नोतियएवंवेदयद्वे

समानोदकंतत्पद्यस्याङ्गोरूपंयथेवल्लतीयमहस्तदेतत्पुनर्यत्पद्यद
भ्यवयदंतवद्यत्पुनरावृत्तंयत्पुनर्निरुत्तंयद्वतवद्यत्पयस्तवद्यत्रिवद्य
दंतत्पयदुत्तमेपदेदेवतानिरुच्यतेयदसौलोकोभ्युदितोयत्पारुखेपं
यत्सप्तपदयभाराशंसंयन्नाभानेदिच्छंयद्वैवतंयदतिच्छंदायत्पुतंय
त्ततीयस्याङ्गोरूपमेतानिषष्ठस्याङ्गोरूपाएययंजायतमनुषो
धरीमणीतिषष्ठस्याङ्गोआज्यंभवतिपारुखेपमतिच्छंदाः सप्तपदं
षष्ठेहनिषष्ठस्याङ्गोरूपंस्तार्णवहिरूपनोयाहिवातयेआवांरथो
नियुत्वान्वक्षद्वसेस्त्रयमायातमाद्रिभिर्मुवांस्तोमेभिर्देवयंतोअ
ग्निनावर्महइंद्रवपनिंद्रास्तश्चोषकोपूणोअग्नेश्चपुहिल्वमीकि

आ० पं२
१४

तोमेदेवासोदिव्येकादशसेयमदशद्रुमसमृणच्युतमितिप्रउगंपारुखे
पमतिब्रंदाः सप्तपदंषष्ठेहनिषष्ठस्याङ्गोरूपसपूर्व्योमहानामितिमरु
त्तलीमरुप्रतिपदतोवैमहदंतःषष्ठमहःषष्ठेहनिषष्ठस्याङ्गोरूपं
नयइंद्रस्यसोमाइंद्रनेदीयेएदिहिप्रनूनंब्रह्मणस्पतिरग्निनेता
त्वंसोमकृतुभिःपिन्वंत्यपोनकिःसुदासौरथमितिहृत्तलीयेनाङ्गा
समानआतानःषष्ठेहनिषष्ठस्याङ्गोरूपंयत्वंरथमिंद्रमेधसात
यइतिसूक्तंपारुखेपमतिब्रंदाः सप्तपदंषष्ठेहनिषष्ठस्याङ्गोरूपं
पंसयोद्युषावृष्ट्यभिःसमोकाइतिसूक्तंसमानोदकंषष्ठेहनि
षष्ठस्याङ्गोरूपमिंद्रमरुत्वइहपाहिसोममितिस्सूक्तंतेभिःसाकं

श्रीः
१४॥

महति
३

कंपिबतुवृत्रखादइत्यंतोवैखादोतःषष्ठमहःषष्ठेहनिषष्ठस्याङ्गोरूपं
तुडत्रैष्टुमंतेनप्रतिष्ठितपदेनसवनंदाधारायतनादेवैतेननुप्रच्यवते
महयेनवाइदमितिपर्यासास्वर्मरुत्वनाजितमित्यंतोवैजितमंतःष
ष्ठमहःषष्ठेहनिषष्ठस्याङ्गोरूपंताउगायत्र्योगायत्र्योवाएतस्यच्य
हस्यमध्यंदिनंवहंतितद्वैतब्रंदावहतियस्मिन्निविद्धीयतेतस्मा
द्रायत्रीषुनिविदंदधातिरेवतीर्नःसंधमादेरेवांइंद्रवतस्तोतेति
रेवतंपृष्ठंभवतिबार्हतेहनिषष्ठेहनिषष्ठस्याङ्गोरूपंयद्वावाने
तिधाय्याच्युतात्तामिद्धिहवांवहतोयोनिमनुनिवर्तयतिबार्ह
तत्येतदहरायतनेनेइमिद्वनानयइतिसामप्रगाथोनिवृत्त

ब्रा० पं२

१५॥

ति

वान्धवे हनिषष्ठस्याङ्गोरूपं तस्य मूषुवाजिनं देवजुतमिति ताक्ष्येऽन्युतः ॥१२॥
एङ्ग्यासुपनः परावत इति सूक्तं पारुषेयमतिब्रह्मदाः सप्तपदं षष्ठे हनिषष्ठ
स्याङ्गोरूपं प्रधान्वस्य महतो महानीति सूक्तं समानोदकं षष्ठे हनिषष्ठस्या
ङ्गोरूपमभूरकोरयिपतेरयीषामिति सूक्तं रथमातिष्ठतु विनृम्णभीम
मित्यंतो वै स्थितमंतः षष्ठमहः षष्ठे हनिषष्ठस्याङ्गोरूपं तदुत्रैष्टभतेन प्रति
ष्ठितपदेन सवनं दाधारायतनादेवैतेन न प्रच्यवउपनोहरिभिः स्तुतमि
ति पर्याप्तं समानोदकः षष्ठे हनिषष्ठस्याङ्गोरूपं ताउगायज्योगाय
ज्योवाएतस्य अहस्यमध्यं दिनं वहंतैर्देवैर्ब्रह्मदोवहति यस्मिन्निविष्ट
यतेतस्माद्रायत्रीषु निविदं दधाति भित्तं देवं सवितारमो एयोरिति

श्रीः

१५॥

अध्वर

वैश्वदेवस्य प्रतिपदतिब्रह्मदाः षष्ठे हनिषष्ठस्याङ्गोरूपं तत्सवितुर्वरेण्यं देवो
आगादित्यनुचरोंतो वै गतमंतः षष्ठमहः षष्ठे हनिषष्ठस्याङ्गोरूपं मुदुष्यदे
वः सविता सवायेति सावित्रं शश्वत्तमंतदपावक्रिरच्छादित्यंतो वै स्थितमंतः
षष्ठमहः षष्ठे हनिषष्ठस्याङ्गोरूपं कतरापूर्वाकतरापरायोरिति द्यावाए
थिवीयं समानोदकं षष्ठे हनिषष्ठस्याङ्गोरूपं किमुश्रेष्ठः किं विष्टेन आ
जगनुपनोवाजा मृभुक्षा इत्याभर्वन्नाराशं संत्रिवत् षष्ठे हनिषष्ठस्या
ङ्गोरूपमिदमित्यारोङ्गुर्तवचायेयज्ञेन दक्षिणया समक्ता इति वैश्व
देवं १३॥ नाभानेदिच्छंशं सति नाभानेदिच्छं वै मानवं ब्रह्मचर्यं वसंतं
भ्रातरो निरभजन्तो ब्रवीदित्येकं मत्स्यमभाक्तेत्येतमेव निष्ठावमेदि

बव

ब्रा० पं२

॥१६॥

तारमित्यब्रुवंस्तस्मादप्येतर्हि पितरं पुत्रानि छावो बवदिते तेवान् चक्षते सपि
तरमेत्याब्रवीत्वां हवावमत्यंततामिभिरिति तं पिता ब्रवीन्मा पुत्रकतदा दृष्ट्वा
अंगिरसो वा इमे स्वर्गा यलोका य सत्रमासते तेषां पञ्चमेवाहरां मुख्यंति गत्य
तानि ते सूक्तेषु हनिशंसयतेषां यत्सहस्रं सत्रपरिवेषणं तत्ते स्वर्ग्यतोदा
स्यंतीति तथेति तानुपैत्यतिगृभ्णीति मानवं सुमेधस इति तमब्रुवन्किं
कामो वदसीति दमेव वः पञ्चमहः प्रज्ञापयानीत्यब्रवीदथ यद्वा एतत्सहस्रं स
त्रपरिवेषणं तन्मे स्वर्ग्यतो दत्तेति तथेति तानेते सूक्तेषु हन्यशंसय श्रीः
ततो वै ते प्रयज्ञमजानन् अस्वर्गलोकं तद्यते देसूक्तेषु हनिशंसतिय ॥१६॥
तस्य प्रज्ञात्ये स्वर्गस्य लोकस्यानुख्यात्येतं स्वर्ग्यतो ब्रुवन्नेतत्ते ब्राह्म

ति

त
णसहस्रमितदेनं समाकुर्वाणं पुरुषः कृच्छरावास्थुत्तरं उपोत्थाया ब्रवीन्मम
वा इदं मम वैवास्तुहमिति सो ब्रवीन्मत्स्यं वा इदमदुरितितमब्रवीत्तद्वै नो तवै
वपितरि प्रभृदिति सपितरमेतं पिता ब्रवीन्नुते पुत्रकादुरित्यदुरेवमइत्य
ब्रवीत्तु मे पुरुषः कृच्छरावास्थुत्तरं त उपोदतिष्ठन्मम वा इदं मम वैवास्तु
हमिति सादितेति तं पिता ब्रवीत्तस्यैव पुत्रकतत्तत्तु स तुभ्यं दास्यतीति स पु
नरेत्याब्रवीत्तव हवाव किल भगव इदमिति मे पिता हेति सो ब्रवीत्तदहं तुभ्य
मेव ददामि य एव संत्यमवादीरिति तस्मादेवं विदुषा संत्यमेव वादितव्यं स ए
ष सहस्रसन्निर्मत्रो यन्नाभा नेदिच्छं येन सहस्रं नमति प्रषच्छेना द्वा स्वर्गं
लोकं जानाति य एव वेद ॥१४॥ तान्येतानि सहचराणि त्याचक्षते नाभा

ब्रा० पं० २

॥ १७ ॥

नेदिष्ठं वा रुखिल्या वृषा कपिमेव यामरुतं तानि सहे वसंसे धर्षामं तरियात्तद्य
जमानस्यां तरियाद्यदिनाभानेदिष्ठं रेतोस्यां तरियाद्यदिवालखिल्याः प्राणा
नस्यां तरियाद्यदि वृषा कपिमात्मानमस्यां तरियाद्यद्ययामरुतं प्रतिष्ठाया
एतं च्यावयेद्देव्यै च मानुष्यै च नाभानेदिष्ठं नैव रेतो सिंचत्तद्वालखिल्याभिर्व्य
करोत्सु कीर्तिना काक्षीवते न योनिं व्यहापयदुरो यथा तव शर्मन्मदे मेति त
स्माज्यायां न्तसनाभः कनीयां संसंतं योनिं न हि नस्ति ब्रह्मणा हि स कृत्त
वयामरुते तैवैकरोति तेनेदं सर्वमेतवैकृतमेति यदिदं चाहं श्वकृत्समहर्ज
नं चेत्याग्निमास्तस्य प्रतिपदहं श्वाहं श्वेति पुनरावृत्तं यत्पुनर्निर्गन्तं पच्छेह
निषष्ठस्याङ्गोरूपं मध्वो वोनामभास्तं यजत्रा इति मास्तं बहूनि व्याह

ब्रा०
॥ १७ ॥

ब्रह्मीया

वृत्त्यमंतो वै बहंतः षष्ठमहः षष्ठेह निषष्ठस्याङ्गोरूपं जातवेदसे स न वामसो
ममिति जातवेदस्याच्युता स प्रलथा सह सा जायमान इति जातवेदस्य
समानोदकं षष्ठेह निषष्ठस्याङ्गोरूपं धारयं धारयन्निति शंसति प्रसंसा
द्वा अंतस्य विभायतद्यथा पुनराग्रंथं पुनर्निग्रंथं मंतं मेयूरं वा ततो धा
रणाय निहत्या त्तादृक्तद्यधारयधारयन्निति शंसति सततं तैसंतं तैस्य
व हेरव्यां हि नैर्यंति य एवं विद्वांसो र्यंति यंति ॥ १८ ॥ इति पंचमपंचिका
यां द्वितीयोऽध्यायः ॥ यद्वा एति च प्रतिचतस्रमस्याङ्गोरूपं यध्ये
व प्रथममहस्तदेवैतत्पुनर्यत्तदेवैतत्पुनर्यत्तसप्तमं यद्युक्तवद्यद्वयव
द्यदाशुमद्यतिववद्यत्प्रथमं पदे देवतानि रुच्यते यदयं लोकोभ्युदि

आ० पं०
॥ १९ ॥

मेहनिसप्तमस्याङ्गोरूपंतडुकयाभुभीयमेतद्वै संज्ञानंसंतनिसूक्तं यत्कयाभु
भीयमेतेन हवा इंदो गस्त्यो मरुतस्ते समजानत तद्यत्कयाभुभीयं शंसति सं
ज्ञात्या एव तद्वायुश्च तद्योस्य प्रियस्यात्कुर्या देवास्य कयाभुभीया तडु चैष्ट
भंतेन प्रतिष्ठित पदेन सवनं दाधाराय तनादेवैतेन न प्रच्यवते तस्यं सुमेधं मेह
यास्व विंदमिति सूक्तमस्य नवा जं हवनस्य दं रथमिति रथवत्सप्तमेहानिस
प्तमस्याङ्गोरूपंतडु जागतं जगत्सो वा एतस्य अहस्य मध्यं दिनं वहति तद्वै
तच्छंदो वहतियस्मिन्निविदीयते तस्माज्जगतीषु निविदं दधाति मिथु
नानि सूक्तानि रास्यं ते त्रैष्टुभानि च जागतानि च मिथुनं वै पशवः पश
वाश्छंदो माः पशूनामवरोधे ह्यामिद्विहवामहे त्वं त्येहि च रव इति बृह

श्रीः

॥ १९ ॥

स्य छं भवति सप्तमेहनियदेव षष्ठ्याङ्गो रूपं यद्दृहत्तद्वै राजं य
द्वथंतरंतका करं यद्दृहत्तद्वै वतंतद्यद्दृहत्तद्वै भवति बृहतेन तद्दृहत्तद्वै भव
ति बृहतेन तद्दृहत्तद्वै तत्तु तभुवंत्यस्तो मरुतं तत्राय यद्वथंतरंतस्यात्कृतं तत्रं स्या
तस्माद्दृहदेव कर्तव्यं यद्वावानेति धाय्याच्युता भित्वा भूरनो नुम इति र
थंतरंत्यो निमनुनिवर्तयति राथंतरंत्येन दहराय तनेन पिबासुतस्य
रसिन इति सामप्रगाथः पिबवान्सप्तमेहानिसप्तमस्याङ्गोरूपं त्यम्
षुवाजिनं देवजुतमिति ताक्ष्याच्युतः ॥ १६ ॥ इदस्य नुवीयो निप्रवोच
मिति सूक्तं प्रेति सप्तमेहानिसप्तमस्याङ्गोरूपंतडु त्रैष्टुभंतेन प्रतिष्ठि
त पदेन सवनं दाधाराय तनादेवैतेन न प्रच्यवते भित्यं मेधं पुरु रूतमृमि

ब्रा० पं ३

112011

यमितिसूक्तं यद्वावप्रेतिद्वैते भीति सप्तमेहनि सप्तमस्याङ्कोरूपं तदुजागतं जगत्स्यो
वा एतस्य च हस्यमध्यादिनं वहंतितद्वैतं होवहति यस्मिन्निविद्ध्यते तस्माज्ज
गतीषु निविदं दधाति मिथुनानि सूक्तानि रास्यं तत्रैष्टुभानि च जागतानि च
मिथुनं वै पशवः पशवश्चंदोमाः पशूनामवरुध्यै तत्सावितुर्दृणी मंहद्यानो देव
सवितरिति वैश्वदेवस्य प्रतिपदनुचरौ राथंतरे हनि सप्तमेहनि सप्तमस्याङ्को
रूपमसित्वा देवसवितरिति सावित्रं यद्वावप्रेति तदभीति सप्तमेहनि सप्तमस्या
ङ्कोरूपं प्रेतां यज्ञस्य शंभुवेति यावापृथिवी यप्रेति सप्तमेहनि सप्तमस्या
ङ्कोरूपं मयं देवाय जन्मन इत्यार्भवं जातवत्सप्तमेहनि सप्तमस्याङ्कोरूप
माया हि वनसा सहेति द्विपदाः शंसति द्विपाद्वै पुरुषश्चतुष्पादाः पशवः

श्रीः

112011

मिति

पराव श्रद्धोभाः पशूनामवरुध्यैतर्थादिपदाः शंसतियजमानमेवतद्विप्रतिष्ठंचतु
 ष्यात्सुपशुप्रतिष्ठापयत्येभिरग्नेदुवोगिरइतिवैश्वेदवमेतिसप्तमेहानिसप्तम
 स्याद्गोरूपंतान्युगायत्राणिगायत्रतृतीयसवनएषत्र्यहोवैश्वानरौअजीज
 नदित्याग्निमारुतस्यप्रतिपज्जातवत्सप्तमेहानिसप्तमस्याद्गोरूपप्रयद्वस्त्रि
 भामिषंमारुतंप्रेतिसप्तमेहानिसप्तमस्याद्गोरूपंजातवेदसेरुनवामसोम
 मितिजातवेदस्याच्युताहृतंनोविश्ववेदसमितिजातवेदस्यमानिरुक्तंस
 प्तमेहानिसप्तमस्याद्गोरूपंतान्युगायत्राणिगायत्रतृतीयसवनएषत्र्यहः
 १० यद्वेनेतिनप्रेतियास्त्रिस्तंतदष्टमस्याद्गोरूपंयद्वेनद्वितीयमहस्त
 देवैतसुनर्यदष्टमंयदूर्ध्ववद्यत्प्रतिवेदंतर्वद्यद्वषट्वद्यद्वधन्वद्यन्मध्य
 प

ब्रा-पं३
॥२९॥

नम्यमेव देवतानि रुच्यते यदंतरिक्षमभ्युदितं यद्यत्रियन्महद्वयद्विहृतव
यत्तु नर्वयत्तुर्वयद्वितीयस्याङ्कोरूपमेतानि वा अष्टमस्याङ्कोरूपा एव
वोदेवमग्निभिः सजोषा इत्यष्टमस्याङ्कोरूपं भवति द्यव्यष्टमेहन्यष्टम
स्याङ्कोरूपं तदुच्चैष्टुभं त्रिष्टुप्रातः सवन एष व्यहः कुविदंगनमसायेव धा
सः पीवो अन्तरिक्षेऽथः स्रमेधा उच्चक्षुषसः सुदिना अरिप्राज्ज्वाला हूतान
दभाय गोपायावतरः स्रन्वो यावदोजः प्रतिवां सरउदिते स्रुतेर्धनुः प्रल
स्य काम्यं दुहाना ब्रह्माण्डे इषया हि विद्वानूर्ध्वो अग्निः सुमतिं वस्वो अ
श्रुतस्यानः सरस्वती ऊषा णोति प्रउगं प्रतिवदंतर्वद्विहृतवद्वर्ध्ववद
ष्टमेहन्यष्टमस्याङ्कोरूपं तदुच्चैष्टुभं त्रिष्टुप्रातः सवन एष व्यहो विभाम

श्रीः
॥२९॥

रस्यवस्यति मिंद्रस्त्वोमपाएक इंदने दीय एदित्युतिष्ठ ब्रह्मणस्पतेभिर्नेतात्वं
सोमक्रतुभिः पितृन्त्यपोरुहं दिंदाय गायतेति द्वितीयेनाङ्कासमान आतानी
ष्टमेहन्यष्टमस्याङ्कोरूपं रां सामहा मिंद्रयस्मिन्निष्वा इति सूक्तं महद्दष्टमेह
न्यष्टमस्याङ्कोरूपं महश्चित्म मिंद्रयत एतानि तिसूक्तं महद्दष्टमेहन्यष्टमस्या
ङ्कोरूपं पिवा सोममभियमुयतर्द इति सूक्तं पूर्वगव्यं महिष्टणा न इंदेति
महद्दष्टमेहन्यष्टमस्याङ्कोरूपं महा इंदो नृवदा चर्षाणि प्रा इति सूक्तं म
हद्दष्टमेहन्यष्टमस्याङ्कोरूपं तदुच्चैष्टुभं तेन प्रतिष्ठितं पदेन सवनं दाधारा
यतना देवैतेन न प्रन्यवतेतमस्य द्यावापृथिवी सचेतस इति सूक्तं यदेत
एवानोमहिमानमिंद्रियमिति महद्दष्टमेहन्यष्टमस्याङ्कोरूपं तदुजा

पं० पं३

॥२२॥

गतं जगत्सोवा एतस्य व्यहस्य मध्यं दिनं बहंतित द्वैतं दोवहति यस्मिन्निवि
द्ध्यते तस्माज्जगतीषु निविदं दधाति मिथुनानि सूक्तानि शस्यंते त्रैषु भानि
च जागतानि च मिथुनं वै पशवः पशवश्चंदोमाः पशूनामवरुध्य महदंति
सूक्तानि शस्यंते महद्वाभंतरिक्षमंतरिक्षस्यात्ये पंचसूक्तानि शस्यंते पंचप
दापंक्तिः पांक्तो यज्ञः पांक्ताः पशवः पशवः श्चंदोमाः पशूनामवरुध्या अभिता
शूरनेनुमो भित्वा पूर्वपीतय इति रथं तरं पृच्छंति वत्यष्टमेहनियद्वावानेति धा
य्याच्युतात्वा मिद्धिहवामह इति वृहतो योनिमनुनिवर्तयति बार्हतं त्येतदहरा
यतनेनाभयं शृणवन्न इति सामप्रगाथो यज्ञे दमयय इत्युच्यते आसीदिति
बार्हतं हन्यष्टमेहन्यष्टमस्याङ्गोरूपं त्यमूषुवाजिनं देवजुतमिति ताक्ष्यात्पुनः ॥१८॥

श्रीः
२२

अपूर्वा पुरुतमान्यस्मादिति सूक्तं महेवीराय तव सेतुरायेति महद्दष्टमेहन्यष्टमस्या
ङ्गोरूपं तांस्ते कीर्तिमं च वन्महिलेति सूक्तं महद्दष्टमेहन्यष्टमस्याङ्गोरूपं त्वं महो
इदं यो ह भुषेति सूक्तं महद्दष्टमेहन्यष्टमस्याङ्गोरूपं त्वं महो इदं तु न्यहं क्षा इति
सूक्तं महद्दष्टमेहन्यष्टमस्याङ्गोरूपं तदु त्रैषु भंतेन प्रतिष्ठितपदेन सवनं दधा
रायतना देवैतेन न प्रन्यवते दिवश्चिदस्य वरिमा विपप्रथ इति सूक्तं मिंदं न मं दे
ति महद्दष्टमेहन्यष्टमस्याङ्गोरूपं तदु जागतं जगत्सोवा एतस्य व्यहस्य म
ध्यं दिनं बहंतित द्वैतं दोवहति यस्मिन्निविद्ध्यते तस्माज्जगतीषु निवि
दं दधाति मिथुनानि सूक्तानि शस्यंते त्रैषु भानि च जागतानि च मिथुनं वै प
शवः पशवश्चंदोमाः पशूनामवरुध्य महदंति सूक्तानि शस्यंते महद्वाभं

ब्रा० पं३

॥२३॥

त

तरिस्तमंतरिस्तस्यास्त्यैपंचपंचसस्तानि शस्यंते पंचपदापंक्तिः पांक्तोयज्ञः पांक्ताः
पशवः पशवश्छंदोमाः पशूनामवरुध्यैतानि द्वेधा पंचान्यानि पंचान्यानि द
शसंपयंते सादृशनी विराकं न विराकं न पशवः पशवः श्छंदोमाः पशूनाम
वरुध्यै विश्वो देवस्य नेतुस्तं विनुर्वरेण्यमा विश्वदेवं सत्यमिति मिति वैश्वदेव
स्य प्रतिपदनुचरो बार्हतेहन्यष्टमेहन्यष्टमस्याङ्गोरूपं हिरण्यपाणिमू
तय इति सा वित्रमूर्ध्ववदष्टमेहन्यष्टमस्याङ्गोरूपं महोद्योः पृथिवीचन
इति यावा पृथिवीयमहदष्टमेहन्यष्टमस्याङ्गोरूपं युवानापितरा पुन
रित्यार्भवपुनर्वदष्टमेहन्यष्टमस्याङ्गोरूपं मिमानुकं भुवनासीषधामिति
द्विपदाः शंसति द्विपादौ पुरुषश्चतुष्यादाः पशवः पशवः श्छंदोमाः पशूना

ब्रा०

॥२३॥

मवरुध्यैतय द्विपदाः शंसति यजमानमेव तद्विप्रतिष्ठं चतुष्यासि शुषु प्रतिष्ठापय
ति देवानामिदं वो महदिति वैश्वदेवं महदष्टमेहन्यष्टमस्याङ्गोरूपं तान्युगायत्रा
लिगायत्रतृतीयसवन एषत्र्यहं कृतावानं वैश्वानरमित्याग्निमास्तस्य प्रति
पदग्निवैश्वानरो महानिति महदष्टमेहन्यष्टमस्याङ्गोरूपं कीकंवः शार्दोमा
स्तमिति मास्तजं भेरसस्य बावृध इति रुधन्वदष्टमेहन्यष्टमस्याङ्गोरूपं जात
वेदसे सुनवाम सोममिति जातवेदस्याच्युताग्नेमकमहां असीति जातवेदस्य
महदष्टमेहन्यष्टमस्याङ्गोरूपं तान्युगायत्रा लिगायत्रतृतीयसवन एषत्र्य
ह एषत्र्यहः ॥१९॥ इति पंचमपंचिकायां तृतीयोऽध्यायः ॥ यद्वै समानोद
र्कं तं नवमस्याङ्गोरूपं यद्येव तृतीयमहस्तदेवैतत्पुनर्यनवमं यदश्ववद्यदं

ब्रा० पं ४
॥२४॥

तवद्यत्तुनराचंयत्तुनर्निर्तयइतवयत्यस्तवद्यत्रिवद्यदंतरूपयत्तमेप
देदेवतानिरुच्यतेयदसौलोकोभ्युदितोयद्युचिवद्यत्तवद्यत्तव
द्यदोक्वद्यत्तवद्यत्तवद्यत्तवद्यत्तवद्यत्तवद्यत्तवद्यत्तवद्यत्तवद्यत्तव
हानमसायविष्टमिति नवमस्याङ्कोरूपमेतानि वै नवमस्याङ्कोरूपेण गन्म
तुडुत्रैष्टुभं त्रिष्टुप्रपातः सवन एष्यहः प्रवीर्याभुचयोदद्विरेतैतसत्येनमन
सादीध्यानादि विक्षयं तारजसः पृथिव्यामि विश्ववाराग्निनागतनेयं सोम इदं
भ्यंसुन्व आतु प्रब्रह्मालोअंगिरसोनक्षंतसरस्वती देवयंतो हवंत आनोदि
वोरहतः पर्वतादासरस्वत्यभि नोनेषिवस्य रतिप्रगं ररुचिवत्सत्यवत्तेति
वद्यत्तवद्यदोक्वद्यत्तवद्यत्तवद्यत्तवद्यत्तवद्यत्तवद्यत्तवद्यत्तवद्यत्तव

श्रीः
॥२४॥

एष्यहस्तंतमिद्राधसेमहेत्रयइंदस्यसोमाइंदनेदीयएदिहिअनूनंबसएस्य
तिरधिनेतात्वंसोमकवृभिः पिबंत्यपोनकिः सदासोरथमिति तृतीयनाङ्का
समानभातानेनवमेहनिनवमस्याङ्कोरूपमिंद्रः स्वाहापिबतुयस्यसोमइति
सूक्तमंतोवैस्वाहाकारोतोनवममहर्नवमेहनिनवमस्याङ्कोरूपगायत्सामन
भन्यंयथावेरितिसूक्तमर्चामतद्वावधानंस्वर्वदित्यंतोवैस्वरंतोनवममह
र्नवमेहनिनवमस्याङ्कोरूपतिष्ठाहरीरथआयुज्यमानेति सूक्तमंतोवैस्ति
तमंतोनवममहर्नवमेहनिनवमस्याङ्कोरूपमिमाउत्वापुरुतमस्यकारो
रितिसूक्तंधियोरथेष्टामित्यंतोवैस्ति तमंतोनवममहर्नवमेहनिनवम
स्याङ्कोरूपंतुडुत्रैष्टुभंतेनप्रतिष्ठितपदेनसवनंदाधारायतनादेवैतेननप्र

ब्रा० पं४

॥२५॥

अवते प्रमंदिने पितु मर्चता वच इति सूक्तं समानोदकं नवमेहनि नवमस्याङ्कोरूपं
तदुजागतं जगत्सोवा एतस्य च हस्य मध्यं दिनं वहंति तद्वै तच्छंदो वहति यस्मिन्नि
विहीयते तस्माज्जगतीषु निविदं दधाति मिथुना नि सूक्तानि रास्यं ते त्रैशुभा
नि च जागता वनि च मिथुनं वै पशवः पशवश्छंदो माः पशूनामवस्ये पंच सू
क्तानि रास्यं ते पंच पदा पंक्तिः पांक्तो यज्ञः पांक्ताः पशवः पशवश्छंदो माः पशू
नामवस्ये त्वामिह हवामहे त्वं ह्येहि चैरव इति हस्यं भवति नवमेहनि
यद्वा वानेति धाय्याच्युता भित्वाभूरनो नु मरुतिरथं तं रस्य यो निमनुनि
वर्तयति राथं तं रं ह्येतदहराय तनेनै इति धातुशरणमिति सामप्रगाथ
स्त्रिवाच नवमेहनि नवमस्याङ्कोरूपं तस्य मूषुवा जिनं देवजुत मिति तास्यो

श्रीः
॥२५॥

च्युतः ॥ २० ॥ संचले जगुर्गिर इंदु पूर्व रिति सूक्तं गतवन्नवमेहनि नवमस्याङ्कोरूपं
कदा भुवच यक्षया मित्रहोति सूक्तं होति वदं त रूपं क्षेती ववा अंतंगत्वा निमेहनि
नवमस्याङ्कोरूपमा सत्यो यातु मधवांस्त्रिजीषाति सूक्तं सत्यवन्नवमेहनि नव
मस्याङ्कोरूपं तत्त इंदियं परमं पराचै रिति सूक्तं मंतो वै परमं मंतो नवममह
र्नवमेहनि नवमस्याङ्कोरूपं तदु त्रैशुभं तेन प्रतिष्ठित पदेन सवनं दाधारा
यतना देवै तेन न प्रच्यवते हं भुवं वसुनः पूर्व्यस्यति रिति सूक्तं महं धनानि
संजया मिश्रश्च त इत्यं तो वै जितमंतो नवममहर्नवमेहनि नवमस्याङ्कोरु
पं तदुजागतं जगत्सोवा एतस्य च हस्य मध्यं दिनं वहंति तद्वै तच्छंदो वहति
यस्मिन्नि विहीयते तस्माज्जगतीषु निविदं दधाति मिथुना नि सूक्तानि रा

ब्रा० पं ४

॥२६॥

स्यंते त्रेष्टुभानि च जागतानि च मिथुनं वै पशवः पशवश्चंदोमाः पशूनामवरुध्यै पं
चपंचसूक्तानि रास्यंते पंचपदापंक्तिः पांक्तो यज्ञः पांक्ताः पशवः पशवश्चंदोमाः
पशूनामवरुध्यै तानि द्वेधा पंचान्यानि पंचान्यानि दशसंपद्यंते सादृशानां विरा
ळं न विराळं पशवः पशवश्चंदोमाः पशूनामवरुध्यै तत्सवितुर्वृणां महिद्या
नो देव सवितरिति वैश्वदेवस्य प्रतिपदनुचरो राथंतरे हनिनवमे हनिनवमस्या
ङ्गोरूपं दोषो आगादिति सावित्रमंतो वै गतमंतो नवममहर्नवमे हनिनवमस्या रूपं प्रवां
महिद्यां विअभितियावा एधिवीर्यं भुचीठ पप्रशस्तय इति रुचिर्वनवमे हनिनवमस्या श्रीः
ङ्गोरूपं मिंदइषेदहातुनस्तेनोरत्नानि धत्तनेत्यार्भवं चिरासा मानि सन्वत इति त्रिवन् ॥२६॥
वमे हनिनवमस्याङ्गोरूपं बभ्रुरेको विष्णुः सूनरो युवेति द्विपदाः शंसति द्विपादेषु

रुषः श्वतुष्पादाः पशवः पशवश्चंदोमाः पशूनामवरुध्यै तद्यद्विपदाः शंसति यजमा
नमेव तद्विप्रलिच्छं चतुष्पात्कपमुपुप्रतिष्ठापयति येत्रिंशति त्रयस्पर इति वै
श्वदेवो वितुन्नवमे हनिनवमस्याङ्गोरूपं तान्युगायत्राणि गायत्रतृतीयसव
न एषत्र्यहो वैश्वानरो नक्तय इत्याग्निमारुतस्य प्रतिपदा प्रयातु परावत इ
त्यंतो वै परावतो नवममहर्नवमे हनिनवमस्याङ्गोरूपं भरुतो यस्य हिंस्र
य इति मारुतं क्षेति वदंत रूपं क्षेती ववा मंतं गत्वानवमे हनिनवमस्याङ्गोरूपं
जातवेदसे सूनवामसोममिति जातवेदस्याच्युता प्राप्नयेवाचमीरयेति
जातवेदस्य समानोदकं नवमे हनिनवमस्याङ्गोरूपं सनः पर्व इति द्विषः
सनः पर्व इति द्विष इति शंसति बद्ध्वा एतस्मिन् नवरात्रे किंच किंच वारणं

आ० पं ४

॥ २७ ॥

क्रियते शांत्या एव तद्यत्सनः पर्वदति द्विपः सनः पर्वदति द्विपश्चि शंसं सर्वस्मा
देवैनां स्तदेन सः प्रमुंचति तान्मुगायत्राणि गायत्रवृतीयसवन एषत्रयह ॥ २७ ॥
पृथ्व्यं षकहमुपयंतियथा वै मुखमेवं पृथ्व्यं हस्तयथांतरं मुखस्य जिह्वा ताक
दंता एव चंदोमा अथ येनैव वाचं व्याकरोति येन स्वादु चा स्वादु च विजानाति
तद्दशममहर्षथावो नासिके एव पृथ्व्यः षकहस्तयथांतरं नासिकयोरेव च
दोमा अथ येनैव गंधान् विजानाति तद्दशममहर्षथावा अक्ष्येव पृथ्व्यः षकह
स्तयथांतरं मष्णः कृच्छमेव चंदोमा अथ येनैव कनीनिका येन पश्यति तद्द
शममहर्षथावै कर्ण एव पृथ्व्यः षकहस्तयथांतरं कर्णस्यैव चंदोमा अ
थ येनैव शृणोति तद्दशममहः श्रीवैदशममहः श्रियं वा एतज्जागच्छंति ये

ति

क ३

श्रीः

॥ २७ ॥

दशममहारागच्छंति तस्माद्दशममहरविवाक्यं भवति माश्रियो ववादिष्येति
उरववदं हि श्रेयसस्तेततः सर्पंति ते मार्जयंते ते पत्नीशालां संप्रपद्यंते तेषां
य एतामाहुतिं विद्यात्स ब्रूयात्स मन्वारमध्वमिति ज्जुयादिहरमेहर स
मध्वमिह धृतिरिह स्वधृतिर्येवाद्स्वाहा वा किति सयदिहरमेत्याहा
स्मिन्नेवैनां स्तलोके रमया तीहरमध्वमिति यदाह प्रजा मेवैषु तद्रमया ती
ह धृतिहरि स्वधृतिरिति यदाह प्रजांचैव तद्वाचं च यजमानेषु यदा ध्यास्य
मेवा किति रथंतरं स्वाहा वा किति ब्रह्मदेवानां वा एतन्मिथुनं यद्ब्रह्म दे
वानां मेव तन्मिथुनं तन्मिथुनं मवरुंधते देवानां मिथुनेन मिथुनं प्रजायते
प्रजात्यै प्रजायते प्रजया पशुभिर्य एव वेदनेततः सर्पंति ते मार्जयंते त

तरे

ब्रा० पं ४

॥२८॥

मन्म

आग्नीध्रं संप्रपद्यंते तेषां य एतामाहुतिं विद्यात्स ब्रूयात्स मन्वारभध्वमिति स
ज्जहुयादुपसृजं धरुणं मातरुं धरुणो धयन् ॥ रायस्योषमिषमूर्जमस्मासु
दीधरुस्वाहेति रायस्योषमिषमूर्जमन्वहं ध आत्मने च यजमानेभ्यश्च यत्र
वं विद्वानेतामाहुतिं जुहोति ॥२२॥ ते ततः सर्पं तिते सदः संप्रपद्यंते यथाय
थैकं बिजो व्युत्सर्पं तिसं सर्पं त्युद्रा तारस्ते सर्पराज्ञाः क्रक्षस्तु वत इयं
वे सर्पराज्ञीयं हि सर्पतो राज्ञीयं वा अलोमिके वाग्र आसीत्सो तं मंत्रमप
श्यदायंगौः पृश्निरक्रमीदिति तामयं पृश्निर्वर्ण आविशानाना रूपो श्रीः
यं यं काममकामयत यदिदं किंचौषधयो वनस्पतयः सर्वाणि रूपा ॥२८॥
णि पृश्निरेनं वर्ण आविशति नाना रूपेण यं कामं येन य एवं वेद मनसा काम

प्रस्तौति मनसो द्रायति मनसा प्रतिहरति वाचां सति वाक् च वै मनश्च देवानां मिथु
नं देवानां मेव तन्मिथुनेन मिथुनमवरुंधते देवानां मिथुनेन मिथुनं प्रजायंते प्रजास्ये
जायते प्रजया पशुमिर्य एवं वेद यच्चतुर्होतृन्हेता व्याचष्टे न देव तत्कृतमनुशंसति
देवानां वा एतद्यज्ञियं गुह्यं नाम प्रकाशं अनुहोतारस्तद्यच्चतुर्होतृन्हेता व्याचष्टे
देवानां मेव तद्यज्ञियं गुह्यं नाम प्रकाशं गमयति तदेनं प्रकाशं गतं प्रकाशं ग
मयति गच्छति प्रकाशं य एवं वेद यं ब्राह्मणमनुचानं यत्नो न वेदिति हस्माहार
हृत्परेत्यदर्मस्तं बानुं ग्रथ्य दक्षिणतो ब्रह्माणमुपवेश्य चतुर्होतृन्व्याचक्षीत दे
वानां वा एतद्यज्ञियं गुह्यं नाम यच्चतुर्होतारस्तद्यच्चतुर्होतृन्व्याचक्षीत देवा
नामेव तद्यज्ञियं गुह्यं नाम प्रकाशं गमयति तदेनं प्रकाशं गतं प्रकाशं गम

ब्रा० पं४

॥२९॥

यतिगच्छतिप्रकाशंयएवंवेद॥ २३॥ अथोदुंबरींसमन्वारभंतइषमूर्जमन्वारभद
त्यूर्वाअन्नाद्यमुदुंबरोयद्वैतदेवाइषमूर्जंन्यभजंततैउदुंबरःसमसवन्नस्मात्स न
त्रिःसंवत्सरस्यपच्यतेतद्यदोदुंबरींसमन्वारभंतइषमेवतदूर्जमन्नाद्यंसमान्वा
रभंतैवान्चेयच्छंतिवाग्वैयज्ञोयज्ञमेवतद्यच्छंत्यहर्नियच्छंत्यहर्वैस्वर्गोलोकः
स्वर्गमेवतल्लोकंनियच्छंतिनदिवावाचंविस्मृजेरन्यद्विवावाचंविस्मृजेरन्नह
भ्रातृव्यायपरिशिंषुर्ननक्तंवाचंविस्मृजेरन्यन्नक्तंवाचंविस्मृजेरन्नात्रीभ्रा
तृव्यायपरिशिंषुःसमयाविधितःसूर्यस्यादथवाचंविस्मृजेरस्तावंतमे
वतद्विषतेलोकंपेरिशिंषंत्यथोखत्वस्तमितएववाचंविस्मृजेरस्तमोहानि ॥२४॥
मेवतद्विषंतंभ्रातृव्यंकुर्वत्याहवनीयंपरीत्यवाचंविस्मृजेरन्यज्ञोवाहव
आ

श्रीः

॥२५॥

नीयःस्वर्गोलोकआहवनीयोयज्ञेनैवैस्वर्गेणलोकैकस्व त
र्गलोकंयंतियदिहोनमकर्मयदत्यरीरिचाम ॥ प्रजापतितत्पितरमथेतितिना
चंविस्मृजंतेप्रजापतिवैप्रजाअनुप्रजायंतेप्रजापतिनूनानिरिक्तयोःप्रतिष्ठान्ते
नूनानोनोतिरिक्तंहिनस्तिप्रजापतिमेवानातिरिक्तान्यस्यत्यर्जंतियएवंविद्वांस
सएतेनवाचंविस्मृजंतेतस्मादेवंविद्वांसएतेनैववाचंविस्मृजेरन् ॥२५॥ अ
ध्वर्योइत्याहुयंतचतुर्होतृषुवदिष्यमाणस्तदाहावस्यरूपमोहोतस्तथाहो
तरित्यध्वर्युःप्रतिगृणात्यवसितेवसितेदशरूपदेषुतेषांचित्तिःस्रुगा
गासीत् ॥ चित्तमाज्यमासीत् ॥ वाग्वैदिरासीत् ॥ आधीतंबर्हिरासीत् ॥
केतोअग्निरासीत् ॥ विज्ञातमग्नीदासीत् ॥ प्राणोहविरासीत् ॥ सा

॥ ब्रा० पं ४ ॥
॥ ३० ॥

माध्युरासीत् ॥ वानस्पतिर्हीतासीत् ॥ मनउपवक्तासीत् ॥ तेवा एतं प्र
हमगृहृत ॥ वाचस्पतेर्विधेनामन ॥ विधेमतेनाम ॥ विधेस्त्वमस्माकं नाम्ना
द्यांगह ॥ यां देवाः प्रजापतिर्गृहपतयः क्रुहि मराध्रुवंस्तामृद्विरात्स्यामो
थ प्रजापतेस्तनूरनुद्भवति ब्रह्मोद्यं चान्नादाचानपत्नीचानादातदग्निरं
नपत्नीतदादित्योभिद्राचकल्याणीचभद्रातत्सोमः कल्याणीतत्पशवोमि
लयाचापभयाचानिलयातद्वायुर्नद्येषकदाचनेलयत्यपभयातन्म
त्युः सर्वे ह्येतस्माद्दीभायानाप्ताचानाप्याचानाप्तातत्पृथिव्यनाप्या
तद्यौरनाधृष्याचाप्रतिधृष्याचानाधृष्यातदग्निरप्रतिधृष्यातदादि
त्योपूर्वाचाभानृष्याचापूर्वातन्मनोभ्रानृष्यातत्संवत्सर एतावावद्वा

॥ श्रीः ॥
॥ ३० ॥

रिति

दशप्रजापतेस्तन्वएषहृत्स्वः प्रजापतिस्तत्कृत्स्नं प्रजापतिमाप्नोति दशममह
रथब्रह्मोद्यं वदंत्यग्निर्गृहपतिर्हैक आहुः सोमस्य लोकस्य गृहपतिर्वायुर्गृहप
तिरिति हैक आहुः सोमस्य लोकस्य गृहपतिरसौ वै गृहपतिर्यो सोमपत्येष
पतिर्कृतवो गृहाः ॥ येषां वै गृहपतिर्देवं विद्वान् गृहपतिर्भवति रोध्रोतिसगृ
हपतीराध्रुवंति ते यजमानाः ॥ येषां वा अपहत पाप्मानं देवं विद्वान् गृहपति
र्भवत्यपसगृहपतिः पाप्मानं हते पते यजमानाः पाप्मानं धृते धर्यो अरात्मा
रात्मा ॥ २५ ॥ इति पंचमपंचिकायां चतुर्थोऽध्यायः ॥ उद्धराहवनीयमिस
पराह आहयं देवाद्वासाधु करोति तदेव तस्मादुद्धृत्य तदभये निधत्त उद्ध
राहवनीयमिति प्रातराहयं देवरात्र्यासाधु करोति तदेव तस्मादुद्धृत्य तद

त्रा० पं० ४
॥ ३१ ॥

भयेनिधत्तैयज्ञोवाआहवनीयः स्वर्गलोकआहवनीयोयज्ञएवस्वर्गलोकेस्व
र्गलोकनिधत्तैयएवंवेदयोवाअग्निहोत्रैवैश्वदेवंषोडशकलपशुपुप्रतिष्ठि
तंवेदवैश्वदेवेनाग्निहोत्रेणषोडशकलेनपशुपुप्रतिष्ठितेनराध्नोतिरोदंगवि
सद्वायव्यमुपावसृष्टमाश्विनंदुत्यमानसोस्यंदुग्धंवारुणमधिष्ठितंषोष्ठं
समुदयंतंमारुतंविष्णुंदमानंवैश्वदेवंविंदुमन्मैत्रंशरोरुहीतयावापृथिवी
यमुद्रासितंसावित्रंप्रजातंवैष्टवंह्रियमाणंबार्हस्पत्यमुपसन्नमन्नेःपूर्वा
कृतिः प्रजापतेरुत्तरेदं कृतं मतद्वा अग्निहोत्रं वैश्वदेवं षोडशकलपशुपु
प्रतिष्ठितं वैश्वदेवेनाग्निहोत्रेण षोडशकलेन पशुपु प्रतिष्ठितेन राध्नोति म
वैवेद ॥ २६ ॥ यस्याग्निहोत्रमुपावसृष्टा दुत्यमानोपविशेत्कातत्र प्राय

श्रीः
॥ ३१ ॥

श्चिन्निरिति तामभि मंत्रयेत यस्माद्गीषानिषीदसिततो नो अभयं कृधि ॥ पशु
भः सर्वा नो पायन मोरुद्राय मीळुष इति तामुत्थापयेदुदस्वादेव्यदिति रायुर्य
ज्ञपतावधात् ॥ इन्द्राय रुक्मवती भर्गो मित्राय वरुणाय चैत्यथास्या उदपात्रमू
धसिचं मुरेव चोपगृहीयादथैनां ब्राह्मणाय दद्यात्सातत्र प्रायश्चित्तिर्यस्या
ग्निहोत्रमुपावसृष्टा दुत्यमाना वाश्येत्कातत्र प्रायश्चित्तिरित्यशनायां हवा
एषा यजमानस्य प्रतिख्याय वाश्येत्तामन्नमप्यादयेच्छां त्यैशांतिर्वा अनं
सूयवसाद्गवती हि भूया इति सातत्र प्रायश्चित्तिर्यस्याग्निहोत्रमुपावसृ
ष्टा दुत्यमाना स्यंदेत कातत्र प्रायश्चित्तिरिति सायत्तत्र स्कंदयेत्तदभि मृश्य
जपेयदधुर्गंधं पृथिवीमसृष्टयदोषधीरत्यसृष्टयदापः ॥ पयो गृहे

आ० पं ४

॥ ३२ ॥

पयो अघ्नमायां पयो वत्सेषु पयो अस्तु तन्मयीति तत्र यत्परिशिष्टं स्यात्ति न जङ्गया
यद्यत्वं होमां यस्याद्युर्वै सर्वं सितं स्यादथान्यामाहूयतां दुग्धं तेन जङ्गया
दातेव भ्रूयै होतव्यं सातत्र प्रायश्चित्तिः सर्वं वा अस्य बहिर्ष्यं सर्वं पारिगृहीतं
य एवं विद्वानग्निहोत्रं जुहोति ॥ २७ ॥ असौ वा अस्य दित्या यूपः पृथिवी वै
दिरोषधयो बहिर्वैनस्पतय इध्मा आपः प्रोक्षंण्यो दिशः परिधयो यद्वा अस्य
किंचन श्रयति यो श्रयते यदपाजंति सर्वं है वै नंतदमुष्मिन्लोकं यथा वै हि विद
त्तमागच्छेद्देवमागच्छति य एवं विद्वानग्निहोत्रं जुहोति युभयान्वा एष देवमनु आः
ध्याविपर्यासं दक्षिणानयति सर्वं चेदं यदिदं किंच ननु ध्यान्वा एष सायमा ॥ ३३ ॥
ऊत्यदिवेश्यो दक्षिणानयति सर्वं चेदं यदिदं किंच न एते प्रलीनान्यो कसद

वशेरे मनुष्या देवभ्यो दक्षिणानीता देवान्वा एष प्रातराहुत्या मनुष्येभ्यो दक्षि
णानयति सर्वं चेदं यदिदं किंच न एते विविदाना इवोत्पतंत्य देहं करिष्ये देहं
ममिथा मीति बद्धं तोयावतं ह वै सर्वं मिदं दत्वा लोकं जयति तावतं ह लोकं जय
ति य एवं विद्वानग्निहोत्रं जुहोति यं प्रयेवा एष सायमाहुत्या श्विनमुपाक
रोति तद्वा नाकप्रतिगृणाति वाग्वगित्यग्निना हास्यरात्र्या श्विनं रास्त्रं भ
वति य एवं विद्वानग्निहोत्रं जुहोत्या दित्या यवा एष प्रातराहुत्या महाव्र
तमुपाकरोति तत्प्राणः प्रतिगृणात्यन्नमन्नमित्यादित्येन हास्याद्गाम
हाव्रतं रास्त्रं भवति य एवं विद्वानग्निहोत्रं जुहोति तस्य वा एतस्याग्निहो
त्रस्य सप्तचशतानि विंशतिश्च संवत्सरे सायमाहुतयः सप्तचो एव

ब्रा० प ५

॥ ३३ ॥

शतानि विंशतिश्च संवत्सरे प्रातराहुतयस्तावत्योमेर्यजुः प्रत्यदृष्टकाः संवत्सरे
पाहास्याग्निना चित्येनेष्टं भवति य एवं विद्वानग्निहोत्रं जुहोति ॥ २८ ॥ च
षु शुभो हवा तावत उवाच जातूकप्यो वक्ता स्मोवा इदं देवस्योयं द्वे तदग्निहो
त्रमुभयेयुर्हूयतां न्यधुर्वावतदेतर्हि हूयत इत्येतदुहैवोवाच कुमारो गंधर्वग्रहास्ता
वक्ता स्मोवा इदं पितृस्योयं द्वे तदग्निहोत्रमुभयेयुर्हूयतां न्यधुर्वावतदेतर्हि २
हूयत इत्येतद्वा अग्निहोत्रमन्येयुर्हूयते यदस्ति मिते सायं जुहोत्यनुदिते प्रा
तरथैतदग्निहोत्रमुभयेयुर्हूयते यदस्ति मिते सायं जुहोत्यनुदिते प्रातरस्तस्मा
नुदिते होतव्यं चतुर्विंशो हवै संवत्सरे नुदित होमी गायत्री लोकमाप्नोति ह्य ३३
दश उदित होमी स यदा द्वौ संवत्सराव नुदिते जुहोत्यथाहास्ये कोऽङ्गते भव

य त्रि एवं विद्वान्यथ य उदिते जुहोति संवत्सरेणैव संवत्सरमाप्नोति य एवं विद्वानु
दिते जुहोति तस्मादुदिते होतव्यं भषहवा अहोरात्रयोस्तेजसि जुहोति योस्त
मिते सायं जुहोत्यनुदिते प्रातरग्निना वै तेजसारा त्रिस्तेजस्वत्यादित्येन तेजसा
हस्तेजस्वदहोरात्रयोर्होस्यते जसि द्रुतं भवति य एवं विद्वानुदिते जुहोति
तस्मादुदिते होतव्यं ॥ २९ ॥ एते हवै संवत्सरस्य चक्रे यदहोरात्रे ताभ्यामे
व नत्सं वत्सरमेति स यो नुदिते जुहोति यथैकतश्चक्रेण यायात्तादृक्तदथय
उदिते जुहोति यथोभयतश्चक्रेण यावत्क्षिप्रम धान समभुवीत तादृक्ततदे
वाभियस्तगाथागीयते ॥ एह इथंतराभ्याभिदमेति युक्तं यद्भूतं भविष्यच्चा
पि सर्वं ॥ ताभ्यामियादग्नीना धाय धीरो दिवैवान्यजुः कुर्यान्नक्तमन्यदिति

ब्रा० पं०
॥३४॥

राथंतरावैराच्यहर्वाहृतमभिर्वैरथंतरमादित्योवृहदेतेहएवाएनंदेवतेब्र० ध्रुव
विष्टपंस्वर्गलोकंगमयतोयएवंविद्वानुदितेजुहोतितस्मादुदितेहोतव्यतदे
षामियज्ञगाथागीयते ॥ यथाहवास्त्रूरिणेकेनयायादकृतान्यदुपयोजना
याएवंयंतितेवहवोजनासः पुरोदयाजुः कृतियोभिहोत्रमितितांवाएतांदे
वतांप्रयतीसर्वमिदमनुप्रेतियदिदंकिंचेतस्येहादेवतायाअनुचरंसर्व
यदिदंकिंचसेषानुचरवतीदेवताविंदतेहवाअनुचरंभवत्यस्यानुचरोय
एवंवेदसवाएषएकातिथिः सएषजुः कृतवसतितद्यदुदोगाथाभव ॥ ब्रा० ॥
त्यनेनसमेनसासोभिशास्तादिनस्वतोवापहरादेनः ॥ एकातिथिमपसा ॥ ३४ ॥
यंरुणाद्विविसानिस्तेनोअपसोजहोरेत्येषहवैसएकातिथिः सएषजुः क

कुवसत्येतांवावसेदेवतामपरुणह्रियोलमग्निहोत्रायसन्नाग्निहोत्रंजुहोति
तमेवादेवतापरुद्धापरुणध्यस्मावक्तोकादमुष्माञ्चोभास्यांयोलमग्नि
होत्रायसन्नाग्निहोत्रंजुहोतितस्माद्योलमग्निहोत्रायस्याजुः कृत्यात्तस्मा
दाजुर्नसायमतिथिरुपस्थितइत्येतदस्मवेतद्विद्वान्भगरीजानश्रुतेयजदि
तहोतीममेवाहोत्रास्माभिमानुतंतव्यमुवाचप्रजायामेनंविज्ञातास्मोय
दिविद्वान्वाजुहोत्यविद्वान्वेतितस्योहेकादशाक्षेराष्ट्रमिवप्रजावभूवराष्ट्र
मिवप्रजास्यप्रजासवतियएवंविद्वानुदितेजुहोतितस्मादुदितेहोतव्य ॥ ३० ॥
उयंनुखलुवाआदित्यआहवनीयिरश्मीन्संदध्यातिसयानुदितेजुहोति न
यथाकुमारायवावत्सायवाजातायस्तनं प्रतिदध्यातादत्तदथयजदि

ब्रा.पं.५
॥३५॥

तेजुहोतियथाकुमारायवावत्सायवाजातायस्तनं प्रतिदध्यात्तादृक्ततमस्यैष
तिधीयमानमुभयोर्लोकयोरभाद्यमनुप्रतिधीयतेस्माच्चलोकादमुष्माच्चो
भाभ्यांसयोनुदितेजुहोतियथापुरुषायवाहस्तिनेवाप्रयतेहस्तआदध्या
तादृक्तदध्ययउदितेजुहोतियथापुरुषायवाहस्तिनेवाप्रयतेहस्तआद
ध्यात्तादृक्ततमेषएतेनैवहस्तेनोर्ध्वं हत्वास्वर्गलोकआदधातियएवंविद्व
नुदितेजुहोतितस्मादुदितेहोतव्यमुद्यन्तुर्वकुवाआदित्यः सर्वाणिभूता
निप्रणयति तस्मादेनं प्राण इत्यान्वक्षते प्राणिहास्य संप्रतिदुतं भवतिय एव वि
द्वानुदितेजुहोतितस्मादुदितेहोतव्यमेषहवे सत्यं वदन् सत्येजुहोतियोस्त
मितेसायंजुहोत्युदिते प्रातर्भूर्भुवस्वरोमग्निर्ज्योतिर्ज्योतिरग्निरितिसायं

श्रीः
॥३५॥

ज्योति

ति

स

जुहोतिभूर्भुवस्वरोमसूर्योर्ज्योतिः सूर्य इति प्रातः सत्यं हास्य वदतः सत्येदुतं
भवतिय एव विद्वानुदितेजुहोतितस्मादुदितेहोतव्यं तं देषामियज्ञगाथा
गीयते ॥ प्रातः प्रातरनृतं तं वदन्ति पुरोदयादुदितियेग्निहोत्रं ॥ दिवाकी
र्त्यमदिवाकीर्तयन्तः सूर्योर्ज्योतिर्न तदाज्योतिरेषामिति ३१ ॥ प्रजापतिरका
मयतप्रजायेयमूयान्त्सामिति सतपोतप्यत सतपस्तप्तेमांलोकान
सृजत पृथिवीमंतरिक्षादिवतांलोकानभ्यतपत्तेभ्योभितप्तेभ्यस्त्रीणि
ज्योतींष्यजायन्ताग्निरेव पृथिव्याअजायतवायुरंतरिक्षादादित्योदि
वतानिज्योतींष्यभ्यतपत्तेभ्योभितप्तेभ्यस्त्रयोवेदाअजायन्तः ऋग्वेद
एवाग्नेरजायतयजुर्वेदोवायोः सामवेद आदित्यात्तान्वेदानभ्यतपत्ते

॥ ब्रा० पं ५ ॥

॥ ३६ ॥

ते

वे

ह्योमितसेत्येत्वाणिशुक्राण्यजायंतभूरित्येवक्रुवेदादजायतभुवइतियजु
वेदात्स्वरितिसामवेदात्तानिभुक्राण्यभ्यतपत्तेभ्योमितसेभ्यस्त्रयोवर्णाअ
जायंताकारउकांमकारइतितानेकधासमभरत्तेदेतदोमितितस्मादोमोमि
तिप्रणोह्योमितिवैस्वर्गोलोकओमित्यसोयोसोतपतिसप्रजापतिर्यज्ञ
मतनुततमाहस्तेनायजतसक्रुचैवहोत्रमकरोद्यजुषाध्वर्यवंसाम्नोद्गी
थंयदेतत्रय्येविद्यायैशुक्रंतेनब्रह्मत्वमकोत्सप्रजापतिर्यज्ञंदेवेभ्यःसं
प्रायच्छतेदेवायज्ञमतन्वततमाहुरंततेनायजंततक्रुचैवहोत्रमकुर्वन्
जुषाध्वर्यवंसाम्नोद्गीथंयदेतत्रय्येविद्यायैशुक्रंतेनब्रह्मत्वमकुर्वन्ते
देवाअभुवन्प्रजापतियदिनोयज्ञक्रुक्तआर्त्तिस्याद्यदियजुशायदि

॥ श्रीः ॥

॥ ३६ ॥

ति

ह

सामतोययद्यविज्ञातासर्वव्यापद्वाकाप्रायश्चित्तिरिसप्रजापतिरब्रवीद्देवा
न्यदिबोयंक्रुक्तआर्त्तिर्भवातिभूरितिगार्हपत्येजुहवाथयदियजुशेभुवइत्या
मीधीयेन्वाहार्यपचनेवाहविर्यज्ञेषुयदिसामतःस्वरित्याहवनीयेयद्यवि
विज्ञातासर्वव्यापद्वाभूर्भुवस्वरिति सर्वाअनुहुत्याहवनीयएवंजुहवायत्ये
तानिहैवेवेदानामंस्तश्लेषणानियदेताव्याहृतयस्तद्यथात्मनात्मानंसंद
ध्यायथापर्वणापर्वयथाश्लेषणान्चर्मण्यंवांन्यद्वाविश्लिष्टंसंश्लेषयेदेवमे
वेताभिर्यज्ञस्यविश्लिष्टंसंदधातिसौषासर्वप्रायश्चित्तिर्यदेताव्याहृतयस्त
स्मादेवैवयज्ञेप्रायश्चित्तिःकर्त्तव्या ॥ ३२ ॥ नदाऊर्महावहाइत्यहचैवहोत्रंक्रि
यतेयजुषाध्वर्यवंसाम्नोद्गीथंवारव्यात्रयीविद्याभवत्यथकेनब्रह्मत्वंकि

॥ ब्रा० पं० ॥

॥ ३ ॥

यत इति त्रय्याविधयेति श्रूयादयं वैयशो योयं पवते तस्य वाक्च मनश्च वर्तन्यो
वाचा च हि मनसा च यज्ञो वर्तते इयं वै वागदो मनस्तद्वाचा त्रैयाविधये कं पक्षं
संस्कुरुवंति मनसैव ब्रह्मा संस्करोति ते हे के ब्रह्माण उपाकृते प्रातरनुवाके स्तोम
भागां जपित्वा भाषमाणो उपासते तदेतदुवाच ब्राह्मण उपाकृते प्रातरनुवा
के ब्रह्माणं भाषमाणं दृष्ट्वा र्धमस्य यज्ञस्यात रगुरिति तद्यथैकपात्पुरुषोयं
नेकतश्च को वारथो वर्तमानो भ्रेष न्येत्येवमेव स यज्ञो भ्रेष न्येति यज्ञस्य भ्रेष
मनु यज्ञमानो भ्रेष न्येति तस्माद्भ्रेषोपाकृते प्रातरनुवाके वाचं यमस्यादोपां
श्वं तर्यामयो होमादुपाकृतेषु पवमानेषु दृष्ट्वा चोथयानि स्तोत्राणि सरास्त्रा
ण्यांतेषां वषट्काराद्वाचं यम एव स्यात्तद्यथोभयतः पात्पुरुषो यन्नुभय

॥ श्रीः ॥

॥ ३७ ॥

तश्च को वारथो वर्तमानो न रिष्यति सैवमेव स यज्ञो न रिष्यति यज्ञस्य रिष्यन्
यज्ञमानो न रिष्यति ॥ ३३ ॥ तदा दुर्यदूरात्नेम्य हात्सा चारीन्म आदुती मे होषादि
त्यध्वर्यवे दक्षिणानीयं त उदगासीन्म इत्युद्रा चैव बोचं मे शंसीन्मे याक्षीन्म इति न
होत्रे किं सि देव चक्षुषे ब्रह्मणे दक्षिणानीयं ते कृत्वा होस्वि देव वरता इति यज्ञस्य
होषाभिषग्य दूह्या यज्ञायैव तद्देव जं कृत्वा हरत्सिथो यद्भूयिष्ठे नैव ब्रह्मणा छंद
सारसेना त्विज्यं करोति यद्दूह्या तस्माद्दूह्या र्द्धभागधवा एष इतरेषां मृत्विजा
मग्रभासय दूह्या र्द्धमेव ब्रह्मण आसा र्द्धमितरेषां मृत्विजां तस्माद्यदियज्ञं कुरु
कृत्वा तः स्यादियं निष्ठेयं दिसामं तोयद्य विज्ञाता सर्वव्यापहा ब्रह्मण एव नि
वेदयंते तस्माद्यदियज्ञं कुरु कृत्वा तः स्यादियं निष्ठेयं दिसामं तोयद्य विज्ञाता सर्वव्यापहा ब्रह्मण एव नि

॥ ब्रा० पं॥

॥ ३८ ॥

दियलुष्टोभुवइत्याग्रीधीयेन्वाहार्यपचनेवाहविर्भक्षेपुयदिसामतः स्वरि
त्याहवनीये ययविज्ञाता सर्वव्यापद्वाभूर्भुवः स्वरितिसर्वा अनुदुत्याह
वनीयएवजुहुयात्सप्रस्तोतोपाकृतेस्तोत्रआह ब्रह्मस्तोष्यामः प्रशास्त
रितिसभूरिति ब्रह्मा प्रातः सवने ब्रूयादिं इवंतस्तु ध्वमिति भुव इति मा
ध्यंदिने सवने ब्रूयादिं इवंतः स्तु ध्वमिति स्वरिति तृतीय सवने ब्रूयादिं
इवंतस्तु ध्वमिति भूर्भुव स्वरित्युक्तेष्वतिरात्रे वा ब्रूयादिं इवंतस्तु ध्व
मिति सयदाहं इवंतस्तु ध्वमित्येवं द्वौ वै यज्ञ इत्युक्तौ यज्ञस्य देवतासंज्ञमे

॥ श्रीः ॥

॥ ३८ ॥

वत उद्गाथं करोतीं शान्मागादिं इवंतस्तु ध्वमित्येवैनांस्तदाह तदाह ॥ ३८ ॥
इत्येतरेय ब्राह्मणे पंचम पंचिकायां पंचमोऽध्यायः समाप्तः ॥ शके ११२९
सिद्धार्थी नाम संवत्सरे उद्गायने वसंतर्ते विशाखे मासे शुक्ल प्रतिप
दि रवि वासरे तद्दिने दंपुस्तकं चिंचळकरोपनामक बाबजी पट्टेन लि
खितं ॥ इदं पुस्तकं हेडिकिरोपनामक जनार्दनोपाध्यायस्य दत्तं ॥
स्वार्थं परार्थं च ॥ शुभं भवतु ॥ यादृशं पुस्तकं दत्त्वा तादृशं लिखि
तं मया ॥ यदि शुद्धं शुद्धं वा मम दोषानविद्यते ॥ अर्जितं भूरि कष्टे
न पुस्तकं लिखितं मया ॥ हर्तुमिच्छतु यः पापी तस्य वंशः क्षयो भवेत् ॥

षष्ठ पंचिका

431

: Shashtha Panchika		Title
:	:	: Author
:	:	: Editor
:	:	: Year, Vols.
:	:	: Publisher
432	:	: Remarks

अथषष्ठमपंचिकाप्रारंभोयं

ब्रा. ष.

१

श्रीमहागणाधिपतये नमः ॥ ॐ देवाहं वे सर्वचरो सत्रं निषेदुस्ते ह पाप्मानं ना
पजघ्निरेतान्हो वाचा बुद्धः काद्वेयः सर्पत्रेषिर्मंत्रकृदे कावे वो होत्रा कृतातां वो
हं करवाण्यथ पाप्मानमपहनिष्यध्वइति ते ह तथेत्युचुस्ते पाहस्मसमध्यं दिने
मध्यं दिन एवोपोदासर्पद्वाव्योभिष्टोति तस्मान्मध्यं दिने मध्यं दिन एव ग्राव्यो
भिष्टुवंति तदनुकृतिं सहस्मयेनोपोदासर्पद्वाप्येतर्ह्युपोदासर्पणीनामप्रपद
स्ति तान्हराजामदयांचकार ते होचुराशीविषोवेनो राजानमवक्षते हं तास्याल्ली
षेणाक्ष्यावपिनद्यामेति तथेति तस्य होष्णीषेणाक्ष्यावपिनहस्तस्मादुल्लीष
मेव पर्यस्य ग्राव्योभिष्टुवंति तदनुकृतिं तान्हराजामदयामेव चकार ते होचुः
स्वेन वेनो मंत्रेण ग्राव्योभिष्टोति हं तास्यान्याभिर्ऋग्भिर्मंत्रमाष्टुणचामेति त

१

थेति तस्य हान्याभिर्ऋग्भिर्मंत्रमाष्टुचुस्ततो हैनां नमदयांचकार तद्यदस्यान्या
भिर्ऋग्भिर्मंत्रमाष्टुचंति शान्त्या एव ते ह पाप्मानमपजघ्निरेतेषामन्वपहतिं सर्पाः पा
प्मानमपजघ्निरेत एते पहत पाप्मानो हित्वा पूर्वो जीर्णां त्वचं न वयैव प्रयंत्य पपा
प्मानं हते य एवं वेद ॥ १ ॥ ॥ तदाहुः कियतीभिरभिष्टुयादिति शतेनेत्याहुः शतायुर्वेपु
रुषः शतवीर्यः शतेंद्रियः आयुष्ये वैनंतद्दीर्यं इन्द्रिये दधाति त्रयस्त्रिंशत्यावेत्याहुस्त्र
यस्त्रिंशतो वे स देवानां पाप्मानो याहं स्त्रयस्त्रिंशद्वै तस्य देवा इत्यपरिमिताभिरभि
ष्टुयादपरिमितो वे प्रजायतिः प्रजायते वा एषा होत्राय द्रावस्तोत्रीया तस्यां सर्वका
मा अवरुध्यंते स यदपरिमिताभिरभिष्टोति सर्वेषां कामानामवरुध्यै सर्वां कामा
नवरुंधेय एवं वेद तस्मादपरिमिताभिरैवाभिष्टुयात्तदाहुः कथमभिष्टुयादि

ब्रा. व.
२ त

स्यक्षरशा ३ः॥ चतुरक्षरशा ३ः॥ पञ्चा ३ः॥ अर्धर्चशा ३ः॥ ऋकशा ३ः इति॥ तद्यदृकशोनतदव
कल्पतेथयत्यछोनोऽएवंदवकल्पतेथयदक्षरशाश्चतुरक्षरशावितथाछंदांसिलुप्येर
न्बहुनितथाक्षराणिहीयेरन्धर्चर्चशा एवाभिष्टुयात्प्रतिष्ठायाऽएवदिप्रतिष्ठोवेपुरुषः
श्चतुष्पादाः पशवोयजमानमेव तद्दिप्रतिष्ठं चतुष्पात्पुपुषुप्रतिष्ठाययतितस्माद
र्धर्चर्चशा एवाभिष्टुयात्तदाकुर्यन्मध्यंदिनेमध्यंदिन एव प्राक्कोभिष्टोतिकथमस्येत
तरयोः सवनयोरभिष्टुतंभवतीति यदेव गायत्रीभिरभिष्टोति गायत्रंवे प्रातः सव
नंतेन प्रातः सवनेऽथ यज्जगतीभिरभिष्टोति जागतंवे तृतीय सवनंतेन तृतीय
सवने एवमुहास्यमध्यंदिनेमध्यंदिन एव प्राक्कोभिष्टुवतः सर्वेषु सवनेषुभि
ष्टुतंभवतिय एवंवेदतदाकुर्यदध्वर्युरेवान्यान्तृत्विजः संप्रेष्यत्यथकस्मादे

नो
षण्णामसंप्रेषितः प्रतिपद्यतइतिमवैप्रावस्तोत्रीयासंप्रेषितंवाइदंमनस्तस्मादेषण्णाम
मसंप्रेषितः प्रतिपद्यते॥३॥ ॥वाग्वेसुब्रह्मण्यातस्येसोमोराजावत्सः सोमेराजनि
कीर्तेसुब्रह्मण्यामाह्वयंतियथाधेनुमुपह्वयेतेनवत्सेनयजमानायसर्वान्कामां
इहेसर्वान्हास्मेकामान्वाग्दुहेयः एवंवेदतदाहुः किंसुब्रह्मण्यायैसुब्रह्मण्यात्वमित्तिवा
गेवेतिब्रूयाद्वाग्वेब्रह्मचसुब्रह्मचेतितदाहुरथकस्मादेनंपुमांसंसंतंस्त्रीमिवाचक्ष
तइतिवाग्धिसुब्रह्मण्येतिब्रूयात्तेनेतितदाहुर्यदंतंवेदीतरऋत्विजः आर्त्विज्यं कुर्व
तिवहिर्वेदिसुब्रह्मण्याकथमस्यांतर्वेद्यार्त्विज्यंकृतंभवतीतिवेदेवाउत्करमुत्किरं
तियदेवात्करेतिष्ठन्नाह्वयतीतिब्रूयात्तेनेतितदाहुरथकस्मादुत्करेतिष्ठन्सुब्रह्म
ण्यामाह्वयतीत्युपयांवेसत्रमासतंतंयांयोवर्षिष्ठआसीत्तमब्रुवन्सुब्रह्मण्यामाह्व

ब्रा. ष.

३

यत्तन्नोनेदिष्टादेवान्कृषिष्यसीतिवर्षिष्ठमेवेनंतत्कुर्वंत्यथोवेदिमेवतत्सर्वोप्रीणातितदाद्रुः
कस्मादस्मात्कृषसंदक्षिणामभ्याजंतीतिवृषावात्ररूपसोयोषासुब्रह्मण्यातिन्मिथुनंत
स्यमिथुनस्यप्रजात्याइत्युपांशुपालीवितस्याग्नीधोयजतिरेतोवैपालीवितःउपां
श्विवैवैरेतसःसिक्तिर्नानुवषट्करोतिसंस्थावाएषायदनुवषट्कारोनेदेतःसंस्थाप
यानीत्यसंस्थितंवैरेतसःसमृद्धतस्मान्नानुवषट्करोतिनेष्टुरुयस्थःआसीनोभक्ष
यतिपत्नीभाजनंवैनेष्टाग्निःपत्नीधुरेतोदधातिप्रजात्याअग्निनेवतत्पत्नीधुरेतोदधा
तिप्रजात्येप्रजायतेप्रजयापशुभिर्यएवंवेददक्षिणाअनुसुब्रह्मण्यासंतिष्ठतेवा
गेसुब्रह्मण्यानंदक्षिणान्नाद्यएवतद्वाचियज्ञमंततःप्रतिष्ठापयंतिप्रतिष्ठा
पयंति॥३॥ ॥इतिषष्ठमपंचिकायांप्रथमोऽध्यायः॥ ॥देवावैयज्ञमतन्व

३

ततांस्तन्वानानसुराअभ्यायन्यज्ञंवैशसमेपांकरिष्यामइतितांदक्षिणतउपाय
न्यतएषांयज्ञस्यततिष्ठममन्यंतेदेवाःप्रतिबुध्यमित्रावरुणौदक्षितःपथ्यो
हंस्तेमित्रावरुणाभ्यामेवदक्षिणतःप्रातःसवनेसुररक्षांस्यपाघ्नततथैवै
तद्यजमानमित्रावरुणाभ्यामेवदक्षिणतःप्रातःसवनेसुररक्षांस्यपाघ्न
तेतस्मान्मेत्रावरुणंमेत्रावरुणःप्रातःसवनेशंसतिमित्रावरुणाभ्यां
हिदेवादक्षिणतःप्रातःसवनेसुररक्षांस्यपाघ्नततवैदक्षिणतोपह
ताःअसुरामध्यतोयज्ञंप्राविशंस्तेदेवाःप्रतिबुध्येदंमध्यतोदधुस्तःइंद्रेणैव
मध्यतःप्रातःसवनेसुररक्षांस्यपाघ्नततथैवैततद्यजमानाइंद्रेणैवमध्य

ण

ब्रा. ष.

४

तः प्रातः प्रातः सवने सुररक्षां स्य पघ्नते तस्मादेदं ब्राह्मणाच्छंसी प्रातः
सवने शंसती द्वेण हि देवा मध्यतः प्रातः सवने सुररक्षां स्य पाघ्नते तैवे
मध्यतो पहता असुरा उत्तरतो यज्ञं प्राविशंस्ते देवाः प्रतिबुध्यं द्वाग्नी उत्त
रतः पर्यै हं स्तदं द्वाग्निभ्यामेवोत्तरतः प्रातः सवने सुररक्षां स्य पाघ्नते तैवे त
द्यजमाना इंद्वाग्निभ्यामेवोत्तरतः प्रातः सवने सुररक्षां स्य पघ्नते तस्मादेदं द्वा
ग्नमच्छावाकः प्रातः सवने शंसती द्वेण हि देवाः उत्तरतः प्रातः सवने सुर
क्षां स्य पाघ्नते तैवा उत्तरतो पहता असुराः पुरस्तात्पर्यै इव न्समनी कर्तस्ते दे
वाः प्रतिबुध्याग्निं पुरस्तात्प्रातः सवने पर्यै हं स्तेग्निनेव पुरस्तात्प्रातः सवने
सुररक्षां स्य पाघ्नते तैवे तद्यजमाना अग्निनेव पुरस्तात्प्रातः सवने सुरर

४

क्षां स्य पघ्नते तस्मादाग्नेयं प्रातः सवने मपपाप्मानं हतेय एवं वेदते वै पुरस्तादपहता अ
सुराः पश्चात्परीत्य प्राविशंस्ते देवाः प्रतिबुध्य विश्वान्देवानात्मानं पश्चात्तृतीयसवने
पर्यै हं स्ते विश्वेरेव देवैरात्मभिः पश्चात्तृतीयसवने सुररक्षां स्य पाघ्नते तैवे तद्यजमा
ना विश्वेरेव देवैरात्मभिः पश्चात्तृतीयसवने सुररक्षां स्य पघ्नते तस्माद्देवैश्च देवं तृतीयस
वने मपपाप्मानं हतेय एवं वेदते वै देवाः असुरानेव मपाघ्नते सर्वस्मादेव यज्ञात्ततो वै
देवाः अभवन्परासुराभवत्यात्मना परास्य द्विषन्त्याप्राभ्रातृव्याभवतिय एवं वेद
ते देवा एवं कृपेन यज्ञनापासुरान्यापमानमघ्नता जयन्त्स्वर्गलोकमपहवै द्विषंतपा
प्मानं भ्रातृव्यं हते जयति स्वर्गलोकं य एवं वेद यश्चैवं विद्वान्सवनानि कल्पयति
॥४॥ ॥ स्तोत्रियं स्तोत्रियस्यानुरूपं कुर्वेति प्रातः सवनेऽहरेव तदङ्गो नुरूपं कुर्वे

ब्रा. प.

५

त्यवरेणेवतदङ्गापरमहरभ्यारभन्तेथतथानमध्यंदिनेश्रीवैष्णवानितानितस्मेनतव
स्थानानियत्स्तोत्रियस्तोत्रियस्यानुरूपंकुर्युस्तथैवविभक्त्यातृतीयसवनेनस्तोत्रि
यस्तोत्रियस्यानुरूपंकुर्वेति॥५॥ ॥अथातःआरंभणीयाएवःऋजुनीतीनोव
रुणइतिमैत्रावरुणस्यमित्रोनयतुविद्वानितिप्रणेतावाएषहोत्रकाणांयन्मैत्राव
रुणस्तस्मादेषाप्रणेतृमतीभवतीद्वंविश्वतस्परीतिब्राह्मणाच्छंसिनोहवामह
वामहेजनेभ्यइतीदमेवैतयाहरहर्निद्वयंतेनहेषांविहवेन्यइंद्रंइन्द्रंयत्रैवंवि
द्वान्ब्राह्मणाच्छंसितामहरहःशंसतियत्सोमआनरइत्यच्छावाकस्येंद्राग्नीः
अजोहवुरितीन्द्राग्नीएवैतयाहरहर्निद्वयंतेनहेषांविहवेन्यइंद्राग्नीचंद्रंयत्रै
वंविद्वानच्छावाकएतामहरहःशंसतितावाऽएताःस्वर्गस्यलोकस्यनावःसंपारि

सुते३

ण्यःस्वर्गमेवैताभिर्लोकमभिसंतरंति॥६॥ ॥अथातःपरिधानीयाएवतेस्यामंदेव
वरुणेतिमैत्रावरुणस्येषंस्वश्चधीमहीत्ययंवलोकइषमित्यसौलोकःस्वरित्यु
भावंवैतयालोकावारभन्तेव्यंतरिक्षमतिरदितिब्राह्मणाच्छंसिनोविवत्तचंस्वर्ग
मेवैभ्य एतयालोकंविद्वेणोतिमंदेसोमस्यरोचना॥इंद्रोयदभिनद्वलमिति सि
षासवोवाऽएतेयद्दीक्षितास्तस्मादेषावलवतीभवत्युद्गाआजदंगिरोभ्यःआ
विष्णुष्वन्नुहासतीः॥अर्वाचंनुनुदेवलमिति सनिमेवैभ्य एतयावरुणंइंद्रं
रोषनादिवइतिस्वर्गोवलोकइंद्रोणरोचनादिवोदृक्कानिद्वंहितानिच॥स्थिरा
णिनपराणुदइतिस्वर्गएवैतयालोकेहरहःप्रतितिष्ठंतोयत्याहंसरस्वतीवतो
रित्यच्छावाकस्यवाग्नेसरस्वतीवाग्वतोरितिहेतदाहेंद्राग्न्यारवोवृणइत्येतद्व

ब्रा. ष.

६

वाइंद्राग्न्योः प्रियं धामयं गिति प्रियेणे वै नो तद्वाग्मा समर्धयति प्रियेण धाम्ना समृध्य
तिय एवं वेदा ॥ ७ ॥ ॥ उभयः परिधानीया भवन्ति होत्रकाणां प्रातः सवने च माध्यं
दिने चाहीनाश्चैकाहिकाश्च तत एकाहिकाभिरेव मैत्रावरुणः परिदधाति तेनास्मा
ल्लोकान्न प्रच्यवते हीनाभिरच्छावाकः स्वर्गस्य लोकस्यास्या उभयीभिर्ब्राह्मणा
ल्लंसीति नो स उभौ व्यन्वारभमाण एती मंचा मुंचलोक मथो मैत्रावरुणं चाच्छा
वाकं चाथोऽअहीनं चैकाहं चाथो संवत्सरं चाग्निष्टोमं चैव मुस उभौ व्यन्वारभ
माणऽएत्यथ तत एकाहिका एव तृतीय सवने होत्रकाणां परिधानीया भवन्ति प्र
तिष्ठावा एकाहः प्रतिष्ठाया मेव तद्यं मंततः प्रतिष्ठापयं त्यनवानं प्रातः सवने य
जेदे कां द्वेन स्तोममतिशंसेत्तद्यथाभिहेषते पिपासते क्षिप्रं प्रयच्छेत्तादृक् दथो
॥ २ ॥

क्षिप्रं देवेभ्यो न्नाद्यं सोमपीथं प्रयच्छानीति क्षिप्रं हास्मिन्लोके प्रतितिष्ठत्यपरिमिता
भिरुत्तरयोः सवनयो रपरिमितो वै स्वर्गो लोकः स्वर्गस्य लोकस्यास्यैकामंतद्वाता
शंसेद्यद्वात्रकाः पूर्वद्यः शंसेयुर्यद्वा होता तद्वात्रकाः प्राणो वै होता गानि होत्र
काः समानो वाऽअयं प्राणो गान्यनु संचरति तस्मात्तत्कामं होता शंसेद्यद्वात्र
काः पूर्वद्यः शंसेयुर्यद्वा होता तद्वात्रकाः सूक्तांते होता परिदधेत्यथ समान्य
एव तृतीय सवने होत्रकाणां परिधानीया भवन्त्यात्मा वै होता गानि होत्रकाः
समाना वा इमे गाना मंतास्तस्मात्समान्य एव तृतीय सवने होत्रकाणां परिधा
नीया भवन्ति भवन्ति ॥ ८ ॥ ॥ इति षष्ठमपंचिकायां द्वितीयोऽध्यायः ॥ ॥
आत्वा वहंतु हरय इति प्रातः सवन उन्नीय मानेभ्यो न्वाह वृष ण्वतीः पीत

ब्रा.प.

७

इ.

वतीः सुतवतीर्मिद्वतीरूपसमृद्धा ऐं दीरन्वाहेंद्रो वै यज्ञो गायत्रीरन्वाह गायत्रं वै प्रातः
सवनं नवन्यूनाः प्रातः सवनेन्वाहन्यूने वैरेतः सिच्यते दशमध्यदिनेन्वाहन्यूने वैरेतः
सिक्तं मध्यं स्त्रिये प्राप्य स्थविष्ठं भवति नवन्यूनास्तृतीयसवनेन्वाहन्यूना द्वे प्रजाः
प्रजायंते तद्यदेतानि केवलसूक्तान्यन्वाहयजमानमेव तद्वर्षं भूतं प्रजनयति यज्ञो हि
वयोन्यैते हेके सप्तसप्तान्वा सप्तप्रातः सवने सप्तमध्यदिने सप्तत्यसवने यावत्या ती
वै पुरो पुरोनुवाक्यास्तावत्या याज्याः सप्तवै प्रांचो यजंति सप्तवषट् कुर्वंति तासां मे
ताः पुरोनुवाक्या इति वदंतस्तत्तथानकुर्याद्यजमानस्य हतेरेतो विलुपंत्यथो यजमा
नमेव यजमानो हि सूक्तं नवभिर्वा एतं मैत्रावरुणोऽस्माच्छोकादंतरिक्षलोकमभिप्र
वहति दशभिरंतरिक्षलोकादमुं लोकमभ्यंतरिक्षलोको हि ज्येष्ठो नवभिरमुष्मान्

७

लोकात्स्वर्गलोकमभिनहं वै ते यजमानं स्वर्गलोकमभिवोक्षुमर्हंति ये सप्तसप्तान्वा
इस्तस्मात्केवलशएव सूक्तान्यनुब्रूयात् ॥ ६ ॥ ॥ अथाहयंदेंद्रो वै यज्ञो थकस्मा
द्वावेव प्रातः सवने प्रस्थितानां प्रत्यक्षादिं दीभ्यां यजतो होता चैव ब्राह्मणाच्छंसी
चेदंते सोम्यं मध्विति होता यजती इत्वा वृषभं वयमिति ब्राह्मणाच्छंसी नाना देव
त्याभिरितरे कथंतेषां मैन्द्रो भवन्तीति मित्रं वयं हवामह इति मैत्रावरुणो यजति व
रुणं सोमपीतय इति यंदे किंच पीतवत्पदं तंदेंद्रं रूपं तेनेंद्रं प्रीणाति मरुतो यस्य
हि क्षय इति पोता यजति ससु गोपातमे इतींद्रो वै गोपास्तंदेंद्रं रूपं तेनेंद्रं प्रीणा
त्यग्ने पत्नी रिहावहेति नेष्टाय जति त्वष्टारं सोमपीतय इतींद्रो वै त्वष्टा तंदेंद्रं रूपं
तेनेंद्रं प्रीणात्युक्षान्नाय वशान्नायेत्याग्नीध्रो यजति सोमपृष्टाय वेधस इती

जन

ब्रा. ष.

इंवेवेधास्तैर्देइंरूपंतेनेइंप्रीणातिप्रातर्यावभिरागतंदेवेभिर्जेन्यावस् ॥ इंद्राग्नीसो
मपीतयइतिस्वयंसमृद्धाच्छावाकस्यैवमुह्ये ॥ तां एंद्राभवंतियन्नानांदेवत्यास्तना
न्यादेवताः प्रीणातियदुगायत्र्यस्तेनाग्नेय्यएतदुहेताभिस्त्रयमुपाप्नाति ॥ १० ॥
असाविदेवंगोक्रजीकमंधइतिमध्यंदिनउन्नीयमानेभ्योन्वाहृषण्वतीः पीतव
तीः सुतवतीर्मद्वतीरूपसमृद्धाऽंइरीरन्वाहेंद्रोवेयज्ञस्त्रिष्टुभोन्वाहेंद्रोभंवेमाध्य
दिनंसवनंतदाङ्कुर्यत्तृतीयसवनस्यैवरूपंमद्वदथकस्मान्मध्यंदिनेमद्वतीरनुचा
हयजंतिचाभिरितिमाद्यंतीवैवैमध्यंदिनेदेवताः समेवतृतीयसवनेमादयंतैत
स्मान्मध्यंदिनेमद्वतीरनुचाहयजंतिचाभिस्तेवैखलुसर्वएवमाध्यंदिनेप्रसि
तानांप्रत्यक्षांदेंद्राभिर्यजंत्यभितृणवतीभिरेकेपिवासोममभियमुग्रतर्दइति

होतायजतिसर्दपाहियक्रजीपीतरुचइतिमेंत्रावरुणोयजत्येवापाहिप्रत्नथामंदतुले
तिब्राह्मणाच्छीयजत्यर्वांइं हि सोमकामंत्वाङ्कुरितियोताजतितवायंसोमस्त्वमेह्यवी य
डितिनेष्टायजतीद्रायसोमाः प्रदिवोविदानाइच्छावाकोयजत्यापूर्णाऽअस्यकलश त्य
स्वाहेत्याग्नीध्रोयजतितासामेताअभितृणवत्योभवंतीइंवेप्रातः सवनेनव्यज
यतसएताभिरेवमाध्यंदिनंसवनमभ्यतृणद्यदभ्यतृणत्तस्मादेताअभितृणव
त्योभवंति ॥ ११ ॥ ॥ इहोपयातशवसोनपातइतितृतीयसवनउन्नीयमानेभ्यो
न्वाहृषण्वतीः पीतवतीः सुतवतीर्मद्वतीरूपसमृद्धास्तां एंद्राभंभ्योभवंतितदाङ्क
र्यन्नाभंवीषुस्तुवंतथकस्मादाभंवः पवमानइत्याचक्षतइतिप्रजापतिर्वैपितः
क्रभून्मर्त्यान्त्सतोमर्त्यान्कृत्वातृतीयसवनआमजत्तस्मान्नाभंवीषुस्तुवंतथाभं

आ. ष.

९

वः पवः पवमान इत्याचक्षतेथाहयद्यथा छंदसं पूर्वयोः सवनयोरन्वाह गायत्रीः प्रा
तः सवने त्रिष्टुभो माध्यंदिने थकस्माज्जागते सति तृतीयसवने त्रिष्टुभो न्वाहेति धी
तरसं वै तृतीयसवनमथैतदधीतरसं शुक्रियं छंदो यत्रिष्टुभवनस्य सरसताया
इति ब्रूयादथो इन्द्रमेवैतत्सवने न्वाप्तजतीत्यथाहयेदं द्राक्षं वं वै तृतीयसवनम
थकस्मादेष एव तृतीयसवने प्रस्थितानां प्रत्यक्षा देवा द्राक्षं व्यायजती इः क्रुभु
भिर्वाजवद्भिः समुक्षितमिति होतैर्वनानां देवत्याभिरितरे कथं तेषां मे द्राक्षं व्या
भवतीतींद्रावरुणा सुतपा विमं सुतमिति मे त्रावरुणाय जतियुवोरथो अध्व
रं देववीतय इति बहूनि वाहत दृभूणां रूपमिन्द्रश्च सोमं पिबतं बृहस्पति इति
ब्राह्मणा छंसीयजत्या वां विशं त्विंदवः स्वाभुव इति बहूनि वाहत दृभूणां रूप

९

मावो वहं तु सप्तयोरघु व्यदइति पोता यजति रघुपत्नानः प्रजिगातवा
दुभिरिति बहूनि वाहत दृभूणां रूपममेवनः सुहवा आहि गंतनेति नेष्टाय
जति गंतनेति बहूनि वाहत दृभूणां रूपमिन्द्रा विष्णु पिबतं मध्वो अस्येत्यच्छा
वाको यजत्या वामं धांसि मदिराण्यग्मन्निति बहूनि वाहत दृभूणां रूपमिमं
स्तोममर्हते जातवेदस इत्याग्नीध्राय जतिरथमिव संमहे मामनीषेति ब
हूनि वाहत दृभूणां रूपमेव सुहेता ऐंद्राक्षं व्यासवतियन्नानां देवत्यास्तना
न्यादेव ताः प्रीणाति यदुजगत्प्रासाहा जागतं वै तृतीयसवनं तृतीयसवन
स्येव समृध्यै ॥ १२ ॥ ॥ अथाहयदुक्थिन्या न्याहोत्रा अनुक्था अन्याः क
थमस्येता उक्थिन्य सर्वाः समाः समृद्धा भवन्तीति यदेवेनाः संप्रगीर्ये हो

ब्रा. ष.

१०

त्रादृत्याचक्षते तेन समा यदु किं न्योन्या होत्रा अनुकथा अन्यास्तेनो विषमाः
एवमुहास्येता उक्थिन्यः सर्वाः समाः समृद्धा भवन्त्यथा हशं संति प्रातः सव
ने शं संति माध्यंदिने होत्रकाः कथं मे षां तृतीय सवने शस्तं सवती तियं देवमा
ध्यंदिने द्वे द्वे सूक्ते शं संतीति ब्रूयात्तेनेत्यथा हयद्वय कथो होता कथं हो काद्यु
क्ता भवन्ती तियं देव द्विदेवत्याभिर्यजन्तीति ब्रूयात्तेनेति ॥१३॥ ॥ अथाहयं देता
स्ति स्रउक्थिन्यो होत्राः कथं मितरा उक्थिन्यो भवन्तीत्याज्यमेवाग्नीध्रीयाया
उक्थं मरुत्वतीयं पोत्रीयायै वैश्वं देवं नेष्ट्रीयायै तावा एता होत्राः एव न्यंगा ए
व भवन्त्यथा हयदेकं प्रेषाः अन्ये होत्रकाः अथ कस्माद्विं प्रेषः पोता द्विं प्रेषोने
ष्टीति यत्रादो गायत्री सुपर्णो भूत्वा सोममाहरत्त देतासां होत्राणामिन्द्र उक्था

त्र

१०

निपरिलुप्य होत्रे प्रददौ यूयं मास्यद्वयध्वं यूयमस्यावेदिष्टेति ते होचुर्देवा वाचे मे
होत्रे प्रभावयामेति तस्मात्ते द्विं प्रेषे भवतः ऋचाग्नीध्रीयां प्रभावयां च क्रुस्तस्मा
त्तस्येकयर्चा भूयस्योयाज्या भवन्त्यथा हयद्वेतायक्षद्वेतायक्षदिति मेत्रावरु
णो होत्रे प्रेष्यत्यथ कस्माद होतृभ्यः सद्भ्यो होत्राणां स्या होतायक्षद्वेतायक्ष
दिति प्रेष्यतीति प्राणो वै होता प्राणः सर्व ऋत्विजः प्राणायक्षत्प्राणायक्षदि
ह्येव तदा हाथास्त्युक्ता तृणां प्रेषा ३ ॥ नाडं इति ॥ अस्तीति ब्रूयाद्यदेवैतत्प्र
शास्ता जपं जपित्वास्तु ध्वमित्याह सः एषां प्रेषोथा हास्त्युक्ता वाकस्य प्रवरोः
॥ नाडं इति ॥ अस्तीति ब्रूयाद्यदेवैतन्मध्वर्युराहा छावाकवदस्वयं च वाद्य
मित्येषास्य प्रवरोथा हयदे इवावरुणं मेत्रावरुणस्तृतीय सवने शं सत्य

सि

ब्रा. ७

११

× स्तोत्रियानुरुूपोभवत इत्यग्निना वेमुखेन देवा असुरानुक्थेभ्यो निर्ज
थकस्मादस्याग्नेर्योस्तोत्रियानुरुूपोभवतोथाहयंदेवावाहंस्पत्यंब्राह्मणाच्छ
सीतृतीयसवनेशंसत्येन्द्रावैष्णवमच्छावाकः कथमेनयोरैन्द्रास्तोत्रियानुरु
पाभवतीतींद्रोहस्मवाः असुरानुक्थेभ्यः प्रजिगायसोब्रवीत्कश्चाहंचेत्य
हंचाहंचेतिहस्मदेवताः अन्ववयंतिसयदिंद्रः पूर्वः प्रजिगायतस्मादेनयो
रैन्द्रास्तोत्रियानुरुपाभवंतियद्वहंचाहंचेतिहस्मदेवताः अन्ववयुस्तस्मा
न्नानादेवत्यानिशंसतः ॥१४॥ ॥ अथाहयंदेवदेववैतृतीयसवनमथ
कस्मादेतान्येन्द्राणिजागतानि सूक्तानितृतीयसवनः आरंभणीयानिश
स्यंतइतींद्रमेवैतैरारभ्ययंतीतिब्रूयादथोयज्जागतंवैतृतीयसवनंतज्ज
गत्काम्येवतद्यत्किंचातऊर्ध्वंछंदः शस्यतेतद्वसर्वंजागतंभवत्येतानिचे

देन्द्राणिजागतानि सूक्तानितृतीयसवनः आरंभणीयानिशस्यंतैथेतत्रैष्टुभ
मच्छावाकैततः शंसतिसंवाकर्मणेतियदेवपनाय्यंकर्मतदेतदभिवदतिस
मिषेत्यन्नंवाइषोन्नाद्यस्यावरुध्याः अरिष्टैर्नः पथिभिः पारयंतेतिस्वस्तित
याएवैतदहरहः शंसत्यथाहयद्यज्जागतंवैतृतीयसवनमथकस्मादेषांत्रि
ष्टुभः परिधानीयाभवतीतिवीर्यंवैत्रिष्टुष्टीर्यएवतदंततः प्रतितिष्ठंतोयंती
यमिंद्रवरुणमष्टमेगीरितिमेत्रावरुणस्यबृहस्पतिर्नः परिपातुपश्वादि
तिब्राह्मणाच्छंसिनः उभाजिग्यथुरित्यच्छावाकस्योभोहितौजिग्यतुर्न
पराजयेथेनपराजिग्यइतिनहितयोः कतरश्चनपराजिग्यः इंद्रश्चविष्णो
यदपस्पृधेयात्रिधासहस्रंबितंदेरेयेथामितींद्रश्चहवैविष्णुश्चासुरैर्युयु

ब्रा. ष.

१२

मेरयेथा

धातेतान्हुस्माजित्वोचतुः कल्पामहाइति तेह तथेत्यसुराऽकुचुः सो ब्रवीदिदं
यावदेवायं विष्णुस्त्रिविक्रमते तावदस्माकमथ युष्माकमितरदितिसऽइमां लो
कान्विचक्रमेथो वेदानथो वाचं तदाहुः किं तत्सहस्रमिती मे लोकाऽइमे वेदाऽ
अथो वागिति ब्रूयादैरयेथोमित्यछावाकऽउक्थ्येभ्यस्यतिसहितत्रांत्योभव
त्यग्निष्टोमे होतोतिरात्रे च सहितत्रांत्योभवत्यभ्यस्येत्यल्लोकाऽशिनी ३॥ नाभ्य
स्ये ३ त इति ॥ अभ्यस्येदित्याहुः कथमन्येष्वहः स्वभ्यस्यतिकथमत्र नाभ्य
स्येदिति तस्मादभ्यस्येत् ॥ १५ ॥ ॥ अथाह यन्नाराशां संवेत्तृतीयसवनमथ
कस्मादछावाको ततः शिल्मेघनाराशांसीः शंसतीति विकृतिर्वेन्नाराशां संकि
मिव च वै किमिव चरेतो विक्रियते तत्तदा विकृतं प्रजातं भवत्यथेतन्मृद्विवच्छं

१२

त्यो

दः शिथिरं यन्नाराशां समथे योयदछावाकस्तद्वृद्धतायैद्वे प्रतिष्ठास्यामऽइ
ति तस्मादछावाको ततः शिल्मेघनाराशांसीः शंसतीति द्वृद्धतायैद्वे प्रतिष्ठास्या
मऽइति द्वे प्रतिष्ठास्यामऽइति ॥ १६ ॥ ॥ इति तृतीयोऽध्यायः ॥ ॥ यः श्वः
स्तोत्रियस्तमनुरूपं कुर्वति प्रातः सवने हीन संतत्येयथावाऽएकाहः सुतऽएव
महीनस्तद्यथेकाहस्य सुतस्य सवनानि संतिष्ठमानानि यंत्येव मेवाहीनस्या
हानि संतिष्ठमानानि यंतितद्यच्छुः स्तोत्रियमनुरूपं कुर्वति प्रातः सवने हीन सं
तत्याऽअहीनमेव तत्संतन्वंति ते वेदेवाश्वक्रुषयश्वा इयंत समानेन यज्ञं संत
नवामेति तः एतत्समानं यज्ञस्यापश्यन्त्समानान्प्रगाथान्त्समानीः प्रतिपदः
समानानि सूक्तान्योकः सारीवाऽइंदो यत्र वाऽइंदः पूर्वगच्छत्येव तत्रापरंगच्छति

यज्ञस्यैव संदताये ॥ १७ ॥ ॥ तान्वाऽएतान्संयातान्विश्वामित्रः प्रथममपश्यत्तान्वि
 श्वामित्रेण दृष्टान्वा मदेवो सृजते वात्वा मिन्द्रवज्रिन्तत्र यन्त इन्द्रो जुजुषेयञ्च वष्टि
 कथामहामवृधत्कस्य हेतुरिति तान्विप्रंसमपतद्यत्सिप्रंसमपतत्तत्संयातानां
 संयातत्वं सहेक्षां चक्रे विश्वामित्रो यान्वा अहं संयातान पश्यन्तान्वा मदेवो सृ
 ष्टकानि न्वहं सृक्तानि संयातांस्तत्प्रतिमांस्तृजेयेति सऽएतानि सृक्तानि
 संयातांस्तत्प्रतिमान सृजत सद्यो ह जातो वृषभः कनीनऽइन्द्रः पूर्विदा
 तिरद्वासमं कैरि मा मृषु प्रभृतिं सातये धाऽइच्छंति त्वा सोम्यासः स
 खायः शासद्वक्त्रिर्द्विहितुर्नस्यंगादक्षितष्टे वदीधया मनीषामिति यऽएक इद्व्य
 श्वर्षणीनामिति सरद्वाजो यस्तिग्मशृंगो वृषभो नक्षीमऽउदुब्रह्माण्यैरतश्रव

स्येति वसिष्ठोऽस्माऽइदु प्रतवसेतुरायेति नो धास्तऽएते प्रातः सवनेष क हस्तोत्रि
 यान्छस्त्वामाध्यंदिने हीनसृक्तानि शंसंति तान्येतान्यहीनसृक्तान्यासत्योयातुम
 घवाऽऽक्रजीषीति सत्यवन्मेत्रावरुणोऽस्माऽइदु प्रतवसेतुरायेति तुरायेन्द्रो ब्र
 ह्माणिराततमा ॥ इन्द्रब्रह्माणिरातमा सोऽक्रन्निति ब्रह्मण्वद्वा ह्मणा छंसी शास
 द्वक्त्रिर्जनयंत वक्त्रिमिति वक्त्रिवदच्छावाकस्तदाहुः कस्मादच्छावाको वेदेतत्सृ
 क्तमुभयत्र शंसति परां चिषुचे वाहः स्वभ्यावर्तिषु चेति वीर्यवान्वाऽएष बहुचे
 वक्त्रिवदेतत्सृक्तं वहति हं वे वक्त्रिर्धुरो यासु युज्यते तस्मादच्छावाको वक्त्रिवदेतत्सृक्तं
 मुभयत्र शंसति परां चिषुचे वाहः स्वभ्यावर्तिषु चतानि पंचस्वहः सुभवंति चतु
 र्विंशो भिज्जिति विषुवति विश्वजिति महाव्रते हीनानि हवाऽएतान्यहानि न ह्येषु

ब्रा.ष.
१४ वे

नि

किंच नदी यै परांची निहवाऽ एतान्यहान्ये नप्यावत्तर्शितस्मादेनान्येते घटः सु-
शंसंति यदेनानिशंसं त्यही नान्त्स्वर्गाद्धोकांत्सर्वरूपान्त्सर्वसमृद्धानवाप्तवामेति
यदेवेनानिशंसंती इमे वेतैर्निद्रयंते यथ ऋषभं वा शिताये यं देवेनानिशंसं त्यही
नास्य संतत्या अहीनमेव तत्संतन्वंति ॥१८॥ ॥ ततो वाऽ एतां स्त्रीन्सं पातान्मेव
वरुणो विपर्यासं मे कैक महरहः शंसं त्येवात्वा मिंद्रवज्जिन्नत्रेति प्रथमे ह निय-
न् इंद्रोऽनुषेयञ्च वष्टीति द्वितीये कथामहामृधत्कस्य होतुरिति तृतीये त्री-
नेव सं पातान्ब्राह्मणाच्छंसी विपर्यासं मे कैक महरहः शंसंती इः पूर्णिदातिरहा
समं कैरिति प्रथमे ह यऽ एक इद्रव्यश्वषणीनामिति द्वितीये यस्मिन्मशृंगावृष-
भेन भीम इति तृतीये त्रीनेव सं पातान्छावाको विपर्यासं मे कैक महरहः शंसं

१४

४ स्तोमा

तीमामृषु प्रकृतिं सातये धा इति प्रथमे ह नीच्छंति त्वा सोम्यासः सरवायऽ इति द्वितीये शा-
सद्वाङ्मिद्रुहितुर्नष्ट्यंगादिति तृतीये तानि वाऽ एतानि नव त्रीणि चाहरहः शस्यानितानि
द्वादश सं पद्यंते द्वादश वै मासाः संवत्सरः संवत्सरः प्रजापतिः प्रजापतिर्यज्ञस्तत्सं-
वत्सरं प्रजापतिर्यज्ञमाप्नुवंति तत्संवत्सरे प्रजापतौ यज्ञे हरहः प्रतितिष्ठंतो यंति ता-
न्यंतरेणावापमावं परन् नन्यूरव्याविराजो वेमदीश्वचतुर्थे ह निपंक्तीः पंचमे पारु-
छेपीः षष्ठे थयान्यहानि महानि स्युः कोऽअद्य नर्यो देवकामऽ इति मेत्रावरुणऽ
आवपे तवनेन वा योन्यधाथिचाकनिति ब्राह्मणाच्छंस्यायाद्यर्वा दुःपवंधुरेष्ठा
इत्यछावाकऽ एतानि वाऽ आवपनान्यंते र्वाऽ आवपने देवाः स्वर्गलोकमजय-
न्ते तैर्ऋषयस्तथैवेतद्यजमानाऽ एते रावपनेः स्वर्गलोकं जयंति ॥१९॥ ॥ सद्यो

हजातो वृषभः कनीनः इति मेत्रावरुणः पुरस्तात्सूक्तानामहरहः शंसति तदेतत्सू-
क्तं स्वर्ग्यमेतेन वै सूक्तेन देवाः स्वर्गलोकमजयन्ते तेन ऋषयस्तथेवेतद्यजमा-
नाः एतेन सूक्तेन स्वर्गलोकं जयन्ति तदुवेश्वामित्रं विश्वस्य हवे मित्रं विश्वामि-
त्रः आस विश्वं हास्मे मित्रं भवति य एवं वेद येषां चैवं विद्वानेतन्मेत्रावरुणः पु-
रस्तात्सूक्तानामहरहः शंसति तद्वृषभवत्पशुमद्रवति पशूनामवरुध्येतस्य
च चैवं भवति पंचपदायंक्तिः पंक्तिर्वाऽन्नमन्नाद्यस्यावरुध्याऽऽदुब्रह्मा-
ण्ये रतश्रवस्येति ब्राह्मणाच्छीब्रह्मण्वत्समृद्धं सूक्तमहरहः शंसति
तदेतत्सूक्तं स्वर्ग्यमेतेन वै सूक्तेन देवाः स्वर्गलोकमजयन्ते तेन ऋषयस्त-
थेवेतद्यजमानाः एतेन सूक्तेन स्वर्गलोकं जयन्ति तदुवासिष्ठमेतेन वै वसि-

ष्ठः इन्द्रस्य प्रियं धामोपागच्छत्सपरमं लोकमजयदुपेन्द्रस्य प्रियं धाम गच्छति ज-
यति परमं लोकं य एवं वेद तद्वै षष्ठं च षड्वाऽऽस्तव ऋतूनामास्त्येतदुपरिष्ठात्सं-
पातानां शंसत्यास्तेव तत्स्वर्गलोकं यजमानाः अस्मिन्लोके प्रतितिष्ठन्त्यभि-
तद्वेदो ध्यामनीषामित्यच्छावाको हरहः शंसत्यभिवन्नत्ये रूपेभिः प्रियाणि
मर्मशतपराणीति यान्येव पराण्यहानि तानि प्रियाणि तान्येव तदभिर्मर्मशतो-
यंत्यभ्यारभमाणाः परोवाऽऽस्माच्छाकात्स्वर्गलोकस्तमेव तदभि वदति क-
वीऽरिच्छामि संदृशे सुमेधाऽइति यं वेतेन ऋषयः पूर्वं प्रेतास्ते वै कवयस्तानेव
तदभ्यतिवदति तदुवेश्वामित्रं विश्वस्य हवे मित्रं विश्वामित्रः आस विश्वं हा-
स्मे मित्रं भवति यः एवं वेद तदनिरुक्तं प्राजापत्यं शंसत्यनिरुक्तो वै प्रजापतिः

ब्रा. ७.
१६

प्रजापतेराष्ट्यैसकृदिदं निराहते नैन्द्राद्रुपांन प्रच्यवते तं हे दशचंदशाक्षरावि
राकन्न विराकन्नाद्यस्यावरुध्ये यदेव देशर्चा ३३॥ दशवै प्राणाः प्राणानेव तु
दाप्नुवंति प्राणानात्मं दधते तदुपरिष्ठात्संपातानां शंसत्यास्तेव तत्स्वर्गलोकं
यजमानाऽअस्मिंल्लोके प्रतितिष्ठन्ति ॥ २०॥ ॥ कस्तमिंद्रत्वावसुंकं नव्योऽ
अतुसीनां ॥ कइन्वस्याकृतमितिक इंतः प्रगाथाऽआरंभणीयाऽअहरहः
शस्यंते को वै प्रजापतिः प्रजापतेराष्ट्यै यदेव कइंता ३ः ॥ अन्नं वै कमन्नाद्य
स्यावरुध्ये यदेव कइंता ३ः ॥ अहरहर्वाऽएते शांतान्यहीनसूक्तात्पुण्यं
जानायांति तानिकद्विः प्रगाथैः शमयांति तान्यभ्यः शांतानिकं भवन्ति तान्यभ्यः
शांतानिकं भवन्ति तान्यनान्छांतानि स्वर्गलोकमपि वहन्ति त्रिष्टुभः

१६

यं

सूक्तप्रतिपदः शंसं युक्तां हे के पुरस्तात्प्रगाथानां शंसन्ति धाय्याऽइति वदंतस्तत्रथान
कुर्यात्क्षत्रं वै होता विशो होता शंसिनः सत्रायेव तद्विशं प्रत्युद्यामिनी कुर्युः पापवस्य
सं त्रिष्टुभो मइमाः सूक्तप्रतिपदऽइत्येव विद्यात्तद्यथा समुद्रं प्रपुवेरन्ने वं हैव ते प्र
पुवंते ये संवत्सरं वा द्वादशाहं वा संते तद्यथा सेरावती नावं पारकामाः समारोहे युर
वमेवंतास्त्रिष्टुभः समारोहं तिनहवाऽएतच्छंदोगमयित्वा स्वर्गलोकमुपावर्त
ते वीर्यवृत्तमं हेताभ्यो नव्याद्वयीत समानं हि छंदो यो ने द्वाय्याः करवाणीति यदे
नाः शंसन्ति प्रजाताभिः सूक्तप्रतिपदिः सूक्तानि समारोहमेति यदेवैनाः शं
सन्ती इमे वै ताभिर्निद्रते यथ ऋषयः शंताये यदेवैनाः शंसन्त्यहीनस्य संत
त्याऽअहीनमेव तत्संतन्वन्ति ॥ २१॥ ॥ अपप्राचऽइंद्रविश्वऽअभित्रानिति मे

ब्रा. ष.
१७

वावरुणः पुरस्तात्सुक्तानामहरहः शंसत्यपापाचोऽभिभूतेनुदस्व॥ अपोदीचेऽ
पशूराधरा च उरो यथा तव शर्मन्मदेमेत्यस्य रूपमस्यमिव हियन्निष्ठति ब्र
ह्मणाते ब्रह्मयुजायुनज्मीति ब्राह्मणाच्छस्य हरहः शंसति युनज्मीतियुक्तवती
युक्तऽइव ह्यहीनो हीनस्य रूपं मुरुं नो लोकमनुनेषिविद्वानित्येच्छावाहरहः
शंसत्यनुनेषीत्येतीव ह्यहीनो हीनस्य रूपं नेषीति सत्रायणरूपं तावाऽएताऽ
अहरहः शस्यंते समानीभिः परिदध्युरोकः सारीहैषामिंद्रो यज्ञं भवती
यथऽऋषसो वा शितां यथा वांगोः प्रज्ञातं गोष्ठं मेवं हैषामिंद्रो यज्ञं मेव गच्छ
ति न शुनं कुवीय याहीनस्य परिदध्याक्षत्रियो हराष्टोऽप्यवते यो हैव परो भ
वति तमभिद्वयति॥२२॥ ॥ अथातो हीनस्य युक्तिश्च विमुक्तिश्च व्यतिरि

को

१७

क्षमतिरदित्यहीनं युक्तऽएवेदिंद्रमिति विमुंचत्याहं सरस्वतीवतो नूनं सात
इत्यहीनं युक्तं तस्यामदेववरुणं नृष्टुतऽइति विमुंचत्येषहवाऽअहीनं तंतुमहं
तियऽएनं योक्तुंचविमोक्तुंचवेदतद्यच्चतुर्विंशे हन्युज्यंते सायुक्तिरथयत्यु
रस्तादुदयनीयस्यातिरात्रस्य विमुच्यंते सा विमुक्तिस्तद्यच्चतुर्विंशे हन्येका
हिकाभिः परिदध्युरत्राहं वयज्ञं संस्थापयेयुर्नाहीनकर्मकुर्युरथयदहीन
परिधानीयाभिः परिदध्युर्यथाश्रान्तो विमुच्यमानऽउत्कृत्येतैवं यजमानाऽ
उत्कृत्यरन्तुमयीभिः परिदध्युस्तद्यथादीर्घाध्वऽउपविमोक्तं यायात्तादृक्
संतताहं पायज्ञं भवती॥ व्यमुंचतऽएकादेन द्वयोः सवनयोः स्तोममतिश
सदीर्घारण्यानिहं वे भवन्ति यत्र बद्धाभिः स्तोमातिशस्यंते परिमिताभिस्तुति

ब्रा. ७.
१८

यसवनेपरिमितोवेस्वर्गोलोकः स्वर्गस्यलोकस्याप्येतत्संततोहास्याप्यारब्धो
विस्त्रस्ताहीनोभवतियः एवंविद्वानहीनंतनुते ॥२३॥ ॥ देवावलेगाः पर्यप
श्यंस्तायज्ञेनैवेष्टाः षष्ठेनङ्गापुर्वंस्तेप्रातः सवनेनभाकेनवलमनभ
यंस्तंयदनभया ३ न ॥ अथयन्नेवेनंतत्तः उत्तृतीयसवनेवज्जणवाल
खिल्याभिर्वाचः कूटेनैकपदयावलं विरुज्यगाः उदाजंस्तथैवेतद्यजमानाः
प्रातः सवनेनभाकेनवलं नभयंतितंयन्नभयंती ३ ॥ अथयन्नेवेनंतत्त
स्माद्वात्रकाः प्रातः सवनेनाभाकास्तृचान्छंसंतियः ककुभोतिधारयः
इतिमैत्रावरुणपूर्वीष्टः इंद्रेयमातयइतिब्राह्मणाच्छंसीताहिमध्यंभ
राणामित्यछावाकस्तत्तत्तृतीयसवनेवज्जणवालखिल्याभिर्वाचः कू

वे

१८

टनेकपदयावलं विरुज्यगाः आपुर्वंतिष्ठः प्रथमंषड्वालखिल्यानां सूक्तानिविहर
त्यर्धचंशोद्वितीयमृकशस्तृतीयं सपछोविहरन्प्रगाथं प्रगाथः एवैकपदां दध्या
सावाचः कूटस्ताः एताः पंचैकपदाश्चतस्रोदशमादङ्गः एकामहाव्रतादथाः
ष्टाक्षराणिमहानामनानिपदानितेषांयावद्भिः संपद्येत्तावंतिशंसेनेतराण्या
द्वियेताथार्धचंशोविहरंस्ताश्चैवेकपदाः शंसेत्तानिचैवाष्टाक्षराणिमहाना
मनानिपदान्यथऋक्शोविहरंस्ताश्चैवेकपदाः शंसेत्तानिचैवाष्टाक्षराणि
महानामनानिपदानिसयत्प्रथमंषड्वालखिल्यानां सूक्तानिविहरतिप्राणं
चतद्वाचं चविहरतिर्याद्वितीयं चसुश्चतन्मनश्चविहरतिर्याद्वितीयं चत्रिचंदा त
त्मानं चविहरतिर्याद्वितीयं चसुश्चतन्मनश्चविहरतिर्याद्वितीयं चत्रिचंदा त

ब्रा. ष.

१५

क

कूट एक पदाया मुपाप्तः प्राणकृष्यामविद्वतानेव चतुर्थं प्रगाथान्छंसति यशोवे
प्रगाथाः पशूनामवरुध्यैनात्रैकपदाव्यवदध्याद्यदत्रैकपदाव्यवदध्याद्वाचः कू
टेन यजमानात्पशूनिर्हणयाद्यः एनंतत्रय्याद्वाचः कूटेन यजमानात्पशूनि
रवधीरपशुमेनमकारति शश्वत्तथास्यात्तस्मीत्तत्रैकपदान्नव्यवदध्याद्वाचोत्तमसृ
क्ते पर्यस्यति सः एव तयोर्विहारस्तदेतत्सोबलाय सपर्यीत्तिः शशंसमहोवाच भू
यिष्ठानहं यजमाने पशून्पर्यग्रहेषमनिष्ठाः उमा मागमिष्यतीति तस्मै ह यथाम
ह इहः कृत्विभ्यः एवं निनायते दत्तशव्यं च स्वर्ग्यं च शस्त्रं तस्मादेतच्छंसति ॥
॥२४॥ ॥ इंद्राह णं रोहति तस्यात्तं ब्राह्मणं मे दे पशुकामस्य रोहं दे दं वा वै पशु
वस्तज्जागतं स्याज्जागतां वै पशवस्तन्महासूक्तं स्याद्भूयिष्ठे वै तत्पशुषु य

१५

जमानं प्रतिष्ठापयति बरो रोहे तन्महासूक्तं च जागतं चैंद्रावरुणे प्रतिष्ठाकामरोहे
देतदेव तावाः एषा होत्रे तत्प्रतिष्ठापयेदं द्रावरुणा तदेनत्वाया मेव प्रतिष्ठापयामंततः
प्रतिष्ठापयति यदेव द्रावरुणा ३३ ॥ एषाह वाः अत्र निविन्निविदां वै कामा आयं
ते स यद्येन्द्रावरुणरोहे तसोपणरोहे तदुपाप्तं एन्द्रावरुणे कामः उपाप्तः सोपणे
॥२५॥ ॥ तदाहुः संशंसे तव षष्ठे हा ३३ ॥ न संशंसे ३ तदिति ॥ संशंसे दित्याहुः
कथमन्येषहः सुसंशंसीति कथमत्र न संशंसे दित्यथो रवल्वाहुर्नैव संशं
से त्वर्गो वै लोकः षष्ठमहरसमायी वै स्वर्गो लोकः कश्चिद्वै द्वे स्वर्गलोके समे
तीति स यत्संशंसे तस्मान्न तत्कुर्यादथ यन्न संशंसीति ३ ॥ तत्स्वर्गस्य लोकस्य
रूपं तस्मान्न संशंसे द्येव न संशंसीति ३ ॥ आत्मा वै स्तोत्रियः प्राणावा ल

स्य

ब्रा. ष.

२०

खिल्याः सयत्संशंसं देताभ्यां देवताभ्यां यजमानस्य प्राणान्वीयाद्यः एनंतत्र ब्रूयदेता
भ्यां देवताभ्यां यजमानस्य प्राणान्व्यगात्प्राणः एनं हास्यतीति शश्वत्तयास्यात्तस्मान्न
संशंसं सयदीक्षेतां शंसिषं वालखिल्याहंत पुरस्ताद्गोहणस्य विद्वत्तया सं
शंसानीति नोऽएव तस्याशामियात्तं यदिदं पः एव विदेदुपरिष्ठाद्गोहणस्य अपि व
ह्निनाशानि शंसं स्यात्तत्कामाय तथा कुर्यादत्रैव तदुपात्तं मेन्द्रो वालखिल्या
स्तामां द्वादशाक्षराणि पदानि तत्र सकामः उपोषायाः एंडे जागतेथ देमंडावरु
णं सूक्तं मेन्द्रावरुणी परिधानीयात्तस्मान्न संशंसं तदा कुर्यथा वावस्तोत्रं मेवंश
स्त्रं विहता वालखिल्याः शस्यंते विहतांस्तोत्रा ३ म विहृतमिति ब्रूयाद् दृष्टाक्षरेण
द्वादशाक्षरमिति तदा कुर्यथा वावशस्त्रं मेवंशस्योतिस्त्रो देवताः शस्यंते गिरि
अविहतां इति ॥

२०

द्रोवरुण इत्येवं द्रावरुण्याय जतिकथमग्निरनंतरितः इति यो वाऽअग्निः सवरु
णस्तदप्येतदृषिणोक्तं त्वमग्नेवरुणो जायसे यदि तितद्येदेवं द्रावरुण्याय जतिते
नाग्निरनंतरितो नंतरितः ॥ २६ ॥ ॥ इति षष्ठमर्षचिकायां चतुर्थोऽध्यायः ॥ ॥
शिल्यानि शंसंति देवशिल्या न्येतेषां वै शिल्यानामनुकृती ह शिल्पमधिगम्यते
हस्तीकं सोवा सोहि रण्यमश्वतरी रथः शिल्पं शिल्पं हास्मिन्नधिगम्यते य ए
वं वेदयं देवशिल्यानी ॥ आत्मसंस्कृतिर्वाव शिल्यानि छंदो मयं वाऽएते र्यजमा
न आत्मानं संस्कुरुते नाभा नेदिष्टं शंसति रितो वेंनाभा नेदिष्टो रितस्तस्मिंचति
तमनिरुक्तं शंसत्यनिरुक्तं वैरेतो गुहायां न्यांसि च्यते संरेतो मिश्रा भवति क्षमया
रेतः संजग्मानो निषिंचति रितः समृध्याऽएव तं स नाराशंसं शंसति प्रजा

वेनरोवाकृशंसः प्रजास्वेवतदाचंदधातितस्मादिमाः प्रजावदत्यो जायन्ते तं हेके पुर
स्ताछंसंति पुरस्तादायतनावागिति वदंतः उपरिष्ठादेकः उपरिष्ठादायतनावा
गिति वदंतो मध्यः एव शंसिन्मध्यायतनावा इयं वागुपरिष्ठान्नेदीयसीवोपरि
ष्ठान्नेदीयसीववाः इयं वाक्त्तं होतारे तो भूतं सिक्तां मेत्रावरुणाय संप्रयच्छत्ये
तस्य त्वं प्राणान्कल्पयेति ॥ २१ ॥ ॥ बालरिवल्याः शंसंति प्राणां वै बालरिव
ल्याः प्राणानेवास्थतत्कल्पयति ता विद्वताः शंसंति विद्वतावाः इमे प्राणाः
प्राणेनापानोपानेन व्यानः स पृष्ठः प्रथमे सूक्ते विहृत्यर्धशो द्वितीयेऽऋक्
शस्तृतीये स यत्प्रथमे सूक्ते विहरति प्राणं चतुर्धा च च विहरति यद्द्वितीये
चक्षुश्च तन्मनश्च विहरति यत्तृतीये श्रोत्रं च तदात्मानं च विहरति तं हेके स

र च
२१

हृहृत्यो महसतो बृहृत्यो विहरंति तदुपाप्तो विहारे कामो नेचु प्रगाथाः कल्प
तेति मर्शमेव विहरेत्तथा वै प्रगाथाः कल्पते प्रगाथा वै बालरिवल्यास्तस्माद
तिमर्शमेव विहरेद्यदेवातिमर्शा ३ म ॥ आत्मा वै बृहती प्राणाः सतो बृहती स
बृहती मशंसीत्सः आत्माथ सतो बृहती ते प्राणाः अथ बृहती मथ सतो बृहती तदा
त्मानं प्राणैः परिवृहन्नेति तस्मादतिमर्शमेव विहरेद्यदेवातिमर्शा ३ म ॥ आत्मा
वै बृहती पशवः सतो बृहती स बृहती मशंसीत्स आत्माथ सतो बृहती ते पशवो
थ बृहती मथ सतो बृहती तदात्मानं पशुभिः परिवृहन्नेति तस्मादतिमर्श
मेव विहरेद्यदेवाते मसूक्ते पर्यस्यति सः एव तयोर्विहारस्तस्य मेत्रावरुणः
प्राणान्कल्पयित्वा ब्राह्मणां छंसिने संप्रयत्यतं त्वं प्रजनयेति ॥ २८ ॥ ॥

सुकीर्तिं शंसति देवयोनिर्वै सुकीर्तिं स्तद्यज्ञाद्देवयोन्येयजमानं प्रजनयति वृषा
 कपिशं सत्यात्मा वै वृषा कपिरात्मानमेवा स्यतत्कल्पयति तन्न्यूरवयत्पन्नं वै न्यूर
 रवस्यन्नं वस्तदस्मै जातायां न्नाद्यं प्रतिदधाति यथा कुमाराय स्तनं स पांक्तो
 भवति पांक्तो यं पुरुषः पंचधा विहितलोमानि त्वङ्मांसमस्ति मज्जा सयावा
 नेव पुरुषस्तावंतं यजमानं संस्करोति तं ब्राह्मणाच्छीजनयित्वा छावाकाय
 संप्रयच्छत्येतस्य त्वं प्रतिष्ठां कल्पयेति ॥ २६ ॥ ॥ एवयामरुतं शंसति प्रतिष्ठा
 वाऽ एवयामरुत्प्रतिष्ठा मेवा स्यतत्कल्पयति तन्न्यूरवयत्पन्नं वै न्यूरवी
 न्नाद्यं मेवास्मिंस्तदधाति स जागतो वाति जागतो वासर्वं वाऽ इदं जागते
 वाति जागते वास उमारुतऽ आयो वै मरुतऽ आयो नमभि पूर्वमेवास्मिंस्त

दन्नाद्यं दधाति तान्येतानि सह चराणीत्याचक्षते नाभानेदिष्टं वालरिव ल्या वृषा कपि
 मेवयामरुतं तानि सह वाशं सैत्सहवानशं सैद्यदेनानि नानाशं सैद्यथा पुरुषं वा
 रेतो वा विच्छिंघात्तादृक्तं तस्मादेनानि सह वाशं सैत्सहवानशं सैत्सहबुलिलऽ
 आश्वतरऽ आश्विर्वै श्वजितो होता सन्नीक्षां चक्रऽ एषां वा एषां त्रिल्यानां वि
 श्वजितिसां कर्त्सरिके द्वे मध्यं दिनमभि प्रत्येतो हंता हमित्थं मेवयामरुतं शंस
 यानीति तद्वत्तथाशं सयां चकार तद्वत्तथाशस्य माने गोभ्रुऽ आजगाम स हो
 वाच होतः कथाते शस्त्रं विचक्रं पुवत इति किं ह्यभूदित्येवयामरुदयमुत्तर
 तः शस्यत इति स होवाचेंद्रो वै मध्यं दिनः कथेंद्रं मध्यं दिनानि नीषसीति ने
 द्रं मध्यं दिनानि नीषामीति होवाच छंदस्त्विदममध्यं दिनसा च्ययं जाग

ब्रा. ६

२३

तोवातिजागतोवासावैवाऽइदं जागतंवातिजागतंवासउमारुतोमेवशंसिष्टे
तिसंहोवाचारमाच्छावाकैत्यथहास्मिन्ननुशासनमीषेसंहोवांचंद्रमर्षविष्णुं
न्यंगंशंसत्वथत्वमेतं होतरुपरिष्ठादोद्देधाय्यायेपुरस्तान्मारुतस्या
प्यस्याथाइतितद्वतथाशंसयांचकारतदिदमप्येतर्हितंथैवशस्यते॥३०॥ ॥
तदादुर्यदस्मिन्निष्वजित्यतिरात्रऽएवंषष्ठेहनिकल्पतेयज्ञःकल्पतेयजमानस्य
प्रजातिःकथमत्राशस्तऽएवनाभानेदिष्टोभवत्यथमेत्रावरुणोवालरिवल्याः
शंसतितेप्राणारेतोवाऽअग्रेथप्राणाएवंब्राह्मणाहंस्यशस्तएवनाभानेदि
ष्टोभवत्यथवृषाकपिशंसतिसऽआत्मारेतोवाऽअग्रेथात्माकथमत्रयज
मानस्यप्रजातिःकथंप्राणाऽअविकृष्टाभवतीतियजमानंहवाऽएतेनस

२३

र्वेणयज्ञकतुनासंस्कुर्वीतिसयथागर्भोयोन्यामंतरंवंसंभवच्छेतेनवंसकृदेवाग्रेस
र्वःसंभवत्येकैकंवाअंगंसंभवतःसंभवतीतिसर्वाणिचेत्समानेहन्क्रियेरन्कल्प
तऽएवयज्ञःकल्पतेयजमानस्यप्रजातिरथेतंहोतेवयामरुतंतृतीयसवनेशं
सतितद्यास्यप्रतिष्ठातस्यामेवेनंतदंततःप्रतिष्ठापयति॥३१॥ ॥छंदसांवैषष्टेना
ज्ञाप्तानारसोत्यनेदत्सप्रजापतिरबिषेतपराडःयंछंदसारसोलोकानत्येष्यतीति
तंपरस्ताछंदोभिःपर्यगृह्णान्नाराशंस्यागात्र्योरेभ्यात्रिष्टुप्पःपारिहित्याजगत्याः
कारव्ययानुष्टुप्स्तत्पुनश्छंदःसुरसमदधात्सरसैर्हास्यंछंदोभिरिष्टंभवतिसर
संश्छंदोभिर्यजंतनुंतेयएववेदनाराशंसीःशंसतिप्रजावेनरोवाकशंसःप्रजा
स्त्ववतद्वाचंदधातितस्मादिमाःप्रजावदत्यो जायंतयऽएववेदयंदवनाराशंसीः॥

ब्रा. घ.

२४

ऋषयश्च

शंसंतो वेदे वाश्च स्वर्गलोकमायं स्तथैवेतद्यजमानाः शंसंतः एव स्वर्गलोकं यंति ताः
प्रग्राहं शंसति यथा वृषाकपिं वार्षाकपं हि वृषाकपे स्तन्याय मेति ता सुनन्यूरवयेन्ती
वीवनं देत्सहितासान्यूरवो रेप्सीः शंसति रे संतो वेदे वाश्च ऋषयश्च स्वर्गलोकमा
यं स्तथैवेतद्यजमाना रिभंत एव स्वर्गलोकं यंति ताः प्रग्राहं शंसति यथा वृषाकपिं
वार्षाकपं हि वृषाकपे स्तन्याय मेति ता सुनन्यूरवयेन्ती वीवनं देत्सहितासान्यूरवः पा
रिक्षितीः शंसति त्रिग्नैर्वे परिक्षिदग्निर्हीमाः प्रजाः परिक्षित्यग्निर्हीमाः प्रजाः परि
क्षियं त्यग्ने रेवसायुज्यं सरूपतां सलोकतामश्नुते यः एवं वेद यदेव पारिक्षितीः
संवत्सरं वे परिक्षित्संवत्सरं हीमाः प्रजाः परिक्षित्संवत्सरं हीमाः प्रजाः परिक्षियं
तिसंवत्सरस्यैवसायुज्यं सरूपतां सलोकतामश्नुते यः एवं वेद ताः प्रग्राहं शंस

२४

ति यथा वृषाकपिं वार्षाकपं हि वृषाकपे स्तन्याय मेति ता सुनन्यूरवयेन्ती वीवनं देत्स
हितासान्यूरवः कारव्याः शंसति देवां वै यत्किंच कल्याणं कर्म कुर्वंस्तत्कारव्याभिर
वाप्नुवं स्तथैवेतद्यजमाना यत्किंच कल्याणं कर्म कुर्वंति तत्कारव्याभिराप्नुवंति ताः
प्रग्राहं शंसति यथा वृषाकपिं वार्षाकपं हि वृषाकपे स्तन्याय मेति ता सुनन्यूरव
येन्ती वीवनं देत्सहितासान्यूरवो दिशां कुप्सीः शंसति दिशः एव तत्कल्पयति ताः
पंचशंसति पंचवाः इमा दिशाश्च तस्मिन् रश्मिः एको धर्वा ता सुनन्यूरवयेन्ते वैवच
नि नंदन्ते दिमा दिशो न्यूरवयानीति ता अर्द्धचंद्राः शंसति प्रतिष्ठायाः एव जनकल्याः
शंसति प्रजां वै जनकल्यादिशः एव तत्कल्पयित्वा ता सुप्रजाः प्रतिष्ठापयति ता सु
नन्यूरवयेन्ते वैवचनि नंदन्ते दिमाः प्रजान्यूरवयानीति ताः अर्द्धचंद्रांसति प्रति

शः

छायाऽएवं द्रगाथाः शंसतीं द्रगाथाभिर्वै देवाऽअसुरानभिगाथाथेनानत्या
यंस्तथैवैतद्यजमानाऽइंद्रगाथाभिरेवाप्रियंश्चातृव्यमभिगाथाथेनमतिर्यंति
ताऽअर्धर्चः शः शंसति प्रतिष्ठायाऽएव ॥ ३२ ॥ ॥ एतश्चाप्रलापं शंसत्येतशोह
वैमुनिरग्नेरायुर्ददर्शयज्ञस्यायातयाममिति हैक आहुः सो ब्रवीत्युत्रान्युत्रका
अग्नेरायुरदर्शतदभिलपिष्यामि यत्किंच वदामितन्मे मा परिगांतिसप्रत्य
पद्यंते ताऽअश्वाऽआप्लवंते प्रतीपं प्रातिसत्वनमिति तस्याभ्यग्निरेतशायन
एत्याकाले सिहायमुखमप्यगृह्णाददृपं नः पितेतितं होवाचापे ह्यलसो भू
र्यो मे वाचमवधीः शतायुं गामकरिष्यं सहस्रायुं पुरुषं पापिष्ठांते प्रजां करो
मियो मे त्यमसक्था इति तस्मादाहु रभ्यग्नय एतशायनाऽओर्वाणां पापि

ष्ठा इति तं है के भूयांसं शंसंति स न निषेधे द्यावत्कामं शंसंत्येव ब्रूयादायुर्वा एत
श्चाप्रलापऽआयुरेव तद्यजमानस्य प्रतारयति यऽएवं वेदयदेवैतश्चाप्रलापः ॥
छंदसां हे षरसायं देतश्चाप्रलापश्छंदस्ववत इ सं दधाति सरं से हां स्य छंदो
भिरिष्टं भवति सरं से छंदोभिर्यज्ञं तनुते यऽएवं वेदयदेवैतश्चाप्रलापः ॥ अ
यातयामावाऽअक्षितिरेतश्चाप्रलापो यातयामामेयज्ञे सदक्षितिर्मेयज्ञे सद
दिति तं वा एतं मे तश्चाप्रलापं शंसति पदावग्राहं यथानि विदंत स्यात्तमेन प
दनं प्रणोति यथानि विदः प्रवह्लिकाः शंसति प्रवह्लिकाभिर्वै देवाऽअसुरान्
प्रवह्ल्याथेनानत्यायंस्तथैवैतद्यजमानाः प्रवह्लिकाभिरेवाप्रियंश्चातृव्य
प्रवह्ल्याथेनमतिर्यंति ताऽअर्धर्चः शः शंसति प्रतिष्ठायाऽएव जिज्ञासे

ब्रा.ष.

२६

न्याः शंसत्याजिज्ञासेन्याभिर्वेदेवाऽअसुरानाज्ञायथैनानत्यायंस्तथैवेतद्यजमा
नाऽआजिज्ञासेन्याभिरेवाप्रियंभ्रातृव्यमाज्ञायथैनमनित्यंतिताऽअर्धर्चशः
शंसतिप्रतिष्ठायाऽएवप्रतिराधंशंसतिप्रतिराधेनवेदेवाऽअसुरान्प्रतिरा
ध्याथैनानत्यायंस्तथैवेतद्यजमानाः प्रतिराधेनेवाप्रियंभ्रातृव्यंप्रतिरा
ध्याथैनमनित्यंतिवादंशंसत्यतिवादेनवेदेवाऽअसुरानत्युद्याथैनान
त्यायंस्तवथैवेतद्यजमानाऽअतिवादेनेवाप्रियंभ्रातृव्यमत्युद्याथैनम
नित्यंति तमर्धर्चशः शंसतिप्रतिष्ठायाऽएव॥३३॥ ॥देवनीथंशंसत्या
दित्याश्वहवाअंगिरसश्चस्वर्गलोकेस्पधंतवयंपूर्वएष्यामोवयमिति
तेहांगिरसःपूर्वेद्वःसुत्यांस्वर्गस्यलोकस्यददृशुस्तेग्निंप्रजिघ्युरं

२६

गिरसांवाएकोग्निःपरेह्यादित्येभ्यःश्वःसुत्यांस्वर्गस्यलोकस्यप्रब्रूहीतितेहा
दित्याऽअग्निमेवदृष्ट्वासद्यःसुत्यांस्वर्गस्यलोकस्यददृशुस्तानेत्याब्रवीद्वः
सुत्यावःस्वर्गस्यलोकस्यप्रब्रूमइतितेहोचुरथवयंतुभ्यंसद्यःसुत्यांस्वर्गस्य
लोकस्यप्रब्रूमस्त्वयैववयंहोत्राःस्वर्गलोकमेष्यामइतिसतथेत्युक्ताप्रत्युक्तः
पुनराज्ञगामतेहोचुःप्रावोचा३ःइति॥प्रावोचमितिहोवाचाथोमप्रतिप्रावो
चन्नितिनेहिनप्रत्यज्ञास्था३ःइति॥प्रतिवाअज्ञासमितिहोवाचयशसावा
एषोभ्येतियःआर्त्विज्येनतंयःप्रतिरुंधेद्यशःसप्रतिरुंधेतस्मान्नप्रत्येरो
त्सीतियदित्वस्मादपोज्जिगांसेद्यज्ञेनास्मादपोदियात्॥यदित्वयाज्यस्वय
मपोदितंतस्मात्॥३४॥ ॥तेहादित्यानंगिरसोयाजयंस्तेष्यायाजयद्वा

ब्रा. ष.

२७

३ न्नेन्माशुचाविद्वाशुचाविध्यादित्यदित्वेनांप्रतिगृहीया ३

इमां पृथिवी पूर्णादि क्षिणानामदुस्तानियं प्रतिगृहीता तपत्तान्यवृजन्त्मासिंहीभू
त्वा विजृम्भन्ती जनानचरत्तस्याः शोचत्याऽइमे प्रदराः प्रादीर्यंतये स्याऽइमे प्रदराः
समेव हे वतः पुरातस्मादाहुर्न निवृत्तदक्षिणां प्रतिगृहीत्याद्प्रियायेनां फ्रातृव्या
यदद्यात्पिराहे वषवत्यथ यो सोतपती ३॥ एषोश्चः देवतोरूपं कृत्वाश्वाभिधान्यपि
हितेनात्मना प्रतिचक्रमइमं वोनयामऽइति सऽएषंदेवनीथो नूच्यतऽआदित्या
हजरितरंगिरोभ्योदक्षिणामनयन् ॥ तां हजरितर्न प्रत्यायन्निति न हितऽइमां प्र
त्यायंस्तामुहजरितः प्रत्यायन्निति प्रतिहिते सुमायंस्तां हजरितर्न प्रत्यगृण्णिति
न हित इमां प्रत्यगृभ्णंस्तामुहजरितः प्रत्यगृभ्णन्निति प्रतिहिते सुमगृभ्णन्हा
नेतसंनविचेतनानीत्येषहवाऽअह्नां विचेतयिता जज्ञानेतसन्नपुरोगवासऽइति

भा

२७

दक्षिणां वेयज्ञानां पुरोगवीयथाहवाइदमनो पुरोगवंरिष्यत्येवं हे वयज्ञोदक्षिणोरिष्यति त
स्मादाहुर्दातव्ये वयज्ञोदक्षिणा भवत्यप्यल्पिकाप्युतश्चेत आशुपत्वा ॥ उतो यद्याभिर्ज
विष्टः ॥ उते माशुमानं पिपति ॥ आदित्यारुद्रावसवस्त्वेकते ॥ इदं राधः प्रतिगृष्णीह्यं
गिर इति प्रतिग्रहमेव तद्राधसं ऐच्छन्निदं राधो बृहत्पथु ॥ देवाददत्वावरं ॥ तद्वा अस्तु
सुचेतनं ॥ युष्म अस्तु दिवेदिवे ॥ प्रत्येव गृभ्णायतेति प्रत्येवेनमेतदजग्रं भेषंतं वा एतं
देवनीथं शंसति पदावग्राहं यथानिविदंतस्योत्तमेन पदेन प्रणोतियथानिविदः ॥
३५ ॥ भूते छदः शंसति भूते छद्मि वै देवा असुरा नृपा सचंतो ते वयुर्देवो ते वमा
यायाते षां वै देवा असुराणां भूते छद्मिरेव भूतं छादयित्वाथेनानत्यायंस्तथैवैतद्य
जमाना भूते छद्मिरेवा प्रियस्य फ्रातृव्यस्य भूतं छादयित्वाथेन मतिर्यंतिता अर्धर्च

ब्रा. ष.

२८

शः शंसति प्रतिष्ठाया एवाहनस्याः शंसति त्याहनस्या द्वैरेतः सिच्यते रेतसः प्रजाः प्र
जायते प्रजातिमेव तद् धातिता दशा शंसति दशाक्षरा विरा विराळं न विराळं नादितः
सिच्यते रेतसः प्रजाः प्रजायते प्रजातिमेव तद् धातिता न्यूरवयत्यन्नं वै न्यूरवो न्ना
इतः सिच्यते रेतसः प्रजाः प्रजायते प्रजातिमेव तद् धातिता न्यूरवयत्यन्नं वै न्यूरवो न्ना
दाधिक्रीं शंसति देवपवित्रं वै दधिक्री इदं वा इदं व्याहनस्या वाचमवादीत्त देवपवि
त्रेण वाचं पुनीते सानुष्टु भवति वाग्वाऽ अनुष्टु पृतस्त्वेन छंदसा वाचं पुनीते सुता
सोमधुमत्तमा इति पावमानीः शंसति देवपवित्रं वै पावमान्य इदं वा इदं व्याहनस्या
वाचमवादीत्त देवपवित्रेणैव वाचं पुनीते ताऽ अनुष्टु भो भवति वाग्वा अनु
ष्टु पृतस्त्वेनैव छंदसा वाचं पुनीते वद्रप्सो अंशुमती मतिष्ठदित्येन्द्रा बार्हस्पत्यं च शंसति

२८

ब्रा. ष.

२९

विशो अदेवीरभ्या चरंती बृहस्पतिना युजं द्रः समाह इत्यसुरविशं ह वै देवानभ्युदाचार्य आसीत्स
इंद्रो बृहस्पतिनेव युजासुर्यवर्णमभिदा संतमया हस्तैश्चैतद्यजमा इन्द्रा बृहस्पतिमेव युजासु
र्यवर्णमभिदा संतमय धृतं तदाहुः संशंसे त्रषष्ठे ह्यनु ॥ न संशंसे ३ व इति ॥ संशंसे दित्याहुः
कथमन्यद्बृहः सुसंशंसति कथमत्र न संशंसे दित्यथो रवत्वाहुः नैव संशंसे त्वर्गो वै लोकः य
सुमहर समार्या विस्वर्गो लोकः कश्चिद्वै स्वर्गो लोकः समेतीति सयत्संशंसे त्समानं तत्कुर्याद
थयन्न संशंसती ॥ तत्स्वर्गस्य लोकस्य रूपं तस्मान्न संशंसे द्यौ देवन संशंसती ॥ एतानि वा
अत्रोक्ता निनामाने दिष्टो वालरिव ल्या वृषा कपिरेव यामरुत्सयत्संशंसे देवैव स एतेषु का
मंग ध्रुयो देन्द्रो वृषा कपिः सर्वाणि छंदं संयेत श प्रलापस्तत्र सकाम उपाप्नोय एंद्रे जागते
येदं मेन्द्रा बार्हस्पत्यं सृक्तं मेन्द्रा बार्हस्पत्या परिधानीया तस्मान्न संशंसे न संशंसे त् ॥
३६ ॥ इति षष्ठ्यं पंचिकायां पंचमोऽध्यायः ॥ ॥ शके ११३१ युवामार्गशुकु १ प्रतिपदिसंपूर्ण
हि पोथी जनाद नहरडी कर वस्तीते वर्ष ॥

२९

सप्तम पंचिका

432

: Saptama Panchika		Title
:	:	: Author
:	:	: Editor
:	: Saka 1737	: Year, Vols.
:	:	: Publisher
433 :	:	: Remarks

अथसप्तमपंचिकाप्रारंभोऽयम्

433

स. पं.
१

श्रीगणेशायनमः हरिः ॐ ३म् अथानः पशोर्विभक्तिस्तस्यविभागांवक्ष्या
मोहनसजिद्वेप्रस्तोतुः त्रयेनंवक्षः उक्तातुः कंठः काकुडः प्रतिहर्तुर्दक्षिणा श्रो
णिर्होतुः सव्या ब्रह्मणोर्दक्षिणं सक्थिमेत्रावरुणस्य सव्यं ब्राह्मणां हंसिनो
दक्षिणं पार्श्वं सांसमध्वर्योः सव्यमुपगान्धर्वाणां सव्योः सः प्रतिप्रस्थातुर्दक्षिणं
होर्नेष्टुः सव्यं पोतुर्दक्षिणः ऊरुरछावाकस्य सव्यः आग्नीध्रस्य दक्षिणो बा
हुरात्रेयस्य सव्यः सदस्यस्य सहंचानूकंचगृहपतेर्दक्षिणो पादोगृहपते
र्व्रतप्रदस्य सव्यो पादोगृहपतेर्भार्यायै व्रतप्रदस्योऽष्ट एनयोः साधारणो भ
वति तंगृहपतिरेव प्रशिष्या ज्जाघनी पत्नीभ्यो हरंति तां ब्राह्मणाय दद्यात्
स्कीध्याश्च मणिकां स्ति स्त्रश्च कीकसाग्रावस्ततस्ति स्त्रश्चैव कीकसाः अ

१

र्द्वैवे कर्तस्यो न्नेतुरर्ध्वैवे कर्तस्य कुमाचशमितुस्तद्ब्राह्मणाय दद्याद्यद्य
ब्राह्मणः स्याद्विरः सुब्रह्मण्यायैयः श्वः सुत्यां प्राहृतस्याजिनमिच्छा सर्वेषां होतु
र्वातावाः एताः षट् त्रिंशत्तमेकपदाय जं वहंति षट् त्रिंशदक्षरा वै दृहती बार्हताः
स्वर्गलोकाः प्राणाश्चैव तत्स्वर्गोऽश्वलोकानामुवंति प्राणेषु चैव तत्स्वर्गेषु च
लोकेषु प्रतितिष्ठन्तो यन्ति स एषः स्वर्ग्यः पशुर्य एनमेवं विभजं त्यथयेतो न्यथा
तद्यथा संलग्ना वा पापकृतो वा पशुं विमश्नीरं स्तादृक्तां वा एतां पशोर्विभक्तिं
श्रोतृ ऋषिर्देवता गोविदांचकारतामुहा प्रोच्ये वास्मां लोका दुश्चक्रामन्तामुह
गिरिजाय वा भ्रव्यायामनुष्यः प्रोवाच ततो हे नामेतद्वर्षाद्भ्रानुष्याऽअधीयते
धीयते ॥ १ ॥ ॥ इति सप्तमपंचिकाप्रथमोऽध्यायः ॥ ॥ तदाङ्कुर्यः आहिता

स.पं.
२

ग्निरुपवसथे म्रियेत कथमस्य यज्ञस्यादिति नैनं याजयेदित्यादुरनमिप्राप्तो हि
यज्ञं सवतीति तदादुर्यः आहिताग्निरधि म्रिते ग्निहोत्रे सान्नाय्ये वा हविष्पु वा म्रि
येत का तत्र प्रायश्चित्तिरित्यत्रैवै नान्यनुपर्यादध्याद्यथा सर्वाणि संदेह्ये रन्त्सा
तत्र प्रायश्चित्तिस्तदादुर्यः आहिताग्निरासन्नेषु हविष्पु म्रियेत का तत्र प्रायः
श्चित्तिरिति याभ्यः एव तानि देवताभ्यो हवीं षिगृहीतानि भवंति ताभ्यः स्वाहे
त्येवै नान्या हवनीये सर्वं कुंति जुहुयात्सा तत्र प्रायश्चित्तिस्तदादुर्यः आहिता
ग्निः प्रवसन्म्रियेत कथमस्या ग्निहोत्रं स्यादित्यभिवा न्यवत्सायाः पयसा जु
हुयात् अन्यद्वि वेतस्यो यदभिवा न्यवत्सायाः अन्यद्वि वेतदग्निहोत्रं यत्वेत
स्यापि वायत एव कुतश्च पयसा जुहुयुरथाप्यादुरे वमेवै नानजस्त्रान जुहुतः इ

धीरन्नाशरीराणामाहर्तोरित्यदि शरीराणि न विद्येरन्यर्णवारः षष्ठिस्त्रीणि च
शतान्याहृत्य तेषां पुरुषरूपकमिव कृत्वा तस्मिंस्तामावृतं कुर्युरथेनां ऊरीरे राह
तैः संस्पर्शोद्वासयेयुरध्यर्धशतं काये सक्थिनी द्विपंचाशौ च विंशौ चोत्तु द्विपंच
विंशौ चोत्तु शिरस्युपरि दध्यात्सा तत्र प्रायश्चित्तिः ॥ २ ॥ ॥ तदादुर्यस्याग्निहो
त्र्युपावसृष्टा दुह्यमानोपविशेत्का तत्र प्रायश्चित्तिरिति तामभि मंत्रयेत यस्मा
द्दीपानि धीदक्षिततो नोऽअभयं कृधि ॥ पशून् नः सर्वानोपाय न मोरुद्रायमी
च्छुषः इति तामुत्थापयेदुदरथा देव्यदिति रायुर्यज्ञपता वधात् ॥ इंशाय कृण्वती
क्षागं मित्राय वरुणा यचेत्यथास्याः उदपात्रमूधसिचं सुरवे चोपगृहीयाद
थेनां ब्राह्मणाय दद्यात्सा तत्र प्रायश्चित्तिस्तदादुर्यस्याग्निहोत्र्युपावसृष्टा दु

स.पं.
३

ह्यमानावाश्येतकातत्र प्रायश्चित्तिरित्यशनायां हवा एषा यजमानस्य प्रतिख्या
यवाश्यतेतामन्नमप्यादयेच्छां त्येशांतिर्वा अनं सूर्यवसाद्गवती हिमर्याऽ इति
सातत्र प्रायश्चित्तिस्तदा दुर्यस्याग्निहोत्र्युपावसृष्टा दुह्यमानास्यंदेतकातत्र
प्रायश्चित्तिरिति सायत्तत्र स्कंदयेत्तदभि मृश्यजपेद्यद्वदुग्धं पृथिवीमसृष्ट
यहोषधीरत्यसृष्टपद्मापः ॥ पयो गृहेषु पयो अग्न्यायां पयो वत्सेषु पयो अस्त
तन्मयी तितत्र यत्परिशिष्टं स्यात्तेन जुहुयाद्यद्यलं होमाय स्याद्यद्युर्वे सर्वसि
क्तं स्यादथान्यामाहुयतां दुग्धं तेन जुहुयादात्वेव श्रद्धायै होतव्यं सातत्र प्रा
यश्चित्तिः ॥ ३ ॥ ॥ तदा दुर्यस्य सायं दुग्धं सान्नाय्यं दुष्येद्वापहरेद्वाकातत्र प्रा
यश्चित्तिरिति प्रातर्दुग्धं द्वैधं कृत्वा तस्यान्यतरां पक्तिमातन्यते नयजेत् सात

३

त्र प्रायश्चित्तिस्तदा दुर्यस्य प्रातर्दुग्धं सान्नाय्यं दुष्येद्वापहरेद्वाकातत्र प्रायश्चित्ति
रित्येदं वामाहेदं वा पुरोकात् तस्य स्थाने निरुप्यते नयजेत् सातत्र प्रायश्चित्तिस्त
दा दुर्यस्य सर्वमेव सान्नाय्यं दुष्येद्वापहरेद्वाकातत्र प्रायश्चित्तिरित्येदं वामाहेदं वा
समानं सातत्र प्रायश्चित्तिस्तदा दुर्यस्य सर्वाण्येव हवीषि दुष्येद्युर्वापहरेद्युर्वाकात
त्र प्रायश्चित्तिरित्याज्यस्येनानियथा देवतं परिकल्प्य तयाज्यहविषेष्ट्या यजेता
तो न्यामिष्टि मनुल्लवणां तन्वीत यज्ञो यज्ञस्य प्रायश्चित्तिः ॥ ४ ॥ ॥ तदा दुर्यस्य
ग्निहोत्रमधि श्रितममेध्यमापद्येतकातत्र प्रायश्चित्तिरिति सर्वमेवेन त्स्नुच्य कि
पर्यासिन्य प्रादुहेत्याहवनीये हेतां समिधमभ्यादधात्यथोत्तरतः आहवनीय
स्योष्ठं पश्म निरुह्य जुहुयात्तन्मसावा प्राजापत्ययावर्चात धुतं चाहुतं च सय

सं.पं.
४

घेकस्मिन्नुन्नीतेयदिद्वयेरेषः एवकल्मस्तच्चेद्यपनयितुंशक्नुयान्निष्पिन्येत
दुष्टमदुष्टमपिपर्यासिन्यतस्ययथोन्नीतीस्यात्तथाजुहुयात्सातत्रप्रायश्चित्ति
स्तदाहुर्हस्याग्निहोत्रमधिश्रितंस्कंदतिवाविष्यंदनेवाकातत्रप्रायश्चित्तिरिति
दद्विरुपनिनयेछांत्यैशांतिर्वाऽआपोथेनदक्षिणेनपाणिनाभिमृश्यजपतिदि
वंतृतीयंदेवान्यज्ञोगात्ततोमाद्विणमाष्टांतरिहंसंतृतीयंपितृन्यज्ञोगात्ततोमा
द्विणमाष्टपृथिवीतृतीयंमनुष्यान्यज्ञोगात्ततोमाद्विणमाष्टययोरोजसा
स्कामितारजांसीतिवैष्णुवारुणीमृचंजपतिविष्णुर्वैयज्ञस्यदुरिष्टंपातिवरुण
स्विष्टंतयोरुभयोरैवशांत्यैसातत्रप्रायश्चित्तिस्तदाहुर्हस्याग्निहोत्रमधिश्रि
तंप्राहुदायन्स्वरुतेवापिवाक्त्रंशतेकातत्रप्रायश्चित्तिरितिसयद्युपनिवर्तये

४

ये

त्सर्गलोकाद्यजमानमावर्तयेद्देवेवास्माऽउपविष्टायेतमग्निहोत्रपरीशेषमा
हरेयुस्तस्ययथोन्नीतीस्यात्तथाजुहुयात्सातत्रप्रायश्चित्तिस्तदाहुर्हस्ययदि
सुग्मिद्येतकातत्रप्रायश्चित्तिरित्यन्यांस्तुचमाहृत्यजुहुयादित्येतांस्तुचंसिंना
माहवनीयादध्यात्प्राग्दंडांप्रत्यक्पुष्करांसातत्रप्रायश्चित्तिस्तदाहुर्हस्याहवनी
येहाग्निर्विद्येताथगार्हपत्यउपशाम्येत्कातत्रप्रायश्चित्तिरितिसयदिप्रांचमुह्य
रेत्प्रायतनान्यवेतयत्प्रत्यंचमसुरवद्यंजंतन्वीतयन्मथेद्रातृव्यंयजमानस्य
जनयेद्यदनुगमयेत्प्राणायजमानंजह्यात्सर्वमेवैनंसहस्रस्मानंसमोप्यगार्ह
पत्यायतनेनिधायथप्रांचमाहवनीयमुह्यरेत्सातत्रप्रायश्चित्तिः॥५॥ ॥
तदाहुर्हस्याग्नावग्निमुह्यरेयुःकातत्रप्रायश्चित्तिरितिसयद्यनुपश्येदुह्यपूर्वमप

रिति

स.पं.
५

रं निदध्याद्य नानुपश्येत्सोऽग्नयेऽग्निवतेष्टाकपालं पुरोकाशं निर्वपेत्तस्य याज्या
नुवाक्येऽग्निनाग्निः समिध्यते त्वं ह्यग्नेऽग्निनेत्याहुतिं वाहवनीये जुहुयाद्
अग्नयेऽग्निवते स्वाहेति सातत्र प्रायश्चित्तिस्तदाहु र्यस्य गार्हपत्याहवनीयो मिथः सं
सृज्येथातां कातत्र प्रायश्चित्तिरिति सोऽग्नये वीतयेष्टाकपालं पुरोकाशं निर्वपेत्त
स्य याज्यानुवाक्येऽग्नेऽआथाहि वीतयेयोऽग्निं देव वीतय इत्याहुतिं वाह
वनीये जुहुयाद् अग्नये वीतये स्वाहेति सातत्र प्रायश्चित्तिस्तदाहु र्यस्य सर्व एवाग्न
यो मिथः संसृज्येरन्कातत्र प्रायश्चित्तिरिति सोऽग्नये विविचयेष्टाकपालं पुरोकाशं
निर्वपेत्तस्य याज्यानुवाक्येऽस्वर्णवस्तोरुष सामरोचित्वामग्नेमानुषीरीकते वि
शः इत्याहुतिं वाहवनीये जुहुयाद् अग्नये विविचये स्वाहेति सातत्र प्रायश्चित्तिस्त

हादुर्यस्याग्नयो न्यैरग्निभिः संसृज्येरन्का तत्र प्रायश्चित्तिरिति सोऽग्नयेक्षाम
वन्तेष्टाकपालं पुरोकाशां निर्वपेत्तस्य याज्यानुवाक्यैः अक्रंददग्निस्तनयान्निव
द्यौरधायथानः पितरः परास इत्याहुतिं वाहवनीये जुहुयादग्नयेक्षामवन्ते स्वा
हेति सा तत्र प्रायश्चित्तिः ॥ ६ ॥ तदादुर्यस्याग्नयो ग्रास्येणाग्निना संह
त्येरन्का तत्र प्रायश्चित्तिरिति सोऽग्नये संवर्गायाष्टाकपालं पुरोकाशां निर्वपे
त्तस्य याज्यानुवाक्यैः कुवित्सुनोगविष्टये मानोऽस्मिन्महाधनः इत्याहुत्
तिं वाहवनीये जुहुयादग्नये संवर्गाय स्वाहेति सा तत्र प्रायश्चित्तिस्तदादुर्य
स्याग्नयो दिव्येनाग्निना संसृज्येरन्का तत्र प्रायश्चित्तिरिति सोऽग्नये शुभते
ष्टाकपालं पुरोकाशां निर्वपेत्तस्य याज्यानुवाक्यैः अप्सवग्ने सधिष्टवमयोद

स.पं.
६

धेमेधिरः पूतदक्षइत्याहुतिंवाहवनीये जुहुयादग्नये शुभते स्वाहेति सातत्र प्रा
यश्चित्तिस्तदाहुयस्याग्नयः आवाग्निना संसृज्येरन्कातत्र प्रायश्चित्तिरिति सो
ग्नये शुचयेष्ठाकपालं पुरोकाशं निर्वपेत्तस्यथा ज्यानुवाक्येऽग्निः शुचिव्रत
तमऽउदग्ने शुचयस्तवेत्याहुतिंवाहवनीये जुहुयादग्नये शुचये स्वाहेति सा
तत्र प्रायश्चित्तिस्तदाहुयस्याग्नयः आरण्ये नाग्निना संसृज्येरन्कातत्र प्रायः
श्चित्तिरिति समेवारोपयेदरणीवोल्मुकं वामोक्षयेद्यद्याहवनीयाद्यदिगार्हप
त्याद्यदि नशक्नुयात्सो ग्नये संवर्गायाष्ठाकपालं पुरोकाशं निर्वपेत्तस्योक्तेया
ज्यानुवाक्येऽआहुतिंवाहवनीये जुहुयादग्नये संवर्गाय स्वाहेति सातत्र प्राय
श्चित्तिः ॥ ७ ॥ ॥ तदाहुयऽआहिताग्निरुपवसथेश्चुकुर्वत्तकातत्र प्रायश्चि

६

त्तिरिति सो ग्नये व्रतभृतेष्ठाकपालं पुरोकाशं निर्वपेत्तस्यथा ज्यानुवाक्ये त्व
मग्ने व्रतभृच्छुचिर्व्रतानि विभ्रद्रुतपाऽअदध्यइत्याहुतिंवाहवनीये जुहु
यादग्नये व्रतभृते स्वाहेति सातत्र प्रायश्चित्तिस्तदाहुयऽआहिताग्निरुपव
सथे व्रत्यमापद्येत्तकातत्र प्रायश्चित्तिरिति सो ग्नये व्रतपतयेष्ठाकपालं पु
रोकाशं निर्वपेत्तस्यथा ज्यानुवाक्ये त्वमग्ने व्रतपा असि यद्देवयं प्रमिना
मव्रतानीत्याहुतिंवाहवनीये जुहुयादग्नये व्रतपतये स्वाहेति सातत्र प्रा
यश्चित्तिस्तदाहुयऽआहिताग्निरुमावास्यां पूर्णमासीवातीयात्कातत्र प्रा
यश्चित्तिरिति सो ग्नये पथि कृतेष्ठाकपालं पुरोकाशं निर्वपेत्तस्यथा ज्यानु
वाक्ये वेत्याहि वेधो अध्वन आदेवानामपि पंथामगन्मेत्याहुतिंवाहव

स.पं.
७

नीये जुहुयाद्ग्नये पथि कृते स्वाहेति सातत्र प्रायश्चित्तिस्तदा दुर्यस्य सर्व एवा
ग्नय उपनाम्ये रन्कातत्र प्रायश्चित्तिरिति सो ग्नये तपस्वते जनद्वने पावकवर्ते
ष्टाकपालं पुरोकाशं निर्वपेत्तस्य याज्यानुवाक्येऽआयाहितपसाजने धानो
याहितपसाजने चित्याहुतिं वाहवनीये जुहुयाद्ग्नये तपस्वते जनद्वने पावक
वर्ते स्वाहेति सातत्र प्रायश्चित्तिः ॥ ८ ॥ ॥ तदा दुर्य आहिताग्निराग्रयणेना
निष्पानवान्नं प्राश्नीयात्कातत्र प्रायश्चित्तिरिति सो ग्नये वैश्वानराय द्वादशक
पालं पुरोकाशं निर्वपेत्तस्य याज्यानुवाक्ये वैश्वानरो अजीजन सृष्टो दिविष्ट
ष्टो अग्निः पृथिव्यामित्याहुतिं वाहवनीये जुहुयाद्ग्नये वैश्वानराय स्वाहेति
सातत्र प्रायश्चित्तिस्तदा दुर्य आहिताग्निर्यदिकपालं नश्येत्कातत्र प्रायश्चित्ति

ये

७

क

रिति सोश्चिभ्यां द्विपालं पुरोकाशं निर्वपेत्तस्य याज्यानुवाक्ये अश्विनावर्तिर
स्मद्गोमताना सत्यारथेनेत्याहुतिं वाहवनीये जुहुयाद्ग्नये चिभ्यां स्वाहेति सात
त्र प्रायश्चित्तिस्तदा दुर्य आहिताग्निर्यदि पवित्रं नश्येत्कातत्र प्रायश्चित्तिरिति
सो ग्नये पवित्रवर्तेष्टाकपालं पुरोकाशं निर्वपेत्तस्य याज्यानुवाक्ये पवित्रं ते वित
तं ब्रह्म ण स्यते तपो व्यवित्रं विततं दिवस्पद इत्याहुतिं वाहवनीये जुहुयाद्ग्नये
पवित्रवर्ते स्वाहेति सातत्र प्रायश्चित्तिस्तदा दुर्य आहिताग्निर्यदि हिरण्यं नश्ये
त्कातत्र प्रायश्चित्तिरिति सो ग्नये हिरण्यवर्तेष्टाकपालं पुरोकाशं निर्वपेत्तस्य
याज्यानुवाक्ये हिरण्यकेशोरजसो विसार आते सुपर्णा अमिनंतं एवैरित्याहु
तिं वाहवनीये जुहुयाद्ग्नये हिरण्यवर्ते स्वाहेति सातत्र प्रायश्चित्तिस्तदा दुर्यऽआ

स.पं.
८

हिताग्निर्यदि प्रातरस्नातो ग्निर्होवं जुहुयात्कातत्र प्रायश्चित्तिरिति सोऽग्नये वरु
णायाष्टाकपालं पुरोळाशं निर्वपेत्तस्य याज्यानुवाक्ये त्वं नो अग्ने वरुणस्य वि
द्वान्स त्वं नो अग्ने वमो भवोतीत्याहुतिं वाहवनीये जुहुयाद्ग्नये वरुणाय स्वा
हेति सातत्र प्रायश्चित्तिस्तदाहु र्य आहिताग्निर्यदिसूतकान्नं प्राप्नीयात्कात
त्र प्रायश्चित्तिरिति सोऽग्नये तंतुमतेष्टाकपालं पुरोळाशं निर्वपेत्तस्य याज्यानु
वाक्ये तंतुं तन्वन्नजसो भानुमन्विद्यक्षानहोन ह्यतनो तसोम्या इत्याहुतिं वा
हवनीये जुहुयाद्ग्नये तंतुमते स्वाहेति सातत्र प्रायश्चित्तिस्तदाहु र्य आहिता
ग्निर्जश्वे मृतवाब्दं शुत्वाकातत्र प्रायश्चित्तिरिति सोऽग्नये सुरभि मतेष्टाकपालं
पुरोळाशं निर्वपेत्तस्य याज्यानुवाक्ये अग्निर्होतान्यसीदद्य जीया न्त्साध्वीमक

८

देववीतिं नो अद्येत्याहुतिं वाहवनीये जुहुयाद्ग्नये सुरभि मते स्वाहेति सातत्र
प्रायश्चित्तिस्तदाहु र्य आहिताग्निर्यस्य सार्यो गोर्वायमौजनयेत्कातत्र प्रायश्चि
त्तिरिति सोऽग्नये मरुत्वनेत्रयो दशकपालं पुरोळाशं निर्वपेत्तस्य याज्यानुवाक्ये
मरुतो यस्य हि क्षये रा इवेदवरमाऽअहेवेत्याहुतिं वाहवनीये जुहुयाद्ग्नये मरु
त्वने स्वाहेति सातत्र प्रायश्चित्तिस्तदाहु रपत्नीकोप्यग्निर्होत्रमाहरेत् ३ त् ॥ नाहरेत्
त इति ॥ आहरेदित्याहु र्यदि नाहरेदन ध्यापुरुषः कोन ध्यापुरुष इति न देवान् न पि
तृन् न मनुष्या इति तस्मादपत्नीकोप्यग्निर्होत्रमाहरेत्तदेषा भियज्ञगाथा गीय
ते ॥ यजेत्सोत्रामण्यामपत्नीकोप्यसोमपः ॥ मातापितृभ्यामनृणार्थाद्यजेति
वचनाहुतिरिति तस्मात्सोम्यथाजयेत् ॥ ९ ॥ ॥ तदाहु र्वाचापत्नीकोग्निर्हो

स. पं.
९

त्रंकथमेव जुहोति निविष्टे मृतापत्नी नष्टा वाग्निहोत्रं कथमग्निहोत्रं जुहोति पुत्रा
न्योत्रान्नसृजित्याङ्गुरास्मिंश्चलोके मुष्मिंश्चास्मिं लोके यं स्वर्गो स्वर्गेण स्वर्गलोकमा
रुरो हेत्यमुष्यैव लोकस्य संततिं धारयति यस्यैषां पत्नी नैष्ठेन स्मादपत्नी कस्या धा
नं कुर्वत्यपत्नी कोऽग्निहोत्रं कथमग्निहोत्रं जुहोति श्रद्धापत्नी सत्यं यजमानः श्र
द्धासत्यं तदित्युत्तमं मिथुनं श्रद्धया सत्येन मिथुनेन स्वर्गलोकं जयतीति ॥ १० ॥
तदा दुर्यदृशी पूर्णमास्योरुपवसति न ह वा अत्र तस्य देवा ह विरश्नन्ति तस्मादुप
वसत्युत्तमे देवा ह विरश्नीयुरिति पूर्वा पूर्णमासी मुपवसेदिति पेंग्यमुत्तरा मिति को
षीत कं या पूर्वा पूर्णमासी सानुमतिर्योत्तरा सारा का या पूर्वा मावास्या सा सिनी वा
ली योत्तरा सा कुडूर्यो पर्यस्तमिया दभ्युदिया दिति सा तिथिः पूर्वा पूर्णमासी मुप

९

वसेदनिर्ज्ञाय पुरस्तादमावास्यायां चंद्रमसं यदुपैति यद्यजते तेन सोमं क्रीणंति ते
नोत्तरा मुत्तरा मुपवसेदुत्तराणि ह वै सोमो यजते सोममनु देवतमेतद्देवसोमं य
च्चंद्रमास्तस्मादुत्तरा मुपवसेत् ॥ ११ ॥ ॥ तदा दुर्यस्याग्निमनुभृतमादित्योभ्यु
दियाद्वाभ्यस्तमियाद्वा प्रणीतो वा प्राग्घोमादुपशा म्येत्कानत्र प्रायश्चित्तिरिति
हिरण्यं पुरस्कृत्य सायमुत्थरे ज्योतिर्वैश्वक्रं हिरण्यं ज्योतिः शुक्रमसौ तदेव तज्यो
तिः शुक्रं पश्यन्नुत्थरतिरजतमंतर्धाय प्रातरुत्थरे देतडा त्रिरूपं पुरा संसेदाच्छा
याना माहवनीयमुद्धरेन्मृत्युर्वैतमच्छायाते नैव तज्योतिषा मृत्युंतमच्छा
यांतरति सा तत्र प्रायश्चित्तिस्तदा दुर्यस्य गार्हपत्या हवनीया वंतरेणानो वार
थो वाश्वा वा प्रतिपद्येत्का तत्र प्रायश्चित्तिरिति नैन न्मनसि कुर्यादित्याङ्गुरा

स.पं.
१०

त्मन्यस्य हिता भवन्तीति तच्चेन्मनसि कुर्वीत गार्हपत्यादविच्छिन्ना मुदकधारा
हरन्तं तु तन्वन्नजसो भानुमन्विहीत्याहवनीयात्सा तत्र प्रायश्चित्तिस्तदाहुः
कथमग्नीनन्वा दधानो न्वाहार्यपचनमाहारयेत् ॥ नाहारयेत् इति ॥ आहा
रयेदित्याहुः प्राणान्वा एषो भ्या त्सं धत्ते योग्नीना धत्ते तेषामेषां
नादतमो भवति यदन्वाहार्यपचनस्तस्मिन्नेता माहुः तिंजु होत्यग्नये न्नादा
यान्नपतये स्वाहेत्यन्नादो हान्नपतिर्भवत्यश्रुते प्रजायान्नाद्यं य एवं वेदां
तरेण गार्हपत्याहवनीयो होष्यन्त्संचरेत्तेन हवा एनं संचरमाणमग्नयो विदु
रथमस्मा सुहोष्यतीत्येतेन हवा अस्य संचरमाणस्य गार्हपत्याहवनीयो पाप्मा
नमपहतः सोपहतपाप्मो ध्यः स्वर्गलोकमेतीति वै ब्राह्मणमुदाहरन्ति तदाहुः

१०

कथमग्नीन्प्रवत्स्यन्नुपतिष्ठेत् प्रोष्यवा प्रत्येत्याहरहर्वेति तूष्णीमित्याहुः तूष्णीं
वैश्वेयस आकांक्षन्ते थाप्याहुः हरहर्वा एते यजमानस्याश्रुधयो दासनात्प्रप्लाव
नाद्विभ्यतिता नुपतिष्ठेत्ते वा मयं वो मयं मे स्त्वित्यमयं हे वासे मे भवत्यमयं हे
वासे भवति ॥ १३ ॥ ॥ इति सप्तमपंचिकायां द्वितीयोऽध्यायः ॥ ॥ हरिश्चंद्रो
हवैधस एश्वाको राजा पुत्र आस तस्य हशतं जाया बभूवुस्ता सुपुत्रं न लेभेत्
स्य हपर्वत नारदो गृहकृषतुः सह नारदं पप्रच्छ यन्विमं पुत्रमिच्छंति ये विजानं
ति ये च न ॥ किं स्विष्युत्रेण विंदते तन्म आचक्ष्व नारदेति स एकया पृष्टो दशभिः
प्रत्युवाच ॥ ऋणमस्मिन्त्संनयत्यमृतत्वं च गच्छति ॥ पिता पुत्रस्य जातस्य पश्ये
च्च जीवतो मुखं ॥ यावंतः पृथिव्यां भोगा यावंतो जातवेदसि ॥ यावंतोऽप्युप्रा

स. पं.
११

णिनां भूयान्पुत्रे पितुस्ततः ॥ शश्वत्पुत्रेण पितरो त्यायन्बहुलंतमः ॥ आत्मा
हि जज्ञ आत्मनः स इरावत्यतिनारिणी ॥ किं नुमलं किमजिनं किमुभ्रमश्रुणि
किंतपः ॥ पुत्रं ब्रह्माण्डं च ध्वंसं वै लोको वदावदः ॥ अंनं ह प्राणः शरणं ह वासो
रूपं हिरण्यं पद्मं वा विवाहाः ॥ सखा ह जाया कृपणं ह दुहिता ज्योतिर्ह पुत्रः पर
मेव्योमनः ॥ यतिर्जायां प्रविशति गर्भो भूत्वा समातरं ॥ तस्यां पुनर्नवो भूत्वा द
शमेमासि जायते ॥ तज्जाया जाया भवति यदस्यां जायते पुनः ॥ आभूति
रेषा भूतिर्दशमेतन्निधीयते ॥ देवाश्चैतामृषयश्चैतजः समभरन्महत् ॥ देवा
मनुष्या नृवन्नेषावोजननी पुनः ॥ नापुत्रस्य लोको स्तीति तत्सर्वं पशवे वि
दुः ॥ तस्मात्तु पुत्रो मानरं स्वसारं वाधिरोहति ॥ एष पंथा उरुगायः सुशेवोयं

११

पुत्रिण आक्रमंते विशोकाः ॥ तं पश्यंति पशवो वयांसि च तस्मान्नेमात्रापिमिथु
नीभवन्तीति हस्मा आख्याय ॥ १२ ॥ ॥ अथैनमुवाच वरुणं राजानमुपधाव
पुत्रो मे जायतां तेन स्वायजा इति तथेति सवरुणं राजानमुपससारं पुत्रो मे जा
यतां तेन स्वायजा इति तथेति तस्य ह पुत्रो जज्ञे रोहितो नाम तं होवाच जनिर्वैते पु
त्रो यजस्व मानेनेति सहोवाच यदा वै पशुर्निर्दशो भवत्यथ समेध्यो भवति निर्द
शो न्वस्त्वथ स्वायजा इति तथेति सह निर्दश आसतं होवाच निर्दशो न्वभूद्यज
स्वमानेनेति सहोवाच यदा वै पशोर्दंता जायंते अथ समेध्यो भवति दंता न्वस्य जायं
तामथ स्वायजा इति तथेति तस्य दंता जज्ञिरे तं होवाच जतवा अस्य दंता यज
स्वमानेनेति सहोवाच यदा वै पशोर्दंताः पश्यंते अथ समेध्यो भवति दंता न्वस्य प

ह

स.पं.
१२ख

घंतामथत्वाय जाइतितथेति तस्य हृदंताः पेदिरेतं होवाचापत्सतवा अस्य हंता
यजमानेनेतिसहोवाच यदावैपशोर्दंताः पुनर्जायंते तथ समेध्यो भवति हंता न्वस्य
पुनर्जायंतामथत्वाय जाइतितथेति तस्य हंताः पुनर्जिहिरेतं होवाचा जितवा अ
स्य पुनर्दंताय जस्वमानेनेतिसहोवाच यदावैक्षत्रियः सान्नाहुको भवत्यथ
समेध्यो भवति सन्नाहन्नु प्राप्नोत्वथत्वाय जाइतितथेति सहसन्नाहं प्रापत्तं
होवाच सन्नाहन्नु प्राप्नोद्य जस्वमानेनेतिस तथेत्युक्त्वा पुत्रमामंत्रयामास
तताय वैमहं त्वामददाहं तत्त्वया ह मिमं य जाइतिसहनेत्युक्त्वा धनुरादाया
रण्यमपातस्थौ स संवत्सर मरण्ये च चार ॥ १४ ॥ ॥ अथ हे श्वाकं वरुणो
जग्राह तस्य होदरं जज्ञे तदुहरो हितः शुश्राव सोरण्याद्भ्राममेयाय तमिंद्रः पुरु

१२

षरूपेण पर्येत्योवाच ॥ नानाश्रान्ताय श्रीरस्तीति रोहितशुश्रुम ॥ पापो नृष
इरो जन इंद्रश्चरतः सर्वाचरे वेति चरे वेति वैमा ब्राह्मणो वोचदिति ॥ द्विती
यं संवत्सर मरण्ये च चार सोरण्याद्भ्राममेयाय तमिंद्रः पुरुषरूपेण पर्येत्यो
वाच ॥ पुष्पिण्यां चरतो जंघे मूक्षुरात्मा फलग्रहिः ॥ शेरस्य सर्वपाप्मानः श्र
मेण प्रपथे हताश्चरे वेति चरे वेति वैमा ब्राह्मणो वोचदिति ॥ तृतीयं संवत्सर
मरण्ये च चार सोरण्याद्भ्राममेयाय तमिंद्रः पुरुषरूपेण पर्येत्योवाच ॥ आ
स्ते मृग आसीनस्योर्ध्वं स्तिष्ठति तिष्ठतः ॥ शोते निपद्यमानस्य चराति चरतो
मृगश्चरे वेति चरे वेति वैमा ब्राह्मणो वोचदिति ॥ चतुर्थं संवत्सर मरण्ये च चार
सोरण्याद्भ्राममेयाय तमिंद्रः पुरुषरूपेण पर्येत्योवाच ॥ कलिः शयानो भव

स.पं.
१३

ति संजिहानस्कृद्वापरः ॥ उत्तिष्ठंस्त्रेता भवति कृतं संपद्यते चरंश्चरं वेति चरं
वेति वैमा ब्राह्मणो वोचदिति ॥ पंचमं संवत्सर मरण्ये च चार सारण्या द्वा म
मेयाय तमिंदः पुरुषरूपेण पर्येत्योवाच ॥ चरन्वेम धुविंदति चरन्त्वा दुमु
दुंबरं ॥ सूर्यस्य पश्य श्रेमाणां योन तंदयते चरंश्चरं वेति चरं वेति वैमा ब्राह्मणो
वोचदिति ॥ षष्ठं संवत्सर मरण्ये च चार सो जीगर्तं सोयवसि मृषिमशनेया
परीत मरण्य उपेयाय तस्य हनयः पुत्रा आसुः शुनः पुच्छः शुनः शेषः शुनो
लांगूल इति तं होवाच ऋषेहं ते शतं ददाम्यहमेषामेकेनात्मानं निष्क्रीणा इ
ति सज्येष्ठं पुत्रं निगृह्णान उवाच नन्विममिति नो एवेममिति कनिष्ठं माता
तौ ह मध्यमे संपादयां च क्रतुः शुनः शेषे तस्य ह शतं दत्त्वा सतमादाय सारण्या

१३

द्वा म मेयाय सपितर मेत्योवाच तत हंताहमनेनात्मानं निष्क्रीणा इति सव
रुणां राजानमुपससारानेन त्वाय जा इति तथेति भूयान् वै ब्राह्मणः क्षत्रि
या इति वरुण उवाच तस्मा एतं राजसूर्यं यज्ञ क्रतुं प्रोवाच तमेतमभिषेव
नीये पुरुषं पशुमालेके ॥ १५ ॥ ॥ तस्य ह विश्वा मित्रो होता सीज्जमहग्नि
रध्वर्युर्वसिष्ठो ब्रह्मा यास्य उद्गाता तस्मा उपाकृतार्थं नियोक्तारं न विविदुः स
होवाच जीगर्तः सोयवसिर्मह्यमपरं शतं दत्त्वाहमेनं नियोक्ष्यामीति तस्मा
अपरं शतं ददुस्तं स निनियोजतस्मा उपाकृतार्थं नियुक्ताया प्रीताय पर्यग्नि
कृतार्थं विना सितारं न विविदुः सहोवाच जीगर्तः सोयवसिर्मह्यमपरं श
तं दत्त्वाहमेनं विना सिष्यामीति तस्मा अपरं शतं ददुः सोसिनिः शान्त एयाया

स.पं.
१४

थहशुनः शोपईक्षां चक्रे मानुषमिव वेमाविशसिष्यंति हंता हं देवता उपधावा
मीति सप्रजापतिमेव प्रथमं देवताना मुपससारकस्य नूनं कतमस्यामृताना
मित्येतयर्चातं प्रजापतिरुवाचाग्निर्वैदेवानां नेदिष्ठस्तमेवोपधावेति सोऽग्नि
मुपससाराग्नेर्वयं प्रथमस्यामृताना मित्येतयर्चातमग्निरुवाच सवितार्वैप्र
सवानामी शोतमेवोपधावेति ससवितारमुपससाराभित्वा देवसवितरित्येते
नतृचेन तं सवितो वाचं वरुणाय वैराज्ञे नियुक्तो सितमेवोपधावेति सवरुणं
राजानमुपससारात उत्तराभिरेकत्रिंशता तं वरुण उवाचाग्निर्वैदेवानां मु
खं सुहृदयतमस्तनुस्तह्यथ त्वोत्त्रक्ष्याम इति सोऽग्निं तुष्टावात उत्तराभिर्द्वा
विंशत्या तमग्निरुवाच विश्वान्नु देवान्स्तह्यथ त्वोत्त्रक्ष्याम इति सविश्वं

१४

सत्यः

देवांस्तुष्टावनमो महद्भ्यो नमो अर्षकेभ्य इत्येतयर्चातं विश्वे देवा ऊचुरिंदो वै
देवाना मो जिष्ठो बलिष्ठः सहिष्ठः सन्नमः पारयिष्ठु तमस्तनुस्तह्यथ त्वोत्त्र
क्ष्याम इति स इंदं तुष्टावयच्चिद्धि सोमपा इति चैतेन सूक्तेनोत्तरस्य च पंचदशभि
स्तस्मा इंदस्तूयमानः प्रीतो मनसा हिरण्यरथं ददौ तमेतया प्रतीयाय शश्वदिंद
इति तमिंद उवाचाश्विनो नुस्तह्यथ त्वोत्त्रक्ष्याम इति सोऽश्विनो तुष्टावात उत्तरेण
तृचेन तमश्विना ऊचतुरुष संनुस्तह्यथ त्वोत्त्रक्ष्याम इति स उष संतुष्टावात उ
त्तरेण तृचेन तस्य हस्मर्च्युक्तायां विपाशो मुमुचे कनीय ऐश्वकस्योदरं पव
त्युत्तमस्यामेवर्च्युक्तायां विपाशो मुमुचे गद ऐश्वक आस ॥ १६ ॥ ॥ तमृत्वि
ज ऊचुस्त्वमेव नो स्याद्भूः संस्थामधिगच्छेत्यथ हेतं शुनः शोपो जः स वंददृशति मे

सं.पं.
१५

तिहो

तामिश्रतसृभिरमिसुधावयाच्चिद्वित्वंगृहेगृहइत्यथेनंदोणकलशमभ्यवनि
नायोछिष्टं चम्बोभरित्येतयर्चाथहास्मिन्नन्वारब्धेपूर्वामिश्रतसृभिः सस्वाहा
काराभिर्जुहवांचकारथेनमवभृथमभ्यवनिनायत्वंनोअग्नेवरुणस्यविद्वानि
त्येताभ्यामथेनमत ऊर्ध्वमग्निमाहवनीयमुपस्थापयांचकारश्रुनश्चिष्टेपानि
दितंसहस्रादित्यथहश्रुनःशोपोविश्वामित्रस्यांकमाससादसहोवाचाजीगर्तः
सोयवसिर्ऋषेपुनर्मपुत्रंदेहीतिनोवाचविश्वामित्रोदेवावाइमंमह्यमरासेते
तितस्येतेकापिलेयबाभ्रवाःसहोवाचाजीगर्तःसोयवसिस्त्वंवेहिविद्वयाव
हाइतिसहोवाचाजीगर्तःसोयवसिरांगिरसोजन्मनास्याजीगर्तिःश्रुतःकविः
॥ ऋषेयेतामहान्ततोर्मापगाःपुनरेहिमामितिसहोवाचश्रुनःशोपोदश्रुस्वाशा
सहदेवरातोवैश्वामित्रआस

१५

सहस्तंनयद्वेष्टलपत॥ गवांत्रीणिशतानित्वमवृणीथामदंगिरसहोवाचा इति
जीगर्तःसोयवसिस्तद्वैमाताततपतिपापंकर्ममथाकृतं॥ तदहंनिद्रुवेतुष्यं
नियंतुशतागवामितिसहोवाचश्रुनःशोपोयःसहस्रापकंकुर्यात्कुर्यादेनततो
परं॥ नापागाःशोडान्यायादसंधेयंत्वयाकृतमित्यसंधेयमितिहोविश्वामि
त्रउपपपादसहोवाचविश्वामित्रोमीमएवसोयवसिःशासेनविशिशसिषुः॥
अस्थान्मेतस्यपुत्रोऽहममेवोपेहिपुत्रतामितिसहोवाचश्रुनःशोपःसवैयथानो
सपयाराजपुत्रतथावद॥ यथेवांगिरसःसन्नुपेयांतवपुत्रतामितिसहोवाच
विश्वामित्रोज्येष्ठोमेत्वंपुत्राणांस्यास्तवश्रेष्ठाप्रजास्यात्॥ उपेयांदैवंमेदायंते
नवैत्वोपमंत्रयइतिसहोवाचश्रुनःशोपःसंज्ञानानेषुवेब्रूयात्सोहाद्यायमेश्रि

स.प.
१६

ये ॥ यथा हं भरत ऋष सोपेयांतवपुत्रतामित्यथ हविश्वामित्रः पुत्रानामंत्र
यामासमधुच्छंदाः शृणोतनः ऋषभोरेणुरष्टकः ॥ ये केचन्रातरस्थनास्मै ज्ये
ष्ठ्याय कल्मध्वमिति ॥ १७ ॥ ॥ तस्य हविश्वामित्रस्यैकज्ञानं पुत्रा आसुः पंचा
शदेव ज्यायां सोमधुच्छंदसः पंचाशत्कनीयां सस्तद्ये ज्यायां सोनते कुशलं मे
निरेताननु व्याजहारान्तान्वः प्रजापक्षीष्टेति त एते भ्राः पुंड्राः शबराः पुलिंदा
मृतिबाइत्युदं त्याबहवो भवन्ति वैश्वामित्रादस्यूनं पक्षिष्ठाः सहोवाचमधुच्छं
दाः पंचाशता सार्धं यनः पिता संजानीते तस्मिंस्तिष्ठामहेवयं ॥ पुरस्त्वा सर्वकु
र्महेत्वा मन्वंचो वयं स्मसीत्यथ हविश्वामित्रः प्रतीतः पुत्रांस्तुष्टावर्तवैपुत्राः प
शुमंतो वीरवंतो भविष्यथ ॥ ये मानं मेनुगृह्णंतो वीरवंतमकर्तमा ॥ पुर एवा

१६

वीरवंतो देवरातेन गाथिनाः ॥ सर्वे राध्यास्तु पुत्रा एषवः सद्विवाचनं ॥ एषवः
कुशिकावीरो देवरातस्तमन्वित ॥ शुष्मांश्च दायं मउपेता विद्याया मुचविप्रसि
॥ ते सम्यंचो वैश्वामित्राः सर्वे साकं सरातयः ॥ देवराताय तस्थिरे धृत्यै श्रेष्ठ्या
य गाथिनाः ॥ अधीयत देवरातो रिक्थयोरुभयोर्ऋषिः ॥ जङ्गनां चाधिपत्ये दे
वे वेदे च गाथिनां ॥ तदेतत्परं ऋकृशतगाथं शौनः शोपमारख्या नंत धोताराज्ञे पि
षिक्तायान् च ऐहिरण्यकशिपावासीनः आन्व ऐहिरण्यकशिपावासीनः प्रतिगृ
णान्ति यशो वैहिरण्यं यशसैव नंत त्समर्धयत्योमित्युचः प्रतिगर एव तथेति गाथा
याः ओमिति वैदेवंतथेति मानुषं देवेन चैव नंत न्मानुषेण च पापादेन सः प्रमुंच
न्ति तस्माद्यो राजा विजिनी स्यादप्ययजमान आख्यापयेत वैतच्छौनः शोपमारख्या

स.पं.
१७

नैनहास्मिन्नलं च नैनः परिशिष्यते सहस्रमाख्यात्रे दद्याच्च तं प्रतिगारित्रः एते च
वासने श्वेतश्वाश्चतरीरथो होतुः पुत्रकामाहाप्यारव्यापयेरन्लपन्ते ह पुत्रान् लपन्
ते ह पुत्रान् ॥ १८ ॥ ॥ इति तृतीयोऽध्यायः ॥ ॥ प्रजापतिर्यज्ञमसृजत यज्ञं सृ
ष्टमनु ब्रह्मक्षत्रे असृज्येतां ब्रह्मक्षत्रे अनुद्वयः प्रजा असृज्यन्तं कृतादश्वाङ्ग
तादश्च ब्रह्मैवावुक्तादः क्षत्रमन्वुक्ताद एतावै मजाङ्गतादो यद्वा ह्यणा अथेता
अङ्गतादो यद्वा जन्यो वैश्यः शूद्रस्ताव्यो यज्ञ उदकामन्तं ब्रह्मक्षत्रे अन्वेतां यान्ये
व ब्रह्मण आयुधानि ते ब्रह्मान्वेद्यानि क्षत्रस्य तैः क्षत्रमेतानि वै ब्रह्मण आयु
धानि यद्यज्ञायुधान्यथेता निक्षत्रस्यायुधानि यदश्वरथः कवचं इषुधन्वतं
क्षत्रमनन्वाप्यन्यवर्तता युधेभ्यो हस्मास्य विजमानः पराङ्गे वैत्यथैनं ब्रह्मान्वे

१७

नमाप्नो नमास्त्वोपरस्ता निरुध्यातिष्ठत्स आपः परस्ता निरुद्धस्तिष्ठं ज्ञात्वा स्वा
न्यायुधानि ब्रह्मोपावर्तत तस्मात्प्राप्ये तर्हि यज्ञो ब्रह्मण्येव ब्राह्मणेषु प्रतिष्ठितो
थेन तस्स त्रमन्वा गच्छत ब्रवीदुपमास्मिन्यज्ञे क्वयस्वेति तत्तथेत्यब्रवीत्तद्वै निधा
य स्वा न्यायुधानि ब्रह्मण एवायुधैर्ब्रह्मणोरूपेण ब्रह्मभूत्वा यज्ञमुपावर्तस्वे
तितथेति तस्स त्रं निधाय स्वा न्यायुधानि ब्रह्मण एवायुधैर्ब्रह्मणोरूपेण ब्रह्म
भूत्वा यज्ञमुपावर्तत तस्मात्प्राप्ये तर्हि क्षत्रियो यजमानो निधायैव स्वा न्यायु
धानि ब्रह्मण एवायुधैर्ब्रह्मणोरूपेण ब्रह्मभूत्वा यज्ञमुपावर्तते ॥ १९ ॥ ॥ अ
थातो देवयजनस्येव याज्यस्तदा कुर्यद्वा ह्यणो राजन्यो वैश्यो दीक्षित्यमाणः
क्षत्रियं देवयजनं याचति कं क्षत्रियो याचेदिति देवं क्षत्रं याचेदित्याहुः रादित्यो वै

स.पं.
१८

ना

स्य

देवंक्षत्रमादित्येषांभूतानामधिपतिः सयदहर्दृष्टिष्यमाणो भवति तदहः पू
र्वाह्ण एवोद्यंतमादित्यमुपतिष्ठेत्तदंश्रेष्ठं ज्योतिषां ज्योतिरुत्तमम् ॥ देवसवितर्देवयज
नं मे देहि देवयज्याया इति देवयजनं याचति स यन्नत्र याचिन्न उन्नरां सर्पत्यो तत्था
ददामीति हेवतदाह तस्य हनकाचनरिष्टिर्भवति देवेन सवित्रा प्रसूतस्योन्नरोत्त
रिणीह श्रियमश्नुते श्रुतेह प्रजाभैश्वर्यमाधिपत्यं य एवमुपस्थाय याचित्वा देव
यजनमध्यवसायदीक्षते क्षत्रियः सन् ॥ २० ॥ ॥ अथात इष्टापूर्तस्यापरिज्या
निः क्षत्रियै यजमानस्य सपुरस्तादीक्षाया आहुतिं जुहुयाच्चतुर्गृहीतमाज्य
माहवनीय इष्टापूर्तस्यापरिज्या न्यै पुनर्न इंदोमघवाददातु ॥ ब्रह्मपुनरिष्टं पूर्त
दात्त्वा हेत्यथानूबंध्यायै समिष्टयजुषामुपरिष्ठात्पुनर्नो अग्निर्जातवेदाददातु ॥ १८

क्षत्रं पुनरिष्टं पूर्तदात्त्वा हेति सैषेष्टापूर्तस्यापरिज्या निः क्षत्रियस्य यजमानस्य
यदेते आहुती तस्मादेते होतव्ये ॥ २१ ॥ ॥ तदुहस्माहसौ जात आराक्छिरजी
तपुनर्वण्यं वा एतद्यदेते आहुती इति यथाह कामयेत तथैते कुर्याद्य इतो नुशा
सनं कुर्यादितीमेत्वेव जुहुयाद्ब्रह्मप्रपद्ये ब्रह्ममाक्षत्राद्रोपायतु ब्रह्मणे स्वाहेति
तत्तदिती ॥ २२ ॥ ब्रह्मवा एष प्रपद्यते यो यज्ञं प्रपद्यते ब्रह्मवै यज्ञो यज्ञादुहवा ए
ष पुनर्जायते यो दीक्षते तं ब्रह्म प्रपन्नं क्षत्रं न परिजिनाति ब्रह्ममाक्षत्राद्रोपाय
त्वित्याह यथै नं ब्रह्म क्षत्राद्रोपायेद्ब्रह्मणे स्वाहेति तदेन त्सीणाति तदेन त्सीतं क्ष
त्राद्रोपायत्यथानूबंध्यायै समिष्टयजुषामुपरिष्ठात्क्षत्रं प्रपद्ये क्षत्रं मा ब्रह्मणो गो
पायतु क्षत्राय स्वाहेति तत्तदिती ॥ २३ ॥ क्षत्रं वा एष प्रपद्यते यो राष्ट्रं प्रपद्यते क्षत्रं हिरा

स.पं.
१९

ष्टं तं क्षत्रं प्रपन्नं ब्रह्म न परिजिनाति क्षत्रं मा ब्रह्म णो गोपाय त्वित्याह यथेनं क्षत्रं
ब्रह्म णो गोपाये क्षत्राय स्वाहेति तदेन त्प्रीणाति तदेन त्प्रीते ब्रह्म णो गोपायति से
षेष्टा पूर्तस्येवापरिज्यानिः क्षत्रियस्य यजमानस्य यदेते आहुती तस्मादेते ऽ एव
होतव्ये ॥ २२ ॥ ॥ अथैन्द्रो वै देवतया क्षत्रियो भवति त्रैष्टुभश्छंदसा पंचदशस्तो
मेन सोमो राज्येन राजन्यो बंधुना सह दीक्षमाण एव ब्राह्मणतामभ्युपैति यत्कृत्वा
जिनमध्यूहति यद्दीक्षितव्रतं चरति यदेनं ब्राह्मणा अभिसंगच्छुंते तस्य ह दीक्ष
माणस्येन्द्र एवेन्द्रियमादत्ते त्रिष्टुबीर्यं पंचदशस्तोमऽ आयुः सोमो राज्यं पितरो य
शस्कीर्तिमन्यो वा अयमस्मद्भवति ब्रह्म वा अयं भवति ब्रह्म वा अयमुपावर्तत
इति वदंतः स पुरस्ताद्दीक्षाया आहुतिं कृत्वा हवनीयमुपतिष्ठेत्तनेन्द्रा देवताया एमि

१९

न त्रिष्टुभश्छंदसो न पंचदशस्तोमान्न सोमा इन्द्रो न पित्र्या हंधोर्मास इन्द्र इन्द्रिय
मादितमा त्रिष्टुबीर्यं मा पंचदशस्तोम आयुर्मासोमो राज्यं मा पितरो यशस्कीर्तिं
सहेंद्रियेण वीर्येणा युषा राज्येन यशसा बंधुनाग्निं देवतामुपैमि गायत्री छंदस्त्रि
वृतं स्तोमं सोमं राजानं ब्रह्म प्रपद्ये ब्राह्मणो भवामीति तस्य हनेन्द्र इन्द्रियमादत्तेन
त्रिष्टुबीर्यं न पंचदशस्तोम आयुर्न सोमो राज्यं न पितरो यशस्कीर्तिर्य एव मेतामा
हुतिं कृत्वा हवनीयमुपस्थाप्य दीक्षते क्षत्रियः सन् ॥ २३ ॥ ॥ अथाग्नेयो वै देव
तया क्षत्रियो दीक्षितो भवति गायत्रश्छंदसा त्रिवृत्स्तोमेन ब्राह्मणो बंधुना सहो
दवस्यन्नेव क्षत्रियतामभ्युपैति तस्य होदवस्यतोऽग्निरेव तेज आदत्ते गायत्री
वीर्यं त्रिवृत्स्तोम आयुर्ब्राह्मणा ब्रह्म यशस्कीर्तिमन्यो वा अयमस्मद्भवति क्षत्रं

ब्रा-स-पं-
२०

वा अयं भवति क्षत्रं वा अयमुपावर्तत इति वदंतः सो नृवं ध्यायेत् समिष्टयजुषामु
परिष्ठाधुत्वा इति माहवनीयमुपतिष्ठेत् नागं देवताया एमिन गायत्र्या भृंह सो न
त्रिवृतस्तोमो न्न ब्रह्मणो बंधोर्मामे निस्तेज आदितमा गायत्री वीर्यमा त्रिवृत्तो
म आयुर्मो ब्राह्मणा ब्रह्मयशस्कीर्तिं सह तेजसा वीर्येणा युषा ब्रह्मणा यज्ञा साकी
र्ये इंदेवतामुपैमि त्रिष्टुभं छंदः पंचदशं स्तोमं राजानं क्षत्रं प्रपद्ये क्षत्रियो भवामि ॥ सामं
देवाः पितरः पितरो देवा योस्मि ससन्त्यजे ॥ स्वं मद्रुहमिष्टं स्वं पूतं स्वं श्रान्तं स्वं द्रुतं ॥
तस्य मे यमग्निरुपइष्टाय वायुरुपश्रोता सावादित्यो नुख्याते दमहं य एवास्मि सोस्मी
तितस्य हनाग्निस्तेज आदते न गायत्री वीर्यं न त्रिवृत्तो म आयुर्न ब्राह्मणा ब्रह्मयश
स्कीर्तिय एव मेतामा इति कुत्वा हवनीयमुपरुषा यो हवस्यति क्षत्रियः सन् ॥ २४ ॥ ॥

सामं

२०

अथातो दीक्षाया आवेदनस्यैव तदा इत्येव ब्राह्मणस्य दीक्षितं ब्राह्मणो दीक्षिष्टेति
दीक्षामावेदयंति कथं क्षत्रियस्यावेदयेदिति यथैवेन ब्राह्मणस्य दीक्षितस्य ब्राह्म
णो दीक्षिष्टेति दीक्षामावेदयंत्येवमेवेन क्षत्रियस्यावेदयेत् पुरोहितस्यार्धयेणेति
तत्तदिति ॥ निधाय वा एष स्वान्यायुधानि ब्रह्मण एवायुधैर्ब्रह्मणो रूपेण ब्र
ह्मभूत्वा यजमुपावर्तत तस्मान्नस्य पुरोहितस्यार्धयेण दीक्षामावेदयेत् पुरोहित
स्यार्धयेण प्रवरं प्रवृणीरन् ॥ २५ ॥ ॥ अथातो यजमानभागस्यैव तदा इति प्राश्नी
यात् क्षत्रियो यजमानभागां ३ ॥ न प्राश्नीयात् इति ॥ यत्प्राश्नीयात् इति प्रा
न्यपापीयान्त्स्याद्यन्न प्राश्नीयाद्यज्ञादात्मानं मंतरियाद्यज्ञो वै यजमानभागः
स ब्रह्मणे परिहृत्यः पुरोहिताय तनं वा एतत् क्षत्रियस्य यद्रह्मा धात्मा हवा एष क्ष

स्य

स.पं.
२९

त्रियस्येत्युरोहितउपाहपरोक्षेणैवप्राशितरूपमाप्नोतिनास्यप्रत्यक्षंमक्षितो
भवति यज्ञउहवाएषप्रत्यक्षंयद्ब्रह्माब्रह्मणिहिसर्वायज्ञःप्रतिष्ठितोयज्ञेयज
मानोयज्ञएवतद्यज्ञमप्यत्यर्जितियथास्वापोयथाग्नावग्नितंदेनातिरिच्य
तेतदेनंनहिनस्ति तस्मात्सब्रह्मणेपरिहृत्योग्नेर्हैकेजुक्कतिप्रजापतेर्विमान्ना
मलोकस्तस्मिंस्त्वादधामिसहयजमानेनस्वाहेतितत्तथानकुर्याद्यजमानो
वेयजमानभागोयजमानंहसौग्नेप्रवृणक्ति यएनंतत्रब्रूयाद्यजमानोप्रावा
क्षीः प्रास्याग्निः प्राणांधश्यतिमरिष्यति यजमानइतिशश्वत्तथास्यात्तस्मा
त्तस्याशांनेयादाशांनेयात् ॥ २६ ॥ ॥ इति सप्तमपंचिकायांचतुर्थोऽध्यायः ॥
॥ ॥ विश्वंतरोहसौषध्नः श्यापर्णान्यरिचक्षाणो विद्यापर्णयज्ञमाजकेतथा

मग्ने

२९

नुबुध्यश्यापर्णास्तंयज्ञमाजग्मुस्तेहतदंतर्वेद्यासांचक्रिरेतान्हृद्वोवाचपापत्र
स्यवाइमेकर्मणः कर्तार आसते पूतायेवाचोवदितारोयश्च्यपर्णाइमानुस्था
पयते मेमेतर्वेदिमा सिषतेति तथेति तानुस्थापयान्चक्रुस्तेहोथाप्यमानारुरुवि
रेयेतेभ्योभूतवीरेभ्यो सितमृगाः कुर्यपानांसोमपीथमपि जिग्युः पारिक्षि
तस्यजनमेजयस्य विकुर्यपेयज्ञेनेस्तेतत्रवीरवंत आसुः कस्वित्सोस्माका
स्तिवीरोयइमंसोमपीथमपि जेष्यतीत्ययमहमस्मि वोवीरइतिहोवाचरामो
मार्गवेयो रामोहासमार्गवेयो नूचानश्यापर्णरियस्तेषांहोतिष्ठतामुवाचापि
नुराजन्ति स्थंविदंवेदेरुस्थापयंतीति यस्त्वं कथंवेथ ब्रह्मबंधविति ॥ २७ ॥ ॥
यत्रेदं देवताः पर्यवृजन्विश्वरूपं त्वाष्ट्रमभ्यमंस्तद्वत्तमस्तु तयतीन्त्सालावृके

ब्रा. स. पं.
२२

भ्यः प्रादादरुर्मघानवधीदुहस्पतेः प्रत्यवधीदितितत्रेदः सोमपीथेनव्याध्यते
इस्यानुव्यधिंक्षत्रं सोमपीथेनव्याध्यतापीदः सोमपीथेनवत्त्वपुरामुष्यसोमं
तद्युधमेवाद्यापिक्षत्रं सोमपीथेनसयस्तंभक्षंविद्याद्यः क्षत्रस्यसोमपीथेन
व्युध्यस्येनक्षत्रं समृध्यतेकथंतंवेदेरुत्थापयंतीतिवैथब्राह्मणत्वंतंभक्षः
वेदहीतितंवेनोब्राह्मणब्रूहीतितंमेवैतेराजन्नितिहोवाच॥ २८ ॥ ॥ त्रया
णांभक्षाणामेकमाहरिष्येति सोमंवादधिवापोवासयदिसोमं ब्राह्मणानां स
भक्षो ब्राह्मणांस्तेनभक्षेणजिन्विष्यसि ब्राह्मणकल्मस्तेप्रजायामाजनिष्य
त आदाध्यापाय्यावसाथीयथाकामप्रयाप्योयदावैक्षत्रियायपापंभवतिब्रा
ह्मणकल्मोस्यप्रजायामाजायतईश्वरोहास्माद्वितीयोवातृतीयोवाब्राह्मण

२२

तामभ्युपेतोः सब्रह्मबंधवेनजिज्युषितोथयदिदधिर्वैश्यानांसभक्षोवैश्यांस्ते
नभक्षेणजिन्विष्यसि वैश्यकल्मस्तेप्रजायामाजनिष्यतेन्यस्यबलिहृदंन्य-
स्याद्योयथाकामज्येयोयदावैक्षत्रियायपापंभवतिवैश्यकल्मोस्यप्रजाया
माजायतईश्वरोहास्माद्वितीयोवातृतीयोवावैश्यतामभ्युपेतोः सर्वेयत
थाजिज्युषितोथयद्यपःशूद्राणांसभक्षःशूद्रांस्तेनभक्षेणजिन्विष्यसिशू
द्रकल्मस्तेप्रजायामाजनिष्यतेन्यस्यप्रेष्यःकामोत्थाप्योयथाकामवध्योय
दावैक्षत्रियायपापंभवतिशूद्रकल्मोस्यप्रजायामाजायतईश्वरोहास्मा
द्वितीयोवातृतीयोवाशूद्रतामभ्युपेतोः सशूद्रतथाजिज्युषितः॥ २९ ॥ ॥
एतैर्वैतेत्रयोभक्षाराजन्नितिहोवाचयेषामाशान्नेयात्क्षत्रियोयजमानो

स.पं.
२३

आस्येषस्वोभक्षो न्यग्रोधस्यावरोधाश्च फलानि चोदुंबराण्याश्च स्थानिष्ठाक्षा
र्यमिषुण्याना निभक्षयेत्सोस्यस्वोभक्षोयतोवा अधिदेवायज्ञेनेष्टास्वर्ग
लोकमायंस्तत्रैतांश्चमसान्युद्धंस्तेन्यग्रोधा अभवन्पुत्रा इतिहायेनानेत
ह्यी चक्षते कुरुक्षेत्रे ते ह प्रथमजां न्यग्रोधानां तेष्यो हान्येधिजातास्तेयन्यचो
रोहंस्तस्मान्यद्बोहतिन्यग्रोहो न्यग्रोहो वैनाम तं न्यग्रोहं संतं न्यग्रोध इत्या
चक्षते परोक्षेण परोक्षप्रिया इव हि देवाः ॥ ३० ॥ ॥ तेषां यश्चमसानां रसो वा
डे नैव रोधाः अभवन्तथ य ऊर्ध्वस्तानि फलान्येषहवा वक्षत्रियः स्वाहृष्टान्ने
तियो न्यग्रोधस्यावरोधाश्च फलानि च भक्षयत्युपाह परोक्षेणैव सोमपीथमा
प्नोति नास्य प्रत्यक्षं भक्षितो भवति परोक्षमिव हवा एष सोमो राजाय न्यग्रोधः प

२३

रोक्षमिवैष ब्रह्मणोरूपमुपनिगच्छति यस्तत्रियः पुरोधयेव दीक्षयेव प्रवरेणैव
क्षत्रं वा एतद्वनस्पतीनां यन्यग्रोधः क्षत्रं राजन्यो नितत इव हीह क्षत्रियो राष्ट्रे वस
न्भवति प्रतिष्ठित इव नितत इव न्यग्रोधो वरोधैर्ऋम्यां प्रतिष्ठित इव तद्यस्तत्रियो य
जमानो न्यग्रोधस्यावरोधाश्च फलानि च भक्षयत्यात्मन्येव तस्त्रवं वनस्पती
नां प्रतिष्ठापयति क्षत्रः आत्मानं क्षत्रेह वै स आत्मनि क्षत्रं वनस्पतीनां प्रतिष्ठा
पयति न्यग्रोध इवावरोधैर्ऋम्यां प्रतिराष्ट्रेतिष्ठत्युग्रं हास्यराष्ट्रमव्यथ्यं भवति
य एवमेतं भक्षं भक्षयति क्षत्रियो यजमानः ॥ ३१ ॥ ॥ अथ यदोदुंबराण्यूर्जो वा
एषो नाद्याद्वनस्पतिरजायत यदुदुंबरोऽप्यो ज्यं वा एतद्वनस्पतीनां मूर्जमेवास्मिंस्त
दन्नाद्यं यो ज्यं वनस्पतीनां क्षत्रे दधात्यथैवाश्च स्थानि ते जसो वा एष वनस्पति
य

स.पं.
२४

था

च

रजायतयदश्वथः साम्राज्यं वा एतद् न स्पतीनां तेज एवास्मिंस्तत्साम्राज्यं च वन
स्पतीनां क्षत्रे दधात्यथ यत्साक्षापियज्ञा सोवा एष वनस्पतिरजायतयस्तु क्षः स्वा
राज्यं च ह वा एतद् द्वैराज्यं च वनस्पतीनां यज्ञा एवास्मिंस्तत्त्वाराज्यं वैराज्यं च वनस्प
तीनां क्षत्रे दधात्येता न्यस्य पुरस्तादुपकुप्ता निभवंत्यथ सोमं राजानं क्रीणांति ते
राज्ञ एवावृत्तोपवसां प्रतिवेदोश्चरं त्यथोपवसथ्यमहरेतान्यध्वर्युः पुरस्तादुप
कल्पयेताधिषवणं चर्माधिषवणे फलकैर्दोणकलत्रां दशापवित्रमङ्गी न्यूतम्
तं चाधवनीयं च रुजालीमुदं च न च मसं तद्यदेतद् राजानं प्रातरभिषुष्वंति तदेना
निदध्या विगृह्णीयादभ्यन्यानि सुनुयान्माध्यंदिनाथान्यानि परिशिष्यात् ॥
॥ ३२ ॥ ॥ तद्यत्रैतांश्च मसानुन्नयेयुस्तदेतं यजमानं च मसमुन्नयेत्तस्मिन्देद

२४

र्षनरुणके प्राप्ते स्यातां तयोर्वषट्कृतं तः परिधिपूर्वं प्रास्येद्दधिका ऋ० अकारि
षमित्येतयर्चासः स्वाहा कारयानुवषट्कृतं परमादधिकाः शिवसापंचकृष्टीरिति
तद्यत्रैतांश्च मसानाहरेयुस्तदेतं यजमानं च मसमाहरेत्तान्यत्रोद्गृह्णीयुस्तदे
नमुपोद्गृह्णीयात्तद्यदेकां होतोपद्वयेतयदा च मसं सस्येदथैनमेतया सस्ये
द्यदत्र शिष्टं रसिनः सुतस्य यदिंद्रो अपि बलुचीभिः ॥ इदं तदस्य मनसा शिवेन सो
मं राजानमिह सक्षयामीति शिवो ह वा अस्मा एष वानस्पत्यः शिवेन मनसा
सक्षितो भवत्युग्रं हास्यराष्ट्रमव्यथ्यं भवति य एव मेतं सक्षं सक्षयति क्षत्रियो
यजमानः शान्त एधि ह दे पीतः प्रण आयुर्जि वसे सोमतारी रित्यात्मनः प्रत्यभि
मर्श ईश्वरो ह वा एषो प्रत्यभि मृष्टो मनुष्यस्यायुः प्रत्यवहर्ते रिनर्हन्मा सक्षय

स.पं.
२५

तीर्तितद्यदेतेनात्मानमभिमुद्रात्यायुरेवतत्प्रतिरत'आप्यायस्वसमेतुते संतेप
यांसिसमुयंतुवाजाइतिचमसमाप्याययत्यभिरूपाभ्यांयद्यज्ञेभिरूपंतत्स
मृधं॥३३॥ ॥ तद्यत्रैतांश्वमसांत्सादयेयुस्तदेतंयजमानचमसंसादयेत्तान्य
त्रप्रकंपयेयुस्तदेनमनुप्रकंपयेदथैनमाहृतंभक्षयेन्नराणांसपीतस्यदेवसो
मतेमतिविदुर्मैःपितृभिर्भक्षितस्यभक्षयामीतिप्रातःसवनेनाराणांसोभक्ष
कुर्वैरितिमाध्यंदिनेकाव्यैरितितृतीयायसवनकुमावैपितरःप्रातःसवनःकु
र्वामाध्यंदिनेकाव्यास्तृतीयसवनेतदेतत्पितृनेवामृतान्त्वसनभाजःकरोति
सर्वोहैवसोमृतइतिहस्माहप्रियव्रतःसोमापोयःकश्चसवनभागित्यमृताह
वाअस्यपितरःसवनभाजोभवंत्युग्रंहास्यराष्ट्रमव्यथ्यंभवति यएवमेतंभक्षं

२५

क्षयतिक्षत्रियोयजमानःसमानऽआत्मनःप्रत्यभिमर्शीःसमानमाप्यायनंच
मसस्यप्रातःसवनस्यैवावृताप्रातःसवनेचरेयुर्माध्यंदिनस्यमाध्यंदिनेतृती
यसवनस्यतृतीयसवनेतमेवमेतंभक्षंप्रोवाचराभोमार्गवेयोविश्वंतरायसोष
धनायतस्मिन्होवाचप्रोक्तेसहस्रमुहब्राह्मणतुभ्यंदध्नःसरयापर्णउमेयज्ञइ
त्येतमुहैवप्रोवाचतुरःकावषेयोजनमेजयायपारिक्षितायेतमुहैवप्रोचतुःपर्व
तनारहोसोमकायसाहदेव्यायसहदेवायसाज्ज्यायवभ्रवेदेवावृधायमीमा
यवैर्धर्मायनग्नजितेगांधारायेतमुहैवप्रोवाचाग्निःसनश्रुतायारिंदमायकतु
विदेजानकयएतमुहैवप्रोवाचवसिष्ठःसुदामेपेजवनायतेहतेसर्वएवमहज्ज
गुरेतंभक्षंभक्षयित्वासर्वहैवमहाराजाआसुरादित्यइवहस्मश्रियांप्रतिष्ठिता

स.पं.
२६

स्तपंति सर्वाभ्यो दिग्भ्यो बलिमावहंतः आदित्य इव हवैः श्रियां प्रतिष्ठितस्तप
ति सर्वाभ्यो दिग्भ्यो बलिमावहंत्युग्रं हास्यराष्ट्रमव्यथ्यं भवति य एव मेतं भ
क्षं भक्षयति क्षत्रियो यजमानो यजमानः ॥ ३४ ॥ ॥ इति सप्तमपंचिकायां पं
चमोऽध्यायः ॥ सप्तमपंचिका समाप्तः ॥ ॥ श्रीगजाननार्पणमस्तु ॥ श्री ॥ ॥
शके १७३७ युवानामसंवत्सरे भाद्रपद कृष्ण षष्ठ्यां रविवासरे तद्दिने इदं पुस्तकं
समाप्तं ॥ काञ्चेकरोपनामक नारायण भट्टेन लिखितं ॥ हड्डिकर इत्युपनाम
क जनार्दनोपाध्यसे इदं पुस्तकं ॥ ॥ तैलाक्षे जलाक्षे रक्षे छिथिलबंधनात्
॥ मूर्खहस्तेन दातव्यं एवं वदति पुस्तकं ॥ १ ॥ भग्नपृष्ठिकटिग्रीवस्तब्धदृष्टीर
धोमुखं ॥ कष्टेन लिखितं ग्रंथं यत्नेन प्रतिपालय ॥ श्री ॥ ॥ ॥ ॥

२६

अष्टम पंचिका

: Ashtama Panchika		Title
:	:	: Author
:	:	: Editor
:	: Saka 1723	: Year, Vols.
:	:	: Publisher
434:	:	: Remarks

॥ अथ अष्टम पंचिका प्रारंभः ॥

॥ब्रा०८॥

॥१॥

श्रीगणेशायनमः॥हरिः॥ॐम्॥अथातस्तुतशस्त्रयोरेवैकाहिकं
प्रातःसवनेकाहिकं तृतीयसवनमेतेवैशांतैकृत्प्रतिष्ठिते स
वनेयदेकाहिकेशांतैकृत्प्रतिष्ठित्याऽअप्रच्युत्याऽउक्तो
माध्यंदिनःपवमानोयऽउभयसाम्नोबृहत्स्पृष्टस्योभेहिसाम
नीक्रियेतऽआत्वारथंयथोत्तरयऽइदं वसोस्तुतमंधइति राथं तृती
प्रतिपदार्थंतरोनुचरःपवमानोक्थंवाऽएतद्यंनरुत्तृतीयं पवमा॥राम्॥
नेवाऽअत्ररथंतरंकुर्वीतिबृहत्स्पृष्टं सवीवधतायै तदिदं ॥१॥

रथंतरंस्तुतमाभ्यां प्रतिपदनुचराभ्यामनुशंसत्यथो ब्रह्मवैरथंतरं
क्षत्रं बृहद्रथं खलु वैक्षत्रात्पूर्वब्रह्मपुरस्तान्मऽउत्तराष्टमव्यथम
सदित्यथा न वैरथंतरं मंतमेवास्मै तत्पुरस्ता कल्पयत्यथयं वै
पृथिवीरथंतरं मियं खलु वै प्रतिष्ठा प्रतिष्ठा मेवास्मै तत्पुरस्त
कल्पयति समानऽइदं निहो विभक्तः सोऽहामुद्वा न्ब्राह्मणस्य
यऽउभयसाम्नो रूपं मुभेहिसामनीक्रियेत समान्यो धार्या अ
विभक्तास्ताऽअन्हामैकाहिको मरुत्तृतीयः प्रगाथः॥ १ ॥

पं. ८

॥ २ ॥

निष्ठाऽग्नः सह सेतुरायोतसूक्तमुग्रवत्सहस्वतक्षत्रस्य रू-
पमंदऽओजिष्ठऽइत्योजस्वतक्षत्रस्य रूपं बहुलाभिमानऽइ-
त्यभिवदभिभूत्यै रूपं तदेकादशार्चं भवत्येकादशाक्षरावैत्रि-
ष्टुष्टुत्रैष्टुष्टो वैराज न्यऽओजोवाऽइत्यं वीर्यं त्रिष्टुष्टो जः
क्षत्रं वीर्यं राजन्यस्तदेन सो जसाक्षत्रेण वीर्येण समर्धयति
तद्गौरि वीलं भवत्येतद्गौरि वीलं तस्यो ॥ राम ॥
तं ब्राह्मणं त्वामिद्विह वा महऽइति हृत्पृष्ठं भवति क्षत्रं वै ॥ २ ॥

बृहत्क्षत्रेणैव तक्षत्रं समर्धयत्यथोक्षत्रं वै बृहदात्मा यजमानस्य
निष्क्रेवल्यं तद्यद्बृहत्पृष्ठं भवति क्षत्रं वै बृहत्क्षत्रेणैव नंतत्समर्द्ध-
यत्यथोज्येष्ठं वै बृहज्ज्येष्ठे नैवै नंतत्समर्द्धयत्यथोश्रैष्ठं वै बृह-
ज्ज्येष्ठे नैवै नंतत्समर्द्धयत्यभित्वाशूरनो नुम इति रथं तरमनुरू-
पंकुर्वत्ययं वै लोको रथं तरमसौ लोको बृहदस्य वै लोकस्या-
सौ लोको नुरूपो मुष्यलोकस्यायं लोको नुरूपस्तद्यद्रथं त-
रमनुरूपंकुर्वत्युभावेव तल्लोको यजमानाय संभोगिनो कु-

॥ पंचि. ८ ॥ वीत्यथोत्रसर्वैरथंतरंक्षत्रं बृहद्रुणिणिरबलुवेक्षत्रं प्रतिष्ठितक्षत्रे
 ॥ ३ ॥ ह्याथोसाम्नः एव सद्योनितायेयदावानेति धाय्या तस्याः उक्तं
 ब्राह्मणमुभयं शृणु वचनः इति सामप्रगाथः उभयसाम्नोरू
 पमुभेहि सामनीक्रियेते ॥ २ ॥ तमुष्टुहियोऽभिभूत्यो जा
 इति सूक्तमभि वदभिभूत्यै रूपमथाहुमुगं सहमानमाप्तिरि
 त्यग्नवत्सहमानवत्क्षत्रस्य रूपं तत्पंचदशैर्भवत्यो जा वा ॥ राम् ॥
 इन्द्रियं वीर्यं पंचदश ॥ ओजः क्षत्रं वीर्यं राजन्यस्तदेन मोजसा ॥ ३ ॥

क्षत्रेण वीर्येण समर्धयति तद्गारदाजं भवति भारदाजं वै बृहदार्षे
 येण सलोमेषहवावक्षत्रिययज्ञः समुद्योयो बृहत्पृष्ठस्तस्माद्य
 त्रक्चक्षत्रियो यजेत बृहदेव तत्र पृष्ठं स्यात्तत्समर्धं ॥ ३ ॥ ऐ
 काहिका होत्राः एता वै शांताः कृसाः प्रतिष्ठिता होत्रा यदैका
 हिकाः शांत्यै कृत्यै प्रतिष्ठित्याऽअप्रच्युत्यै ताः सर्वरूपा भव
 तिसर्वसमर्धाः सर्वरूपतायै सर्वसमर्ध्यै सर्वरूपाभिर्होत्रा
 भिः सर्वसमर्धाभिः सर्वान्कामानवाप्नुवामेति तस्माद्यत्रक्

॥पंचि.८॥

॥४॥

चैकाहाऽअसर्वस्तोमाऽअसर्वष्टाऽऐकाहिकाऽएवतत्रहोत्रा
स्युस्तत्समद्वमुक्थ्यऽएवायंपंचदशस्यादित्यादुरोजोवाऽद्वे
द्वियंवीर्यंपंचदशऽओजःक्षत्रंवीर्यंराजन्यस्तदेनमोजसा
क्षत्रेणवीर्येणसमर्धयतितस्यत्रिंशस्तुतशस्त्राणिभवं
तित्रिंशदक्षरावैविराद्विराकं नाद्यंविराज्येवैनंतदं नाद्येप्रति
ष्ठापयतितस्मात्तद्वुक्थ्यःपंचदशस्यादित्याद्व्योतिष्टोमाम्
मि एवाग्निष्टोमस्याद्ब्रह्मवैस्तोमानांत्रिद्वक्षत्रंपंचदशो ॥४॥

ब्रह्मखलुवैक्षत्रात्पूर्वब्रह्मपुरस्तान्मऽउग्रंराष्ट्रमव्यथ्यमसदिति वि
शःसप्तदशःशोदोवर्णऽएकविंशोविंशंचैवास्मैतछोदंचवर्णम
नुवर्त्मानो कुर्वत्यथोतेजोवैस्तोमानांत्रिद्वीर्यंपंचदशःप्रजातिः
सप्तदशःप्रतिष्टैकविंशस्तदेनंतेजसावीर्येणप्रजात्याप्रतिष्ठया
ततःसमर्धयतितस्माज्योतिष्टोमस्यात्तस्यचतुर्विंशतिःस्तुत
शस्त्राणिभवंतिचतुर्विंशत्यर्धमासोवैसंवत्सरःसंवत्सरेकृत्स्न
मंनाद्यंकृत्स्नऽएवैनंतदं नाद्येप्रतिष्ठापयतितस्माज्योतिष्टो

॥ श्री ०८ ॥
॥ ५ ॥

मण्डवाग्निष्टोमस्यादग्निष्टोमस्यात् ॥ ४ ॥ इति प्रथमोऽध्यायः ॥
अथातः पुनरभिषेकस्यैव सूयते ह वा अस्य क्षत्रयो दीक्षते क्षत्रि-
यः सन्त्यदावभुथादुदेत्या नूबन्ध्ययेष्टोदवस्यत्यथेनमुदवसानी-
यायां संस्थितायां पुनरभिषिचंतितस्येते पुरस्तादेव संभारा उप-
कृता भवन्त्यौ दुंबयो संदीतस्यै प्रादेशा मात्राः पादास्युररत्नि मात्रा-
णि शिर्षण्या नूच्यानि मौजं विवचनं व्याध्रचर्मो स्तरणमौ दुंबर-
श्वमस उपदुंबर शारवा तस्मिन्नेतस्मिंश्च मसेष्टातयानि निषु-
तानि भवन्ति दधि मधु सर्पिरातपवर्ष्या आपः शष्पाणि च लोका ॥ ५ ॥

निचसराहवीतद्ये पादक्षिणा स्फ्यवर्तनिर्वेदेर्भवतितत्रेतां प्राचीमासं-
दीं प्रतिष्ठापयतितस्या अंतर्वेदि द्वौ पादौ भवतो बहिर्वेदि द्वाविंश-
वेष्ट्रीस्तस्या एतत्परिमितं रूपं यदंतर्वेद्यथैष भूमा परिमितो यो ब-
हिर्वेदितद्यदस्या अंतर्वेदि द्वौ पादौ भवतो बहिर्वेदि द्वा उभयोः
कामयो रूपास्येयश्चांतर्वेदि यश्च बहिर्वेदि ॥ ५ ॥ व्याध्रचर्मणा स्त-
णास्युत्तरलोम्ना प्रची नग्नी वेण क्षत्रं वा एतद्वारण्यानां पशूनां य-
ध्याध्रः क्षत्रं राजन्यः क्षत्रेणेव तत्क्षत्रं समर्ह्यतितं पश्वात्प्रादु पवि-
श्याच्यता नुदक्षिणमभि मंत्रयत उपभाभ्या पाणिभ्या मालभ्या

॥ ब्रा० ८ ॥
॥ ६ ॥

अग्निदागायत्र्यासयुक्छंदसारोहतुसवितोष्णिहासोमोनुष्टुभाबृह
स्पतिर्बृहत्यामित्रावरुणोपंचेत्यंद्रस्त्रिष्टुभाविश्वेदेवाजगत्यातान
हमनुराज्यायसाम्नाज्यायभोज्यायस्वाराज्यायवैराज्यायपारमे
ष्ठ्यायराज्यायमाहाराज्यायाधिपत्यायस्वावश्यायातिष्ठायारोहा
मीत्येतामासंदीमारोहेदक्षिणेनाग्नेजानुनाथसव्येनतत्तदिती३॥
चतुरस्रत्तरैर्वैदेवाभ्युदोत्तिःसयुग्मत्तैतांश्रियमारोहन्यस्यामेत
एतर्हिप्रतिष्ठिताऽअग्निर्गायत्र्यासवितोष्णिहासोमोनुष्टुभाबृ
हस्पतिर्बृहत्यामित्रावरुणोपंचेत्यंद्रस्त्रिष्टुभाविश्वेदेवाजगत्या ॥ रा म् ॥
॥ ६ ॥

तेऽएतेऽअभ्यनूच्येतेऽअग्नेर्गायत्र्यभवरुणोपंचेत्यंद्रस्त्रिष्टुभाविश्वेदेवाजगत्या
गक्षेमऽउत्तरोत्तरिणींहश्रियमश्नुतेऽश्नुतेहप्रजानामेश्वर्यमाधिपत्यं
यऽएवमेताऽअनुदेवताऽएतामासंदीमारोहेदक्षिणःसंनथेन
मभिषेक्ष्यनपांशांतिवाचयतिशिवेनमाचक्षुषापश्यतापःशिव
यातन्वोपस्पृशतत्त्वचंमे॥सर्वाअग्नींरक्षतुर्वेवोमयिवचोबल
मोजोनिधत्तेतिनेतस्याभिषिषिचानस्याशांताऽआपोवीर्यनिर्हणं
निति॥ ६ ॥अथैनमुदुंबरशारवामंतर्धीयाभिषिचतीमाऽआपःशि
वतमाऽइमाःसर्वस्यभेषजीः॥इमाराष्ट्रस्यवर्द्धनीरिमाराष्ट्रभृतो

॥ ब्रा. ८ ॥ मृताः ॥ माभिरिंद्रमभ्यषिंचत्प्रजापतिः सोमं राजानं वरुणं यमं मनुं ॥
 ॥ ७ ॥ ताभिरिंद्रमभ्यषिंचामित्वा महं राजां त्वमधिराजो भवेह ॥ महं तं त्वा
 महीनां सम्राजं च वर्षणीनां देवेभ्यो न्यजीजनद्द्राजानि न्यजीजन
 देवस्य त्वासवितुः प्रसवे शिवनोर्बोद्धूभ्यां पूष्णो हस्ताभ्यामग्नेस्ते
 जसा सूर्यस्य वर्चसेंद्रस्येंद्रियेणाभिषिंचामि ॥ वलायश्चिथैयश
 संनाद्याय भरितय इहोदिममेव प्रत्यं नमद्यादिस्थय इहोदि
 पुरुषं भूर्भुव इत्यथ य इहोदि पुरुषं वा प्रतिमं वा भूर्भुव स्वरि ॥ रा म् ॥
 तिततु क आहुः सर्वातिर्वा इषाय देला व्याहृतयोति सर्वेण ॥ ७ ॥

हास्यपरस्मैकृतं भवतीति तमेतेनाभिषिंचेद्देवस्य त्वासवितुः प्रसवे शिवनो
 बोद्धूभ्यां पूष्णो हस्ताभ्यामग्नेस्ते जसा सूर्यस्य वर्चसेंद्रस्येंद्रियेणाभिषिंच
 चामि ॥ वलायश्चिथैयश संनाद्यायेति तदुपुनः परिचक्षते यदसर्वेण वा
 चोभिषिक्तो भवतीश्वरो हतुपुरायुषः प्रेतोरिति हस्माह सत्यकामो जा
 बालो यमेताभिर्व्याहृतिभिर्नाभिषिंचंतीतीश्वरो ह सर्वमायुरैतोः स
 र्वमाप्नोति जयेनेत्यहस्माहोदात्तक आरुणिर्यमेताभिर्व्याहृतिभिर
 षिषिंचंतीति तमेतेनैवाभिषिंचेद्देवस्य त्वासवितुः प्रसवे शिवनोर्बोद्धू
 भ्यां पूष्णो हस्ताभ्यामग्नेस्ते जसा सूर्यस्य वर्चसेंद्रस्येंद्रियेणाभिषिंच

॥ श्री ० ८ ॥
॥ ८ ॥

वामि॥ बलाय श्रिये यशसेनाद्याय भर्तु वस्वरित्यथे तानि ह वै क्षत्रियादी जाना
व्यक्तां तानि भवंति ब्रह्मक्षत्रेऽर्गन्नाद्यमपामोषधीनां रसो ब्रह्मवर्च
समिरा पुष्टिः प्रजातिः क्षत्ररूपं तदथोऽनंनस्य रसऽओषधीनां क्षत्रं
प्रतिष्ठा तद्यदेवाम्पु रस्तादादुती जु होतित दस्मिन् ब्रह्मक्षत्रे दधाति
॥ ७ ॥ अथ यदौदुंबरी संदीभवत्योदुंबरश्च उदुंबर शारवो ग्वोऽनन्ना मस
द्यमुदुंबरऽर्जमेवास्मिंस्तदन्नाद्यं दधात्यथ यदधि मधुष्टं भवत्यपा
मऽओषधीनां रसो यामेवास्मिंस्तदोषधीनां रसं दधात्यथ यदा तपव राम्
व्याऽआपो भवंति ते जश्च ह वै ब्रह्मवर्चसं चा तपव व्याऽआपस्ते जः ॥ ८ ॥

एवास्मिंस्तद्ब्रह्मवर्चसं च दधात्यथ यच्छाणि च लोकमानि च भवंतीरायेत
सुष्टेय रूपमथो प्रजात्याऽदुरामेवास्मिंस्तस्युष्टिं दधात्यथो प्रजातिमथ य
त्सु रा भवति क्षत्ररूपं तदथोऽनंनस्य रसः क्षत्ररूपमेवास्मिंस्तदधात्य
थोऽनंनस्य रसमथ यद्वी भवति क्षत्रं वाऽएतदोषधीनां यद्वी क्षत्रं रा
जन्यो निततऽद्वही ह क्षत्रियो राष्ट्रे व सन्भवति प्रतिष्ठितऽद्वी नितते
वद्वी वरोधैर्भूम्यां प्रतिष्ठिते वतद्यद्वी भवत्योषधीनामेवास्मिंस्तत्
क्षत्रं दधात्यथो प्रतिष्ठा मेतानि ह वै यान्यस्मादी जाना व्यक्तां तानि भ
वंति तान्येवास्मिंस्तदधाति ते रवै नंतत्समद्वयत्यथास्मै सुराकं संह

श्री०८॥

॥९॥

हि

स्त० आदधाति स्वादिष्ठयामिदिष्ठयापवस्वसोमधारया॥ इन्द्राय पातवेस्त
त० इत्याधाय शंतिं वाचयति नानाहि वां देवहितं सदस्कृतं मासं स्तुता
थां परमेव्योमनि॥ सुरात्वं मसि शुष्मिणी सोम० एष राजा मे न हिंसिष्टं स्वं
योनिमाविशं ताविति सोमपीथस्य चैषा सुरापीथस्य च व्यावृत्तिः पीता
यं रतिं मन्येत तस्मा० एनां प्रयच्छेत्तद्धि मित्रस्य रूपं मित्र० एवैनां तदंततः
प्रतिष्ठापयति तथा मित्रे प्रतितिष्ठति प्रतितिष्ठति य० एवं वेद॥ ८॥
अथोदुंबरशारवामभिप्रत्यवरोहत्युर्विजिन्नाद्यमुदुंबर० उर्विजिमेव तदं राम॥
नाद्यमभिप्रत्यवरोहत्यपर्येवासीनो भूमौ पादौ प्रतिष्ठाप्य प्रत्यवरो ॥ ९॥

हमाह प्रतितिष्ठामि धावा एधि व्योः प्रतितिष्ठामि प्राणापानयोः प्रतितिष्ठा
म्यहोरात्रयोः प्रतितिष्ठाम्यन्नपानयोः प्रतिब्रह्मन् प्रतिक्षेत्रे प्रत्येषु त्रिषु लो
केषु तिष्ठामीत्यंततः सर्वेणात्मना प्रतितिष्ठति सर्वस्मिन् ह वा० एतस्मिन्
अतितिष्ठत्युत्तरोत्तरिणी ह श्रियमश्नुते श्रुते ह प्रजानां भैश्वर्यमाधि
पत्यं य० एवैतेन पुनरभिषेकेणाभिषिक्तः क्षत्रियः प्रत्यवरोहत्येते
न प्रत्यवरोहेण प्रत्यवरूपोपसृज्य कृत्वा प्राडासीनो न मो ब्रह्मणे न मो
ब्रह्मणे न मो ब्रह्मण इति त्रिष्वृत्त्वो ब्रह्मणे न मस्कृत्य वरं ददाति जित्या

ब्राह्म० ८ अभिजित्यै विजित्यै संजित्याः इति वाचं विस्तृते सयन् नमो ब्रह्मणे नमो ज
 ॥ ९० ॥ ब्रह्मणे नमो ब्रह्मण इति त्रिष्टुत्तु ब्रह्मणे नमस्करोति ब्रह्मणः एव त
 क्षत्रं वशमेति तद्यत्र वै ब्रह्मणः क्षत्रं वशमेति तदाष्टं समृद्धं तदीरव
 दाहास्मिन्वीरो जायते थयं दूरं ददामि जित्याः अभिजित्यै विजित्यै
 संजित्याः इति वाचं विस्तृतं एतद्देवाचो जितं यद्ददामीत्याह यदे
 ववाचो जितं ॥ तन्मद्दमनुकर्म संतिष्ठाताः इति विस्तृत्य वाचम् ॥ राम् ॥
 पोथायाहवनीये समिधमभ्यादधातिसमिदसि सन्वेक्ष्वेन्द्रियेण वा ॥ ९० ॥

र्येण स्वाहेतीन्द्रियेण वतरीयेणात्मानमंततः समर्धयत्याधाय समिधं त्रीणि
 पदानि प्रादुर्दुभ्युक्ता मतिक्लृप्तिरसिदिशां मयि देवेभ्यः कल्पत ॥ क
 ल्पतां मे योगक्षेमो भयं मे स्त्वित्यपराजितां दिशमुपतिष्ठते जितस्ये
 वा पुनः पराजयाय तत्तदिती ॥ ९१ ॥ देवा सुरा वाऽएषु लोकेषु संयेति
 रेतऽएतस्यां प्राच्यां दिशयेति रेतोस्ततो सुराऽअजयं स्ते दक्षिणस्यां ण
 दिशयेति रेतोस्ततो सुराऽअजयं स्ते प्रतीच्यां दिशयेति रेतोस्ततो
 सुराऽअजयं स्ते उदीच्यां दिशयेति रेतोस्ततो सुराऽअजयं स्ते एत

॥ ब्रा० ८ ॥ स्मिन्नवान्तरदेशेयेतिरेयः एषप्राङ् दक्षिणे हततो जिग्युस्तं यदिक्ष
 ॥ ११ ॥ त्रियः उपधावेत्सेनयोः समा ययोस्तथा मेकुरु यथाह मिमांसेनां ज
 यानीतिसयदितथेति ब्रूयाद्दन्त्यतेवीडुं गोहिभूयाऽइत्यस्य रथो
 परुठमभि मृश्याथैनं ब्रूयादातिष्ठस्वैतां तेदिशमभिमुखः संन
 थोरथोभिप्रवर्ततां सऽउ दक्षिणं सप्रदक्षिणा सप्राङ् सोस्य मित्रमि
 त्यभीवर्तेन हविषेत्येवैनमावर्तयेदथैनमन्वीक्षेताप्रतिरथेन शा रामू
 सेनसौपर्णेनेति जयतिहतां सेनां यद्यवाऽएनमुपधावेत्संग्रामं ॥ ११ ॥

य सैतिष्यमाणस्तथा मेकुरु यथाह मिमांसेनां संग्रामं संजयानीत्येतस्यामेव
 नंदिशियातयेऽजयतिहतां संग्रामं यद्यवाऽएनमुपधावेत्संग्रामं
 परुठमानस्तथा मेकुरु यथाह मिमांसेनां पुनरवगच्छानीत्येतां मेव
 नंदिशमुपनिष्क्रमयेत्तथाह राष्ट्रं पुनरवगच्छत्यपरुठायामित्राणां
 व्यपनुत्तिं ब्रूनाहानभ्येत्यप्राचऽइन्द्रविश्वाऽअमित्रानिति सर्व
 तोहास्माऽअनमित्रमभयं भवत्युत्तरोत्तरिणीं हश्रियमश्नुते
 श्नुतेहप्रजानामैश्वर्यमाधिपत्यं यऽएवमेताममित्राणां व्यपनु

ब्रा० ८॥

१२॥

सिंजुवनाहानभ्येत्येत्यगहान्यश्वाद्भूयस्याग्नेरुपविष्टायान्वार
ध्यायः सत्विगंततः कंसेनचतुर्गृहीतास्तिस्त्रः आज्यादुतीरेंद्रीः
प्रपदं जुहोत्यनार्त्याऽअरिष्ट्याऽअज्यान्याऽअभयाय॥ १०॥ प
र्युषुप्रधन्वेवाजसातयेपरिदत्राभूर्ब्रह्मप्राणममृतं प्रपद्यते य
मसौ शर्मवर्माभयं स्वस्तये॥ सहप्रजया सह पशुभिर्णि सक्षीण
र्हिषस्तरध्याऽक्षयानऽइयसे स्वाहा॥ अनुहित्वा स तं सोमम॥ राम्
दामसिमहेसमभुवो ब्रह्मप्राणममृतं प्रपद्यते यमसौ शर्मव॥ १२॥

र्माभयं स्वस्तये॥ सहप्रजया सह पशुभिर्चराज्येवाजाऽअभिषवमान
प्रगाहसे स्वाहा॥ अजीजनो हि पवमानसूर्यविधारे शस्त्रब्रह्मप्राणम
मृतं प्रपद्यते यमसौ शर्मवर्माभयं स्वस्तये॥ सहप्रजया सह पशुभिः
कमनापयोगीरयारंहः माणः पुरंध्या स्वाहेत्यनार्तीहवाऽअरिष्टो
जीतः सर्वलोगुत्तमैर्विधाये रूपेण सर्वादिशोनुसंचरत्येदे लोके
प्रतिष्ठितो यस्माऽएताऽसत्विगंततः कंसेनचतुर्गृहीतास्तिस्त्रः
आज्यादुतीरेंद्रीः प्रपदं जुहोत्यथा ततः प्रजातिमाशास्ते गवामश्वा

ब्रा०८
१३

नां पुरुषाणां मिह गावः प्रजा यध्वमिहाश्वाः इह पुरुषाः इहो सहस्रदक्षि
णो वीरस्नातानि षीदत्विति बह्वै प्रजयां पशुभिरर्त्तवत्यः ए
व मेतामंततः प्रजातिमाशास्ते गवामश्वानां पुरुषाणामेव ह वाव
क्षत्रियो विहृष्टो यमेवं विदो याजयंत्यथ ह तं व्येव कर्षते यथा ह वा इदं
निषादा वासे ल गावा पापकृतो वा वित्तवतं पुरुष मरण्ये गृहीत्वा
कर्तमन्वस्य वित्तमादाय द्रवंत्येव मेव तः सति जो यजमानं क
र्तमन्वस्य वित्तमादाय द्रवंति यमनेवं विदो याजयंत्ये त इस्मै राम १३

तद्विद्वानाह जनमेजयः पारिक्षितः एवं विदं हि वै मा मेवं विदो याजयंति
तस्मादहं जयाम्यभीतुरीं सेनां जयाम्यभीतुरीं सेनां न मादि
व्यानमानुष्यः इषवः स्रुं त्येष्यामि सर्वमायुः सर्वभूमिर्भविष्य
ष्यामीति न ह वाऽएनं दिव्यानमानुष्यः इषवः स्रुं त्येति सर्वमा
युः सर्वभूमिर्भवति यमेवं विदो याजयंतियाजयंति ॥ ११ ॥ द्विती
याध्यायः ॥ अथातः एन्द्रो महाभिषेकस्ते देवाऽअब्रुवन्त प्रजा
पति काऽअयं वै देवानामोजिष्ठो बलिष्ठः सहिष्ठः सत्तमः पारइ

॥ ब्रा० ८ ॥

॥ १४ ॥

ष्णुतमः इममेवाभिषिंचामहाऽशितलथेतितहेतुदिंद्रमेवतस्माऽ
एतामासंदींसमभरं नृचं नाम तस्यैव ह भ्वरथं तरं च पूर्वोपादाव
कुर्वन्वै रूपं च वैराजं चापरोशाकरैव ते शीर्षण्ये नोधसंचकालेयं
वानूच्येऽसचः प्राचीनातानास्तामानिति रश्मीनवायान्यजंष्य
तीकाशान्यराऽआस्तरणंश्चियमुपबर्हणं तस्यै सविता च बृहस्प
तिश्च पूर्वोपादावधारयतां वायुश्च पूषा चापरो मित्रावरुणौ शीर्षण्ये राम्
अश्विना वनूच्ये सऽएतामासंदीमारोह ह सवस्त्वा गायत्रेण च ॥ १४ ॥

दसात्रिवृतास्तोमेन रथं तरेण साम्नारोहंतु तानन्वारोहामि साम्राज्या
यरुद्रास्त्वात्रेष्टुमेन च्छंदसा पंचदशेन स्तोमेन बृहता साम्नारोहंतु
तानन्वारोहामि भोज्यायादित्यास्त्वाजागतेन च्छंदसा सप्तदशेन
स्तोमेन वै रूपेण साम्नारोहंतु तानन्वारोहामि स्वाराज्याय विश्वेत्वा दे
वा आनुष्टुमेन च्छंदसे कविंशेन स्तोमेन वैराजेन साम्नारोहंतु तानन्वा
रोहामि चैराज्याय साध्याश्चत्वाष्ट्याश्च देवाः पांडुतेन च्छंदसात्रि
णवेन स्तोमेन शाक्रेण साम्नारोहंतु तानन्वारोहामि राज्याय मरु

श्री० ८

१५

तश्चत्वांगिरसश्चदेवाऽअतिछंदसां त्रयस्त्रिंशन्नस्तोमेनैरेवते
नसाम्नारोहंतुतानं न्वारोहामिपारमेष्ठ्यायमाहाराज्यायाधि
पत्यायस्वावेद्यायातिष्ठायारोहामीत्येतामासंदीमारोहन्त
मेतस्यामासंद्यामासीनं विश्वेदेवाऽअबुन्नवाऽअनभ्युत्कुष्टं द्वा
वीर्यं कर्तुमर्हत्यमेनमुत्क्रोशामेति तं थ तितं विश्वेदेवाऽअभ्युद
क्रोशानिमं देवाऽअभ्युत्क्रोशतसम्राजं साम्राज्यं भोजं भोजपि
तरं स्वराजं स्वाराज्यं विराजं वैराज्यं राजानं राजपितरं परमे

छंदसा

राम

१५

दसात्रिंशत्तास्तोमेन रथं तरेण साम्नारोहंतुतानं न्वारोहामि साम्राज्या
यस्तदा स्वात्रेष्टमेन छंदसा पंचदशेनस्तोमेन बृहता साम्नारोहंतुत
न न्वारोहामि भोज्यायादित्या स्वाजागतेन छंदसा सप्तदशेनस्तो
न वै रूपेण साम्नारोहंतुतानं न्वारोहामि स्वाराज्याय विश्वेत्वा देवा
आनुष्टुप्तेन छंदसेन विंशेनस्तोमेन वैराजेन साम्नारोहंतुतानं
न्वारोहामि वैराज्याय साध्याश्चत्वाष्ट्याश्चदेवाः प्राहुतेन छंदसा त्रि
णवेनस्तोमेन गाधेरण साम्नारोहंतुतानं न्वारोहामि राज्याय म

॥ ब्रा० ८ ॥

॥ १५ ॥

६

रुतश्चत्वांगिरसश्चदेवाऽअति छंदसा छंदसा त्रयस्त्रिंशो नस्तोमेन
रेवतेन साम्ना रोहंतु तानं न्वा रोहामि पारमेष्ठ्या यमा हारा ज्या याधि
पत्या यस्वा वश्या यातिष्ठाया रोहामि त्येता मासंधी मा रोहत्तमेत
स्या मासंधा मासीनं विश्वे वाऽअब्रुन्न वाऽअनभ्युक्कुष्टं इंद्रो वी
यै कर्तुमर्हत्यभ्येन मुक्कोशा मेति तथेति तं विश्वे देवाऽअभ्युद
कोशान्निमं देवाऽअभ्युक्कोशा तसम्ना जं साम्ना ज्यंभो जंभोजं ॥ रा म्
पितरं स्वराजं स्वाराज्यं विराजं वैराज्यं राजानं राजपितरं परमे ॥ १५ ॥

ज

ष्टिनं पारमेष्ठ्यं क्षत्रमज निक्षत्रियो जनि विश्वस्य भूतस्याधिपतिरजनि वि
शामर्त्तानि पुरां भेत्ता जन्यसुराणां हंतानि ब्रह्मणो गोप्ता जनिधर्मस्य गो
प्ता जनीति तमभ्युक्कुष्टं प्रजापतिरभिषेक्ष्यन्ते तयर्चाभ्युमंत्रयत ॥ १२ ॥
निषसादधत्त ब्रह्मैव रूपः पस्या स्वाऽसाम्ना ज्याय भोज्याय स्वारा ज्याय
वैरा ज्याय पारमेष्ठ्या यरा ज्याय माहारा ज्या याधिपत्या यस्वा वश्या या
तिष्ठा यस्कुर्तुरिति तमेतस्या मासंधा मासीनं प्रजापतिः पुरस्तात्ति
ष्ठम्रत्यङ्मुखं ओदुंबरीर्द्रया शारवया सपलाशया जातरूपमथेन

ब्रा० ८
॥१६॥

चपवित्रेणांतर्ध्याभ्युषिंचिदिमाऽआपःशिवतमाइत्येतेनतचेनदे
वस्यलेतिचयजुषाभूर्भुवस्वरित्येताभिश्चव्याहृतिभिः॥१३॥अ व
थेनंप्राच्यादिशिवसवोदेवाःषड्भिश्चैवपंचविंशैरहोभिरभ्युषिंच
नेतेनचतचेनैतेनचयजुषेताभिश्चव्याहृतिभिःसाम्राज्यायतस्मा
देतस्यांप्राच्यादिशियेकेचप्राच्यानाराजोनःसाम्राज्यायेवतेभि
षिच्यंतेसम्राट्कित्येनानभिषिक्तानाचक्षतऽएतामेवदेवानांविहि
तिमन्वथैनंदक्षिणस्यादिशिरुद्रादेवाःषड्भिश्चैवपंचविंशैरहोभि

रामू॥
॥१६॥

ना

रभ्युषिंचनेतेनचतचेनैतेनचयजुषेताभिश्चव्याहृतिभिर्भोज्यायत
स्मादेतस्यांदक्षिणस्यादिशियेकेचसत्त्वताराजोभोज्यायेवतेभिषि
च्यंतेभोज्येनानभिषिक्तानाचक्षतऽएतामेवदेवानांविहितिमन्वथे
नंप्रतीच्यादिश्यादित्यादेवाःषड्भिश्चैवपंचविंशैरहोभिरभ्युषिंचने
तेनचतचेनैतेनचयजुषेताभिश्चव्याहृतिभिस्वाराज्यायतस्मादे
तस्यांप्रतीच्यादिशियेकेचनीच्यानाराजानोयेपाच्यानांस्वाराज्याये
वतेभिषिच्यंतेस्वराट्कित्येनानभिषिक्तानाचक्षतऽएतामेवदेवा

नो

॥ ब्रा० ८ ॥ नां विहितमन्वथेन मुदीच्यां दिशि विश्वे देवाः षड्भिश्चैव पंचविंशै र हो
 ॥ १७ ॥ भिरभ्यषिंचंने तेन च तच्चैने तेन च यजुषे ताभिश्च व्याहृतिभिर्वैराज्या
 यतस्मादेतस्या मुदीच्यां दिशि ये के च परे ण हि मवंतं जनपदाऽउत्त
 रकुरवऽउत्तरमक्षाऽइति वैराज्या येव ते भिषिच्यंते विराजित्येना
 न भिषिक्ताना च क्षतऽएता मेव देवानां विहितमन्वथेन मस्यां ध्रु
 वायां मध्यमायां प्रतिष्ठायां दिशि साध्याश्चास्याश्च देवाः षड्भिश्चैव पंचविंशै र हो
 भिरभ्यषिंचंने तेन च तच्चैने तेन च यजुषे ताभि ॥ १७ ॥

श्रव्याहृतिभीराज्या यतस्मादस्यां ध्रुवायां मध्यमायां प्रतिष्ठायां दिशि
 ये के च कुरुपंचालानां राजानः सवशोऽशीनराणां राज्या येव ते भिषिच्यं
 ना ते राजेत्येनान भिषिक्ता च क्षतऽएता मेव देवानां विहितमन्वथेन
 मूर्ध्वायां दिशि मरुतश्चांगिरसश्च देवाः षड्भिश्चैव पंचविंशै र हो
 भिरभ्यषिंचंने तेन च तच्चैने तेन च यजुषे ताभिश्च व्याहृतिभिः
 पारमेष्ठ्याय माहाराज्या याधिपत्या यस्वावश्या यातिष्ठायोतिसपर
 मेष्ठी प्राजापत्या भवत्सऽएतेन महाभिषेके णाभिषिक्तऽइंद्रः स

॥ ब्रा० ८ ॥ वीजितीरजयत्सर्वलोकां निवेदत्सर्वेषां देवानां श्रेष्ठमतिष्ठां परम
 ॥ १८ ॥ तामगच्छताम्राज्यं भौज्यं स्वाराज्यं वैराज्यं पारमेष्ठ्यं राज्यं माहाराज्यं
 माधिपत्यं जित्वा स्मिं लोके स्वयं भूः स्वराज्यं मृतो मुष्मिन् स्वर्गलोके
 सर्वान् कामान्नात्वा मृतः समभवत्समभवत् ॥ १४ ॥ तृतीयोऽध्यायः
 ॥ स य इच्छेदेवं विंक्षत्रियमयं सर्वाजितीर्जयेत्तायं सर्वा लोकान् विदेत्
 यं सर्वेषां राज्ञां श्रेष्ठमतिष्ठां परमतां गच्छेत्साम्राज्यं भौज्यं स्वाराज्यं
 राज्यं वैराज्यं पारमेष्ठ्यं राज्यं माहाराज्यं माधिपत्यमयं समंतपयी ॥ १८ ॥

स्यात्सर्वभौमः सार्वयुषः आं तादा परार्धात्पृथिव्यै समुद्रपर्यं तादा
 कराकिलितमेतेनैन्द्रेण महाभिषेकेण क्षत्रियं शापयित्वा भिषिं चैधा
 चरात्री मजायेथायां च प्रेतासितदुभयमंतरेणोष्ठापूर्ते लोके सु
 कृतमायुः प्रजां हंजीयं यदि मेद्रुह्ये रितिसय इच्छेदेवं विंक्षत्रियो हं
 सर्वाजितीर्जयेय महं सर्वा लोकान् विदेय महं सर्वेषां राज्ञां श्रेष्ठम
 तिष्ठां परमतां गच्छेयं साम्राज्यं भौज्यं स्वाराज्यं वैराज्यं पारमेष्ठ्यं
 माहाराज्यं माधिपत्यमहं समंतपयी स्यात्सार्वभौमः सार्वयुषः

॥ ब्रा० ॥ आं तादा परार्थं स्थितिं ये समुद्र पर्यं ताया एकराविति स न विचिंसेत्स ब्रूयात्स कि
 ॥ १९ ॥ ह श्रधया यां च रात्री मजा ये हं यां च प्रेतास्मि तदुभय मंतरेणेष्टा पूते मे लोके संकृ
 तमायुः प्रजां वृं जीथा यदि ते दुह्येयमिति ॥ १५ ॥ अथ ततो ब्रूयाच्च तुष्टया निवान
 स्य तानि संभरत नैय गोधोन्यौ दुंबराण्याश्वस्थानि क्लाक्षाणीति क्षत्रं वा एत
 दूनस्पतीनां यन्य गोधो यन्य गोधानि संभरंति क्षत्रमेवास्मिंस्तदधाति
 भोज्यं वा एतदूनस्पतीनां यदुदुंबरो यदौदुंबराणि संभरंति भोज्यमेवास्मिं राम ॥
 स्तदधाति साम्राज्यं वा एतदूनस्पतीनां यदश्वस्थो यदाश्वस्थानि संभरंति १५

साम्राज्यमेवास्मिंस्तदधाति स्वाराज्यं च ह वा एतद्वैराज्यं च वनस्पतीनां यत्सुक्षो
 यत्सुक्षाणि संभरंति स्वाराज्ये वैराज्ये एवास्मिंस्तदधात्यथ ततो ब्रूयाच्च तुष्ट
 यान्योषधानि संभरत लोकमकृतानि ब्रीहीणां महाब्रीहीणां प्रियंगूनां यवाना
 मिति क्षत्रं वा एतदोषधीनां यद्ब्रीहयो यद्ब्रीहीणां लोकमसंभरंति क्षत्रमेवास्मिं
 स्तदधाति साम्राज्यं वा एतदोषधीनां यन्महाब्रीहयो यन्महाब्रीहीणां लोकम
 संभरंति साम्राज्यमेवास्मिंस्तदधाति भोज्यं वा एतदोषधीनां यत्प्रियंगवो
 यत्प्रियंगूनां लोकमसंभरंति भोज्यमेवास्मिंस्तदधाति सेनान्यं वा एतदोष

॥ ब्रा० ८ ॥ धीनीयद्यवायद्यवानां लोकमसंभरंति सैनान्यमेवास्मिंस्तदधाति ॥ १२ ॥ अ
 ॥ २० ॥ थास्माद्धौदुंबरी मासं दीं संभरंति तस्या उक्तं ब्राह्मणमौदुंबरश्च मसो वापा
 त्रीवौदुंबरशाखा ताने तान् संभारान् संभृत्यौदुंबरी पात्र्यां वाचमसे वासमा
 वपेयुस्तेषु समोत्तेषु दधि मधु सर्पिरां तपवर्ष्या ॥ आपोभ्यानीय प्रतिष्ठा
 प्येता मासं दीमभि मंत्रयेत्तद्वहश्च तैरथंतरं च पूर्वोपादौ भवतां वै रूपं
 च वैराजं चापरो शाकरैरेव तैरीषण्ये नो धसंचकोले यंचानूच्येत्तच ॥ राम ॥
 प्राचीनातानाः सामानितिरश्चीनवायायज्युष्यतीकाशायशो आस्तर २० ॥

णं श्रीरूपवर्हणं सविता च ते ह हस्पतिश्च पूर्वोपादौ धारयतां वायुश्च पूषा
 चापरो मित्रावरुणोरीषण्ये ॥ अश्विना वनूच्ये ॥ इत्यथैनमेता मासं दीमा
 रो हयेद्दसवस्त्वा गायत्रेण छंदसा त्रिवृतास्तोमे न रथंतरेण साम्ना रोहं
 तुतानन्वारो ह साम्ना ज्यायस्त्वा त्रैष्टुभेन छंदसा पंचदशेन स्तोमे
 न बृहता साम्ना रोहं तुतानन्वारो ह साम्ना ज्यायस्त्वा जागतेन छंदसा
 सप्तदशेन स्तोमे न वै रूपेण साम्ना रोहं तुतानन्वारो ह स्वारा ज्याय वि
 शेत्वा देवा ॥ आनुष्टुभेन छंदसैकविंशेन स्तोमे न वैराजेन साम्ना रोहं

॥ ब्रा० ८ ॥ तुतानन्वारोहवैराज्याय मरुतश्वत्वांगिरसश्वदेवा अतिष्ठं दसा छंदसा
 ॥ २१ ॥ त्रयस्त्रिंशो नस्तोमेनैव तेन साम्नारोहंतुतानन्वारोहपारमेष्ठ्याय सा
 ध्याश्वत्वास्याश्वदेवाः पांडु तेन छंदसा त्रिणवेन स्तोमेन शाक्रेण
 साम्नारोहंतुतानन्वारोहरोज्याय माहाराज्यायाधिपत्याय स्वावश्या
 यातिष्ठाया रोहयेता मासंदीमारोहयेत्तमेतस्या मासंध्यामासी
 नं राजकर्तारो ब्रूयुर्न वा अनभ्युक्नुष्टः क्षत्रियो वीर्यं कर्तुं महत्यभ्येन रामू
 मुक्कोशामेति तथैति तं राजकर्तारो भ्युक्कोशं तीमंजनाऽअभ्युक्को २१॥

शतसम्राजं साम्राज्यं भोजं भोजपितरं स्वराजं स्वाराज्यं विराजं वैराज्यं परमे
 ष्ठिनं पारमेष्ठ्यं राजानं राजपितरं क्षत्रमजनिक्षत्रियो जनि विश्वस्य भू
 रजनि तस्याधिपतिं विशामत्ताजन्यमित्राणां हंता जनि ब्राह्मणानां गोप्ता जनि
 धर्मस्य गोप्ता जनीति तमभ्युक्नुष्टमेवं विदभिषेक्ष्यं नेतयर्चाभि मंत्र
 येत ॥ १७ ॥ निषसादधत्तत्र तोवरुणपस्या स्वा॥ साम्राज्याय भोज्याय
 स्वाराज्याय वैराज्याय पारमेष्ठ्याय राज्याय माहाराज्यायाधिपत्याय स्वा
 वश्यायातिष्ठाय सुकर्तुरिति तमेतस्या मासंध्यामासीनमेवं विसुर

॥ ब्रा० ८ ॥ स्तातिष्ठन्प्रत्यङ्मुखः ओडुंबर्याद्रयाशारवयासपलाशयाजातरूपमुखे
 ॥ २२ ॥ नचपवित्रेणांतर्ध्यायाभिषिंचतीमाऽआपःशिवतमाऽइत्येतेनचनैदे
 वस्यत्वेतिचयजुषाभूक्तवस्वरित्येताभिश्चव्याहृतिभिः ॥ १८ ॥ प्रा
 च्यांत्वादिशिवसवोदेवाः षड्भिश्चैवपंचविंशैरहोभिरभिषिंचत्वेते
 नचत्वेनैतेनचयजुषेताभिश्चव्याहृतिभिः साम्राज्यायदक्षिण
 स्यांत्वादिशिरुद्रादेवाः षड्भिश्चैवपंचविंशैरहोभिरभिषिंचत्वेते राम ॥
 नचत्वेनैतेनचयजुषेताभिश्चव्याहृतिभिर्भोज्यायप्रतीच्यांत्वा २२ ॥

दिश्यादित्यादेवाः षड्भिश्चैवपंचविंशैरहोभिरभिषिंचत्वेतेनचत्वे
 नैतेनचयजुषेताभिश्चव्याहृतिभिः स्वाराज्यायोदीच्यांत्वादिशिव
 रवेदेवाः षड्भिश्चैवपंचविंशैरहोभिरभिषिंचत्वेतेनचत्वेनैतेन
 चयजुषेताभिश्चव्याहृतिभिर्वैराज्यायोर्ध्यांत्वादिशिरुद्रादेवाः
 षड्भिश्चैवपंचविंशैरहोभिरभिषिंचत्वेतेनचत्वेनैतेन
 नचयजुषेताभिश्चव्याहृतिभिः पारमेष्ठ्यायास्यांत्वाध्रुवायांमध्य
 मायांप्रतिष्ठायांदिशिसाध्याश्चास्याश्चदेवाः षड्भिश्चैवपंचविंशैर

॥ ब्रा० ८ ॥ होभिरभिषिंचंत्वेतेन चत्तुचेनैतेन च यजुषेताभिश्च व्याहृतिर्भीराज्याय
 ॥ २३ ॥ माहाराज्यायाधिपत्याय स्वावश्यायातिष्ठायैति सपरमेष्ठी प्राजापत्यो
 भवति स एतेनैन्द्रेण महाभिषेकेणाभिषिक्तः क्षत्रियः सर्वाजितीर्ज
 यति सर्वान्लोकान्विन्दति सर्वेषां राज्ञां श्रेष्ठमतिष्ठां परमतांगहति
 साम्राज्यं भौज्यं स्वाराज्यं वैराज्यं पारमेष्ठ्यं राज्यं माहाराज्यमाधिपत्यं
 जित्वास्मिन्लोके स्वयं भूस्वराकमलौ मुष्मिन् स्वर्गलोके सर्वान्कामान् ॥ रा म् ॥
 त्वा मृतः संभवति यमेतेनैन्द्रेण महाभिषेकेण क्षत्रियं शापयित्वाभिषिं ॥ २३ ॥

चति ॥ १९ ॥ इन्द्रियं वाऽएतदस्मिन्लोके यदधियदध्याभिषिंचतीन्द्रियमेवास्मिं
 स्तदधातिरसो वाऽएष ओषधिवनस्पतिषु यन्मधुयन्मध्वाभिषिंचति
 रसमेवास्मिंस्तदधाति तेजो वाऽएतत्पशूनां यदुत यदुतेनाभिषिंचति
 तेजः एवास्मिंस्तदधात्यमृतं वाऽएतदस्मिन्लोके यदापो यदाद्भिरभिषिंच
 चत्यमृतं च मेवास्मिंस्तदधाति सोभिषिक्तोभिषेक्ते ब्राह्मणाय हि रण्यं
 दद्यात्सहस्रं दद्यात्क्षेत्रं चतुष्पादद्यादथाप्यादुरसं रव्या तमेवापरिमितं द
 द्यादपरिमितो वै क्षत्रियोपरिमितस्यावस्थ्या इत्यथास्मैसुराकंसंह

॥ब्रा०८॥ स्तः आदधाति स्वादिष्ठया मदिष्ठया पवस्व सोमधारया ॥ इन्द्राय पातवे सु
 ॥२४॥ तः इति तां पिवेद्यदत्र शिष्टं रसिनः सुतस्य यदिंद्रोऽपि बह्वचीभिः ॥
 इदं तदस्य मनसा शिवेन सोमं राजानमिह भक्षयामि ॥ अभितादृषभा
 सुते सुतं स्तुजामि पीतये ॥ तं पाव्यशुही मदीमिति यो हवाव सोमपी
 थः सुरायां प्रविष्टः स है वै ते नैन्द्रेण महाभिषेके णाभिषिक्तस्य क्षत्रिय
 स्य भक्षितो भवति न सुरातां पीत्वाभि मंत्रयेता पा म सोमं शन्नो भ ॥ राम् ॥
 वेति तद्यथैवा दः प्रियः पुत्रः पितरं प्रिया वा जाया पतिं सुखं शिवमुप ॥ २४ ॥

स्पृशत्या विस्रसः एवं है वै ते नैन्द्रेण महाभिषेके णाभिषिक्तस्य क्षत्रियस्य
 सुरावासो मोवान्यहां नाद्यं सुखं शिवमुप स्पृशत्या विस्रसः ॥ २० ॥ ए
 तेन हवा ऐन्द्रेण महाभिषेके णाभिषिक्तस्य क्षत्रियस्य
 पिषे चेतस्मादु जनमेजयः पारिक्षितः समं लं सर्वतः पृथिवीं जयन् पृ
 थायाश्वेन च मेध्येने जेत देषा पितृयज्ञगाथा गीयते ॥ आसं दीवति धा
 न्या दं सुक्मिणं हरितस्त्रजं ॥ अश्वं बंधसारं गंदेवैभ्यो जनमेजय इत्ये
 तेन हवा ऐन्द्रेण महाभिषेके णाभिषिक्तस्य क्षत्रियस्य

॥ ब्रा० ८ ॥ विषे च तस्मादुशार्या तोमानवः समंतं सर्वतः पृथिवीं जयन्परीयायाश्वेन
॥ २५ ॥ च मेध्येने जे देवानां हापि सत्रे गृह पतिरासै तेन हवा ऐं देण महाभिषेके
ण सोमशुष्मा वाजरत्नायनः शोतानी कंसात्राजितमभिषिषे च तस्मा
दुशतानी कः सात्राजितः समंतं सर्वतः पृथिवीं जयन्परीयायाश्वे
न च मेध्येने ज एतेन हवा ऐं देण महाभिषेके ण पर्वत नारदावां वा
क्षमभिषिषि चतुस्तस्माद्वां वा ष्यः समंतं सर्वतः पृथिवीं जयन्परीयायाश्वेन
च मेध्येने ज एतेन हवा ऐं देण महाभिषेके ण पर्वत ना ॥ २५ ॥

रदौ युधां श्रोष्टि मोग्नसै न्यमभिषिषि चतुस्तस्मादुयुधां श्रोष्टि रोग्न
सै न्यः समंतं सर्वतः पृथिवीं जयन्परीयायाश्वेन च मेध्येने ज एतेन
हवा ऐं देण महाभिषेके ण कश्यपो विश्वकर्माणो वनमभिषि
षे च तस्मादु विश्वकर्माणो वनः समंतं सर्वतः पृथिवीं जयन्परी
यायाश्वेन च मेध्येने ज भूमिर्हजगावित्कदाहरंति नमामर्त्यः क
श्चन दातुमर्हति विश्वकर्माणो वनमांदिदासिथ ॥ निमंक्ष्ये हंस
लि लस्य मध्ये मोघस्त एष कश्यपायास संगर इत्येतेन हवा ऐं

॥ ब्रा० ८ ॥

॥ २६ ॥

द्रेण महाभिषेके ण वसिष्ठः सुदासं पै जवन मभिषिषे च तस्मादु स
दाः पै जवनः समंतं सर्वतः पृथिवीं जय न्यरीयाया श्वेन च मेध्येने
ज एतेन हवा ऐंद्रे ण महाभिषेके ण संवत् ॥ आंगिरसो मरुत्तमा
विक्षित मभिषिषे च तस्मादु मरुत्त आविक्षितः समंतं सर्वतः पृ
थिवीं जय न्यरीयाया श्वेन च मेध्येने जेत दप्ये षरलोको भिगीतो
मरुतः परिवेष्टारो मरुत्तस्यावसन्त हे ॥ आविक्षितस्य कामप्रेर्विराम् ॥
श्वेदेवाः सभा सदः इति ॥ २३ ॥ एतेन हवा ऐंद्रे ण महाभिषेके ॥ २६ ॥

णोदमयः आत्रेयो ग मभिषिषे च तस्माद्वंगः समंतं सर्वतः पृथिवीं जय न्य
रीयाया श्वेन च मेध्येने जेत स होवा चालो पांगो दश नाग सहस्राणि दश दा
सी सहस्राणि ददामि ते ब्राह्मणो पमास्मि नू यज्ञे कथस्वैति तदप्येते स्म
काः अभिगीताः ॥ याभिर्गीभि रदमयन् प्रैय मेधाः अया जय नू ॥ देहे
सहस्रे बघानामात्रेयो मध्यतो ददातू ॥ अष्टाशीतिः सहस्राणि श्वेता
न्वेरो च नो हयानू ॥ प्रष्टीनि श्वत्य प्राय क्वच जमाने पुरोहिते ॥ देशाद्दे
शात्स मोक्षानां सर्वा सामाख्य दुहितृणां ॥ दशा ददात्सहस्राण्यात्रेयो

॥ ब्रा० ८ ॥ निष्ककुंठ्यः ॥ दशनागसहस्राणि दत्वा त्रेयोवचनके ॥ श्रान्तः पारिकुठान्
 ॥ २७ ॥ प्रेषदनेनांगस्य ब्राह्मणः ॥ शतं तुभ्यं शतं तुभ्यमिति स्मै वप्रताम्य
 ति ॥ सहस्रं तुभ्यमित्युक्त्वा प्राणांस्मप्रतिपद्यत इति ॥ २२ ॥ एतेन
 ह वाऽऐंद्रं महाभिषेकेण दीर्घतमामामते यो भरतं दौष्यंति मभि
 षे च तस्मादुभरतो दौष्यंतिः समंतं सर्वतः पृथिवीं जयन्परीयाया
 स्वेव मेध्येरीजे तदप्येतैस्ते का अभिगीताः ॥ हिरण्येन परिहृता रामू ॥
 नृष्णान्नुक्ते दतो मगान् ॥ मष्णारे भरतो ददाच्छतं बहानि सप्त च ॥ २७ ॥

भरतस्यैष दौष्यंते रग्निः साचीगुणे चितः ॥ यस्मिं सहस्रं ब्राह्मणा बहू शो गा वि
 भेजिरे ॥ अष्टासप्ततिं भरतो दौष्यंतिर्यमुना मनु ॥ गंगायां वृत्रघ्ने बध्ना संवपं च
 शतं हयान् ॥ त्रयस्त्रिंशच्छतं राजा श्वान्वध्वा यमेध्यान् ॥ दौष्यंतिरत्यगाद्राज्ञो
 मायां मायवत्तरः ॥ महाकर्म भरतस्य न पूर्वनापरे जनाः ॥ दिवं मर्त्यं बहस्ता
 भ्यां नो दातुः पंचमानवा इत्येतं ह वा ऐंद्रं महाभिषेकं बृहदुक्थं तपिर्मुखा
 य पांचालाय प्रोवाच तस्मादुदुर्मुखः पांचालो राजा सन्विद्यया समंतं सर्वतः
 पृथिवीं जयन्परीयायेतं ह वा ऐंद्रं महाभिषेकं वासिष्ठः सात्यहव्योत्यरात

॥ ब्रा० ८ ॥ ये जानंत वये प्रोवाच तस्मादत्यरातिर्जानंतपिरराजा संन्विद्यया समंतं सर्वतः
 ॥ २८ ॥ पृथिवीं जयन्परीयाय सहोवाच वासिष्ठः सात्यहव्यो जेषीर्वै समंतं सर्वतः
 पृथिवीं महन्मागमयेति सहोवाचात्यरातिर्जानंतपि र्यदा ब्राह्मणोत्तरकुं
 जयेय मथत्वमुहैव पृथिव्यै राजा स्याः सेनापतिरवतेहं स्यामिति सहो
 वाच वासिष्ठः सात्यहव्यो देवक्षेत्रं वै तन्न वै तन्मर्त्यो जेतुमर्हत्य दुक्षी
 वैमऽआत इदं ददऽइति ततो हात्यरातिर्जानंतपि मात्तवीर्यनिःशुक्रः ॥ रामः ॥
 ममित्रतपनः शुभिणः शौव्यो राजा जघान तस्मादेवं विदुषे ब्राह्मणो वै ॥ २८ ॥

वंचक्रुषे नक्षत्रियो द्रुत्ये नेद्रा द्रवपद्येयं नेद्रा माप्राणो जहदिति जह
 दिति ॥ २३ ॥ चतुर्थेऽध्यायः ॥ अथातः पुरोध्यायाऽएव न ह वा अपुरो
 हितस्य राज्ञो देवा अंनमदंति तस्माद्राजा यक्ष्यमाणो ब्राह्मणं पुरोद
 धीतदेवामेनमदं नित्यग्नीन्वा एष स्वर्ग्यान्नाजोद्धरते यत्पुरोहि
 तं तस्य पुरोहित एवाहवनीं भवति जायगार्हपत्यः पुत्रोन्वाहार्यो
 पचनः स यत्पुरोहिताय करोत्याहवनीय एव तज्जुहोत्यथ यजु
 जायायेकरोति गार्हपत्य एव तज्जुहोत्यथ यत्सुत्राय करोत्यन्वाही

॥ ब्रा० ८ ॥ ० ॥ २५ ॥
 र्यपचनएवलज्जहोतितएनंशांततनवोभिदुलाअभिप्रीताः स्वर्ग
 लोकमभिवहंतिक्षत्रं च बलं चराष्ट्रं च विंशं च तएवैनमशांतत
 नवो नभिदुलाअनभिप्रीताः स्वर्गल्लोकांनुदंतेक्षत्राच्च बला
 चराष्ट्राच्च विंशश्चाग्निर्वाएषवैश्वानरः पंचमेनिर्यसुरोहित
 स्तस्यवाच्ये वै कामेनिर्भवति पादयोरेकात्वाच्ये काहृदयः एके
 पस्थः एकाताभिज्वलंतीभिर्दीप्यमानाभिरुपोदेति राजानं राम ॥
 सयदाहकभगवोवासीस्तृणान्यस्माआहरतेतितेनास्यतां २५ ॥

शमयतियास्यवाचिमेनिर्भवत्यथयदस्माउदकमानयंतियाद्युतेना
 स्यतां शमयतियास्यपादयोर्मेनिर्भवत्यथयदेनमलंकुर्वतितेना
 स्यतां शमयतियास्यत्वाचिमेनिर्भवत्यथयदेनंतर्पयंतितेनास्यतां
 शमयतियास्यहृदये मेनिर्भवत्यथयदस्यानारुहोवैश्वानरसवसति
 तेनास्यतां शमयतियास्योपस्थे मेनिर्भवतिसएनंशांततनुर
 भिदुलोभिप्रीतः स्वर्गल्लोकमभिवहंतिक्षत्रं च बलं चराष्ट्रं च विं
 शं च सएवैनमशांततनुरनभिदुलोभिप्रीतः स्वर्गल्लोकांनुदते न

॥ब्रा०८॥ क्षत्राच्चबलाच्चराष्ट्राच्चविशश्च ॥२४॥ अग्निर्वायुष्वैश्वानरः पंच
 ॥३०॥ मेनिर्यस्युरोहितस्ताप्ती राजानं परिगृह्यतिष्ठति समुद्र इव भूमि
 मयुवमार्यस्य राष्ट्रं भवति नैनं पुरायुषः प्राणो जहात्या जंरसंजी
 वति सर्वमायुरेति न पुनर्म्रियते यस्यैवं विद्वान्ब्राह्मणो राष्ट्र
 गोपः पुरोहितः क्षत्रेण क्षत्रं जयति बलेन बलमश्नुते यस्यैवं वि
 द्वान्ब्राह्मणो राष्ट्रगोपः पुरोहितस्तस्मै विशाः संजानते सं मुखं राम् ॥
 एकमनसो यस्यैवं विद्वान्ब्राह्मणो राष्ट्रगोपः पुरोहितः ॥२५॥ ३०॥

तदप्येतद्विषणोक्तं स इद्रा जाप्रति ज न्यानि विश्वाशुष्मेण तस्मावपि
 वीर्येणेति सपत्न्या वैद्विषं तोभ्रातृ व्याज न्यानि तानेव तच्छुष्मेण
 वीर्येणाधितिष्ठति बृहस्पतिं यः सुभृतं विभर्तीति बृहस्पतिर्ह
 वेदेवानां पुरोहितस्तमन्व न्ये मनुष्यराज्ञां पुरोहिता बृहस्पतिं यः
 सुभृतं विभर्तीति यदाह पुरोहितं यः सुभृतं विभर्तीति येव त
 दाहवत्तायति वंदते पूर्वभोजमित्यपचितिमेवास्मा एतदाह
 स इक्षेति सुधित ओकसि स्व इति गृहावा ओकस्वेष्वेव तद्गृहं

॥ ब्रा० ८ ॥ पुस्तहि तो वसति तस्माद्वापि न्वते विश्वदानीमित्यन्नं वा इका न्तमे
 ॥ ३१ ॥ वास्मा एतद्दर्जस्वच्छं श्वद्भवति तस्मै विश्वस्वयमेवानमंत इति रा
 राष्ट्राणि वै विशो राष्ट्राण्येवैनंतस्वयमुपनमंतियस्मिन्ब्रह्मारा
 जनि पूर्व एतीति पुरोहितमेवैतदाहा प्रतीतो जयति संधना
 नीति राष्ट्राणि वै धनानि तान्यप्रतीतो जयति प्रतिजन्या न्युत
 यास जन्येति सपत्न्या वै द्विषंतो भ्रातृव्या जन्यानि तानप्रती राम्
 तो जयत्यवस्य वेयो वरिवः कृणोतीति यदाहा वसीयसे योव ३१ ॥

सीयः करोतीत्येव तदाह ब्रह्मणे राजा तमवन्ति देवा इति पुरोहितमे
 वैतदक्षि वदति ॥ २६ ॥ योह वै त्री न्युरोहितां स्त्री न्युरोधा त्वे
 दसः ब्राह्मणः पुरोहितः स वदेत पुरोधाया अग्निवो वपुरोहितः
 पृथिवी पुरोधाता वायुर्वीवपुरोहितां तरिक्षं पुरोधातादि
 त्यो वा वपुरोहितो द्यौः पुरोधातैष देवै पुरोहितो य एवं वेदाथ
 सति रोहितो य एवं वेद तस्य राजा मित्रं भवति द्विषंतम
 पबाधते यस्यैवं विद्वा ब्राह्मणो राष्ट्रगोपः पुरोहितः क्षत्रे

॥ब्रा०८॥

॥३२॥

णक्षत्रं जयति बले न बलमश्नुते यस्यैवं विद्वान्वात्मणो राष्ट्रगोपः
पुरोहितस्तस्मै विशाः संजानते संमुखा एकमनसो यस्यैवं विद्वान्
वात्मणो राष्ट्रगोपः पुरोहितो भूर्भुवस्वरो ममोहमस्मि सत्वं
सत्वं मस्य मोहं द्यौरहं पृथिवी त्वं सामाहमृक् त्वं वेद संवहा
वहै ॥ पुराण्यस्मान्महाभयात् ॥ तनूरसितन्वं मे पाहि ॥ या ओ
षधीः सोमराज्ञीर्वह्नीः शतविचक्षणाः ॥ तामह्यमस्मिन्नास ॥ राम ॥
नेच्छिद्रं शर्मय छत ॥ या ओषधीः सोमराज्ञीर्विष्टिताः पृथि ३२

वीमनु ॥ तामह्यमस्मिन्नासनेच्छिद्रं शर्मय छत ॥ अस्मिन्नाष्ट्रेऽग्निमवेश
याम्यतो देवीः प्रतिपश्याम्यापः ॥ दक्षिणं पादमवने निजेस्मिन्नाष्ट्रं
इंद्रियं दधामि ॥ सव्यं पादमवने निजेस्मिन्नाष्ट्रं इंद्रियं वर्धयामि ॥ पूर्वम
न्यमपरमन्यं पादाववने निजे ॥ देवाराष्ट्रस्य गुप्त्या अभयस्यावरु
ध्ये ॥ आपः पादावने जनीर्द्विषंतं निर्दहंतु मे ॥ २७ ॥ अथातो ब्रह्म
णः परिमरीवेदपर्येनं द्विषंतो भ्रातृव्याः परिसपत्नान्मियंते यं वै
ब्रह्म यो यं पवते तमेताः पंचदेवताः परिम्रियंते यं विद्युदृष्टिश्चंद्र
यो ह वै ब्रह्मणः परिमरं

॥ ब्रा० ८ ॥

॥ ३३ ॥

मा आदित्योऽग्निर्विद्युर्देविद्युस्त्य वृष्टि मनु प्रवि शति सां तर्धयिते तान् न
निर्जानंतियदा वै म्रियते थां तर्धयिते थे नं न निर्जानंतिस ब्रूयादि
द्युतो मरणे द्विषन्मे म्रियतां सो तर्धयितां तं मानि ज्ञासिषुरिति क्षि
प्रहै वै नं न निर्जानंति वृष्टिर्वेदुष्वा चंद्रमसमनु प्रवि शति सां तर्ध
यिते तां न निर्जानंतियदा वै म्रियते थां तर्धयिते थे नं न निर्जानं
तिस ब्रूयाद्वृष्टेर्मरणे द्विषन्मे म्रियतां सो तर्धयितां तं मा ॥ राम ॥
नि ज्ञासिषुरिति क्षि प्रहै वै नं न निर्जानंति चंद्रमा वा अमा वा स्या ॥ ३३ ॥

मा आदित्यमनु प्रवि शति सां तर्धयिते तं न निर्जानंतियदा वै म्रियते थां
तर्धयिते थे नं न निर्जानंतिस ब्रूयाच्चंद्रमसो मरणे द्विषन्मे म्रियतां सो
तर्धयितां तं मानि ज्ञासिषुरिति क्षि प्रहै वै नं न निर्जानंत्यादित्यो वा अ
स्तं यं नग्निमनु प्रवि शति सां तर्धयिते तं न निर्जानंतियदा वै म्रियते
थां तर्धयिते थे नं न निर्जानंतिस ब्रूयादादित्यस्य मरणे द्विषन्मे म्रिय
तां सो तर्धयितां तं मानि ज्ञासिषुरिति क्षि प्रहै वै नं न निर्जानंत्यग्नि
वीज उद्वा न्वायु मनु प्रवि शति सां तर्धयिते तं न निर्जानंतियदा वै मि

॥ ब्रा० ८ ॥ यत्तेथां तर्धयितेथेनं ननिर्जा नंतिस ब्रूयादग्नेर्मरेणो द्विषन्मेमियतां
 ॥ ३४ ॥ सो तर्धयितां तं मानिर्ज्ञासिषुरितिक्षिप्रं हे वै नं ननिर्जा नंतिता वाऽ
 ता देवताऽ अतऽ एव पुनर्जायते वा योरग्निर्जायते प्राणादिव उत
 मथ्यमानो धिजायते तं दृष्ट्वा ब्रूयादग्निर्जायतां मामे द्विषं जन्यत ए
 ३ व परां प्रजिध्यत्वित्यतो हे वै परां प्रजिध्यत्यग्नेर्वा आदित्यो जायते तं
 दृष्ट्वा ब्रूयादादित्यो जायतां मामे द्विषं जन्यत एव परां प्रजिध्यत्वित्य ॥ राम ॥
 तो हे वै परां प्रजिध्यत्यादित्यो हे वै चंद्रमा जायते तं दृष्ट्वा ब्रूयाच्चंद्रमा ३४ ॥

जायतां मामे द्विषं जन्यत एव परां प्रजिध्यत्वित्यतो हे वै परां प्रजि
 ध्यति चंद्रमसो वै दृष्ट्वा जायते तं दृष्ट्वा ब्रूयाद्दृष्ट्वा जायतां मामे द्विषं जन्य
 त एव परां प्रजिध्यत्वित्यतो हे वै परां प्रजिध्यति दृष्ट्वा वै विष्णु जा
 यते तं दृष्ट्वा ब्रूयाद्विष्णु जायतां मामे द्विषं जन्यत एव परां प्रजिध्य
 त्वित्यतो हे वै परां प्रजिध्यति स एष ब्रह्मणः परिमरस्तमेतं ब्रह्म
 णः परिमरं मे त्रेयः कोषारवः सुत्वनैकैरिशं ये भार्गो यथा यराज्ञे प्रो
 वाचतं ह पंचराजानः परिममुस्ततः सुत्वा महज्जगाम तस्य व्रतं न

॥ ब्रा० ८ ॥

॥ ३५ ॥

द्विषतः पूर्व उपविशेद्यदितिष्ठं तं मन्येत लिखेत्तैव न द्विषतः पूर्वः संवि
शेद्यद्यासीनं मन्येतासीत्तैव न द्विषतः पूर्वः प्रस्वप्याद्यदि जाग्रतं मन्येत
जाग्रियादेवापि हयद्यस्याश्नमूर्धाद्विषं भवति ॥ क्षिप्रं हे वै नं स्तुणु
ते स्तुणुते ॥ २८ ॥ इति अष्टमोऽध्यायः समाप्तः ॥
शके १७२३ दुर्मतीनामसंवत्सरे उत्तरायणे माघमासे शुक्ल पक्षे
तृतीयां तिथौ भृगुवासरे तदिनी इदं पुस्तकं बांधे करोपनीम्ना वा ॥ राम ॥
सुदेवात्मजविरुलेन लिरिव तं परोपकारार्थं जनार्दनपाध्ये हृडकिर्या ॥ ३५ ॥

सदिले असे ॥ श्रीजोगेश्वरी प्रसन्न ॥ श्रीराम जय राम जय जय राम

434

॥ इति अष्टमपंचिका समाप्ता ॥